GERÇEK SUÇ HİKÂYELERİ

4

Paloma

Bir Seri Katilin İzini Sürmek

BRENDA RALPH LEWIS

Seri katillerin izini sürerken kanınız donacak!

Duruşmada kendi avukatlığını bile yapan, eğitimli ve hoş görünümü ile seri katil imajına hiç uymayan Amerika'nın ünlü seri katili **Ted Bundy**

Hayatı, *Monster* (*Canı*) adlı filme de konu olan, kendisini Charlize Theron'un canlandırdığı Amerika'nın en ünlü kadın seri katili **Aileen Wuornos**

Cinayet eğlencesine kendi annesini öldürürek başlayan, kurban sayısı 4-213 arasında tahmin edilen Amerika'nın en bereketli seri katili **Henry Lee Lucas**

90 kişiyi öldürüp 20 yıl yakalanmamayı başarabilen Green River Katili **Gary Ridgway**

Son kurbanı ünlü modacı Gianni Versace olan, yakışıklı, 147 IQ ile oldukça zeki ve eşcinselliğini açığa vurabilecek kadar kendine güvenen **Andrew Cunanan** ve diğerleri...

Arkasında doğranmış cesetlerden parçalar bırakarak oradan oraya dolaşan katiller, gerçek suç takipçilerini heyecanlandırır. Katilin eylemlerini coğrafi olarak ortaya koyan *Bir Seri Katilin İzini Sürmek*, 20. yüzyılın başlarından günümüze kadar 25 seri katilin öldürme davranışlarını inceliyor. Okurun Peter Sutcliffe, David Berkowitz ve Daniel Gonzalez gibi adamların akıllarını ve düşünce biçimlerini anlamasına yardımcı olan kitap, katilin coğrafi olarak profilini belirlemenin polisin bu katilleri tespit etmesine nasıl yardımcı olduğunu da ortaya koyuyor.

facebook.com/palomayayinevi
twitter.com/palomakitap

Brenda Ralph Lewis

BRENDA RALPH LEWIS, yüz civarında kitap ve binlerce makale yazmıştır. Ayrıca Amerika ve İngiltere'de çeşitli televizyon programlarına katılmıştır. İngiltere'de yaşamaktadır.

GERÇEK SUÇ HİKÂYELERİ DİZİSİ 4

Bir Seri Katilin İzini Sürmek

Brenda Ralph Lewis

© Paloma Yayınevi, 2014

Yayın hakları Paloma Yayınevi'ne aittir. İzinsiz çoğaltılamaz.

Orijinal adı: Mapping the Trail of a Serial Killer

Copyright © 2009 Amber Books Ltd.

1. Baskı / Mayıs 2016, İstanbul

ISBN: 978-605-9200-16-5

İngilizceden çeviren: Cansu Ünsal

Düzelti: Kumru Acaroğlu

Yayına hazırlayan: Banu Erol

Kapak tasarımı: Dilek Şişli

Baskı: Aurora Matbaa Basım Rek. Org. San. ve Tic. Ltd Şti. Maltepe Mah. Litros Yolu Sok. No: 7 / 14 Zeytinburnu-İstanbul. Matbaa sertifika no: 33829

Bu kitabın telif hakları Kalem Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

Paloma Yayınevi—Paloma Medya Hizmetleri San. ve Tic. Ltd. Şti.

Yayıncılık sertifika no: 23401

Hocapaşa Mah. Ankara Cad. No: 28 Ankara İşhanı Kat: 2

Büro: 14-15 Cağaloğlu /İstanbul • tlf. (212) 514 27 20

info@palomayayinevi.com • palomakitap@gmail.com

www.palomayayinevi.com

Brenda Ralph Lewis

BİR SERİ KATİLİN İZİNİ SÜRMEK

Çeviren: Cansu Ünsal

Paloma

İçindekiler

Giriş 7

Randy Steven Kraft 11
Joachim Kroll 20
Pedro Lopez 28
Charles Sobhraj 36
Ted Bundy 45
Volker Eckert 55
Henry Lee Lucas 63
Peter Sutcliffe 72
David Berkowitz 81
Andrei Chikatilo 88
Bittaker ve Norris 97
Gary Ridgway 105
Richard Ramirez 115
Tommy Lynn Sells 124
Kenneth Erskine 132
Charles Cullen 140
Aileen Wuornos 150
Anatoly Onoprienko 160
Ivan Milat 168
Derrick Todd Lee 177
Angel Maturino Resendez 186
Andrew Cunanan 195
Donato Bilancia 205
Beltway Keskin Nişancıları 212
Daniel Gonzalez 222

Son Zamanların Seri Katilleri Listesi 230

Giriş

Seri katil, en az iki —veya çoğu tanıma göre üç— kişiyi belli bir zaman diliminde öldüren bir katilden çok daha fazlasıdır. Bunun nedeni de seri cinayetlerin yarattığı ve istatistiklerin hiçbir zaman dikkate alamadığı aşırı korkudur. Önceden planlanmış yırtıcı yapısı ürkütücüdür ve meydana geldiği topluluk içerisinde belirli bir korku türü yayar. Katil bir daha nerede ortaya çıkacak? Bir sonraki kurban kim olacak? Evlerimizde, caddelerde, gece, yalnızken güvende miyiz? Tüm bu soruların cevabı kocaman bir HAYIR, çünkü seri katiller normal güvenlik kavramlarını altüst ederler. En azından hayal gücünde ve en kötü ihtimalde gerçekte, seri katiller herkesi ani ve korkunç bir ölüm riski ile karşı karşıya bırakırlar.

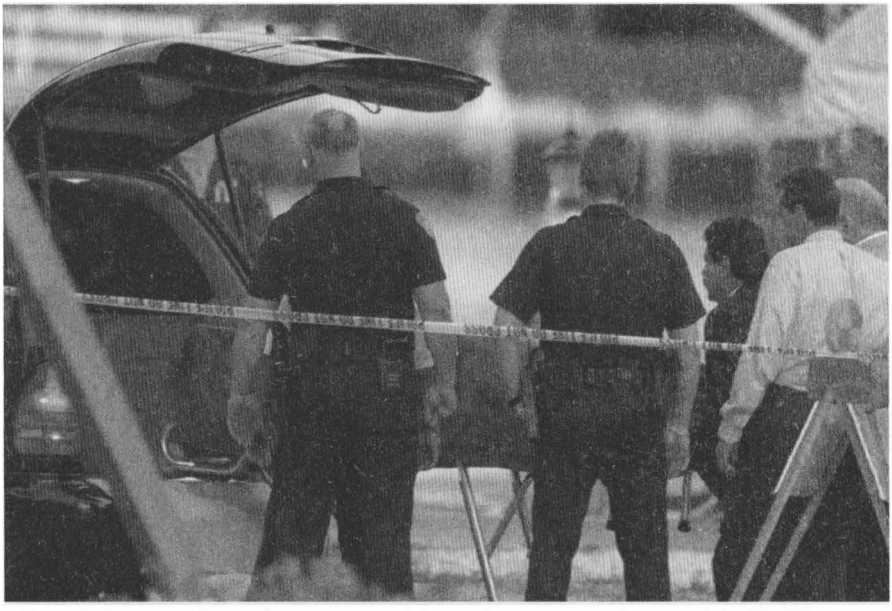

"Yorkshire'lı Karındeşen" lakaplı Peter Sutcliffe'in bir kurban bıraktığı olay yerinde dedektifler toplanmış. Katil 1975 ile 1980 arasında Kuzey İngiltere'de korku salmıştı.

Mutasyona Uğramış Canlılar

Seri katil, normal insan davranışı kurallarını geçerli saymayan, mutasyona uğramış bir canlı türüdür. Bu kitapta yer verilen katillerin ortaya koyduğu gibi, çoğunda acıma duygusu, suçluluk fikri ya da geri kalanlarımızı motive eden

sevgi, arkadaşlık, öz disiplin ve ahlak gibi başka niteliklerin hiçbiri yoktur. Çoğu seri katil, tecavüze, homoseksüelliğe ya da nekrofiliye (ölüyle cinsel ilişkiye girme) ve bazen de üçüne birden meyilli cinsel sapıktır. Diğer katillerin karanlık eylemlerinin arkasında yatan neden olarak ise şizofreni veya kadın düşmanlığı gösterilmektedir. Buna örnek ilginç bir sendrom ise, Andrew Cunanan'ın şöhret açlığının, ünlü birini, meşhur İtalyan modacı Gianni Versace'yi öldürmesi ile toplumsal olarak kabul gören bir hâle dönüşmesidir.

1997 yılında Miami'de intihar eden seri katil Andrew Cunanan'ın cesedi kaldırılırken. Moda tasarımcısı Gianni Versace'yi öldürmüştü.

Birçok seri katil zaferiyle övünür ve hatta bir başka katilin ondan daha fazla cinayet işleyebileceği endişesine bile kapılır. Bazıları işledikleri suçlar için dışarıdan gelen etkileri, özellikle onlara öldürmelerini emreden sesleri ya da hayat kadınları veya dilenciler gibi toplum tarafından istenmeyen kişileri temizlemek için duydukları karşı konulmaz dürtüyü suçlar. İşledikleri suçların arkasında, Tanrı'dan gelen emirlerin olduğunu söyleyen seri katiller de çıkmıştır.

Firarda

Seri cinayetlerin korkuya neden olan bir başka yüzü ise bu katillerin birçoğunun uzun yıllar boyunca yakalanamamasıdır. Örneğin Yeşil Irmak Katili olarak da bilinen Gary Ridgway, 90 kişiyi öldürdü fakat 20 yıl dışarıda özgürce

dolaştı. Randy Steven Kraft 16 kişiyi öldürdü ve 12 yıl boyunca çok daha fazla kişiyi öldürdüğünden şüphelenildi. Nasıl oldu da tüm bunlar ve başka seri katiller o kadar uzun süre ortalıkta serbestçe dolaşabildi? Bazı durumlarda katiller, yetkililer cinayetlerdeki benzerlikleri saptamakta başarısız oldukları için serbest kalıp faaliyetlerine devam ettiler. Ted Bundy gibi bazı seri katiller ise cazibe ve nezaketi tehlikeli yapılarını maskelemek için kullandılar. Fakat bu kitapta bahsedilen 25 katilin gösterdiği üzere, cinayetlerin işlendikleri coğrafya, aksi takdirde arkalarında bırakacakları izi örtmeye yaradı.

Tam da bu noktada *Bir Seri Katilin İzini Sürmek*, aynı konudaki diğer kitaplardan ayrılmaktadır. Bu sayfalarda bahsedilen katiller, kitabın her bir bölümünde yer alan haritaların gösterdiği gibi cinayetler arasında seyahat etmiştir. Bazı cesetlerin bulunduğu yerleri —hepsinin neresi olduğu bilinmiyor— işaret eden bu haritalar, her bir cinayet mahallinin arasında uzun mesafeler olduğunu gösteriyor. Seri katil, cesetler bulunana kadar yoluna devam ederek kilometrelerce uzaklaşabilmekteydi. Bu katiller genellikle, polisi yönlendirebilecek neredeyse hiç ipucu veya bölge sakinlerinin kolayca tanıyabileceği herhangi biriyle bağlantılı hemen hemen hiçbir şey bırakmadan, genellikle az eşyayla seyahat etmişlerdir. Mesleği gereği sürekli yollarda olan kamyon şoförleri en sık rastlanan coğrafi seri katillerdir fakat Angel Maturino Resendez'in tercih ettiği yöntem olan demiryolu seyahati de aşağı yukarı aynı işlevi görmüştür.

Amerika'nın seri katili Ted Bundy, eğitimli, güzel konuşan ve hoş bir adam olarak bir katil imajına uymuyordu. Duruşmada, kendi avukatlığını bile yaptı.

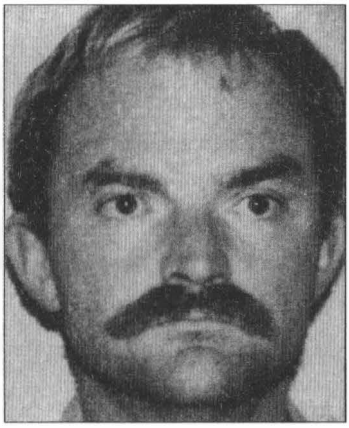
Saldırgan Canavarlar

Seri katiller genellikle normal insan davranışı sergilemeyen "canavarlar" olarak adlandırılmaktadır fakat neyse ki bu kitapta bahsedilen seri katiller, sonunda hapsi boylamalarına neden olacak hataları yapacak kadar insandılar. Bazen alkollü araç kullanma veya hırsızlık gibi küçük suçlardan yakalandı-

lar. Bazen de bir tanık doğru zamanda doğru yerdeydi veya Volker Eckert'ın CCTV kameralarıyla fotoğraflandıktan sonra yakalanması gibi tamamen tesadüfen ele geçirildiler. Fakat nasıl başarılmış olursa olsun, başka bir dehşet devri böylelikle son bulmuş oldu.

RANDY STEVEN KRAFT

Güney California'lı Cani

ADI SOYADI: **Randy Steven Kraft**
DOĞUM TARİHİ: **19 Mart 1945**
KURBAN SAYISI: **6 cinayetten hüküm giydi fakat çok daha fazlasından şüpheleniliyor**
CİNAYETLERİ İŞLEDİĞİ DÖNEM: **1971-1983**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **California Otoyolları**
TUTUKLANDIĞI TARİH: **14 Mayıs 1983**
ALDIĞI CEZA: **İdam, ölüm hücresinde bekliyor**

19 Mart 1945 yılında California, Long Beach'te dünyaya gelen Randy Steven Kraft, 129 IQ seviyesiyle "üstün zekâ" kategorisindeydi. Kraft bilgili bir adamdı, yetenek sınavlarında iyi dereceler aldı, ekonomi dalında üniversite mezunu oldu ve başarılı bir gelecek vadediyordu. Fakat bu geleceğe hiçbir zaman erişemedi. Kaderi, ileride değişecek olan fakat o dönem toplumda kabul görmeyen eşcinselliği nedeniyle değişti. 1969 yılında kendisini ifşa ettikten sonra, Amerikan Hava Kuvvetleri'nden kovuldu ve barmen olarak çalışmaya başladı ve daha sonrasında tek başına orayla sınırlı olmamakla birlikte çoğunlukla California'da seri cinayetler işlemeye karşı endişe verici bir eğilim göstermeye başladı.

5 Ekim 1971 tarihinde, Wayne Joseph Dukette adlı 30 yaşındaki eşcinsel barmenin çıplak cesedinin Ortega Otoyolu'nun kenarında bulunmasıyla Randy Steven Kraft'ın cinayetler işlemeye başlamasının ilk işareti ortaya çıktı. Burası Güney California'nın Santa Ana Dağları arasında yer alan 74 numaralı Devlet Karayolu'nun bir bölümüdür. Çürüme derecesine göre ceset bir süredir oradaydı ve Dukette'in kıyafetleri veya eşyaları hiçbir zaman bulunamadı. Fakat polis iki haftadır kayıp olan Dukette'in cinayet kurbanı olduğunu gösteren herhangi bir işaret olmadığına kanaat getirdi.

Ortega gibi California otoyollarının, çoğu sığ mezarlarda saklı olan ve yine çoğu açıkça işkenceye ve tecavüze uğramış cesetlerin atıldığı bir yer olarak tanındığını söylemek şaşırtıcı olmaz.

Yazar Dennis McDougal, Ortega Otoyolu hakkında "Gelişmemiş, ilkel ve ücra bir yer olan bu otoyol, kötü niyetli insanların mekânıydı. Bu karanlık şöhreti ise kötülüğün cezasız kalarak yapılabildiği bir yer olarak kazandı," der.

Ne var ki Dukette muhtemelen Kraft'ın ilk kurbanı değildi. Kraft cinayetlerine 1970 yılının Mart ayında, California'nın Orange County bölgesindeki Huntington Beach'te karşılaştığı, evden kaçmış 13 yaşındaki Joseph Alwyn Fancher ile başladı. Kraft çocuğu kendi evine götürüp ona esrar ve şarap verdi; ardından birbiriyle cinsel ilişkiye giren adamların fotoğraflarını gösterdi. Daha sonra çocukla anal ilişkiye girdi ve olanlar hakkında bir kelime ederse korkunç bir ceza vermekle tehdit etti.

Joseph sağ kurtuldu ve ertesi gün Kraft işe gittikten sonra yakınlardaki bir bara kaçtı; barın çalışanları bir ambulans çağırdı. Midesi yıkandıktan sonra, Joseph polisleri Kraft'ın evine götürdü, evde yasa dışı maddelerin yanı sıra Kraft'ın birkaç adamla cinsel ilişkiye girerken çekilmiş fotoğrafları bulundu. Arama izinsiz yapıldığı için Kraft tutuklanmadı ve ele geçirilen kanıtlara dayanarak dava açılamadı. Bütün bunlara rağmen, polisler artık Kraft'ın farkındaydı.

Cinayetler Devam Ediyor

Polisler, Randy Steven Kraft'ın Huntington Beach'teki bir şişelenmiş su tesisinde yük aracı kullandığını buldular. Kraft, gece boyunca eşcinsellerin bulunduğu barları gezerek kendine bir seks partneri aradı. Kraft'ın denizci askerlere karşı bir tutkusu vardı ve 26 Aralık 1972 tarihinden kısa bir süre önce istediği şeye kavuştu. O günün sabahının erken saatlerinde (01:45), 20 yaşındaki denizci Edward Daniel Moore'un cesedi Long Beach tatil köyünün yakınlarında, Orange County'nin uzak batısında yer alan Seal Beach'teki 405 numaralı otoyolun kenarında bir motorcu tarafından bulundu. Moore dövülmüş ve boğazı sıkılarak öldürülmüştü, ayrıca genital organlarında ısırık izleri vardı. Cesedin durumundan ve duruşundan anlaşıldığı üzere, Moore hareket hâlindeki bir araçtan atılmıştı.

Kraft'ın kurbanları aldığı ve birinin cesedini bıraktığı Huntington Beach Pier. Diğer cesetler California'daki farklı sahillerde bulundu.

Bunu 6 Şubat 1973 tarihinde Los Angeles'ın Wilmington semtinde yer alan Terminal Island otoyolunda bulunan 18 yaşlarındaki genç bir erkeğin cesedi izledi; boğularak öldürülmüştü. Kurban "John Doe" idi ya da tıpkı sonraki beş ay içerisinde bulunan diğer iki ceset gibi kimliği belirsizdi. Huntington Beach'te bulunan cesetlerden birinin genital organları kayıptı; diğer cesedinse başı California'da Long Beach'te; gövdesi, sağ bacağı ve kolları San Pedro'da; sol bacağı ise Sunset Beach'te bulundu.

1973'ün geri kalanı ile 1974-1975 yıllarında, aralarında Seal Beach, San Bernardio Dağları, Laguna Beach golf kursunun da bulunduğu başka yerlerde ve çeşitli otoyollarda benzer kurbanlar bulundu. Cinayetler öylesine hız kazandı ki California'nın farklı bölgelerinden dedektifler (Orange, Imperial ve San Bernardino ilçelerinde şerife bağlı polis memurları ile Los Angeles, Long Beach, Seal Beach, Irvine ve Huntington sahillerinden polisler) 24 Ocak 1975'te Santa Ana'da toplandılar. Amaçları, seri katili bulmaya tahsis edilmiş bir özel görev timi kurmaktı.

Artan Şüpheler

Irvine'deki California Üniversitesi'nden profil uzmanı Dr. E. Mansell Patterson, özel görev timinin aradığı kişinin nasıl biri olduğunu değerlendirmesi için çağrıldı. Patterson, bu kişinin "maskülen olmayı arzu eden ama kendisini öyle hissetmeyen, kurbanı sembolik olarak dişi yapmak için avının meme uçlarını ve cinsel organlarını dişleyen" bir adam olduğu sonucuna vardı.

Özel Görev Timi işe koyuldu ve çok geçmeden Randy Steven Kraft ile karşılaştılar. 8 Mayıs 1975 günü, Long Beach Marina'da deniz yıldızı arayan üç erkek çocuk bir kafa buldular. Bu kafa, en son 29 Mart'ta Long Beach'te görülen, 19 yaşındaki liseden terk Keith Daven Crotwell'e aitti. Crotwell güneye seyahat ederken yol boyu otostop çekmişti ve onu alan arabalardan birinin siyah-beyaz bir Mustang olduğu görülmüştü. Kafa bulunduktan birkaç gün sonra Mustang de bulundu ve kayıtları araştıran polis, aracın Randy Kraft'a ait olduğunu buldu.

19 Mayıs'ta sorguya çekilen Kraft polislere Crotwell'i aracına aldığını fakat kendisini tüm gece açık olan bir kafeye bıraktığını söyledi. Bazı dedektifler Kraft'ı cinayetle suçlamak istiyordu ancak bir ceset ve kesin ölüm nedeni ortada olmadığından Crotwell'in başının yeterli kanıt olmadığına işaret edildi.

California, Long Beach Marina, 8 Mayıs 1975: Büyük Los Angeles, Kraft'ın kurbanını seçip öldürmesi ve cesetlerinden kurtulması için ihtiyacı olan labirentti. Cesetler otoyolların kenarlarına ve Redondo Beach gibi sahillere atılmıştı. Üç çocuk, Long Beach Marina yakınında zarar görmüş bir kafa buldu.

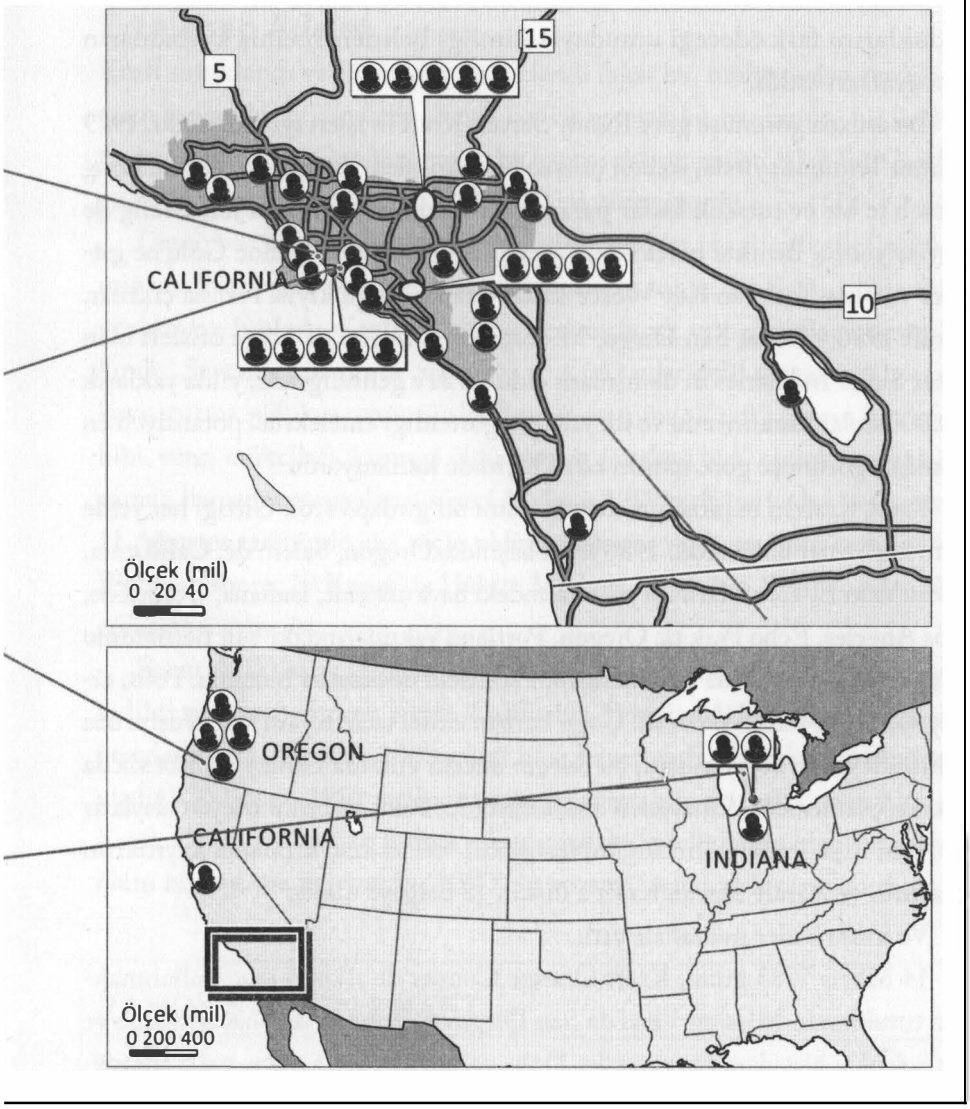
California, Orange County, Ağustos 1974-Haziran 1978: Kraft kurbanlarının ceset kalıntıları için son yer olarak genelde California Orange County'yi seçiyordu. Birkaç ceset Ağustos 1974 ile Haziran 1978 arasında geniş bölgenin çeşitli yerlerine bırakılmıştı ve katil beş yıl sonra orada aracındaki bir cesetle nihayet yakalandı.

Oregon, Temmuz 1980-Aralık 1982: Kraft Temmuz 1980 ila Aralık 1982 tarihleri arasında, veri işleme danışmanı olarak yaptığı seyahatler sırasında, Oregon'da beş ceset bıraktı. Parçalanan kurbanlardan ilki bir otostopçuydu, cesedi Salem yakınlarında bulundu. Kraft, cesetlerin üçünü Portland bölgesine, birini de Goshen yakınlarına atmıştı.

Michigan, 9 Aralık 1982: Kraft serbest çalışan bir danışman olarak Aralık 1982 tarihinde Midwest'e geldiğinde, bilgisayar konferansına katıldığı Michigan, Grand Rapids yakınlarında iki kuzeni öldürdü. Kurbanlar en son Kraft'ın kaldığı otelin barında görülmüştü ve cesetleri Plainfield Township'te bulundu.

ANAHTAR: Randy Kraft'ın kurbanları

Bu şekilde kıl payı kurtulmak bir süre için Kraft'ın cesaretini kırdı ve yaklaşık altı ay boyunca hiçbir cinayet işlemedi, ta ki 21 yaşındaki Larry Gene Walter, 31 Ekim 1975 günü Los Angeles'ta öldürülene kadar. 1976 yılında cinayetler dizisi, yaşları 13 ile 19 arasında değişen daha genç kurbanlara bir geçiş olduğunu gösterdi; bu kurbanların ceset parçaları Manhattan Beach, Inglewood, Los Angeles, Redondo Beach ve Calexico yakınlarındaki Meksika sınırına doğru daha güneydeki bölgelere atılmış olarak bulundu. Özel Görev Timi büyük çaba göstermesine rağmen suçluya dair ipuçları

bulmakta zorlandı ve elde etmeyi becerdikleri de, bilinen hiçbir şüpheliyle uyuşmadı.

Cesetlerin ortaya çıkmaya devam etmesi ve birçoğunun da cinsel organlarının korkunç şekilde tahrip edilmiş veya kesilip alınmış olması daha da can sıkıcıydı. Kurbanlar bıçaklanmış, ağır bir cisimle vurulmuş, boğulmuş, tecavüz edilmiş ve genelde çıplaktılar. 1979 yılına kadar ölü sayısı katliam seviyesine ulaştı ve California'nın eşcinseller topluluğu alarma geçti. Eşcinsel barlarına uyarı afişlerinin yanı sıra birilerinin bir yerlerde kim

olduklarını fark edeceği umuduyla kimliği belirlenememiş kurbanların fotoğrafları asıldı.

Bu esnada görünüşe göre Randy Steven Kraft'ın işleri iyi gidiyordu. 1979 yılının Temmuz ayında, serbest çalışan bir bilgi işlem danışmanı oldu ve Long Beach'te bir ev tutacak kadar para kazanıyordu; evi sevgilisi Jeff Seelig ile paylaşıyordu. Birlikte bolca seyahat ettiler, Meksika ve Tahoe Gölü'ne gittiler ve New York'tan Key West'e kadar uzanan doğu kıyısı turuna çıktılar. Kraft 1980 yılında, San Diego, Michigan ve Oregon'da bölge ofisleri olan Lear Sigler Industries'in danışmanı oldu. 1981'e gelindiğinde, yılda yaklaşık 50.000 dolar kazanıyordu ve ilk yıllarda gösterdiği entelektüel potansiyeli en azından görünüşe göre tatmin edici biçimde kullanıyordu.

Fakat Kraft'ın başarısının altında zalim bir girdap vardı: Gittiği her yerde yeni kurbanlar buluyordu. 1980'lerin başında, Oregon, Salem'de; California, Irvine'deki El Toro Marinası yakınlarındaki hava üssünde; Indiana, Goshen'de; Los Angeles, Echo Park'ta; Oregon, Portland yakınlarındaki San Bernardino Dağları'ndaki bir yolda ve Michigan, Plainfield'de cesetler bulundu. Polis, cinayetlerde bir şablon fark etti. Çoğu kurban cinsel tacizin yanı sıra uyuşturucu etkisindeydi ve boğulmuştu, bu durum önceki yıllarda Güney California'da işlenen çözülememiş cinayetleri anımsatıyordu. Polis, birbirini izleyen olaylarla bir ismi ilişkilendirebilmek için, havayolu, otel ve araç kiralama kayıtlarını araştırdı ve Randy Steven Kraft'a ilişkin 18 belgeye ulaştı.

Ve sonra kader müdahale etti.

14 Mayıs 1983 günü, Kraft Orange County'de alkollü araç kullanmaktan tutuklandı. Mission Viejo'da San Diego otobanında seyahat ediyordu ve ön koltukta bir adam oturuyordu. Daha yakından inceleyince, polis adamın ölü olduğunu fark etti. 25 yaşındaki denizci Terry Gambrel boğulmuştu ve ayaklarının dibinde boş bira şişeleri ile koltuğa yığılmıştı. Ayrıca arabada sakinleştirici ilaçlar, alkol ve en fazla zan altında bırakan eşyalar olarak da 1970'lerin başından beri çeşitli otobanlarda ölü bulunan genç erkeklere ait kıyafetler ve diğer eşyalar mevcuttu. Aynı zamanda cinayet kurbanlarının ölü veya bilinçsiz hâldeyken çekilmiş çok sayıda fotoğrafı da vardı. Kraft'ın garajının araştırılması üzerine, öldürdüklerinden birinin parçalanmış ceketi ve cinayet mahallerinden birinde bulunan parmak izi tespit edildi. Polis, Randy Steven Kraft ile ilişkilendirmek için uzun zamandan beri aradığı kanıtı en sonunda elde etmiş oldu.

Ertelenen Adalet

Kraft tutuklandı ve 16 cinayet ile suçlandı fakat bu, muhtemelen verdiği zararın sadece bir bölümüydü. Kraft kodlar vererek kurbanlarının bir listesini tutmuştu ve Terry Gambrel henüz bu listeye eklenmemişti fakat liste Kraft'ın en az 67 cinayetten sorumlu olabileceğini gösteriyordu.

Dava, beş kez ertelendikten ve California'nın vergi mükelleflerine 10 milyon dolara mal olan bir dizi yasal kanıttan sonra, 26 Eylül 1988 yılında görülmeye başladı. Kraft 16 cinayetten suçlandı ve hepsinden suçsuz bulundu. Savcılık 157 tanık çağırdığı ve 1.052 adet delil gösterdiği için adli kovuşturma oldukça uzun sürdü. Sonra savunma, Kraft'ı saygın bir "ev sahibi, vergi mükellefi, kimseyi öldürmemiş çalışkan biri" olarak sunmak için zaman harcadı ve yargılama süreci 1 Mayıs 1989 tarihine kadar sonlanmadı. 11 Ağustos tarihinde jüri suçlu olduğuna karar verdi ve ölüm cezası istedi. Birkaç ay sonra, 29 Kasım'da Hâkim Michael McCartin Kraft'ı usulen ölüm cezasına çarptırdı.

Fakat ABD'nin çetrefilli hukuk sistemi sayesinde birkaç kez temyize gidildi ve Randy Steven Kraft, California Temyiz Mahkemesi'nin cezasını onayladığı 11 Ağustos 2000 günü hâlâ hayattaydı. Kraft'ın ilk kez hapse girdiği 30 Kasım 1989 tarihinden 20 yıl sonra bile avukatların işi bitmedi. Kraft, California'da San Rafael yakınlarındaki San Quentin Hapishane'sinde ölüm hücresinde kalıyor; bu ABD'nin cezaevi sisteminde bir rekordur.

RANDY STEVEN KRAFT

Randy Steven Kraft'ın kurbanlarının ve kurbanı olduğundan şüphelenilen kişilerin isimleri belirlendi. Kimliği belirlenemeyen çok daha fazla kurban vardı.

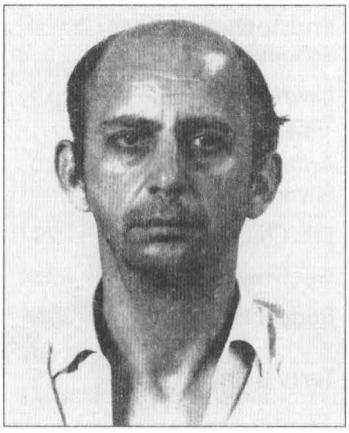
Kurbanın/Kurban olduğundan şüphelenilen kişinin adı	Yaşı	Cesedin bulunduğu tarih	Aksi belirtilmedikçe cesedin California'da bulunduğu yer
Wayne Joseph Dukette	30	5 Ekim 1971	Ortega Otoyolu
Edward Daniel Moore	20	26 Aralık 1972	Seal Beach
Ron Wiebe	20	28 Temmuz 1973	Seal Beach
Vincent Cruz Mestes	23	29 Aralık 1973	San Barnardino Dağları

Malcolm Eugene Little	20	1 Haziran1974	Salton Denizi
Roger Dickerson	18	22 Haziran 1974	Laguna Beach
Thomas Paxton Lee	23	3 Ağustos 1974	Orange County
Gary Wayne Cordova	23	12 Ağustos 1974	Orange County
James Dale Reeves	19	29 Kasım 1974	Irvine
John Leras	17	Aralık 1974	Long Beach
Craig Victor Jonaites	21	17 Ocak 1975	Long Beach
Keith David Crotwell	19	8 Mayıs 1975	Long Beach
Larry Gene Walter	21	31 Ekim 1975	Los Angeles Şehri
Mark Hall	22	3 Ocak 1976	Cleveland Milli Ormanı
Oliver Peter Molitor	13	21 Mart 1976	Manhattan Beach
Kenneth Buchanan	17	7 Nisan 1976	Inglewood
Larry Armendariz	14	19 Nisan 1976	Los Angeles
Michael Craig McGhee	13	11 Haziran 1976	Redondo Beach
Randall Lawrence Moore	16	Ekim 1976	80 nolu otoban, El Cajon'un doğusu
Paul Fuchs	19	10 Aralık 1976	Redondo Beach'te ortadan kayboldu
Scott Michael Hughes	19	16 Nisan 1978	91 nolu otoyol, Orange County
Roland Young	23	11 Haziran 1978	Irvine
Richard Keith	23	20 Haziran 1978	Orange County
Keith Kingbell	-	6 Temmuz 1978	Mission Viejo
Michael Inderbeiten	21	18 Kasım 1978	Seal Beach
Donald Harold Crisel	-	16 Haziran 1979	405 nolu otoyol
Thomas Lundgren	13	29 Mayıs 1979	Agoura
Marcus Grabbs	17	6 Ağustos 1979	Ventura Otoyolu
Donald Hayden	15	27 Ağustos 1979	Libery Canyon
David Murillo	17	11 Eylül 1979	101 nolu otoyol
Michael Shaun O'Fallon	17	17 Temmuz 1980	Salem, Oregon
Robert Loggins, Jr.	19	25 Ağustos 1980	El Toro Deniz Üssü, Irvine
Michael Duane Cluck	17	Nisan 1981	Goshen, Indiana
Raymond Davis	13	29 Temmuz 1981	Echo Park, Los Angeles
Robert Avilla	16	29 Temmuz 1981	Echo Park, Los Angeles
Christopher Williams	17	20 Ağustos 1981	San Bernardino Dağları
Brian Witcher	26	26 Kasım 1982	Portland, Oregon
Dennis Alt	-	9 Aralık 1982	Painfield Township, Michigan

Christopher Schoenborn	-	9 Aralık 1982	Painfield Township, Michigan
Lawrence Trenton Taggs	19	9 Aralık 1982	Portland, Oregon
Anthony Joseph Silveria	29	18 Aralık 1982	Hubbard, Oregon
Eric Church	21	28 Ocak 1983	605 nolu otoyol
Geoffrey Nelson	18	13 Şubat 1983	Claremont College
Rodger de Vaul, Jr.	20	13 Şubat 1983	Claremont College
Terry Gambrel	25	14 Mayıs 1983	Orange County

JOACHIM KROLL

Duisburg Yamyamı

ADI SOYADI: **Joachim Kroll**
DOĞUM TARİHİ: **17 Nisan 1933**
ÖLÜM TARİHİ: **1 Temmuz 1991**
KURBAN SAYISI: **8 cinayetten hüküm giydi fakat daha fazla olduğunu itiraf etti**
CİNAYETLERİ İŞLEDİĞİ DÖNEM: **1955-1976**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **Duisberg, Almanya**
TUTUKLANDIĞI TARİH: **3 Temmuz 1976**
ALDIĞI CEZA: **9 kez müebbet**

Hem Ruhr Yamyamı hem de Duisburg Yamyamı olarak bilinen Joachim Kroll, ilk kurbanını öldürdüğü 1955 ile son kurbanına tecavüz edip, onu boğduğu 1976 yılı arasında Almanya'nın Ruhr Vadisi'ndeki Duisberg bölgesinde serbestçe dolaşan birkaç seri katilden biriydi. Katillerin birden fazla olması yirmi yıldan fazla bir süre ortaya çıkarılamamasına yardımcı oldu. Fakat Joachim Kroll diğerlerinden farklıydı. Lakabından da anlaşıldığı gibi, insan eti yiyordu. En nihayetinde yakalandığında, vücut parçalarından oluşan son yemeği ocakta haşlanmaktaydı.

Joachim Kroll, 17 Nisan 1933 tarihinde Doğu Almanya'nın Hindenberg şehrinde doğdu. Zayıf, hastalıklı bir çocuktu ve IQ seviyesi de ortalamanın çok altındaydı, daha sonra psikiyatristler 76 olarak ölçtüler. Çocukları seven ve çocuklar tarafından da sevilen biri olmasına rağmen, yalnızlıktan hoşlanıyordu ve insanlarla, özellikle de kadınlarla ilişki kurmakta güçlük çekiyordu. Fakat kişiliğine dair bir ipucu, küçük, üç odalı evinde gizlice sakladığı şişme bebeklerde yatıyor. Onları esas olarak ilişkiye girmek için kullanıyordu fakat üzerlerinde boğma denemeleri de yapıyordu —bazen de her ikisini aynı anda yapıyordu. Kaçınılmaz bir şekilde, Kroll'un gizli seks oyunlarını gerçekte oynamaya başladığı gün geldi. Bir kurbana yaklaşmak üzere olduğu anları hep biliyordu çünkü "karıncalanma hissi" olarak tabir ettiği duyguya kapılıyor ve birini öldürme dürtüsü karşı konulamaz hâle geliyordu.

Kroll'u cinayetler serisine başlamaya iten şey, 1955 yılı Ocak ayının sonunda, o 21 yaşındayken annesinin ölmesiydi. Erkek kardeşlerinin evden ayrıldığı yaşı geçmiş olmasına rağmen, Kroll hâlâ annesiyle yaşıyordu. Belki de annesinin vefatıyla birlikte günahkâr cinsel arzularını ifade etmekte özgür kalmıştı. İlk cinayetini üç hafta sonra 8 Şubat 1955 tarihinde işledi, 19 yaşındaki Irmgard Strehl adlı kıza tecavüz edip, sonra da öldürene kadar uzun bir çakıyla bıçakladı. Öldüğüne emin olmak için Kroll kızı boğdu ve bıçağıyla içini boşalttığı cesedi de daha sonra Münster'in 24 km güneybatısındaki Dortmund-Ems kanalında yer alan Lüdinghausen'deki bir çiftlikte bıraktı. Kızın korkunç parçaları beş gün sonra bulundu.

Önlemler Alıyor

Kroll, 1957 yılında Duisburg kentine taşındı; şehrin Laar bölgesinde yaşıyor ve tuvalet temizlikçisi olarak çalışıyordu. Polisin yöntemlerini aynı bölgede çok sık cinayet işlemekten veya son cinayetinden sonra hemen yeniden cinayet işlemekten kaçınacak kadar iyi biliyordu. Bunun yerine, kendisini tanıyanların olmadığı Duisburg'un çevre kasabalarında kurbanlar arıyor ve cesetleri daha kolay saklayabileceği ormanlık alanları seçiyordu.

Kroll, 1958 yılında Kirchhellen'i ikinci cinayet mahalli olarak seçti. Burada 12 yaşındaki Erika Schuletter'e tecavüz edip öldürdü. Bir sonraki yılın Mart ayında, 23 yaşında bir evsiz olan Erika adlı kadını Duisburg'daki bir meyhaneden şehrin banliyölerinden biri olan Rheinhausen'e kadar takip etti ve kadına saldırıp bayılttı. Kroll normalde kurbanlarının öldüğünden emin olurdu fakat Erika hayatta kalmayı başardı. Çok geçmeden farklı kasabalarda iki kadına daha saldırdı ve öldürdü. Daha sonra Duisburg'a geri döndü ve 16 Haziran 1959 günü Rhine nehri yakınlarındaki Rheinhausen'de çayırlık bir yerde 24 yaşındaki Klara Frieda Tesmer'i öldürdü. Görünüşe göre Kroll kıyafetlerini çıkarmaya çalışırken Tesmer o kadar çok mücadele etmişti ki ikisi yere düşüp nehrin toprak setine kadar yuvarlanmışlardı. Kroll, kızı susturmak için boğazını sıkmış ve öldüğüne emin olduğunda da cesedine tecavüz etmişti. Akabinde, Heinrich Ott isimli bir araba tamircisi Tesmer'i öldürmekle suçlandı; yaşadığı deneyim o kadar sarsıcıydı ki en sonunda hapishanede kendini astı. Zavallı Ott, Kroll'un işlediği cinayetlerden yanlışlıkla suçlanan beş adamın ilkiydi. Sonuç olarak bunların üçü intihar etti. Hatta bir tanesi, intikam almak isteyen komşuları susturmak için cinayeti itiraf etti.

Yamyama Dönüşüyor

Aynı yılın 26 Temmuz gününde, Kroll 16 yaşındaki Manuela Knodt'u öldürdü. Knodt, Essen'de yer alan bir parktaki ormanlıkta boğulmuştu fakat bu kez Kroll mastürbasyon yapmış ve ölmüş kızın yüzüne ve kasığına boşalmış, uyluğundan ve kalçalarından dilim dilim et parçaları kesmişti. Ceset o kadar korkunç bir hâldeydi ki polisler 16 yaşındaki kızın bir çete tarafından saldırıya uğradığını düşünmüştü. Şimdilik kimse katilin bir yamyama dönüştüğünü düşünmüyordu.

O zamana kadar, Joachim Kroll altı kadını daha öldürmeyi başardı fakat yakalanmadı. Bu durum doğal olarak ona bir yenilmezlik duygusu verdi. O da faaliyet alanını genişletmeye başladı: Issız bölgelere gitmek için otobüse veya trene biniyor, daha sonra inip yalnız yürüyen bir kadın veya kız bulana kadar etrafta dolanıyordu. Bu durum şu anlama geliyordu, Kroll kurbanlarına sinsice yaklaşıp onları yakalayabiliyor ve tanıklar olmadan tecavüz edip öldürebiliyordu. Kroll'un bu *modus operandi** gereği boş vakte ve gizeme ihtiyacı vardı. Avını çabucak boğmasına rağmen, diğer işlemler uzun zaman alıyordu. Cesedi soyuyor, ilişkiye giriyor ve üzerine boşalıyordu. Tatmin olduktan sonra, Kroll cesedi parçalara ayırıyor ve pişirip yiyerek parçaları yok ediyordu.

1962 yılında Joachim Kroll tarafından işlenen üç cinayetten ikisi bu işlemlerden geçti. 13 yaşındaki Petra Giese, 23 Nisan'da Ruhr Nehri kıyısında yer alan Essen'deki şehir parkında, 12 yaşındaki Monika Tafel 4 Haziran'da Duisberg'in semtlerinden biri olan Walsum'da öldürüldü. 34 yaşındaki pedofil Walter Quicker, Tafel'i öldürmekten tutuklandı fakat daha sonra serbest bırakıldı. Buna rağmen komşuları Quicker'ı o kadar acımasızca tahrik etti ki Quicker yakınlardaki bir ormanlık alana saklandı ve kendini astı. Kroll, Petra Giese ve Monika Tafel'in etlerini kesmişti. Petra'nın sol ön kolunu ve elini de kesmesine rağmen, en sevdiği "parçaları" kalça ve uyluktan aldığı anlaşılıyordu.

Yerleşmiş alışkanlıkları olan bir katilden farklı olarak Joachim Kroll, 22 Ağustos 1965 tarihinde Duisburg dışındaki bir göl kenarında Volkswagen marka araçlarında "öpüşmekte" olan bir çifte saldırdığında metodunu değiştirdi. Kroll önce 25 yaşındaki Hermann Schmitz'den kurtulmayı, sonrasında Schmitz'in kız arkadaşı Marion Veen'e yoğunlaşmayı amaçladı. Kroll

* Katilin izlediği yöntem, çalışma biçimi anlamına gelen Latince teknik terim.—e.n.

Volkswagen'in tekerleklerinden birine saplamak için bıçağını kullandı. Schmitz araçtan indi ve Kroll'un bıçağına doğru yöneldiğinde kalbine birkaç darbe aldı. Schmitz ölüp yere yığıldığında, Kroll Marion'u tutmak için hamle yaptı fakat şüphesiz korkudan sineceğini düşündüğü kız, sürücü koltuğuna oturdu, birkaç kez kornaya bastı ve ayağını gaza koydu. Neredeyse Kroll'a çarpacak olan aracın ileri doğru hareket etmesiyle Kroll o kadar korktu ki güvenliği için yakınlardaki ormanlık alana kaçtı.

Bu olaydan sonra Kroll, dikkat çekmemek için bir yıldan fazla süre cinayet işlemedi, ta ki 13 Eylül 1966 tarihinde 20 yaşındaki Ursula Rohling'i Batı Almanya'nın Ruhr bölgesi yakınındaki Foersterbusch Parkı'nda boğup tecavüz edene dek. Bir kez daha başka bir adam bu cinayetin bedelini ödedi: Ursula'nın erkek arkadaşı Adolf Schickel cinayetten suçlandı ve çok geçmeden polis ve kamuoyu kendisine o kadar acımasızca baskı uyguladı ki, Schickel Maine Nehri'nde kendini boğarak öldürdü.

Kroll (sağda) dünya çapında sansasyona neden olan Duisburg'daki duruşması sırasında bir avukatla görüşürken. Dokuz müebbet hapis cezası aldı.

Yeni Taktikler

Üç ay sonra Kroll kurbanlarını yok etmek için yeni metotlarla ilgilenmeye başladı: Birini suda boğmak nasıl bir duygu olabilir diye merak etti. Bu merakını gidermek için ilk adımını 22 Aralık 1966 tarihinde 5 yaşındaki Ilona Harke'yi Essen'de bir trene binmeye ikna ederek attı. Birlikte dolaştıkları Düsseldorf'un doğusundaki Wuppertal'da trenden indiler. Kroll, küçük bir çocuğu boğabilecek kadar suyu olan bir hendek aradı. Bulduğunda, küçük kızın kafasını zorla suya soktu ve çırpınmayı kesene kadar kafasını orada tuttu. Daha sonra, eski yöntemine dönerek kıza tecavüz etti ve omzundan et kesti.

Kroll'un bir sonraki kurbanı, 12 Temmuz 1969 yılında Hückeswagen'de öldürülen 61 yaşındaki Maria Hettgen idi fakat daha sonra Kroll, yetişkinlerinkinden çok daha lezzetli olduğu tahmin edilen çocuk etinde uzmanlaştı.

Münster, 8 Şubat 1955: Kroll ilk cinayetini 1955'te Münster'de işledi; 19 yaşındaki Irmgard Strehl'e tecavüz etti, kızı bıçakladı ve boğdu, cesedini de bir çiftliğe bıraktı. Polis, nedensiz gibi görünen bu suç karşısında afalladı ve Kroll yeniden saldırmak için 1957 yılına kadar bekledi.

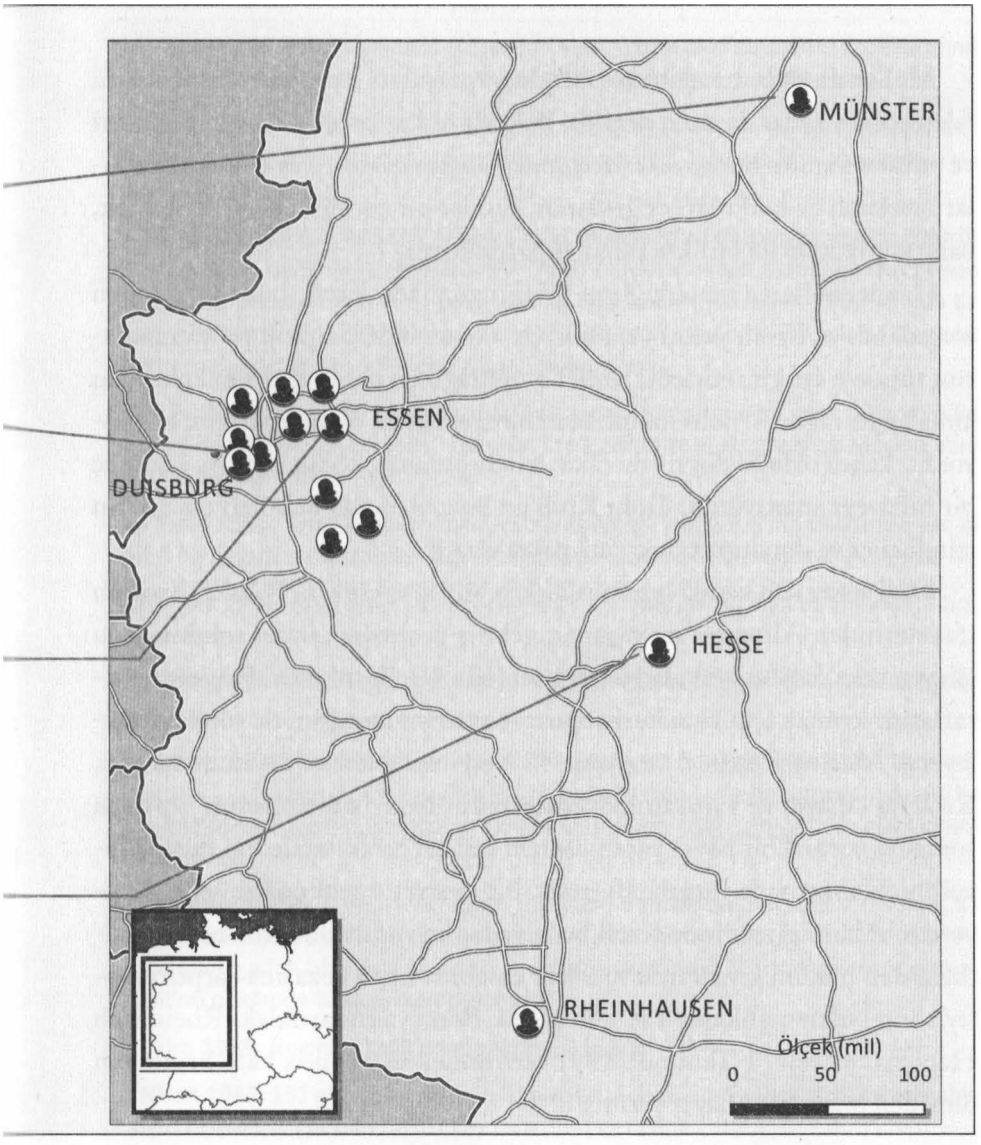
Duisburg, 1958-1976: Duisburg ve çevresinde bölge Kroll'a birçok kurban verdi. Onları 1958 ile 1976 arasında orada öldürdü. Polis Kroll'u 1976'da, 4 yaşındaki Marion Ketter'ın etini Duisburg'daki dairesinde ocakta pişirirken yakaladı.

Essen, 26 Temmuz 1959: Kroll yamyamlığa ilk defa 1959'da Essen'de, 16 yaşındaki Mauela'yı öldürdüğünde başvurdu. Daha sonradan yetkililere et fiyatlarının ve insan etini tatma arzusunun buna neden olduğunu söyledi.

Breitschied, 21 Mayıs 1970: Kroll, 1970'te 10 yaşındaki Jutta Rahn'ı öldürmek için Almanya'nın bir eyaleti olan Hesse'de yer alan Breitschied'i seçti. Rahn'ı tek başına trenden inerken izledi ve kızı ağaçlık alanda yürüyerek evine giderken takip etti, sonra saldırdı ve boğdu.

ANAHTAR: Joachim Kroll'un kurbanları

1970'li yıllarda Kroll tarafından öldürülen üç küçük kızdan sonuncusu olan 4 yaşındaki Marion Ketter, Duisburg'daki çocuk parkından kaçırıldı ve 3 Temmuz 1976 yılında öldürüldü. Kızın kayıp olduğu anlaşıldığında, polis parkın etrafında arama yaptı fakat hiçbir şey bulamaması üzerine çareyi ev ev dolaşmakta buldu. Tam da bu noktada, Joachim Kroll'la Duisburg'un Friesenstrasse semtindeki 11 numaralı aynı apartman bloğunda yaşayan Oscar Muller binadan hızla dışarı fırladı ve polis memurlarından birinin yakasına yapıştı.

Muller'in anlatacak korkunç bir hikâyesi vardı. 11 numaralı Friesenstrasse'deki kiracılar umumi tuvaleti paylaşıyorlardı ve Muller tuvalete giderken Kroll ile karşılaşmıştı. Kroll Muller'e tuvaletin tıkalı ve kullanım dışı olduğunu söylemişti. Muller tuvaleti tıkayan şeyin ne olduğunu sorduğunda Kroll, "bağırsaklar!" demişti. Muller bunun şaka olduğunu düşünmüştü fakat tuvalete baktığında, haznedeki suyun kan kırmızısı olduğunu ve yüzen her neyse gerçekten bağırsaklara benzediğini görünce dehşete kapılmıştı. Buna ek olarak, tuvaletten iğrenç bir koku yayılıyordu.

Muller ilk önce tuvaletteki pisliğin et parçaları olduğunu düşünmüştü fakat polis o kadar da emin değildi. Bölgede birkaç çocuk cinayeti işlenmişti ve polisler kanıtın burası olabileceğinden korkmuşlardı. Tuvaletteki kalıntılar incelendi ve korkuları doğrulandı: Bunlar bir çocuğun akciğer, böbrek, bağırsak ve kalp ile birlikte tuhaf et parçalarıydı.

Haznedekilerin ne olduğunu bildiği gözüken Kroll, polis tarafından sorgulandı ve Kroll, yahni yapmak için tavşan öldürdüğünü ve iç organlarını tuvalete attığını söyledi. Kroll'un mutfağında pişen yemeğin kokusunu almalarına rağmen, polis kalıntıların bir tavşana ait olmadığını çok iyi biliyordu. Yahni olduğu doğruydu fakat içinde bulunan küçük el başka korkunç bir hikâyeyi anlatıyordu. Tıpkı Kroll'un buzdolabında bulunan tabakların içindekiler ve dondurucudaki "et" paketleri gibi.

Kroll sorgu için karakola götürülürken hiç itiraz etmedi. Polisler, Kroll'un ifadelerinden Almanya'da yaşanan gelmiş geçmiş en uzun soluklu suçu işleyen seks katilini yakaladıklarını anladı. Kroll, market alışverişi masraflarını kısmak için bazı kurbanlarının etlerini kestiğini de sözlerine ekleyerek Marion Kettner'ı ve ayrıca 14 kişiyi daha öldürdüğünü itiraf etti. Kroll'un cinayet ve yamyamlık dürtüsünün "tedavi edilebileceği" ve daha sonra da normal bir hayat yaşaması için serbest bırakılabileceği düşünülüyordu. Mahkemede yargılandığında, bir cinayet teşebbüsü ve sekiz cinayetten hüküm giydiğinde Kroll bu rüyadan uyandırıldı. Kroll'un tüm iddialardan hüküm giymesiyle ve 9 kez müebbet hapis cezasına çarptırılmasıyla son bulan mahkeme 151 gün sürdü. Bonn yakınlarındaki Rheinbach Hapishanesi'nde, 1 Temmuz 1991 tarihinde, 58 yaşında kalp krizinden ölmeden önce, 8 yıl hapis yatmıştı.

JOACHIM KROLL'UN ZAMAN ÇİZELGESİ

17 Nisan 1933: Joachim Kroll Batı Almanya, Hindenberg'de dünyaya gelir.

8 Şubat 1955: Annesinin ölümünden üç hafta sonra, Kroll ilk cinayetini işler: 19 yaşındaki Irmgard Strehl'i Münster'in güneybatısında, 24 km mesafedeki Lüdinghausen'de tecavüz edip öldürür.

16 Haziran 1959: 1958 yılında 12 yaşındaki Erika Schuletter'ı öldürdükten sonra, Rheinhausen'deki evsiz bir kadına saldırır (Mart 1959) ve farklı şehirlerde 2 kadını daha öldürerek 24 yaşındaki Klara Frieda Resmer'i Rheinhausen'de katleder. Tesmer'i öldürmekten yanlışlıkla suçlanan Heinrich Ott isimli bir tamirci intihar eder.

26 Temmuz 1959: 16 yaşındaki Manuela Knodt, Essen'deki bir parkta Kroll tarafından öldürülür. Daha sonra, Knodt'un kalçasından ve uyluğundan et keser.

23 Nisan 1962: Essen'deki Şehir Parkında Petra Giese öldürülür. 52 yaşındaki tacizci Vinzenz Kuehn cinayet suçundan hüküm giyer ve 12 yıllık hapis cezasının 6 yılını hapishanede geçirir.

4 Temmuz 1962: 12 yaşındaki Monika Tafel, Duisberg'in Walsum semtinde öldürülür. 34 yaşındaki pedofili Walter Quicker Tafel'i öldürmekten tutuklanır fakat sonra serbest bırakılır. Komşuların tahrikleri ile Quicker intihar eder. 1962 yılında Kroll tarafından öldürülen diğer bir kişi, Burscheld'de Kroll tarafından kaçırılan 12 yaşındaki Barbara Bruder'in cesedi hiçbir zaman bulunamaz.

22 Ağustos 1965: Kroll, Duisberg dışındaki bir göl kenarında bir çifte saldırır ve önce 25 yaşındaki Herman Schmitz'i öldürür. Kroll, Schmitz'in kız arkadaşı Marlon Veen'e saldırmak ister fakat Veen kaçar.

13 Eylül 1966: Kroll 20 yaşındaki Ursula Rohling'i Almanya'nın batısında yer alan Marl'da boğup tecavüz eder. Erkek arkadaşı Adolf Schickel suçlanır ve intihar eder.

22 Aralık 1966: Kroll 5 yaşındaki Ilona Harke'yi Wuppertal'daki bir hendekte boğar ve cesedine tecavüz eder.

12 Haziran 1969: 61 yaşındaki Maria Hettgen Hückeswagen'de tecavüze uğrar ve boğulur.

21 Mayıs 1970: 10 yaşındaki Jutta Rahn, Almanya'nın batısındaki Breitschied'de boğulur. Jutta'nın komşusu Peter Schay tutuklanır. Daha sonrasında serbest bırakılmasına rağmen, komşuları tarafından sıkıştırıldığı için altı yıl sonra cinayeti itiraf eder.

3 Temmuz 1976: 10 yaşındaki Karin Toepfer'i Voerde'de öldürdükten sonra, Kroll son kurbanının Duisburg'daki 4 yaşındaki Marion Ketter olduğunu iddia eder. Polis Kroll'un yaşadığı binadaki tıkanmış tuvaleti araştırırken Marion'un ceset parçaları Kroll'un ocağında haşlanırken bulunur.

7 Ekim 1979: Joachim Kroll'un mahkemesi başlar.

8 Nisan 1982: 151 günlük mahkeme iki buçuk yıl sürdükten sonra, Kroll biri teşebbüs, sekizi cinayet suçundan dokuz kez müebbet cezasına çarptırılır.

1 Temmuz 1991: 58 yaşındaki Joachim Kroll, Bonn yakınlarındaki Rheinbach Hapishanesi'nde geçirdiği kalp krizi sonucu hayatını kaybeder.

PEDRO LOPEZ

And Dağları Canavarı

ADI SOYADI: **Pedro Alonso Lopez**
DOĞUM TARİHİ: **8 Ekim 1949**
KURBAN SAYISI: **300'den fazla kadını öldürmekten suçlandı**
CİNAYETLERİN TARİHİ: **1978-1980**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **Kolombiya, Peru ve Ekvador**
TUTUKLANMA TARİHİ: **Nisan 1980**
ALDIĞI CEZA: **3 cinayet faili, 16 yıl hapis cezası**
TAHLİYE EDİLDİĞİ TARİH: **Ocak 1999**

8 Ekim 1949 tarihinde Kolombiya'nın Tolima kentinde dünyaya gelen Pedro Lopez medyada "And Dağları Canavarı" olarak biliniyordu. Fakat onun kendisiyle ve kendine verdiği önemle ilgili farklı bir bakış açısı vardı. İtirafına göre, taciz ettiği 300 kadını öldürmüştü ve kendisinin "yüzyılın adamı" olduğuna ve kimsenin onu unutmayacağına inanıyordu. Asıl gerçek bu iki uç noktada yatıyordu. Lopez ömrünün ilk yıllarında korkunç deneyimler yaşadı: Bir hayat kadınının oğluydu, ona sürekli tecavüz eden bir pedofilin kurbanıydı ve daha sonra hepsini öldüreceği tecavüzcü bir çetenin bulunduğu hapishane koğuşunda hedef noktasıydı. Bu yüzden, seri katil olarak kariyerine hapishane hayatının 1978 yılında sona ermesiyle başlaması bir tesadüf olmasa gerek.

Pedro Lopez 13 çocuktan yedincisiydi ve dünyanın en şiddet içeren yerlerinden biri olan Kolombiya'da doğmuştu. Burada suç oranı dünyanın diğer ülkelerine kıyasla 50 kat fazlaydı. İsyanlar, politikacı katliamları, 10 yıl içinde 200.000 kişinin ölümüne neden olan iç savaş ve her çeşit insan hakları ihlali, Kolombiya'da sıradan olaylardı. Küçük yaştan beri Lopez, bu olaylara şahit oluyordu.

Baskıcı olan annesi, Lopez'i kız kardeşinin göğüslerini okşarken yakalaması üzerine evden atınca, 8 yaşında sokaklarda yaşamaya başladı. Ara sokaklarda, kapı aralarında, sapıkların ve suçluların arasında tehlike içinde uyudu. Hayatta kalabilmek için, çöplerle beslendi ve sokaklarda dilencilik yaptı. En sonunda, cömert bir Amerikan çift Lopez'i evlerine aldı ve bu

evde odası ve bol yiyeceği oldu. Çift Lopez'i okula gönderdi fakat burada öğretmenlerinden biri tarafından tacize uğradı ve bu duruma karşılık okulun ofisini soydu. Çok geçmeden Lopez sokaklara geri döndü, dilenmeye başladı ve küçük çaplı hırsızlıklar yaptı.

Acemi Katil

Lopez 15 yaşındayken uzmanlaşmaya başladı ve araba hırsızı oldu. Çalıntı arabaların sökülüp parçalarının satıldığı veya tamir için kullanıldığı dükkândan iyi para alıyordu. Lopez o kadar mükemmel bir hırsızdı ki çok geçmeden "ticaret" alanında çok saygı görmeye başladı. Maalesef, kendisini 1969 yılında tutuklayıp, 7 yıl hapse gönderen polisler tarafından da çok iyi tanınıyordu.

Lopez kendine kaba bir bıçak yapıp, hapishanede kendisine tecavüz eden 4 kişiyi öldürdüğünde, yetkililer bu olayın cinayetten çok nefsi müdafaa olduğuna kanaat getirdiler ve cezasına sadece iki yıl eklediler. Fakat Pedro Lopez hayatı boyunca karşılaştığı zorluklar ve acılar nedeniyle çoktan tamir edilemez bir şekilde zarar görmüştü. 1978 yılında tahliye olduğunda, sadece kadın nefreti ve korkusu olan, sosyalleşemeyen, aşırı derecede suç eğilimi olan küçük bir deli değil, merhametsiz bir seri katile dönüşmüştü.

Lopez avlanma yeri olarak Kolombiya'nın komşusu Peru'yu seçti. Özünde halkın hâlâ "Kızılderili" ve kabile kökenli olduğu, hedefi olan özellikle küçük kızların kolay erişilebildiği And Dağları boyunca gezindi. Burada 1979 yılında, bu kızları takibe aldı ve daha sonra yaklaşık 100 tanesini öldürdüğünü iddia etti. Fakat Kuzey Peru'da 9 yaşındaki Ayacucho'lu bir kızı kaçırmaya çalışırken Ayacucho kabilesi tarafından yakalandığında kabileyle başı derde girdi. Böyle uzak bölgelerde intikam acımasız ve gecikmesizdi. Daha sonra Lopez'in kendisi olanları şöyle anlattı: "Peru'daki Kızılderililer beni bağlayıp boynuma kadar kuma gömdüler. Üzerime şurup döktüler, karıncalar tarafından yenmeme izin vereceklerdi."

Tam o sırada şansı yaver gitti. Amerikalı bir misyoner geldi ve Ayacucho kabilesini öldürmenin günah olduğuna bir şekilde ikna etti. Misyonerin söylediğine göre yapmaları gereken şey Lopez'i yetkililere teslim ederek, cezayı onların vermesini sağlamaktı. Gönülsüz olan Ayacucho kabilesini bile ikna edebildiğine göre bu misyoner, tesirli biriydi ve Lopez kurtulmuştu. Gerektiği gibi teslim edilen Lopez'i Peru polisleri zahmetli bir baş belası olarak görüp vakit kaybetmeden komşu Ekvador'a gönderdiler.

Kolombiya sınırı, Ocak 1999: Lopez Kolombiya'da doğdu. Yıllarca Peru'da yaşayıp insanları öldürdükten sonra, sık sık Kolombiya'ya gelip gitti ve arkasında bir ölüm izi bıraktı. Hapisten çıktıktan sonra, Lopez Kolombiya sınırına götürülüp doğduğu topraklara bırakıldı.

Peru, 1979: Peru'nun yüksek And Dağları Lopez'in esas avlanma yeriydi, iddia ettiğine göre orada en az 100 genç kızı öldürmüştü. Ayacucho halkı onu orada bir kızı kaçırdıktan sonra yakaladıklarında neredeyse öldürüyordu. Peru polisine teslim edilen Lopez, sınır dışı edilip, Ekvator'a gönderildi.

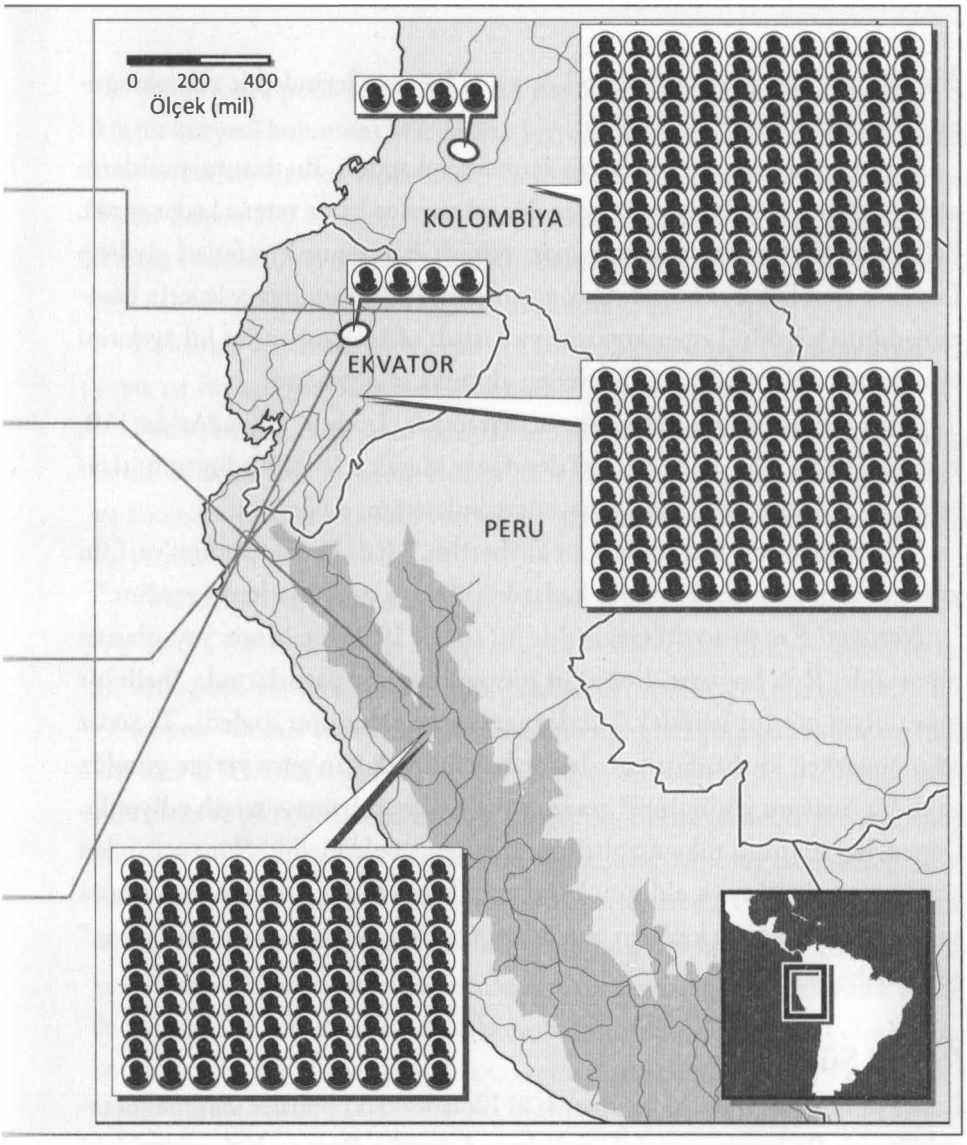
Ekvator, 1980: En sonunda orada hapse atılmasına rağmen, Ekvator Lopez'in en sevdiği kurban kaynağıydı. Peru'dan sınır dışı edildikten sonra ülkeyi dolaştı ve her hafta en az üç kızı öldürdü. Daha sonradan Lopez Ekvatorlu kızları tercih ettiğini söyledi: "Onlar daha nazik ve masumlar, insana daha fazla güveniyorlar."

San Juan de Ambato, Nisan 1980: Orta Ekvator'da San Juan de Ambato'da şiddetli bir sel dört kız çocuğun cesedini ortaya çıkardı. Cinayetmiş gibi görünüyordu ama kanıtlanamadı. Birkaç gün içinde Lopez 12 yaşındaki bir kızı annesinden kaçırmaya çalışırken yakalandı.

ANAHTAR: Pedro Lopez'in kurbanları

Hapishane Hücresi

Başarılı kaçışından sonra Lopez, sık sık Kolombiya'ya uğrayarak Ekvador'da gezinmeye başladı. Kısa zamanda, küçük kızların kaybolduğu ihbarı artmaya başladı. Ne var ki polis, nedenin seri katil olabileceğine inanmayarak, artan Güney Amerikalı seks kölesi ticaretini suçladı. Fakat daha sonra, 1980 yılının Nisan ayında, Ekvador'un merkezinde yer alan San Juan de Ambato yakınında meydana gelen ani sel, bir takım rahatsız edici kanıtları ortaya çıkardı. Sonunda sular çekilince, 4 kızın kalıntılarına ulaşıldı. Nasıl öldü-

rüldüklerine dair hiçbir ipucu yoktu fakat polisler "Bir cinayete kurban gitmedilerse birisi neden cesetleri saklamak istesin ki?" diye düşündü.

Birkaç gün sonra, Carvina Poveda 12 yaşındaki kızı Marie ile San Juan de Ambato'da yerel bir pazarda alışveriş yaparken, kızını kaçırmak isteyen bir adam yanlarına yaklaştı. Bu adamın Marie'yi kucağına alarak koşmaya başlaması üzerine annesi çığlık attı. Civardaki market çalışanları kızı kurtarmak için koştu, adamı yakalayıp, etkisiz hâle getirdi ve polis gelene kadar yerde tuttu. Gözaltına alınırken kendini kaybetmiş bir hâlde etrafta

dolaşan biri gibi gözüken Pedro Lopez, polislere ellerinde bir deli olduğunu düşündürdü.

Sorgu başlayınca, Lopez cevap vermekten kaçındı. Bu durum, polislerin artık tahammülü kalmayıp bir oyun düzenlemesine karar verene kadar sürdü. Polisler, Peder Gudino adlı bir papazı çağırdı, hapishane kıyafetleri giydirip Lopez'le aynı hücreye koydu. Çok geçmeden, Peder Gudino polislerin başaramadığını başardı. Lopez konuşmaya başladı ve korkunç zalim hikâyelerini öyle detaylı anlattı ki papaz hücreden alınmak için yalvardı.

Tüm çıplaklığıyla gerçekler ortaya çıktı. Lopez, Ekvador'da 110, Kolombiya'da 100, Peru'da 100'den fazla küçük kızı öldürdüğünü itiraf etti. Lopez ayrıca neden seri cinayetlere bulaştığını da anlattı.

"Masumiyetimi 8 yaşındayken kaybettim," dedi Peder Gudino'ya, "Bu yüzden, aynı şeyi yapabildiğim kadar küçük kıza yapmaya karar verdim."

National Examiner Magazine'de 12 Ocak 1999 tarihinde yayınlanan röportajda, Ron Laytner, Lopez'in yönteminin köy pazarlarında "belli bir masumiyet görüntüsündeki" kızları avlamak olduğunu söyledi. Tecavüz edip boğarken kurbanların gözlerine bakabilmek için gece yerine gündüz vakti bu "masum görünümü" arayıp yakalamaya çalışmayı tercih ediyordu. Lopez, hayatlarının tükenip gittiğini izlerken, gözlemlediği ölüm acısından heyecan ve cinsel zevk aldığını itiraf etti. Fakat tüm yaptıkları bu kadarla sınırlı değildi. Lopez kızların cesetlerini oturtup, onları çay içmeye "davet" edip sohbet ediyordu.

Resmi Şüpheler

Lopez'in hikâyesi o kadar sıradışıydı ki Ekvador'daki polisler inanmakta tereddüt etti. Bu inanç, sınırdaki polislerin Lopez'in Peru ve Kolombiya'daki profesyonel olaylarını doğrulayamamasıyla daha da güçlendi. Lopez polislere kanıt vermeye karar verdi ve onları Ekvador'da cesetleri gömdüğü yere götürmeyi teklif etti. Polisler kabul etti. Polis aracına zincirledikleri Lopez'i aldılar ve Ambato civarında orman bölgesindeki yerleri dolaştılar. 8 ve 12 yaşları arasındaki 53 küçük kızın kalıntılarının bulunmasıyla polislerin şüpheleri yok oldu. Lopez'in bahsettiği başka 28 yerde hiçbir şey bulunamadı fakat polis kalıntıların yiyecek arayan hayvanlar ve sel nedeniyle dağılmış olabileceğini düşündü. Bütün bunlara rağmen bulunan kanıtlar tartışılmazdı: Pedro Lopez büyük çaplı bir seri katildi.

Daha sonra polis Lopez'i zaman kaybetmeden 57 cinayetle suçladı; 53 küçük kız yeni bulunmuş, 4'ü de San Juan de Ambato'da Nisan ayında bulunmuştu. Bu hayret verici kişi, Lopez'in itiraflarına göre 110 cinayete ulaşmıştı. Fakat Lopez 300 cinayeti itiraf etti, Ekvador'daki hapishane işleri müdürü Victor Lascano, şartları göz önünde bulundurduğunda bu büyük rakamın bile aslında "çok düşük" olduğunu düşündü.

Lascano, "Eğer biri size tespit ettiğiniz 53 cinayetten fazlasını itiraf ediyorsa ne söylediğine inanma eğiliminde olursunuz," dedi.

Pedro Lopez, San Juan de Ambato'da 27 Ocak 1981 tarihinde yargılandı. Hâkim Jose Roberto Cobos Moscoso onu üç cinayetten suçlu buldu ve Ekvador yasalarınca izin verilen en uzun süre olan 16 yıl hapis cezasına çarptırdı.

Yaklaşık 20 yıl sonra 1999'da *National Examiner Magazine'den* Ron Laytner'ın röportaj yaptığı Lopez, küçük kızları nasıl kandırıp uzak yerlere götürdüğünü ve sonra onları öldürdüğünü ayrıntılarıyla anlattı.

Lopez "Onları hazır mezarların beklediği gizli yere götürürdüm," dedi Laytner'a. "Orada bazen önceki kurbanların cesetleri olurdu. Onlara sarılıp yatardım ve gün doğarken tecavüz ederdim... Kızı cinsel ilişkiye girmeye zorladım ve ellerimi boğazına sardım. Güneş doğduğunda da onu boğardım. Kızların ölmesi 5 ila 15 dakika arasında sürüyordu... Öldüklerinden emin olmak için yanlarında uzun süre kalıyordum. Hâlâ nefes alıp almadıklarını kontrol etmek için ayna kullanıyordum. Bazen onları tekrar öldürmek zorunda kalıyordum... Benim küçük arkadaşlarım yanlarında arkadaş olmasından hoşlanıyordu. Bir çukura çoğu kez üç veya dört kişiyi koyardım. Ama bir süre sonra bıktım çünkü hareket etmiyorlardı, bu yüzden daha fazla kız aradım."

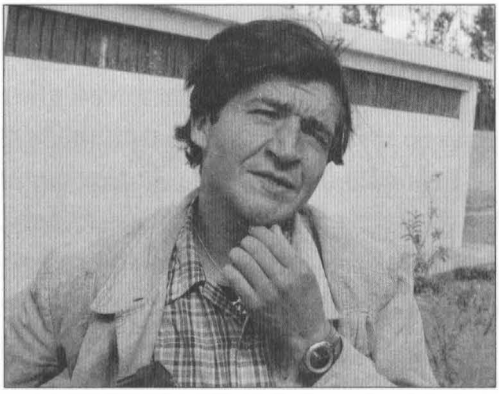
Katil Serbest Bırakılıyor

Laytner'ın yaptığı röportajdan birkaç gün sonra, Pedro Lopez cezasının bitimi nedeniyle serbest bırakıldı. Lopez, bindirildiği cezaevi aracıyla Ekvador ile Kolombiya arasındaki sınırı gece geçti. Araç kenara çekildiğinde şafak söküyordu. Araç sınır çizgisinde durdu, arka kapıları açıldı ve Lopez kaba bir şekilde Kolombiya topraklarına atıldı.

Lopez görünür görünmez, hapishane dışında toplanan öfkeli kalabalık tarafından linç edilmesin diye karanlığın içinde gizli bir şekilde serbest bırakıldı. Ama yetkililer, cinayetlerin yaşandığı üç ayrı ülkedeki halkın büyük

öfkesinin önüne geçemeyebilirdi. And Dağları Canavarı'nın muhtemelen yeniden öldürmek üzere hapisten çıkma ihtimali oldukça yüksekti. Victor Lascano, "Tanrı çocuklara yardım etsin," dedi. "O, ıslah olmamış ve tamamen vicdansız biri. Tüm bu kabus yeniden başlayabilir."

Kurbanların aileleri kabusun tekrarlanmasını engellemek için çoktan ayarlamalarını yapmışlardı. Lopez daha hapisteyken bir araya gelip onu öldürmeye gönüllü olacak herhangi birine ödenmek üzere 25.000 dolar para topladılar. Pedro Alonso Lopez'in öldürülmesi için teklif edilen tek ödül bu değildi, aynı zamanda herhangi bir yerdeki bir kişinin bu işi yerine getirdikten sonra ödülünü talep etmesi de mümkündü. 2001 yılı raporuna göre önceki iki yıl içinde Ekvador, Kolombiya veya Peru'dan ne kayıp kız ihbarı geldi ne de And Dağları Canavarı'nın kurbanlarını bırakmayı tercih ettiği uzak bölgelerde feci ölümlerle karşılaşıldı.

Lopez 1999'da hapisten çıktığında 50 yaşındayken. Bunun "iyi hâlden" olduğunu ve salıverilmenin birini ölürken seyretmek kadar heyecan verdiğini söyledi.

PEDRO LOPEZ'İN ZAMAN ÇİZELGESİ

8 Ekim 1949: Pedro Alonso Lopez Kolombiya'nın Tolima kentinde bir hayat kadının 13 çocuğunun yedincisi olarak dünyaya gelir.

1957: 8 yaşındayken kız kardeşinin göğüslerini okşamasından dolayı annesi tarafından kovularak sokaklarda yaşamaya mahkûm edilir.

1964: 15 yaşındaki Lopez, çalıntı araç parçalarını yedek malzeme olarak kullanan dükkânlara satan bir araba hırsızı olur.

1969: Lopez araba hırsızlığından hapse girer. Hapisteyken 4 koğuş arkadaşı tarafından tecavüz edilir.

1978: Lopez tahliye olur ve komşu ülke Peru'ya gider.

1979: Lopez, küçük kızları öldürüp tecavüz etmeye başlar. 9 yaşındaki Ayacucho kızını kaçırmaya teşebbüs ettikten sonra, kabile üyeleri tarafından yakalanır ve neredeyse öldürülene kadar işkence görür. Lopez Amerikalı bir misyoner tarafından kurtarılır. Daha sonra komşu Ekvador'a geçer.

Nisan 1980: Ekvador merkezindeki San Juan de Ambato'da yaşanan ani sel, dört kızın cesedini ortaya çıkarır. Birkaç gün sonra, Lopez küçük bir Ekvadorlu kızı kaçırmak üzereyken yakalanır. Polis tarafından tutuklanır fakat sorulara cevap vermeyi reddeder. En sonunda, Ekvador, Kolombiya ve Peru'da 300'den fazla kızı öldürdüğünü itiraf eder.

1980: Polisler Lopez'e inanmaz fakat onları öldürdüğünü iddia ettiği 53 kızın mezarına götürür.

27 Ocak 1981: Lopez işlediği üç cinayetten dolayı 16 yıl hapis cezası alır.

Ocak 1999: Cezasının bitiminde Lopez tahliye edilip Ekvador sınırından Kolombiya'ya götürülürken, halk çok öfkelidir.

2001: Lopez'in yeniden öldürebileceğine dair korkulara rağmen, Ekvador, Kolombiya ve Peru'da iki yıl boyunca kayıp kız ihbarı olmaz. Bir yerlerde birinin onu öldürmek için teklif edilen ödülü kabul ettiğine dair söylentiler dolanır.

Kolombiya Sınırı Ocak 1999: Lopez Kolombiya'da doğdu. Peru'da yıllarca yaşayıp cinayetler işledikten sonra, Kolombiya'ya sık sık seyahate çıktı ve arkasında cinayet izi bıraktı. Tahliye olduğunda Kolombiya sınırına, kendi topraklarına bırakıldı.

Peru, 1979: Peru'nun yüksek And Dağları, Lopez'in en az 100 küçük kızı öldürdüğünü iddia ettiği av alanıydı. Bir kızı kaçırmaya çalışırken yakalanınca buradaki Ayacucho kabilesi kendisini neredeyse öldürüyordu. Peru polisine teslim edildikten sonra, Ekvador'a gönderildi.

Ekvador, 1980: En sonunda burada tutuklandığı hâlde, Ekvador, Lopez'in favori kurban kaynağı yeriydi. Peru'dan gönderildikten sonra buralarda dolaştı ve her hafta yaklaşık 3 kızı öldürdü. Lopez daha sonra Ekvador kızlarını tercih ettiğini çünkü "onların daha nazik, kuşku duymayan ve masum" olduklarını söyledi.

San Juan de Ambato, Nisan 1980: 4 kız çocuğun cesedi Ekvador'un merkezindeki San Juan de Ambato'da Nisan 1980'de gerçekleşen sel felaketi sonrasına ortaya çıktı. Cinayet olduğu düşünüldü fakat ispatlanamadı. Birkaç gün içinde, 12 yaşındaki kızı annesinden kaçırmaya çalışırken yakalandı.

CHARLES SOBHRAJ

Bikini Katili

ADI SOYADI: **Hatchand Bhaonani Gurumukh Charles Sobhraj**
DOĞUM TARİHİ: **6 Nisan 1944**
KURBAN SAYISI: **En az 9, bazı tahminlere göre çok daha fazla**
CİNAYET TARİHİ: **1975-1976**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **Batılı turistleri Güneydoğu Asya'da ağına düşürdü**
TUTUKLANMA TARİHİ: **19 Eylül 2003**
ALDIĞI CEZA: **Müebbet hapis cezası**

Hatchand Bhaonani Gurumukh Charles Sobhraj, Vietnamlı bir anne ve Hintli bir babanın gayri meşru çocuğu olarak 6 Nisan 1944 tarihinde Saigon'da (Ho Chi Minh) doğdu. Genelde bilindiği ismiyle Charles Sobhraj, neredeyse işlenebilecek her türlü suçtan cezaevine girdi. Sobhraj, hırsızlıkla başladığı suç kariyerine sahtecilik, dolandırıcılık, araç, pasaport ve mücevher hırsızlığı, kaçakçılık, silahlı soygun ve uyuşturucu ticareti ile devam etti. Sobhraj'ın en büyük amacı Amerikalı katil Charles Manson'ın etrafını çevreleyen aileye benzer suç örgütü bir aile yaratmaktı; onu seri cinayetlere iten ilk neden buydu.

Charles Sobhraj güçlü karakterli ve insanları sömürmek için yaptığı sahtekârlıklara ve kurduğu entrikalara kolaylıkla göz yumduracak kadar sıra dışı bir küstahtı. Özünde sahtekâr bir adamdı: 10 yaşındayken annesine ne isterse yaptırabileceği bir aptalı her zaman bulabildiğini söylemişti.

Kullanışlı Aptallar

İlerleyen zamanlarda, suç ailesine katmak üzere Hindistan, Tayland veya Nepal gibi egzotik yerlerde İngilizce veya Fransızca konuşan turistlerle arkadaşlık kurarak onları çaldığı eşyaları gümrükten geçirmek için kurye olarak kullandı. Ayrıca bu insanları gelir kaynağı olarak gördü ve paralarını, seyahat çeklerini, pasaportlarını ve seyahat biletlerini çaldı. Genç erkeklere yedirip içirerek onları yanına çekti ve onlara güzel kadınlar ve servet dolu lüks bir hayat vaadinde bulundu. Hatta Sobhraj, Dominique adlı Fransız bir çocuğu

zehirleyecek kadar ileri gitti. Daha sonra, çocuğu kendisine müteşekkir ve bağımlı hâle getirmek için ona panzehir verdi.

Fakat Sobhraj'ın "aptalları" hayal ettiği kadar saf değildi. Bu durum, Sobhraj'ın maskesinin arkasındaki yüzünü gördüklerinde ya da işlemelerini istediği bir suçta başarısız olduklarında bu psikopatın acımasızlığının gün yüzüne çıkmasıyla yaşandı; daha sonra bu kişiler kaybolmaya veya ölmeye başladı.

Haziran 1976'da Yeni Delhi'de tutuklandığında, polis kötü nam salmış mahkûmları Sobhraj'ın çevresini sarmış. Üç kadın "aile" üyesi de tutuklandı.

İlk Ceset

Sobhraj'ın bilinen ilk cinayet kurbanı Jennie Bollivar isimli Amerikalı bir kızdı. Hayatının ruhani anlamını ülkenin dini olan Budizm'de bulmayı umut eden idealist kız, 1975 yılında Tayland'a geldi. Bunun yerine Charles Sobhraj ile karşılaştı ve Sobhraj "ailesinin" kaçakçılık eylemlerine katılması için onu ikna etmeye çalıştı. Sobhraj'ın yaptıklarını takip etmek için 20 yılını harcayan Hollandalı diplomat Herman Knippenberg'e göre, Jennie bunu reddetti. Bunun üzerine Sobhraj, kaçakçılıklarını kimseye anlatmasın diye onu öldürdü. Jennie'nin cesedi Tayland Körfezi'nin bataklığında bulundu. Jennie çiçekli bir bikini giyiyordu.

Başlarda, Jennie'nin ölümcül karışım olan bira ve uyuşturucu içerek geceyi geçirdikten sonra suya düşüp boğulduğuna inanıldı; bu, otopsi yapılmadan birkaç ay önceydi. Otopsiden sonra, bira ve uyuşturucu hikâyesinin doğru

olmadığı ortaya çıktı; Jennie'nin kafasının suya sokulduğu ve boğulana kadar orada tutulduğu anlaşıldı.

Ölümcül Cazibe

Sobhraj'ın ikinci cinayet kurbanı, 1975 yılında Tayland'a gelen Vitali Hakim isimli genç bir Yahudi'ydi. Jennie gibi Hakim de ruhani bir arayış içindeydi. Ancak Hakim, Charles Sobhraj ile karşılaştı. Çok geçmeden Hakim "aileye" katıldı ve Sobhraj'a o kadar çok güvendi ki güvenli bir şekilde saklamaya söz verdiği için pasaportunu ve seyahat çekini Sobhraj'a verdi. Sobhraj ve "teğmeni" genç ve saldırgan suçlu Hintli Ajay Chowdhury, Tayland Körfezi'ndeki ihtişamlı Pattaya'ya seyahat ettiğinde, Hakim de onlarla birlikte gitti ve aniden kayboldu.

Birkaç gün sonra, feci bir şekilde yanmış olan bir erkek cesedi, Pattaya'ya giden yol üstünde bulundu. Kurbanın ciddi bir şekilde dövüldüğüne dair belirgin işaretler vardı ve daha da kötüsü, üstüne benzin dökülüp ateşe verildiğinde kurban hâlâ hayattaydı. Bölgede işbaşında olan birkaç çete vardı ve Pattaya polisi kurbanın onların avı olduğunu düşündü.

Fakat Hakim'in Fransız arkadaşı Charmayne Carrou bu açıklamayla tatmin olmamıştı. 1975 yılının Aralık ayında, Carrou, Hakim'i aramak için Tayland'a geldi. Hakim'in kaldığı otelden birkaç hafta önce ayrıldığını fakat bir daha geri dönmediğini öğrendi. Carrou izleri buradan takip etmeye başladı ve görünüşe göre izler onu Pattaya'da kalmakta olan Charles Sobhraj ve "ailesine" kadar götürdü. Fransız bir kızın çok fazla soru sorduğu haberinin Sobhraj'a ne zaman ulaştığı tam olarak bilinmiyor fakat çok geçmeden Carrou, Tayland Körfezi'nde boğulmuş olarak bulundu. Jennie Bolliver gibi Carrou da çiçekli bir bikini giyiyordu. Akabinde yapılan otopsi, Carrou'nun boyun kemiklerini dağıtacak kadar kuvvetli bir şekilde boğulduğunu ortaya çıkardı.

Aynı ay, Güneydoğu Asya civarında seyahat etmekte olan 29 yaşındaki Henricus Henk Bintanja ve 25 yaşındaki Cornelia Cocky Hemker isimli Hollandalı bir çift, Hong Kong'da Charles Sobhraj ile karşılaştı. Alain Dupuis adlı bir mücevher satıcısı kılığına giren Sobhraj, Henk ve Cocky ile arkadaşlık kurdu fakat onlara Tayland'ın başkenti Bangkok'a gitmek üzere yakında ayrılmak zorunda olduğunu söyledi. Onlara neden Bangkok'a gelip, lüks villasında tatil yapmadıklarını sordu. Henk ve Cocky bu daveti kabul etti ve Bangkok'a geldiklerinde, Alain Dupuis onları karşıladı. Sobhraj'ın

cazibesine kapılan diğer birçok kişi gibi, onlar da pasaportlarını ve değerli eşyalarını Sobhraj'a verdiler ve sonra ortadan kayboldular. Çok geçmeden, 16 Aralık 1975 tarihinde çift boğulmuş ve yakılmış olarak bulundu.

İki gün sonra Charles Sobhraj, Henk Bintanja'nın pasaportunu kullanarak Nepal'in Himalaya krallığına giriş yaptı. Onunla beraber, Cocky Hemker'in pasaportunu kullanan, Sobhraj'ın diğer bir "aile" üyesi Fransız-Kanada'dan Quebec'li kız Marie Andrée Leclerc seyahat ediyordu. Sobhraj ve Leclerc, Nepal'in başkenti Katmandu'da 26 yaşındaki Kanadalı Laurent Ormond Carrière ve 29 yaşındaki California'lı Connie Bronzich ile tanıştı ve ikisi de bu karşılaşmadan sağ kurtulamadı. 22 Aralık 1975 yılında çift ölü olarak bulundu fakat kimlikleri saptanmadan önce Sobhraj ve Leclerc ölen çiftin pasaportlarını kullanarak Tayland'a geri dönmüştü. 1976 yılının Mart ayında Sobhraj, vardıkları Bangkok'ta Carrière'den çalınan mücevherleri sattı.

Kaçmasına İzin Verildi

Fakat Bangkok'ta Sobhraj kötü bir sürprizle karşılaştı. Sobhraj Katmandu'dayken üç "aile" üyesi, katil bir psikopatla arkadaşlık ettiklerini fark etmişti. Üçü de Fransızdı; eski polis Yannick ve Jacques ile Dominique Rennelleau. Sobhraj'ın dairesine girip, kaybolan veya ölü olarak bulunan turistlere ait olan yüzlerce pasaport bulduklarında anlamışlardı bunu. Önce Tayland polislerine Sobhraj'ı ve yaptığı sadist eylemleri anlattılar, sonra üçü birlikte Paris'e kaçtılar.

Sobhraj ve "ailesinin" Tayland'ı terk etme vakti geldiği apaçıktı. Paraları da dâhil her şeylerini geride bırakıp hızlıca uzaklaşmak için, Hindistan'ın batısı Kalküta'ya doğru yola çıktılar. Burada dünyanın en fakir ve en kalabalık şehirlerinden birinin sokaklarında yaşamakta olan çok yoksul kalabalığın içine karıştılar. Hemen sonra Sobhraj, bir sonraki kurbanı olan Avoni Jacob isimli İsrailli bir öğrenci ile karşılaştı; otel odasında Jacob'a uyuşturucu verdi ve sonra da onu boğdu. Jacob'un pasaportunu ve seyahat çekindeki 300 doları çalarak İsrailli bir öğrenci kılığında Singapur'a gitti. Sobhaj'a Ajay Chowdhury ve Marie-Andrée Leclerc eşlik etti.

Üçlü, Tayland'da suların durulması için —veya onlar öyle umut etti— Hindistan'da uzun bir süre kaldı. Daha sonra Bangkok'a geri döndüler. Bu riskli bir hareketti ve neredeyse bir felaketle son buluyordu. Beklediklerinin aksine, Bangkok polisi Jennie Bollivar'ın ve Charmayne Carrou'nun "bikini"

Çeşitli kıtalar, 1975-1976: Sobhraj, hırsızlık yapmak ve öldürmek için farklı kıtalar arasında adaletle karşılaşmadan rahatça dolaşıyordu. Ardında bıraktığı kötü iz Tayland'dan Nepal'e, oradan geri Tayland'a, sonra Hindistan, Singapur ve yine Tayland'a, Malezya'ya, bir kere daha Hindistan'a, Fransa'ya ve son olarak da ömür boyu hapiste kalacağı Nepal'e uzanıyor.

Tayland, 1975: Sobhraj uzun ölüm yolculuğuna Tayland'da başladı. İlk beş kurbanı 1975'te öldü, bunların ikisi Tayland Körkezi'nde bulundu, diğerleri Pattaya'da. Polis şüphelenince, Sobhraj ve "ailesi" ertesi yıl iki kere Tayland'dan kaçtı.

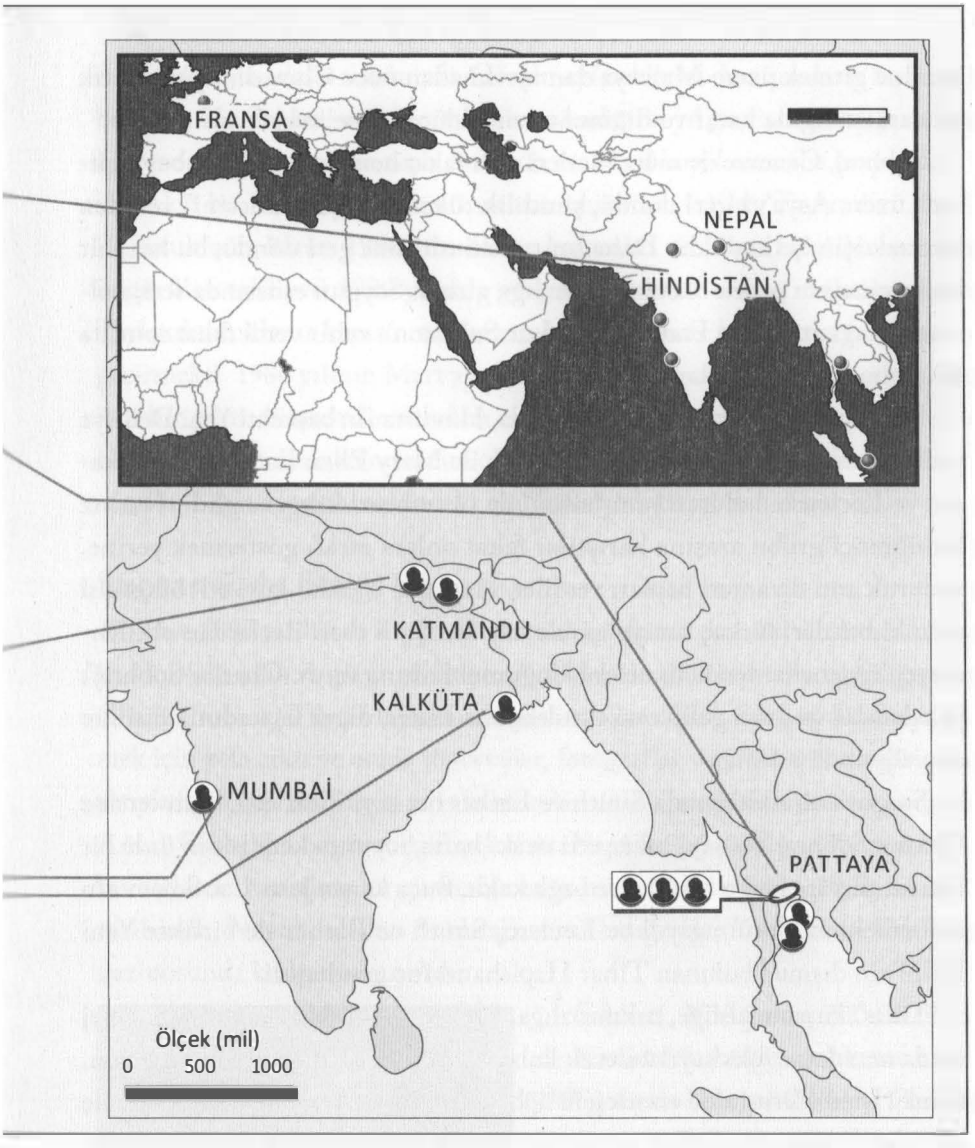
Nepal, 18 Aralık 1975: Sobhraj ve Kanadalı kadın arkadaşı Marie-Andrée Leclerc, Nepal'e girdi. Kısa bir süre sonra Everest'e çıkmak için gelen Amerikalı bir adam ve Kanadalı bir kadınla tanıştılar. Sobhraj'ın son kurbanları olan bu iki kişinin cesedi dört gün sonra Katmandu'da bulundu.

Hindistan, 1976: Sobhraj 1976'da Hindistan'ın iki kıyısına da cesetler bıraktı. Mart ayında Kalküta'da bir İsrailliyi ve Bombay'da (Mumbai) iki yeni kadın arkadaşıyla birlikte Fransız bir adamı öldürdü. Sobhraj dört ay sonra Yeni Delhi'de yakalandı ve son suçundan hüküm giydi.

ANAHTAR: Charles Sobhraj'ın kurbanları

katillerini unutmamıştı ve üçü birlikte sorguya çekildi. Fakat bir müddet sonra polis, halkın yakından bildiği bu cinayet skandalının turist ticareti için iyi olmadığını anladı. Polisler geri adım attı ve araştırma duraklamaya başladı.

Bangkok'taki Hollanda elçisi Herman Knippenberg araştırmanın devamı için ısrar etti. Knippenberg, araştırmanın Henk Bintanja ve Cocky Hemker adlı iki Hollandalı turistin katilinin Charles Sobhraj olduğunu ortaya çıkaracağına emindi. Fakat Knippenberg şanssızdı. Charles Sobhraj,

Asya'da rüşvet vermenin ve cinayetten yırtmanın ne kadar kolay olduğunun farkındaydı. Rüşvet yiyen bir Taylandlı polis memuruna 18.000 dolar vermek, Sobhraj'ın serbest bırakılmasına ve iki arkadaşıyla birlikte Tayland'dan kaçmasına izin verilmesine yetti.

İlk durakları, Ajay Chowdhury'nin mücevher çalma eylemlerine başladığı Malezya'ydı. Chowdhury, 40.000 dolar değerinde olduğunu söylediği değerli taşlarla geri dönmüştü. Çok geçmeden, Chowdhury kayboldu ve bir daha bulunamadı. Sobhraj'ın Marie-Andrée ile birlikte İsviçre'nin Cenevre

kentine gitmek üzere Malezya'dan ayrılmadan önce Chowdhury'nin artık işe yaramadığına karar verdiğine ve onu öldürdüğüne inanılıyor.

Sobhraj, Cenevre'de mücevherleri sattı fakat hemen sonra Bombay'a gitmek üzere Asya'ya geri döndü, şimdilik tükenmiş olan "ailesini" yeniden kurmak için işe koyuldu. Daha sonra eski rutinine geri döndü; bu kez, bir başka cinayete neden olan bir hırsızlığa girişti: Soygun esnasında sessiz olmasını sağlamak için Fransız Jean-Luc Solomon'a zehir verdi fakat sonuçta Solomon hayatını kaybetti.

Sobhraj, 1976 yılının Temmuz ayında, Hindistan'ın başkenti Yeni Delhi'ye yerleştikten sonra, Barbara Sheryl Smith ile Mary Ellen Eather adlı iki kadın ve Leclerc'ten oluşan yeni "ailesi" ile tur rehberi kılığına girdi. Fransız bir öğrenci grubu arasına karıştılar fakat onlara etrafı göstermek yerine, uyduruk anti dizanteri hapları verdiler. Hapların o kadar kuvvetli bir etkisi oldu ki bazıları birkaç saniye içinde bayıldı. Şans eseri ilaçlardan etkilenmeyen öğrencilerden üçü, neler olduğunun farkına vardı. Charles Sobhraj'ı yakaladılar ve polis gelip onu tutuklayana kadar, diğer üç kadınla birlikte onu ellerinde tuttular.

Sorguya alındıklarında Smith ve Eather her şeyi itiraf etti. Tam tersine Charles Sobhraj her şeyi inkâr etti ve iki hafta boyunca kendisinin ünlü bir Fransız tüccar olduğu hikâyesine bağlı kaldı. Buna karşın Jean-Luc Solomon'u öldürmekten hüküm giydi ve Leclerc, Smith ve Eather ile birlikte Yeni Delhi'nin dışında bulunan Tihar Hapishanesi'ne gönderildi.

Tihar'ı kuşatan pisliğe, bakımsızlığa, farelere ve böceklere rağmen, Sobhraj orada neredeyse lüks sayılabilecek kolay bir yaşam sürmenin yolunu buldu. Çünkü istediklerini elde etmek için nöbetçilere rüşvet verebiliyordu. Üstünde sakladığı 70 kıratlık değerli mücevherlerle Tihar'a girdi ve bunları televizyon seti, kaliteli yemek ve her çeşit lüks eşya almak için kullandı. Sıra dışı yaşam tarzı ve şöhreti, onu ünlü biri yaptı, gazete ve dergilerin sürekli röportaj yapmak istediği biri hâline geldi. Sobhraj, Tihar'dan birkaç saatlik ayrılışını görmezden gelmeleri için gardiyanlara da aynı şekilde rüşvet veriyordu.

Tihar, Sobhraj için sığınacak bir limandı çünkü işlediği suçlar yüzünden diğer ülkelerin polis kuvvetleri tarafından aranıyordu. Nepal polisi onu yakalamak için sabırsızlanıyordu ve Tayland polisleri Sobhraj adına 20 yıl geçerli tutuklama kararına sahipti. Fakat Sobhraj Tihar Hapishanesi'nde kaldığı müddetçe kimse ona dokunamazdı ve tabii ki Sobhraj'ı ilk yargı önüne çıka-

ran Hindistan adalet sistemiydi. Görülmeyi bekleyen duruşmalar o kadar çok birikmişti ki Sobhraj mahkemeye çıkana kadar iki yıl geçti. Sobhraj, Jean-Luc Solomon'u öldürmekten suçlu bulundu ve 12 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Fakat bu, Sobhraj için yeterince uzun bir süre değildi. Tayland'ın 20 yıllık tutuklama kararı 1996 yılında son bulacaktı ve Tihar Hapishanesi'nden öngörülen tahliyesi 1990 yılında gerçekleşecekti. Sobhraj'ın ihtiyacı olan, Tayland tutuklama kararının sona ermesi için hapiste biraz daha fazla zaman geçirmekti. 1986 yılının Mart ayında, Tihar'daki gardiyanlar ve mahkûmlar için bir parti düzenledi ve onlara uyku ilacı verdikten sonra hapishaneden kaçtı. Tutuklanmaktan memnun olacağı Goa'ya doğru derhâl yola çıktı. Ceza olarak, Tihar Hapishanesi'ndeki mahkûmiyeti 10 yıl daha uzatıldı.

Suçtan Elde Ettiği Kâr

17 Şubat 1997 tarihinde Tayland'ın tutuklama kararı, kendisi aleyhindeki başka birçok kanıtın ve görgü tanıklarının ifadeleri zaman aşımına uğradığından, Charles Sobhraj Tihar Hapishanesi'nden tahliye edildi. Sobhraj Fransa'ya gitmek için yola çıktı ve orada röportajlar, fotoğraflar ve 2002 yılında garip hayatıyla ilgili yapılan filmin satış hakkından aldığı paralarla bir servet kazandı. Ancak Sobhraj'ın özgüveni giderek arttı. Nepal'e geri döndü ve Katmandu'da bir caddede yürürken bir gazeteci onu tanıdı. İki gün sonra 19 Eylül 2003 tarihinde, Nepal polisleri Sobhraj'ı tutukladığında, Yak ve Yeti Oteli'nin gazinosunda kumar oynuyordu.

Sobhraj 1997'de Hindistan'da hapisten çıktıktan sonra, Paris'te haberleri okuyor. Fransa'nın başkentinde olduğu dönemde hayat hikâyesini satarak zengin oldu.

Sobhraj, 20 Ağustos 2004 tarihinde Katmandu bölge mahkemesinde, 1975 yılında Laurent Ormond Carrière ve Connie Bronzich'i öldürmekten müebbet hapis cezasına çarptırıldı. Hermann Knippenberg'in Sobhraj'ı enseleme çabaları sonunda işe yaradı çünkü Sobhraj'a karşı delillerin çoğunu Hollandalı diplomat sunmuştu. Sobhraj temyize başvurdu fakat Katmandu Temyiz Mahkemesi müebbet hapis cezasını 2005 yılında onadı. Charles Sobhraj'ın şansı en sonunda tükenmişti.

CHARLES SOBHRAJ'IN ZAMAN ÇİZELGESİ

6 Nisan 1944: Charles Sobhraj, Vietnam'ın Saigon (Ho Chi Minh) kentinde dünyaya gelir.

1963: Sobhraj, hırsızlıktan suçlu bulunduktan sonra ilk kez cezaevine girer.

1975: Birçok suç işledikten sonra, ilk kurbanı olan Jennie Bollivar'ı Tayland'da öldürür. Sobhraj'ın ikinci cinayet kurbanı Vitali Hakim, Tayland'ın Pattaya kentinde öldürülür.

16 Aralık 1975: Henricus Henk Bintanja ve Cornelia Cocky Hemker adlı Hollandalı bir çift, Hong Kong'da Sobhraj ile tanışır. Sobhraj çifti daha sonra ölü bulunacakları Pattaya'ya davet eder.

Aralık 1975: Vitali Hakim'in arkadaşı Charmayne Carrou, Hakim'i bulmak için Tayland'a gelir. Carrou, Tayland Körfezi'nde boğulmuş olarak bulunur.

18 Aralık 1975: Sobhraj Nepal'e giriş yapmak için Henk'in pasaportunu kullanır. Suç ortağı Marie-Andrée Leclerc de Cocky'nin pasaportunu kullanır.

22 Aralık 1975: Laurent Ormond Carrière ve Connie Bronzich Nepal'in Katmandu şehrinde Sobhraj ile karşılaşır ve akabinde ölü bulunurlar.

Mart 1976: Sobhraj ve Leclerc, Carrière ve Bronzich'in pasaportlarını kullanarak Bangkok'a geri dönerler. Tayland polisleri Sobhraj'ın üç "aile" üyesinin eylemlerine karşı alarma geçer ve Sobhraj derhâl Hindistan'ın Kalküta şehrine kaçar. Kalküta'da, İsrailli öğrenci Avoni Jacob'u öldürür ve pasaportuyla seyahat çekini çalar. Sobhraj, suç ortakları Ajay Chowdhury ve Leclerc ile birlikte Singapur'a gider.

1976: Sobhraj, Chowdhury ve Leclerc Tayland'ın Bangkok şehrine geri döner. Burada Hollandalı diplomat Herman Kippenberg, Sobhraj'ın cinayet eylemlerini araştırması için polisleri ikna etmeye çalışır fakat başaramaz. Sobhraj, Chowdhury ve Leclerc, Malezya'ya gitmek üzere Tayland'dan ayrılır. Chowdhury değerli taşları çaldıktan sonra ortalıktan kaybolur, cesedi hiçbir zaman bulunamaz. Sobhraj değerli taşları İsviçre'nin Cenevre kentinde satar. Sonra Hindistan'a döner ve Bombay'da Jean-Luc Solomon'u öldürür.

Temmuz 1976: Sobhraj, Leclerc ve iki kadın "aile" üyesi, turist rehberi olarak Yeni Delhi'ye gider ve orada Fransız öğrencileri kandırır. Sobhraj'ın öğrencilere ilaç verme teşebbüsü beklediği gibi gitmez ve onunla birlikte üç kadın tutuklanır. Sobhraj, Jean-Luc Solomon'u öldürmekten hüküm giyer ve 12 yıl hapis cezasına çarptırılır.

Mart 1986: Sobhraj, Yeni Delhi'deki Tihar Hapishanesi'nden kaçar fakat Goa'da yakalanır ve 10 yıl daha hapis cezasına çarptırılır.

17 Şubat 1997: Sobhraj tahliye olur ve Fransa'ya gider.

19 Eylül 2003: Sobhraj, Nepal'in Katmandu şehrinde tutuklanır ve Laurent Carrière ve Connie Bronzich'i 1975 yılında öldürmekten müebbet hapis cezasına çarptırılır. Temyizin reddedilmesinden sonra, cezası 2005'te onanır.

TED BUNDY

Kötü Şöhretli Bir Sosyopat ve Seri Katil

ADI SOYADI: **Theodore Robert Cowell (evlatlık alındığında Bundy ismini aldı)**
DOĞUM TARİHİ: **24 Kasım 1946**
ÖLÜM TARİHİ: **24 Ocak 1989**
KURBAN SAYISI: **Kendi tahminine göre 37**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **Amerika'nın Washington Eyaleti, Utah, Colorado, Idaho ve Florida**
TUTUKLANMA TARİHİ: **15 Şubat 1978**
ALDIĞI CEZA: **İdam cezası (elektrikli sandalye ile)**

Hiç kimse Ted Bundy'nin gözüktüğü gibi yakışıklı, kültürlü, büyüleyici genç bir adam dışında biri olduğunu tahmin edemezdi. Fakat bu görüntüsünün arkasında seks ve şiddet imgesinden etkilenmiş biri gizliydi. Bundy, karakterinin bu diğer yüzünü ayrı bir kişilik, "varoluş" olarak adlandırdı. Varoluşu acımasız bir öldürme dürtüsünü besliyordu ve kurban sayısı kendi tahminiyle 37 kız veya genç kadına ulaşana kadar Bundy öldürmeye devam etti.

Ted Bundy'nin ilk cinayet mahalli Washington State Üniversitesi'ydi. Yarı zamanlı radyo spikerliği yapan 21 yaşındaki Lynda Ann Healy, 1 Şubat 1974 tarihinde kayboldu. Bir şeylerin ters gittiğinin ilk işareti, Lynda'nın işe zamanında yetişmesini sağlamak için her gün 05:30'da çalan alarmından geldi. Alarm durmamış ve Lynda'nın ev arkadaşlarından biri ne olduğuna bakmak için yatağından kalkana kadar çalmaya devam etmişti.

Ev arkadaşı, Lynda'nın odasında kimsenin olmadığını fark etti ve Lynda'nın işe gitmiş olabileceğini düşündü. Sonrasında telefon çaldı. Arayan Lynda'nın nerede olduğunu soran radyo istasyonuydu. O andan itibaren, tedirgin edici izler ortaya çıkmaya başladı. Normalde geceleri kilitli olan evin ön kapısı açıktı. Lynda'nın yastığında ve yatağındaki alezde küçük kan damlaları vardı. Çarşafı da kayıptı. Lynda'nın dolapta asılı olan geceliğinde ise daha fazla kan vardı.

Yine de polis ilk etapta cinayetten şüphelenmedi ama sonunda, ne olmuş olabileceğini tahmin etti: Biri eve girmiş, giriş katındaki Lynda'nın odasına

dalmış ve onu bayıltmıştı. Daha sonra Lynda'nın geceliğini çıkarıp asmış ve ona pantolon ve gömlek giydirmişti. Bilinçsiz hâldeyken Lynda'yı çarşafa sarmış ve sokağa kadar taşımıştı. Bu o kadar sessiz yapılmıştı ki, kimse fark edip harekete geçmemişti.

Alçılı Adam

Çok geçmeden başka bir iz ortaya çıktı. Donna Gail Manson adlı 19 yaşındaki bir başka üniversite öğrencisi, Washington eyaletinin başkenti Olympia şehrinde, 12 Mart 1974 tarihinde kaçırılıp öldürüldü. Dört hafta sonra, Susan Rancourt adlı 18 yaşındaki başka bir üniversite öğrencisi Ellensburg'daki üniversite kampüsünden 17 Nisan'da kayboldu.

O zamana dek, katilin daha fazla kurban aradığını gösteren şüpheli şeyler olduğunu söyleyen tanıklar vardı. Susan Rancourt kaybolduktan kısa bir süre sonra, Rancourt'un Washington eyaletinin başkentindeki okulundan iki öğrenci, kolunda alçı olan bir adam gördüklerini bildirdi. 17 Nisan gecesi, birinci öğrenciden Volkswagen Beetle marka araca kitap yüklemek için yardım istendi. 3 gün sonra, ikinci öğrenciden de aynı şey istendi. Hiçbirine bir zarar gelmedi fakat aynı şey en son Oregon Üniversitesi'nin Corvallis kampüsünde 6 Mayıs 1974 tarihinde görülen Roberta Parks veya Washington eyaletinin Burien kentindeki Flame adlı bir bardan 1 Haziran'da ayrıldıktan sonra ortadan kaybolan Brenda Ball için geçerli olmadı. Georgeann Hawkins, 11 Haziran gününün ilk saatlerinde kendi kaldığı yere gitmek üzere erkek arkadaşının yurdundan ayrıldıktan sonra öldü. Daha sonra, bu sefer bacağı alçılı bir adam aynı bölgede bir bavul taşırken görüldü. Bir başka öğrenci aynı adamın bavulunu Volkswagen Beetle marka aracına koyması için kendisinden yardım istediğini söyledi.

Bir Seri Katilin İzinde

Cinayet işlemek kolaylaştığında ve katil yakalanmadığında, genelde seri katile bir özgüven geldiği, aslında kendisine aşırı güvendiği söylenir. Beşi kadın, üçü erkek olan sekiz farklı kişi tarafından 14 Temmuz'da görülen ve kendini Ted olarak adlandıran yakışıklı genç adamın başına da bu gelmiş olabilir. Hepsi de Ted'in sol kolunun askıda olduğunu söyledi. Ted, Beetle marka aracından yelkenli teknesine kadar yük taşımak için kadınlardan yardım istedi. Bir kadın Ted'e aracına kadar eşlik etti fakat yelkenli teknenin olmadığını fark edince hızla oradan ayrıldı.

Yaptığı çok akıllıcaydı. Daha önce 14 Temmuz'da, 23 yaşındaki Janice Ott ve 19 yaşındaki Denise Naslund adlı iki öğrenci daha, Washington'ın Issaquah kentinde yer alan Lake Sammamish Parkı'ndaki sahilde Ted ile birlikte yürürken görülmüştü. Her iki kadın daha sonra öldürüldü. Cesetleri 7 Eylül 1974 tarihinde Issaquah'ta, State Park'a 1,6 km mesafede bulundu. Lynda Anne Healy, Susan Rancourt, Roberta Parks ve Brende Ball adındaki dört kurbanın kafatası da 3 Mart 1975 tarihinde, Issaquah'ın doğusundaki Taylor Dağı yakınlarında bulundu.

Polisler bundan önce serbest dolaşan bir seri katilin varlığından haberdar değillerse bile artık kesinlikle biliyorlardı. Dokuzuncu muhtemel kurban, 20 yaşındaki Carol Valenzuela, 2 Ağustos 1974 tarihinde kayboldu; cesedi 12 Ekim tarihinde kimliği belirlenemeyen bir kadınınkiyle birlikte Olympia'nın güneyinde bulundu. Ortadan ikiye ayrılmış uzun siyah saçlarıyla, kurbanlarına genellikle ağır bir cisimle vuran ve onları boğan, bazen de tecavüz, anal ilişki ve nekrofili eğilimi gösteren Bundy tarafından öldürüldüğü bilinen kadınların eşkaline uyuyordu.

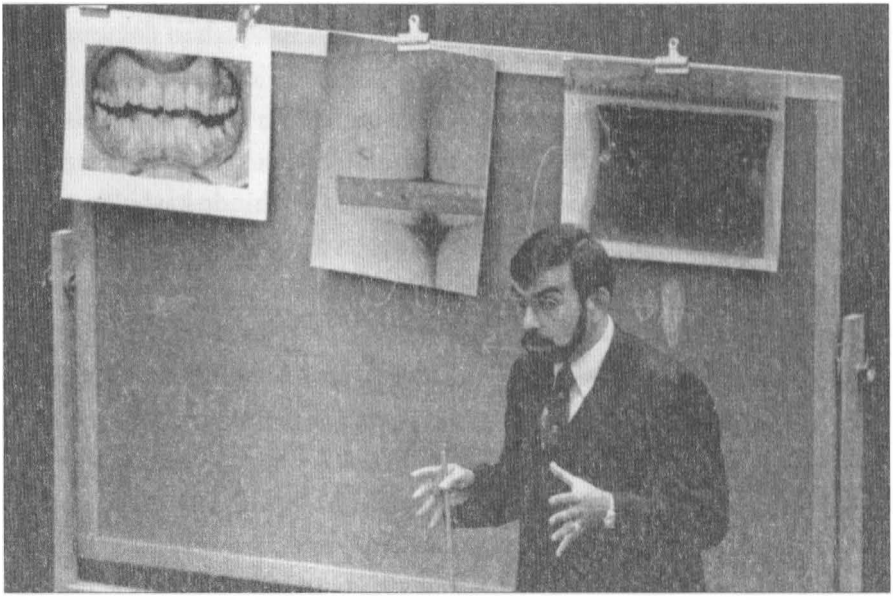
Nancy Wilcox adlı 16 yaşındaki başka bir kız 2 Ekim 1974 tarihinde, Ted Bundy Washington'dan ayrılıp, hukuk öğrencisi olarak Utah Üniversitesi'ne kayıt olmadan önce öldürüldü. Çok geçmeden, Utah'ta ve komşu Colorado'da seri cinayetler devam etti, bu bölgede ilk altı ay içinde yedi cinayet işlendi. Son cinayetin meydana geldiği 6 Nisan 1975 tarihine kadar, polis değerli bilgilerin yer aldığı bir dosya oluşturmuştu.

Bir düzineden fazla tanık, iyi görünümlü, sakalsız genç bir adam eşkalinin oluşturulmasına yardım etti ve bu eşkale göre Ted Bundy'nin eski kız arkadaşı Elizabeth Kendall, Washington Eyalet Üniversitesi'ndeki hocası ile Ted'i iyi tanıyan ve daha sonra onun "kariyeri"ni tanımladığı *The Stranger Beside Me* (2000) adlı bir kitabı yazan suç romanı yazarı Ann Rule kimlik tespiti yaptı. Polisler, bu bilgilerin hepsini şüphelinin robot resmini çizmek için bir araya getirdi ve robot resim medyayla paylaşıldığında bir günde yaklaşık 200 yeni ipucu geldi.

Kurbanın Biri Kaçıyor

En ayrıntılı ifadeyi, 8 Kasım 1974 tarihinde Utah'ın Murray kentinde Ted Bundy ile yüz yüze gelen Carol DaRonch verdi. "Roseland" adlı bir polis memuru olduğunu iddia eden Bundy, Carol'a yaklaştı ve birinin zorla aracı-

na girmeye çalıştığını söyledi. Carol'dan kendisiyle polis karakoluna kadar gelmesini istedi. Carol, Bundy'nin aracına bindi fakat Bundy aracı biraz sürdükten hemen sonra Carol'u kelepçelemeye çalıştı ve başına levyeyle vurmaya teşebbüs etti. Carol, kafasına inmek üzere olan levyeyi tutmayı başardı ve daha sonra yolcu kapısını açıp kendini yola attı.

Adli uzmanların tanıklığı Bundy'nin katil olduğunun tespit edilmesini sağladı. Dişi, üniversitenin kız yurdundaki son kurbanı üzerinde bulunan ısırık iziyle uyuştu.

Ne yazık ki Utah'daki polisler tarafından toplanan bilgilerden hiçbiri, ne Bundy'nin Ekim 1974'te öldürdüğü 17 yaşındaki üç kızın hayatını kurtarmaya ne de Ocak 1975'te yeni bir terör dönemini başlattığı Colorado'ya taşınmasını engellemeye yetti. Bir mucize gerçekleşmeden önce Bundy, 12 Ocak'ta Caryn Campbell'i ve sonraki üç ay içinde de iki genç kadını daha öldürdü.

Bundy 16 Ağustos 1975 günü, Volkswagen Beetle marka aracını Salt Lake City civarında "düzensizce" sürerken bir polis memuru tarafından durduruldu. Bundy devam etmeyi denedi fakat durduruldu ve tutuklandı. Aracı arandı ve hırsızlık aletlerine benzeyen birtakım şeyler bulundu: levye, kelepçeler ve buz kıracağı. Ne var ki dedektiflerden biri daha da ileri gitti ve Bundy'nin aracı ile kaçırılmaya teşebbüs edilen Carol DaRonch ve Utah'da kaybolan kızlar arasında bir ilişki olduğundan şüphelendi. Bundy teşhis için getirildi. Polis, Utah'ın Bountiful kentindeki bir lisede sahnelenen oyun süresince

şüpheli davranan garip bir adam gören birkaç görgü tanığını ve Carol'u getirdi. Tüm görgü tanıkları Bundy'nin "Memur Roseland" olduğunu söyledi.

Suçlu Kaçıyor

Ted Bundy yedi ay sonra, 1 Mart 1976 tarihinde, Carol DaRonch'u kaçırmaktan 15 yıl hapis cezasına çarptırıldı; cezasını Utah Hapishanesi'nde çekecekti. Ne var ki yetkililer, cinayetle suçlanmasını bekledikleri Bundy'i Colorado'ya iade etti. Caryn Campbell'i öldürmek suçundan 7 Haziran 1977 tarihinde Apsen kentindeki Pitkin Bölge Mahkemesi'nde yargılandı. Mahkeme esnasında verilen arada, Bundy özgürlüğüne kavuşmak için ikinci kattaki hukuk kütüphanesinin penceresinden aşağıya atladı. Bundy altı gün sonra yakalandı ve Colorado'da bulunan Glenwood Springs kentindeki hapishaneye götürüldü fakat 30 Aralık'ta yine kaçtı. Bu kez yakalanmadan Chicago'ya giden bir uçağa bindi.

Ted Bundy sekiz gün sonra, 8 Ocak 1978 tarihinde otobüsle Florida eyaletinin Tallahassee kentine geldi ve orada dükkân hırsızlığı, araba hırsızlığı, yankesicilik gibi küçük hırsızlıklara girişti. Bundy ayrıca biri Ken Misner'e ait olan birçok kimlik kartı yürüttü.

Bundy'nin iki yılı aşkın bir süredir beklemede olan öldürme içgüdüleri kısa bir süre sonra tekrar ortaya çıktı. 15 Ocak günü saat 03:00 sularında, Florida Üniversitesi'ndeki kız öğrenci yurduna girdi. Otuz dakika içerisinde iki kadını öldürdü: 21 yaşındaki Margaret Bowman ve boğmadan önce tecavüz ettiği 20 yaşındaki Lisa Levy. Kathy Kleiner ve Karen Chandler adlı iki öğrenciyi de yaraladı. Daha sonra, bir başka kız öğrenci yurduna gitti ve orada Cheryl Thomas adlı bir öğrenciye saldırıp, onu ağır yaraladı.

Bundy bir sonraki uğrak limanı Lake City'ye (Florida) 9 Şubat 1978 günü vardı. Burada en küçük ve en son kurbanı olan 12 yaşındaki Kimblerly Leach'e önce tecavüz etti, sonra öldürdü ve cesedini domuz barınağında sakladı. Çaldığı Volkswagen aracıyla batıya doğru ilerleyen Bundy, 15 Şubat günü saat 01:00 sularında Pensacola polis memuru David Lee tarafından durduruldu. Şüphelenen memur Lee, Beetle'nın plakasını kontrol etti ve aracın çalıntı olduğu ortaya çıktı.

Lee, Bundy'i tutuklamak için harekete geçtiğinde, Bundy kısa ama faydasız bir kavgaya tutuşunca hapse gönderildi. Burada adının Ken Misner olduğunu söyledi ve bunu kanıtlamak için Misner'dan çaldığı evrakları gösterdi.

Washington State Üniversitesi, 4 Ocak 1974: Bundy'nin terör dönemi 1974'te Washington, Pullman'daki Washington State Üniversitesi'nde başladı. Ocak ayında bir öğrenciye saldırdı ve neredeyse öldürüyordu, bir ay sonra bir başka öğrenciyi öldürdü. Haziran'da kampüse geri döndü ve bir kız öğrenciyi öldürdü.

Salt Lake City, Ekim 1974: Ekim 1974'te Bundy Utah, Salt Lake City'ye taşınmıştı. Daha önceden orada ergenlik çağında bir kızı öldürmüştü ve aynı yıl dört kurbanı daha öldürdü, beşincisini kaçırma girişiminde başarısız oldu. Ağustos 1975'te orada tutuklandı ve yargılandı.

Colorado, 12 Ocak 1974: Bundy kurban arayışını Colorado'da sürdürdü. Çekici kadınlarla tanışmak için en iyi kayak merkezlerine gitti; ilk olarak Snowmass'te kayak yapan bir hemşireyi, ardından da Vail'de bir kayak öğretmenini öldürdü. Daha sonra Grand Junction'da bisiklet süren bir kadını öldürdü.

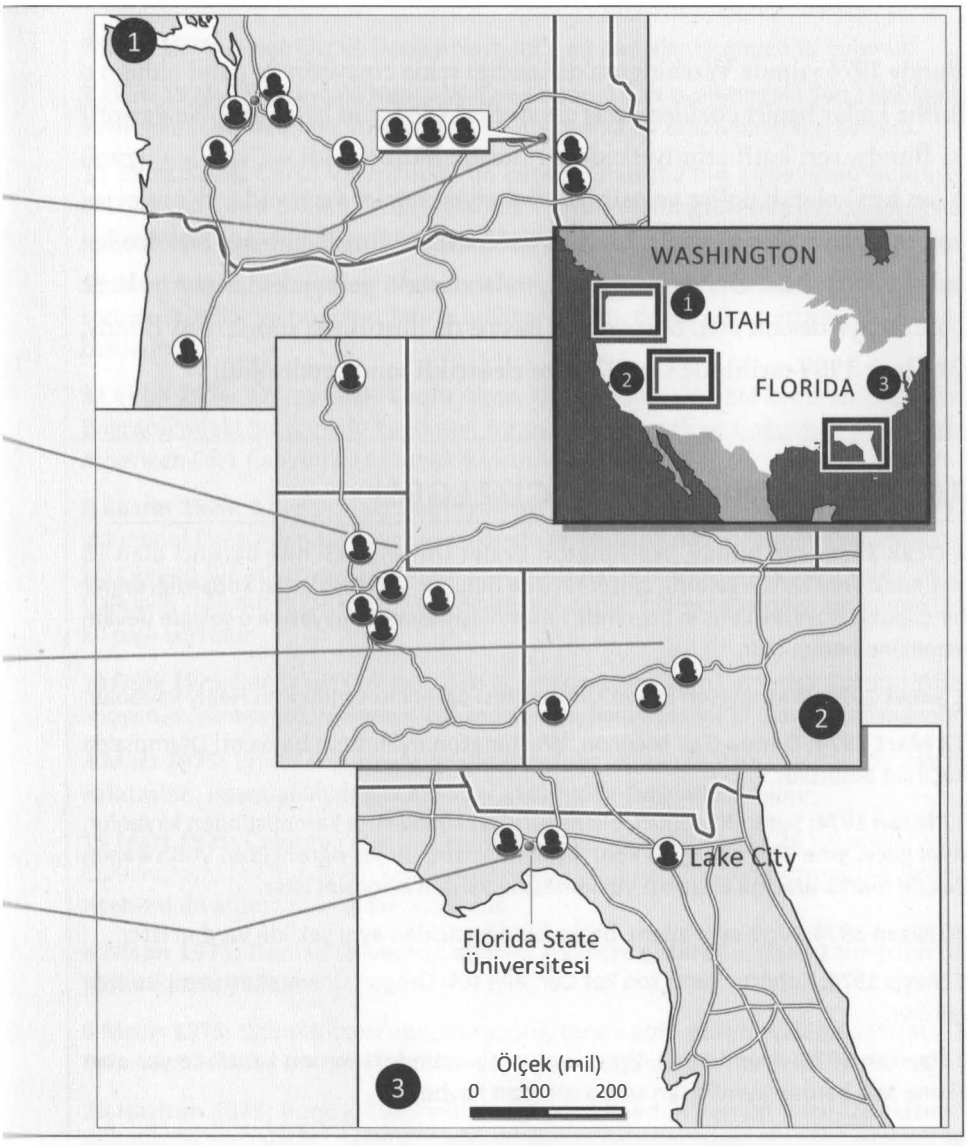
Florida, 1978: Bundy 1978'de Florida'ya gitti, son kurbanlarını da orada buldu. Tallahassee'deki bir kız öğrenci yurdunda iki öğrenciyi öldürdü, üç tanesine de saldırdı. Bir ay sonra, doğuya Lake City'ye gitti ve 12 yaşında bir kızı öldürdü.

ANAHTAR: Ted Bundy'nin kurbanları

Fakat sahte kimliği çok dayanmadı. Bundy'nin parmak izinin alınmasıyla gerçek adı ortaya çıktı. Tallahassee'ye geri döndüğünde Margaret Bowman ve Lisa Levy'yi öldürmekten resmen suçlandı.

Savunma Reddediliyor

Ted Bundy'nin yargılanmasına Miami'deki Dade Bölgesi Gezici Mahkeme'sinde 25 Haziran 1979 tarihinde başladı. Bundy, kendi savunma avukatlığını yaptı fakat kanuni becerileri onu kurtarmaya yetmedi. Cinayetlerden

sonra Bundy'yi yurttan ayrılırken gören Florida Üniversitesi öğrencisi Nita Neary tarafından ve Lisa Levy'nin cesedinde polis tarafından bulunan ve dişlerinin alçı kalıbıyla örtüşen ısırık izi aracılığıyla Ted Bundy teşhis edildi. Elektrikli sandalyeyle idam cezasına çarptırıldı fakat 1980 yılında Kimberly Leach cinayetinden tekrar yargılanabilmesi için cezası ertelendi. Suçlu bulundu ve tekrar ölüm cezasına çarptırıldı.

Ardından çok sayıda temyiz davası görüldü ve bu sayede Bundy sonraki dokuz yıl boyunca Ölüm Hücresi'nde hayatta kaldı. Bu süre zarfında, Ted

Bundy 1974 yılında Washington'da işlediği sekiz cinayetin de dahil olduğu o tarihe kadar henüz çözülememiş cinayetleri işlediğini itiraf etti. Ne gariptir ki Bundy, seri katil zihniyetinde bir otorite hâline geldi ve "işin iç yüzünü bilen biri" olarak polise ve psikiyatristlere tavsiyeler verir oldu. Bir televizyon röportajına katılıp, televizyonda delikanlıları ona özenmeye teşvik eden şiddete karşı insanları uyardığı infazından önceki geceye kadar tavsiyelerde bulunmaya devam etti. Son temyiz davası da düştükten sonra, Ted Bundy, 24 Ocak 1989 tarihinde saat 07:13'te elektrikli sandalyede öldü.

TED BUNDY'NİN ZAMAN ÇİZELGESİ

4 Ocak 1974: Ted Bundy, Washington Eyalet Üniversitesi'nde öğrenci olan 18 yaşındaki Joni Lenz'e saldırır, cinsel tacizde bulunur ve karyoladan kopardığı demir bir çubukla döverek Lenz'in beyninde hasar oluşmasına ve hayatına o şekilde devam etmesine neden olur.

1 Şubat 1974: Washington Eyalet Üniversitesi öğrencisi Lynda Ann Healy kaybolur.

12 Mart 1974: Donna Gall Manson, Washington eyaletinin başkenti Olympia'da kaçırılıp öldürülür.

17 Nisan 1974: Susan Rancourt, Ellensburg'daki üniversite kampüsünden kaybolur. Aynı gece, yine Ellensburg'da kolu alçılı bir adam, bir kız öğrenciden Volkswagen Beetle marka aracına kitapları yüklemesine yardım etmesini ister.

20 Nisan 1974: Alçılı aynı adam, başka bir öğrenciden aynı şekilde yardım ister.

6 Mayıs 1974: Roberta Parks son kez Corvallis'teki Oregon Üniversitesi kampüsünde görülür.

1 Haziran 1974: Brende Ball, Washington eyaletindeki Burien kentinde yer alan Flame adlı bardan ayrıldıktan sonra ortadan kaybolur.

11 Haziran 1974: Georgeann Hawkins adlı bir öğrenci, erkek arkadaşının yurdundan erken saatlerde ayrıldıktan sonra ortadan kaybolur. Daha sonra, kolunda alçı olan bir adam, Volkswagen Beetle marka aracından bavulunu almak için bir öğrenciden yardım ister.

14 Temmuz 1974: Janice Ott ve Denise Naslund adlı öğrenciler kendisini Ted olarak tanıtan bir adamla, Washington'un Issaquah kentinde yer alan Lake Sammamish Parkı'nda sahil kenarında yürürken görülür. Janice sonra öldürülür. Denise arkasında bir iz bırakmadan kaybolur. Daha sonra beş kadın ve üç erkek Ted'i sol kolu askıda görür. Aracından yelkenli teknesine kadar yük taşımak için kadınlardan yardım ister. Bir tanesi araca kadar Ted'e eşlik eder fakat yelkenli teknenin olmadığını görünce kaçar.

2 Ağustos 1974: Carol Valenzuela, Washington eyaletinde kaybolur.

7 Eylül 1974: Janice Ott ve Denise Naslund'a ait parçalar Issaquah'ta bulunur.

2 Ekim 1974: 16 yaşındaki Nancy Wilcox en son, Utah eyaletindeki Salt Lake kenti yakınındaki Holladay'de Volkswagen Beetle marka bir araca binerken görülür.

12 Ekim 1974: Carol Valenzuela'nın cesedi Olympia'nın güneyinde bulunur. O sonbahar, Ted Bundy, Utah'a gitmek üzere Washington'dan ayrılır ve State Üniversitesi'ne hukuk öğrencisi olarak kaydolur.

18 Ekim 1974: 17 yaşındaki Melissa Smith, Ted Bundy tarafından tecavüze uğrar, sodomize edilir ve boğulur. Tahrip edilmiş cesedi, dokuz gün sonra bir kanyonda bulunur.

31 Ekim 1974: 17 yaşındaki Laura Alme, Utah eyaletinin Lehl kentindeki Cadılar Bayramı'ndaki bir partide kaybolur. Bir ay sonra çıplak ve boğulmuş bir şekilde American Fork Canyon'da bir nehir kıyısında bulunur.

8 Kasım 1974: 17 yaşındaki Debbie Kent, Utah eyaletinin Bountiful kentindeki Viewmont Lisesi'nden kaybolur. Aynı dönemde, okulun salonunda şüpheli davranışlar sergileyen bir adam görülür. Aynı gün Utah eyaletinin Murray kentinde, Carol DaRonch "Memur Roseland" —Ted Bundy'nin girdiği kılık— tarafından kaçırılmaktan kıl payı kurtulur.

12 Ocak 1975: Bundy'nin Colorado'daki ilk kurbanı olan Caryn Campbell, Colorado'nun Snowmass kentindeki Wildwood adlı otelden kaybolur. Cesedi 17 Şubat günü bulunur.

3 Mart 1975: Lynda Ann Healy, Susan Rancourt, Roberta Parks ve Brenda Ball'ın kafatasları, Issaquah'ın doğusunda yer alan Taylor Dağı'nda bulunur.

15 Mart 1975: Colorado'nun Vall kentinde kayak hocalığı yapan 26 yaşındaki Julie Cunningham, Ted Bundy'nin kendisinden kayak botlarını arabasına koymasına yardım istemesinin ardından ortadan kaybolur.

6 Nisan 1975: Denise Oliverson ailesini ziyarete giderken, Grand Junction'da (Colorado) kaybolur.

6 Mayıs 1975: Ölüm Hücresi'ndeyken yaptığı itirafa göre, Idaho eyaletinin Pocatello kentindeki Holiday Inn Oteli'nde Lynette Culver'a tecavüz eder ve onu küvette boğar.

28 Haziran 1975: Bundy, 1989 yılında infaz edilmeden hemen önce, 28 Haziran 1975'te Susan Curtis'i Utah'ta öldürdüğünü itiraf eder. Tıpkı Julie Cunningham, Lynette Culver ve Denise Oliverson gibi Curtis'in cesedi de hiçbir zaman bulunamaz.

16 Ağustos 1975: Salt Lake kentinde tutuklanan Bundy'nin, Carol DaRonch'u kaçırma teşebbüsü ile Nancy Wilcox, Melissa Smith, Laura Aime, Debbie Kent, Caryn Campbell, Julie Cunningham ve Denise Oliverson'ın başına gelenlerle bir bağlantısı olduğu düşünülür.

1 Mart 1976: Bundy, Carol DaRonch'u kaçırmaktan hüküm giyer ve 15 yıl hapis cezasına çarptırılır.

7 Haziran 1977: Bundy, Colorado'ya teslim edildikten sonra, Caryn Campbell cinayetiyle Aspen kentinde yargılandığı mahkemeden kaçar. 13 Haziran'da tekrar yakalanır.

30 Aralık 1977: Bundy tekrar kaçar, bu sefer uçakla Chicago'ya gelir.

8 Ocak 1978: Bundy, Florida'nın Tallahassee kentine gider.

15 Ocak 1978: Bundy, Florida State Üniversitesi'nin kız öğrenci yurdunda Lisa Levy ve Margaret Bowman adlı öğrencileri öldürür; Karen Chandler, Kathy Kleiner ve Cheryl Thomas'a saldırır.

9 Şubat 1978: Bundy, 12 yaşındaki Kimberly Leach'e Florida eyaletinin Lake City kentinde tecavüz eder ve onu öldürür.

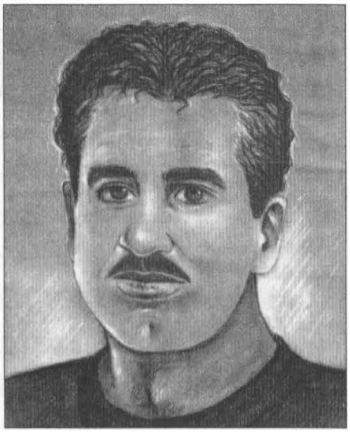
15 Şubat 1978: Bundy, Pensacola'da Volkswagen marka çalıntı bir araçla giderken, aracının çalıntı olduğunu fark eden David Lee adlı bir polis memuru tarafından durdurulur.

25 Haziran 1979: Margaret Bowman ve Lisa Levy cinayetinden mahkemeye çıkan Bundy suçlu bulunur ve ölüm cezasına çarptırılır. Daha sonra, Kimberly Leach'i öldürmekten 1980 yılında yargılanır ve ikinci kez ölüm cezasına çarptırılır. Ölüm Hücresi'ne gönderilir.

24 Ocak 1989: Temyiz davaları sona erdikten sonra, Ted Bundy elektrikli sandalyeye götürülür. Sabah saat 07:13'te öldürüldüğü duyurulur.

VOLKER ECKERT

Adam Boğucu ve Kamyon Şoförü

ADI SOYADI: **Volker Eckert**
DOĞUM TARİHİ: **1 Temmuz 1959**
ÖLÜM TARİHİ: **2 Temmuz 2007**
KURBAN SAYISI: **6 kişiyi öldürdüğünü itiraf etti fakat daha fazlasından şüpheleniliyor**
CİNAYETLERİ İŞLEDİĞİ BÖLGE: **Almanya, Fransa, İspanya ve İtalya**
TUTUKLANMA TARİHİ: **17 Kasım 2006**
ALDIĞI CEZA: **Yargılanmayı beklerken intihar etti**

İspanya'nın tutuklama emriyle 2006 yılında tutuklanan 47 yaşındaki kamyon şoförü Alman Volker Eckert, ikisi Fransa'da, üçü İspanya'da olmak üzere beş kadını öldürdüğünü itiraf etti. Akabinde Avrupa'daki polis kuvvetleri alarma geçti, çünkü uluslararası bir katil olan Eckert'in işi gereği gittiği birçok ülkede, polis kayıtlarında çözülmemiş cinayetler vardı. Araştırmayı yürüten İspanya polisi, Eckert'in "zevk için öldürdüğünü" iddia etti ve 1999 yılından beri işlediği cinayetler polisleri alarma geçirmiş olsa da Ecker en az 30 yıldan beri bir seri katil olabilirdi.

Volker Eckert'in bir seri katil olarak kariyeri, kız kardeşi Sabine'ye ait oyuncak bir bebeği 1968 yılında takıntı hâline getirmesiyle başladı. O dönemde 9 yaşında olan Eckert, bebeğin uzun saçlarına vurulmuş, sürekli saçlarını okşamaya başlamış ve o yaşta bile bunu cinsel olarak uyarıcı bulmuştu. Bir sonraki keşfi, fetişini geliştirdi: Annesine ait olan bir takma saç buldu ve bunu bebeğiyle oynadığı gizli seks oyunlarına ekledi. Bu durum, yapay saçlardan bıkana dek yaklaşık üç yıl boyunca sürdü ve sonra ilgisini gerçek nesnelere çevirdi: Okulda sınıfta otururken önündeki kızın uzun saçlarını süzüyor ve dokunup çekmek istiyordu. Kızın adı Silvia Unterdorfel idi ve tabii ki erişilmezdi. Fakat Eckert bu problemi çözmek için hemen bir plan geliştirdi: Birkaç ay boyunca, ellerini bebeğin saçlarında gezdirmeden önce onu boğma alıştırmaları yaptı. 1974 yılının Mayıs ayında artık hazırdı.

Volker Eckert 7 Mayıs'ta, henüz 14 yaşındayken Silvia'nın yaşadığı eve gitti ve kapıyı çaldı. O sırada evde yalnız olan Silvia kapıyı açtı ve Eckert'i tanıdığı için içeri aldı. Birkaç dakika içinde Eckert, başparmaklarını nefes borusuna koyarak Silvia'yı boğazından kavradı. Çok geçmeden Silvia bilincini kaybetti ve Eckert, aylardır alıştırmasını yaptığı fanteziyi gerçekleştirebildi: Ellerini kızın saçlarının içine soktu. O sırada Silvia hâlâ hayattaydı fakat Eckert, eğer yaşamasına izin verirse kızın onun başını büyük belaya sokabileceğinin farkına vardı. Muhtemelen intihar süsü vermek için, yakınlarda bulduğu çamaşır ipinin bir ucunu kapı koluna bağladı ve kızın boynuna sıkıca geçirdi. Silvia'nın öldüğüne emin olduktan sonra evine döndü; yaptıklarından o kadar çok tahrik olmuştu ki mastürbasyon yaptı.

Silvia'nın üvey babası *Volkspolizei*'de polis memuruydu.* Kızının intihar ettiğine inanmadı fakat cinayet olduğuna dair bir iz de yoktu. Silvia'nın ölümüne ilişkin dosya kapatıldı. Eckert cinayetten yırtmıştı; öldürmeye devam edecekti.

Zekâ düzeyi ortalama olmasına rağmen, Volker Eckert eğitimsiz ve vasıfsız biriydi. İlk mesleği boyacılık ve temizlikçilikti. Fakat 1999 yılında 40 yaşındayken, uzun saçlara olan takıntısıyla uyuşan bir işe alındı: Avrupa'da uluslararası yollarda yakıt tankeri sürmek, kurbanlarını öldürmek için ihtiyacı olan gizliliğe ve arkasında kimliğine dair bir iz bırakmadan cinayet mahallinden hızla uzaklaşmasına imkân sağladı.

İlk Yetişkin Kurbanlar

Daha sonra yaptığı bir itirafa göre, seri cinayetlere 1999 yılında, Fransa'nın güneybatısındaki Bordeaux'da kim olduğu bilinmeyen bir hayat kadınını öldürdükten sonra başlamıştı. 21 Haziran 2001 tarihinde İspanya'dan Almanya'ya dönerken öldürmeye devam etti. Yol üstünde, Bordeaux'daki bir tren istasyonunda kamyonunu durdurdu ve Sandra Osifo adlı 21 yaşındaki Nijeryalı bir hayat kadınını aracına aldı. Kadının daha sonra peruk olduğu ortaya çıkan uzun saçları vardı. Yine de Eckert kadını kandırarak kamyonuna bindirdi ve boğdu. Kadınla işi bittiğinde, cesedini Bordeaux'nun 90 km kadar kuzeyinde yol üstündeki bir çukura attı. Dört gün sonra, 25 Haziran'da kadının cesedi bulunduktan sonra, Poitiers polisi kadının kim-

* Doğu Almanya polis teşkilatı.—e.n.

liğini teşhis edebildi fakat polisler kimin öldürdüğüne dair ne bir ize ne de bir fikre sahipti.

Polislerin Elinde Kanıt Yok

Ağustos ayında, Volker Eckert İspanya'ya geri döndü. Burada kuzeydoğu sahilinde popüler bir turistik mekân olan Lloret del Mar'da Isabel Beatriz Diaz'ı aracına aldı. Eckert kamyonunda Diaz'ı boğmaya çalışırken, kadın direndi fakat Eckert'in tecavüz etmesine engel olamadı. Kadın öldükten sonra, Eckert cesedi İspanya'nın kuzeydoğusundaki Gerona yakınlarında, Maçanet de la Selva'daki otoyol kavşağına attı. Kadının cesedi ancak iki ay sonra bulundu fakat kimse kayıp ihbarında bulunmamıştı ve kuzeydoğu İspanya'daki polislerin onu kimin öldürdüğünü bulmak için hiç şansı yoktu.

Eckert'in resimdeki kurbanları, kadınlarda aradığı özellikleri açıklıyor: güzel bir yüz ve uzun saç. Onları öldürdükten sonra saç ve başka birtakım anılar alıyordu.

Bir yıl sonra, Ağustos 2002'de, Batı Afrika'daki Sierra Leone'den gelmiş olan 23 yaşındaki Benedicta Edwards Paris yakınlarında Troyes kasabasında öldürüldü ve Fransa'daki polisler de başarıya ulaşamadılar. Edwards'ın çıplak cesedi kaldırımda bulundu. Akabinde, Volker Eckert'in Troyes boyunca araç kullandığı ve Benedicta bulunmadan kısa bir süre önce kredi kartıyla para çektiği anlaşıldı.

Haziran 2003'te, boğulduktan sonra Batı Bohemia'daki Pilsen yakınlarında bir otoyol kenarına atılmış çıplak bir kadın cesedi bulan Çek Cumhuriyeti polisleri şaşkına döndü. Daha sonra, Eckert'in o dönemde o bölgede olduğu

Plauen, 7 Mayıs 1974: Eckert, öldürmeye Doğru Almanya'da başladı; orada Plauen isimli küçük kasabada büyümüştü. İlk ölen kurbanı, 1974'te evinde öldürdüğü okul arkadaşı Silvia Unterderfel oldu. Eckert kasaba dışında yeniden öldürmek için 1987'ye kadar, 13 yıl bekledi.

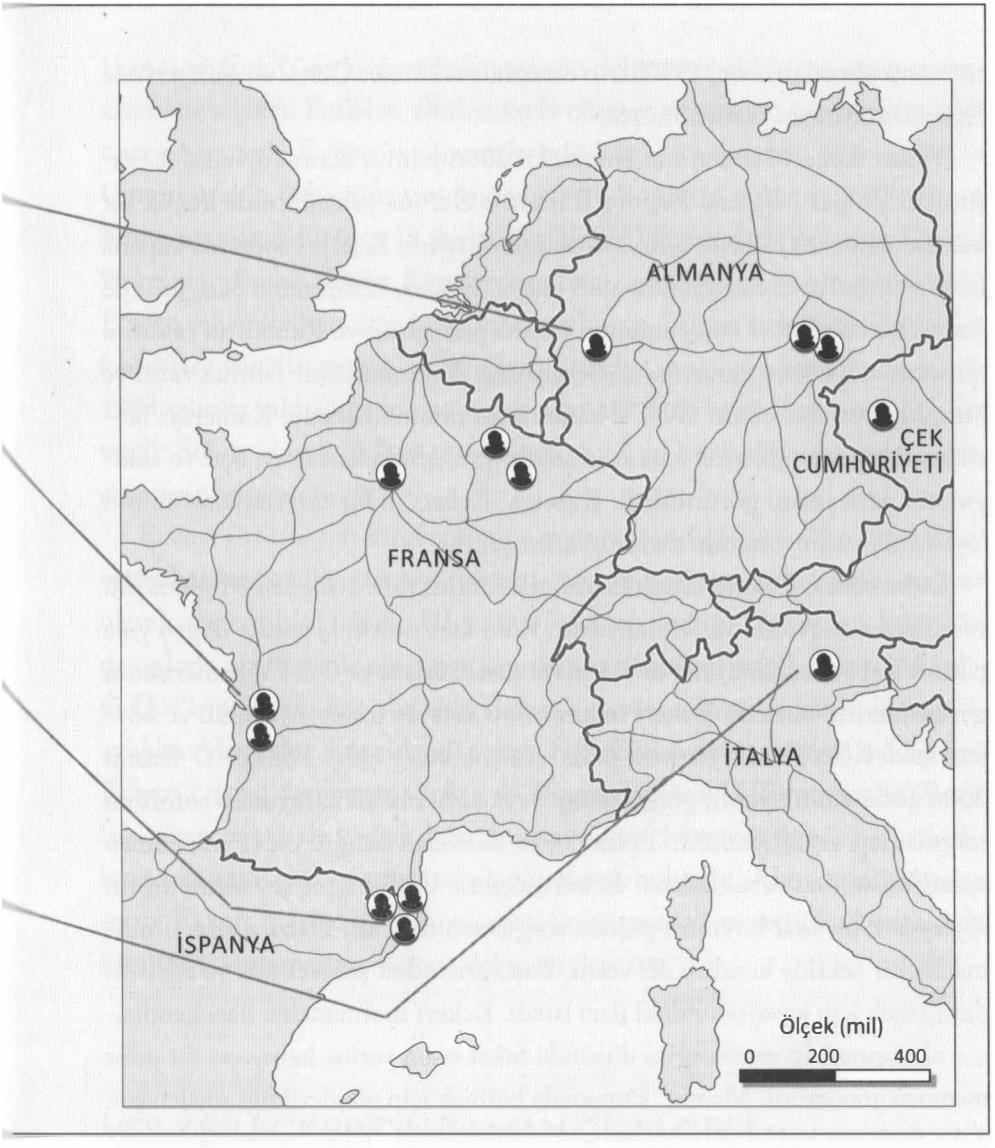
Bordeaux, Fransa, 1999 ve 2001: Eckert iki hayat kadınını öldürdü. Uzun yol kamyon şoförü olduktan kısa bir süre sonra, 1999'da ilkini, iki yıl sonra da Nijeryalı bir kadını öldürdü. Diğer üç Fransız kurbanı ülkenin kuzeyinde bulundu.

Gerona, İspanya, 2001, 2005, 2006: Eckert'in İspanya'da Gerona'ya gitmesi üç cinayetle sonuçlandı: Isabel Beatriz Diaz Ağustos 2001'de, Rus Mariy Veselova Şubat 2005'te ve Bulgar Miglena Petrova Rahom Kasım 2006'da. Rahom'un cesedini Gerona yakınlarında bırakırken güvenlik kamerasına yakalanan Eckert, tutuklandı.

Kuzeydoğu İtalya, 2003 ve 2004: Eckert, ilk cinayetinden otuz yıl sonra, Ahhiobe Gali adındaki Ganalı kadını Eylül 2004'te, kuzeydoğu İtalya'da öldürdü. Önceki yıl Çek Cumhuriyeti'nde bir kadını boğmuş, çıplak cesedini Pilsen yakınlarında otobanda kamyonundan atmıştı.

ANAHTAR: Volker Eckert'ın kurbanları

kanıtlandığı hâlde, Eckert bu kadını ve Benedicta Edwards'ı öldürdüğünü hiçbir zaman itiraf etmedi. Ne var ki bu durum, polisleri Eckert'in bu cinayetlerden sorumlu olduğundan güçlü bir şekilde şüphelenmekten alıkoymadı. Ancak Eckert kurbanlarını sadece öldürüp, daha sonra onlardan kurtulmakla tatmin olmuyordu. Kurbanlarının saçlarını keserek, kıyafetlerini, çantalarını ve hatta makyaj malzemelerini çalarak hatıralar biriktirdi. Polaroid fotoğraf makinesiyle cesetlerin resimlerini çekerek işlediği suçların kaydını da tuttu.

Kimse Eckert'in kimliğine dair bir ipucuna veya onun cinayetlerin işlendiği olay mahallerinde veya zamanlarda ilgili yerde olduğuna dair bir kanıta sahip olmadığından, Eckert istediği zaman cinayet işleyerek Avrupa'yı boydan boya geçebildi. Ganalı Ahhiobe Gali, Eylül 2004'te kuzeydoğu İtalya'da; Rus Mariy Veselova Şubat 2005'te Gerona yakınlarındaki Figueras'ta ve Polonyalı Agneska Bos, Ekim 2006'da Fransa'nın kuzeydoğusunda öldürüldü. Daha sonra, başka üç kadının Eckert tarafından öldürüldüğüne dair kanıt bulundu: Şubat 2005'te kimliği bilinmeyen bir kadın Fransa'da ve Eckert kamyon

sürücüsü olmadan önce, 1990'ların ortasında iki kadın Çek Cumhuriyeti'nde Eckert tarafından öldürülmüştü.

Volker Eckert bilinen son cinayetini 2006 yılının Kasım ayında, 20 yaşındaki Bulgar Miglena Petrova Rahom'u Gerona yakınlarında küçük bir kasaba olan Sant Julia de Ramis'te öldürerek işledi. Eckert'i sonunda kapana kıstıran koşullar tamamen şans eseri oluştu. Eckert, kamyonunu Sant Julia de Ramis'teki bir futbol stadyumunun yanına park etmiş ve Rahom'un cesedini atmak için havanın kararmasını bekliyordu. Yakınlarda bir fabrika vardı ve bir teknisyen duvardaki CCTV kamerasını tamir ediyordu. Kamerayı fabrikanın kapısını görmesi için ayarlarken, yanlışlıkla kamerayı açtı ve stadyumun park yerini görüntüledi. Kamera, Eckert'in bir tarafında sahibinin logosu olan kamyonunun da fotoğrafını çekti.

Daha sonra, Eckert fotoğrafının çekildiğini fark etmeden Miglena'nın cesedinden kurtuldu ve Almanya'nın Köln kentindeki iş yerine doğru yola çıktı. Yerel polis, Sant Julia de Ramis'te cesedi buldu ve CCTV kamerasının görüntülerini inceledi. Eckert'in kamyonu kolayca teşhis edilebildi ve böylece izini Köln'e kadar sürmek polis için çok kolay oldu. Polisler 17 Kasım 2006 günü Köln'e vardı; görgü tanığı veya katil olarak kamyonun şoförünü sorgulamayı amaçlıyorlardı. Eckert'in bu ikisinden hangisi olduğunu hemen anladılar ve onu tutukladılar. Eckert, cesetle ilgili hiçbir şey bilmediğini söyleyerek bir saat boyunca polisin sorgusuna direndi. Daha sonra, umulmadık bir şekilde kendini ele verdi. Baş ağrısından şikâyet etti ve ağrısını dindirmek için kamyonundaki ilacı istedi. Eckert muhtemelen ilacı kendisinin almasına izin verileceğini düşündü fakat onun yerine kamyona bir polis memuru gönderildi. Memur, kamyonda bulmak için gönderildiği şeyden çok daha fazlasını buldu. Biri boynunda ip olan ölü bir kadını, diğer ikisi iple bağlanmış ve tahrip edilmiş cesetleri gösteren üç polaroid fotoğraf, öndeki iki koltuğun arasında duruyordu. Daha da araştırınca, polis memuru iki adet iple birlikte Eckert'in işlediği cinayetleri el yazısıyla yazdığı notları buldu.

İşbirliği Eksikliği

Bu kanıtla karşı karşıya kalan Volker Eckert, altı kadını öldürdüğünü itiraf etti. Daha sonra Almanya'nın güneyindeki memleketi Hof kasabasına gönderildi ve burada polis, Eckert'in kamyonundaki uydu takip cihazını kullanarak hareketlerini araştırmaya devam etti. İspanya, Almanya, İtalya,

Fransa ve Çek Cumhuriyeti'nde yaşanan dehşet verici bir seri cinayet zinciri ortaya çıktı. Polisler, elliden fazla cinayet ve cinayet teşebbüsünü ortaya çıkarırken, Eckert'in cinayetlerinin izini 14 yaşındaki öğrenci Silvia Unterdorfel'in öldürülmesine kadar sürdü. Bunların arasında 1987 yılının Nisan ayında öldürülen 18 yaşındaki Heike Wünderlich de vardı. Cesedi Eckert tarafından, Doğu Almanya'nın Leipzig bölgesine 96 km uzaklıktaki Plauen şehrinin dışındaki bir ormana atılmıştı. Eckert'in kendisi Plauen'de kadınlara yönelik gerçekleştirdiği otuz saldırı, boğduğu kız arkadaşlar ile 1988 yılında saldırdığı ve onu teşhis eden iki genç kadın hakkında bilgiler verdi: Sonuç olarak Eckert tutuklandı ve 12 yıl hapis cezasına çarptırıldı, cezasının yarısını çekti.

Eckert altı cinayeti itiraf etmesine rağmen, işlediği düşünülen diğer cinayetler hakkında bilgi vermeyi reddetti. Alman medyasının kendisini canavar olarak gösterdiğini tabii ki biliyordu. Fakat en sevdiği kız kardeşi Sabine'in de onlarla aynı fikirde olacağını ummamıştı. Sabine, yargılanmayı beklediği Hof kentindeki hapishanede Eckert'i ziyaret etmeyi reddetti. Eckert'in avukatı Alexander Schmidtgall'a göre, Sabine'in ziyarete gelmeyi reddetmesi Eckert'i derin depresyona soktu ve 48. yaş gününü (1 Temmuz 2007) tek başına geçirmesiyle kederi daha da arttı. Gece, hücrenin demir parmaklıklarına kendini astı ve ertesi sabah ölü olarak bulundu. Alman polisi beş ay sonra Eckert'in işlediği çoğu cinayeti araştırmadan ve çoğu kurbanının da kimliğini saptamadan, Eckert dosyasını kapattı.

VOLKER ECKERT'İN ZAMAN ÇİZELGESİ

1 Temmuz 1959: Volker Eckert, o zamanın Alman Demokratik Cumhuriyeti'nde (Doğu Almanya) dünyaya gelir.

1968: Eckert 9 yaşındayken, uzun saça karşı fetiş eğilimi göstermeye başlar.

7 Mayıs 1974: 14 yaşındayken Eckert, okul arkadaşı olan Silvia Unterdorfel'i öldürür ve sonra kızın uzun saçlarını okşar.

Nisan 1987: Eckert, Doğu Almanya'nın Leipzig yakınlarındaki Plauen'in dışında bir yerlerde 18 yaşındaki Heike Wünderlich'i öldürür.

1988: Eckert, Plauen'de iki genç kadına tecavüz eder ve 6 yıl hapishanede yatar.

1990'ların ortası: Çek Cumhuriyeti'nde iki kadın Eckert tarafından öldürülür.

1999: Eckert, uzun mesafe kamyon şoförlüğü yapmaya başlar. Aynı yıl, Fransa'nın güneybatısındaki Bordeaux kentinde bir hayat kadınını öldürür.

21 Haziran 2001: Eckert, 21 yaşındaki Nijeryalı Sandra Osifo adlı hayat kadınını öldürür ve cesedini Bordeaux'nun 90 km kuzeyindeki bir çukura atar.

Ağustos 2001: İspanya'nın kuzeydoğusundaki Lloret del Mar kentinde, Eckert Isabel Beatriz Diaz'ı öldürür ve cesedini İspanya'nın kuzeydoğusunda yer alan Gerona kenti yakınlarındaki Maçanet de la Selva'da bir otoyol kavşağına atar.

Ağustos 2002: 23 yaşındaki Benedicta Edwars, Paris yakınlarındaki Troyes'da öldürülür.

Haziran 2003: Boğularak öldürülmüş bir kadının cesedi, Çek Cumhuriyeti'ndeki Pilsen kentine yakın bir otobanda bulunur.

Eylül 2004: Ganalı Ahhiobe Gali, İtalya'nın kuzeydoğusunda öldürülür.

Şubat 2005: Rus Mariy Veselova, İspanya'nın Gerona kenti yakınlarındaki Figueras'ta öldürülür. Kimliği belirsiz bir başka kadın Fransa'da öldürülür.

Ekim 2006: Polonyalı bir kadın olan Agneska Bos, Fransa'nın kuzeydoğusunda öldürülür.

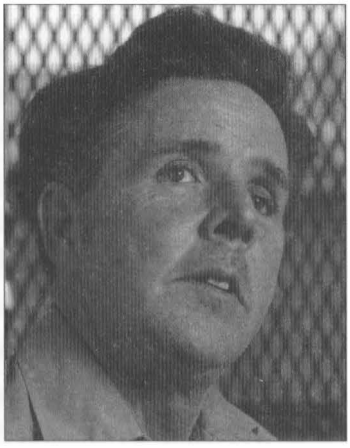
Kasım 2006: Eckert, 20 yaşındaki Bulgar Miglena Petrova Rahom'u öldürür ve cesedini Gerona yakınlarında bulunan Sant Julia de Ramis'teki bir futbol stadyumunun kenarına atar. Eckert şans eseri, CCTV kameraları ile görüntülenir. Böylelikle İspanyol polisler, Eckert'in izini Almanya'nın Köln şehrindeki iş yerine kadar sürerler. Eckert Köln'de tutuklanır, altı cinayeti itiraf eder.

1 Temmuz 2007: Volker Eckert, Almanya'nın güneyinde yer alan memleketi Hof'a gönderildikten sonra, 48. yaş gününü hücrede tek başına geçirir.

2 Temmuz 2007: Eckert, kendini hapishane parmaklıklarına asarak intihar eder.

HENRY LEE LUCAS

Amerika'nın En Bereketli Seri Katili

ADI SOYADI: **Henry Lee Lucas**
DOĞUM TARİHİ: **14 Ağustos 1936**
ÖLÜM TARİHİ: **13 Mart 2001**
KURBAN SAYISI: **4-213**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH: **1960-1982**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **ABD'de Virginia, Texas ve muhtemelen Florida**
TUTUKLANMA TARİHİ: **11 Haziran 1983**
ALDIĞI CEZA: **Müebbet hapis cezası; hapishanedeyken öldü**

Henry Lee Lucas, Kanada'da ve Amerika'nın 27 eyaletinde 600 cinayet işlediğini itiraf ettikten sonra Dünyanın En Tehlikeli Katili unvanını aldı. Daha sonra Lucas, "Ben seri katil değilim," diye ısrar ederek sözlerini geri kaldı. Fakat kendisi aynı zamanda seri bir yalancıydı, dolayısıyla gerçekten kaç kişiyi öldürdüğünü kimse bilmiyor. Kurban sayısının 4 ile 213 arası olduğu tahmin ediliyor. Fakat bir gerçek kesin olarak biliniyor: Lucas, cinayet eğlencesine ilk olarak evinde başladı ve ilk kurbanı da kendi annesiydi.

Henry Lee Lucas, 14 Ağustos 1936 günü, Virginia eyaletinin Blacksburg kentinde tek odalı ahşap bir kulübede dünyaya geldi. Lucas'ın annesi Viola veya 13 yaşında kaybettiği alkolik babası Anderson Lucas ile iyi bir ilişki kurma şansı olmadı. Lucas annesini müşterilerine "hizmet ederken" kendisini izlemeye zorlayan "arsız bir hayat kadını" olarak tanımlıyordu.

Annesiyle olan hayatı devamlı suistimale uğradığı bir hayattı: Lucas annesi tarafından sürekli dövüldü ve bir keresinde annesi Lucas'ın erkek kardeşi yüzünden muzdarip olduğu göz yaralanmasını o kadar uzun bir süre ihmal etti ki, Lucas'ın gözü mikrop kaptı ve ameliyatla alındı. 14 yaşındaki Lucas, babasının ölümünden kısa bir süre sonra 1950 yılında evden kaçtı ve memleketi Virginia'da bir serseri hâline geldi. Çok geçmeden işlediği suçlardan dolayı Richmond'da tutuklanana kadar Virginia'da yaptığı küçük hırsızlıklar ve soygunlarla geçimini sağladı. 11 Haziran 1954 tarihinde, Lucas hayatında

ilk kez hapse girdi, dört yıl hapis cezasına çarptırılmıştı. Ancak beş yıl hapis yattı ve 2 Eylül 1959 tarihinde tahliye edildi.

Aynı yılın sonunda, Lucas üvey kız kardeşi Opal ile birlikte Michigan, Tecumseh'te kalırken anneleri yılbaşını geçirmek için yanlarına geldi. Lucas o sırada nişanlıydı fakat annesi nişanlısından hoşlanmamıştı ve ikisi bu konu nedeniyle tatil boyunca öfkeli bir şekilde tartıştı. Viola oğlunun Blacksburg'daki eve geri dönmesini ve yaşlandığında kendisine bakmasını istiyordu. Fakat Viola, hiçbir zaman yaşlanamadı. Kavgaları 11 Ocak 1960 tarihinde o kadar büyüdü ki Viola oğluna süpürgeyle vurdu ve Lucas buna karşılık eline aldığı bıçağı annesinin boynuna sapladı.

Daha sonradan Lucas olanları şöyle hatırlayacaktı: "Onun düştüğünü gördüm ve onu tutmaya karar verdim. Fakat yere düştü ve onu kaldırdığımda öldüğünü anladım. Sonra elimde bıçak olduğunu ve annemin bıçaklandığını fark ettim."

Fakat Viola aslında ölmemişti; polise göre oğlunun saldırısı nedeniyle geçirdiği kalp krizi sonucu ambulansta ölmüştü. Daha sonra Lucas Virginia'ya döndü fakat yeniden Michigan'a gitmek üzere yola koyuldu ve Ohio'ya giderken tutuklandı. Annesinin cinayetinin görüldüğü mahkemede Lucas, olayın nefsi müdafaa olduğunu iddia etti fakat savunması reddedildi. İkinci dereceden cinayetten suçlu bulunduktan sonra, 40 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Hapishanenin çok kalabalık olması nedeniyle, 10 yıl sonra 1970 yılının Haziran ayında tahliye edildi.

Daha sonra Henry Lee Lucas, Amerika'nın güneyinde bazen kısa dönemli işlerde çalışıp, amaçsızca oradan oraya sürüklenerek yaşamını sürdürdü. 1976 yılında Florida'ya geldikten sonra, Ottis Elwood Toole ve Toole'nin çocuk cezaevinden kaçan 15 yaşındaki yeğeni Frieda Becky Powell ile tanıştı. Aralarındaki 25 yaş farka rağmen, Lucas ve Powell ilişki yaşamaya başladı. Lucas'ın iddiasına göre, 1978 ila 1982 tarihleri arasında, Lucas ve Toole birlikte 108 cinayet işledi. Lucas 1982 yılında, Toole ve Powell ile birlikte Teksas, Stoneburg'deki The House of Prayer isimli dini bir topluluğa katılmak için Florida'dan ayrıldı ve burada Powell ile birlikte küçük bir daireye yerleşti. Daha sonra çift birlikte seyahat etmeye başladı ve 1982 yılının Mayıs ayında Teksas, Ringgold'da 82 yaşındaki dul Kate Rich'in yanında kalmaya başladılar. Bir süre sonra, Lucas ve Powell, Teksas, Bowie'de bir kamyon durağında kavga ettikten sonra ayrıldılar

ve Powell, kamyon şoförü ile birlikte oradan ayrıldı. Ne Kate Rich ne de Powell bir daha görülmedi.

Sıra Dışı Bir İtiraf

Daha sonra Henry Lucas, 11 Haziran 1983 tarihinde, Philip Ryan adlı Teksaslı bir korucu tarafından ateşli silah bulundurmaktan tutuklandı: Cinayetten hüküm giymiş biri olarak, silah taşımasına izin verilmiyordu. Tutuklama bahane oldu. Teksaslı korucular aslında Kate Rich ve Becky Powell'ın ortadan kaybolmasıyla ilgileniyorlardı ve her ne şekilde olursa olsun Lucas'tan gerçeği öğrenmeye kararlıydılar.

Lucas'ın ifadelerine göre, polis Lucas'ı Teksas'ın Montague kentinde yer alan Montague Bölge Hapishanesi'ndeki küçük bir hücreye koymuş, kıyafetlerini çıkarmış, sigara içmesine ve avukatın kendisini görmesine izin vermemişti. Yine Lucas'ın dediklerine göre, kendisine daha iyi davranılması için Rich ve Powell'i öldürdüğünü itiraf etmişti. 21 Haziran 1983 tarihinde Montague Bölge Mahkemesi'ne çıkarıldığında, mahkeme Lucas'ın söylediklerine inandı ve iki kadını öldürmekten kendisini suçlu buldu. Lucas mahkemeye korkunç deliller sundu: odun sobasında yaktığını söylediği Becky Powell'in çürümüş ceset parçaları ve Kate Rich'i bıçaklayarak öldürdüğüne dair itirafı.

Lucas buz kesilmiş mahkeme salonuna, "Kate Rich'i ve en az yüz kişiyi daha öldürdüm!" dedi.Bir sonraki gün, 22 Haziran'da, Henry Lee Lucas'ın ismi, Amerika tarihinin en çok cinayet işleyen seri katili olarak ülke çapındaki tüm gazetelerin manşetlerinde yer aldı. Dosyalarında Rich ve Powell'ın yanı sıra çözülememiş başka birçok vaka daha olduğundan, Lucas'ın itirafı Teksas korucularını memnun etti. Henry Lucas'ın boşlukların en azından bir kısmını dolduracağını umuyorlardı. Haberler, Lucas'ın yıllarca aktif olduğu Teksas'ın ötesindeki eyaletlere de yayıldı; onların da kayıtlarında henüz çözülememiş ölümler vardı.

Turuncu Çorap Cinayeti

Problem şu ki, Lucas müzmin bir yalancı olduğundan kimse gerçeklerden emin olamıyordu. Lucas'ın işlediğini iddia ettiği cinayetler hakkında dikkat çekici biçimde açık sözlü olması, hakikat arayışını hiç de kolaylaştırmıyordu. Bazı cinayetler hakkında detaylı ifadeler verdi ve hatta 70 kurbanının cesetlerini çizmeyi de teklif etti. Cinayetlerden yaklaşık yedi tanesini Lucas'ın işle-

Tecumseh, Michigan, 11 Ocak 1960: Lucas ilk cinayetini 1960'ta Michigan, Tecumseh'te 74 yaşındaki annesini öldürerek işledi. Çok fazla içki içtikten sonra evlenmek istediği kadınla ilgili olarak annesiyle tartıştı. Annesini boynundan yakaladı ve ikinci derece cinayetten mahkûm oldu.

Stoneburg, Teksas, 1982: Lucas ve sevgilisi Frieda Becky Powell 1982'de garip bir şekilde Teksas, Stoneburg'e gitti ve The House of Prayer adlı dini topluluğa katıldı ama kısa bir süre sonra ayrıldılar. Lucas ertesi yıl, yasa dışı silah taşımak suçundan orada tutuklandı.

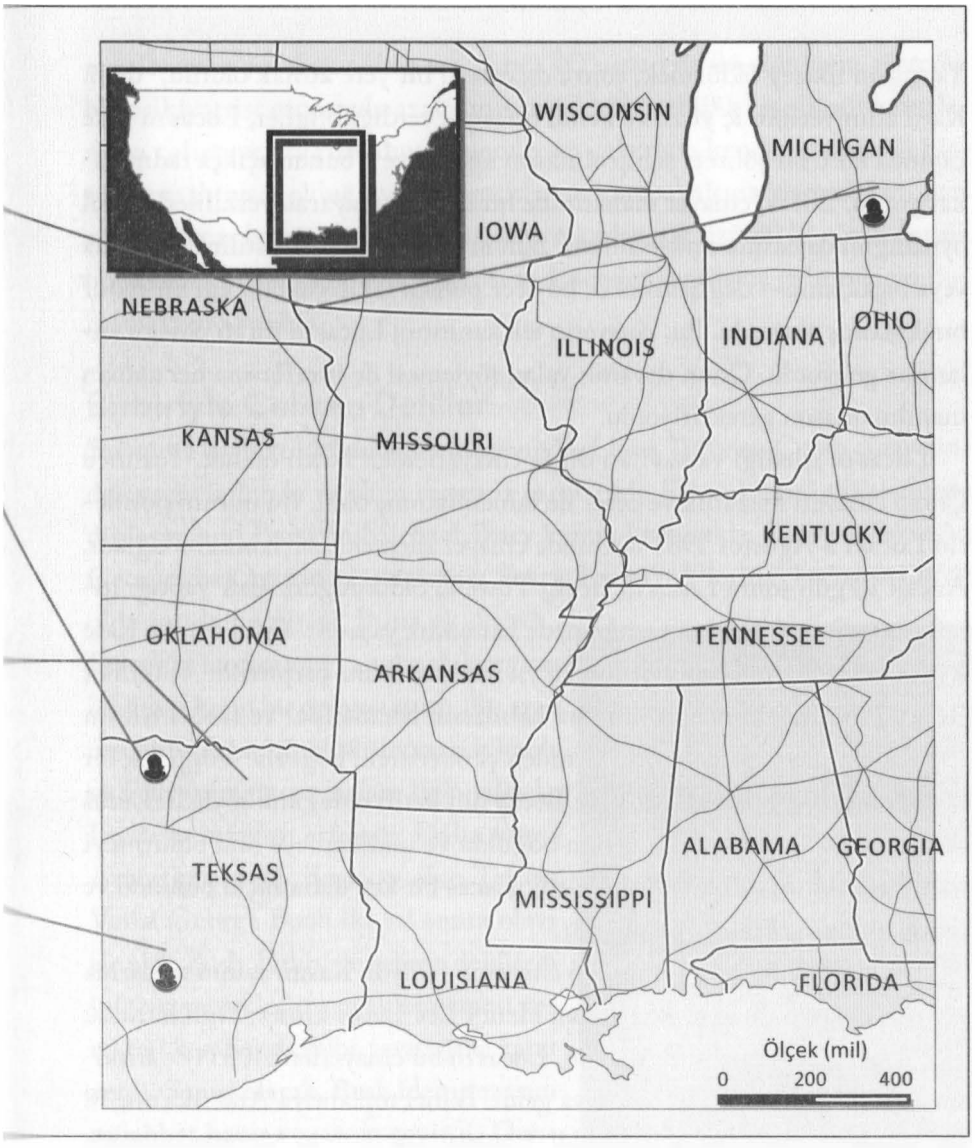
Denton, Texas, 1982: Lucas ve Powell dini topluluktan 24 Ağustos 1982'de ayrıldıktan sonra, otostop yaparak Texas, Denton'a gittiler. Tartıştılar ve bira içmekte olan Lucas kızı önce tokatladı, sonra göğsünden bıçakladı, kız öldü. Daha sonradan Powell'ın ona annesini hatırlattığını söyledi.

Georgetown, Teksas, 1979: Lucas'a karşı en önemli kanıt Texas, Georgetown'da bulunan ceset oldu. Polisi götürdüğü dere yatağında bulunan turuncu çoraplar vakanın adı oldu. Lucas, kurbanın 1979'da arabasına aldığı bir otostopçu olduğunu ve onu öldürdüğünü itiraf etti.

ANAHTAR: Henry Lee Lucas'ın kurbanları

diği kanıtlandı. Bir tanesi "Turuncu Çorap" vakası olarak ünlendi. Bu olayda Lucas, 1979 yılında bir kadını öldürdüğünü ve cesedi Teksas, Georgetown'un kuzeyindeki 35 numaralı otobanın yakınındaki dere yatağına gömdüğünü iddia etti. Lucas, polis memurlarını kadının bulunduğu yere götürdü; kadının üstünde turuncu çoraplardan başka bir şey yoktu.

Lucas, kendisinden şüphe duyulmayan veya kendisinin yargılanmadığı başka cinayet vakaları hakkında bile bilgiler verdi. Bunlardan biri çifte cinayetti, Teksas'ta bir içki dükkânı sahibi olan karı koca öldürülmüştü.

Diğer vakalar hırsızlık yapmak için cinayet, tanıkları öldürmek veya sadece bir hayat alırken Lucas'ın yaşadığı güç duygusuyla ilgiliydi. Lucas, ölülerle ilişkiye girmeyi tercih ettiğinden, nekrofili dürtüleriyle kızları ve kadınları öldürdüğünü de itiraf etti. Bir röportajında "Bana göre yaşayan kadın bir hiçtir," diyerek itiraf etti.

Lucas başka bir sefer, "İnsanların kendilerine veya suçların hiçbirine ilişkin bir duygu hissetmedim. Otostop çekenleri, koşanları, oyun oynayanları veya herhangi birini arabama alırdım. Birlikte güzel zaman geçirirdik.

Yaptığım ilk şey öldürmek, sonra da cesedi bir yere atmak olurdu," dedi. Katil zihniyetinin iç yüzü ve kendi rızasıyla verdiği bilgiler, Lucas'ın ülke çapında kötü bir şöhrete sahip olmasını sağladı ve o bunun açıkça tadını çıkarıyordu. Lucas, cinayet mahallinde bir iz bırakmayarak yetkililerle nasıl oynadığını da basına zevkle anlattı. Bunun bir yolu öldürme stilini —boğma veya bıçaklama— değiştirmekti, böylece polisin takip edebileceği bir motif bırakmamış oluyordu. Bu, cinayetin tek kanıtının Lucas'ın itirafı olduğu anlamına geliyordu. Onun devamlı yalan söylemesi de itiraflarına her zaman inanılmamasını gerektiriyordu.

Lucas'ın işlediği varsayılan diğer cinayetlerden farklı olarak, Turuncu Çorap cinayeti mezarlık ve ceset ile tamamlanmış oldu. Bu durum polislerin Lucas'ı 2 Ağustos 1983 tarihinde cinayet işlemekle suçlamasını sağladı. Ancak 10 gün sonra Lucas'ın Becky Powell'ı öldürdüğüne dair yaptığı itirafı geri çekmesi üzerine mahkemede karışıklık yaşandı. Eylül ayında Kate Rich'i öldürdüğünü kabul etti ve 75 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Yetkililer Becky Powell cinayetinin yanıtsız kalmasını istemediler ve Lucas Kasım 1983'te mahkemeye çıkarıldı. Yeniden çark ederek, göğsüne aldığı tek bir et doğrama bıçağı darbesiyle ölen Becky'nin katili olduğunu söyledi. Lucas sanık sandalyesinde gözyaşlarına boğuldu ve mahkemeye onu öldürmeyi nasıl başardığını bilmediğini söyledi. Lucas bir kez daha suçlu bulundu ve müebbet hapis cezasına çarptırıldı.

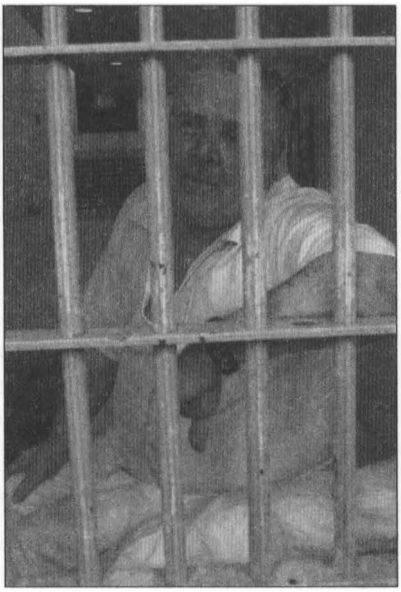
Gelinen bu noktada, Lucas 126 cinayetin failiydi. Kasım ayının sonlarına doğru Teksas korucuları tarafından Henry Lee Lucas Görev Timi kuruldu ve 7 Aralık 1983 tarihinde bu tim, Lucas'ın bu cinayetlerden 35'iyle ilişkisini ortaya çıkarmak için bir araya geldi. İkinci toplantıya Amerika'nın 18 eyaletinden toplam 107 polis katıldı. Louisiana eyaletinin Monroe kentinde yer alan Holidrome'da, 1984 yılının Ocak ayında gerçekleşen bu toplantı üç günden fazla sürdü. O zamana kadar 72 cinayetin, Lucas ve bir kerelik işbirlikçisi Ottis Elwood Toole tarafından işlendiği düşünülmüştü ve ikisi 71 cinayette daha şüpheli konumundaydılar.

Bu bir ilerlemeydi fakat hiçbiri 1983 yılının Ağustos ayında askıya alınan Turuncu Çorap cinayetininki kadar dramatik değildi. Dava 1984 yılının Mart ayında Teksas'ın San Angelo kentinde tekrar görülmeye başladı. Savcının kanıtları arasında, Lucas'ın polis memurlarına kurbanın cesedini nereye attığını gösterirken çekilmiş video kaydı da vardı. Ne var ki savun-

ma, Lucas'ın şizofren olduğunu, ayrıca IQ'sunun da 84 olduğunu gösteren bir psikiyatrist raporuyla azaltılmış cezai yükümlülük taşıdığını kanıtlamaya çalıştı ve aşağılık duygusundan acı çekerken kendisini önemli hissetmeye ihtiyacı olduğunu ve yaptıklarını kontrol altına alamadığını ileri sürdü. Lucas bu açıklamalardan dolayı o kadar çok üzüldü ki gözyaşlarına boğuldu. 15 dakika boyunca ağladı ve Lucas'ın kendisine gelmesi için duruşmaya ara verildi.

Birbiriyle Çelişen Deliller

Savunma kaybetti. Mahkemenin sonunda, Lucas Turuncu Çorap cinayetinden suçlu bulundu ve ölüm cezasına çarptırıldı. Fakat Lucas'ı mahkemede dinleyen eski Başsavcı Michael Feary karara karşı çıktı. Cinayet Teksas'ın Georgetown kentinde işlenirken, Feary, Lucas'ın Florida, Jacksonville'de olduğundan emindi. Buna ek olarak, Feary'nin bu durumu kanıtlayabileceğine inandığı kalın bir dosyası vardı. Bu arada ölüm cezası 12 yıl sürüncemede kaldı ve Feary'nin araştırmaları 1996 yılında Lucas'ın infazını erteledi. Daha sonra Amerika'nın 43. Başkanı olan Teksas Valisi George Bush iki yıl sonra olayı ele aldı. Bush, birbiriyle çelişen delillerin infazın gerçekleşip gerçekleşmemesi gerektiği konusunda şaibe yarattığına karar verdi. Sonuç olarak, Bush idam cezasını müebbet hapis cezasına çevirdi. Daha sonra Teksas Af Komitesi Bush'un kararını onaylamak için oylama yaptı.3 yıl sonra, 13 Mart 2001 günü, Henry Lee Lucas 64 yaşında kalp rahatsızlığından hayatını kaybettiğinde hâlâ hapisteydi.

Lucas, aldığı ceza tartışılırken yıllarca ölüm hücresinde kaldı. 1996'da infazı ertelendikten sonra, 1998'de cezası müebbet hapis cezasına çevrildi.

HENRY LEE LUCAS'IN ZAMAN ÇİZELGESİ

14 Ağustos 1936: Henry Lee Lucas, Virginia, Blacksburg'da tek odalı ahşap bir kulübede dünyaya gelir.

1950: 14 yaşındaki Lucas, annesi Viola'nın yıllarca tacizine maruz kalınca evden kaçar.

11 Haziran 1954: Lucas, küçük hırsızlık ve soygunlar nedeniyle hapse girer.

2 Eylül 1959: Lucas tahliye olur.

11 Ocak 1960: Lucas, nişanlısı yüzünden tartıştığı annesini öldürür. Cinayet davasında, ikinci dereceden cinayet suçundan 40 yıl hapis cezasına çarptırılır fakat 10 yıl sonra, 1970 yılının Haziran ayında serbest bırakılır.

1976: Lucas, birkaç yıl ABD'nin güneyinde amaçsız bir şekilde yaşadıktan sonra, Florida'da Ottis Elwood Toole ve 15 yaşındaki yeğeni Frieda Becky Powell ile tanışır. Lucas ve Powell bir ilişkiye başlarlar.

1979: Lucas Teksas, Georgetown yakınlarında bir kadını öldürür, daha sonra bu cinayete Turuncu Çorap cinayeti adı verilir.

1978-1982: Lucas'ın iddiasına göre, o ve Toole, 108 cinayette işbirliği yapar.

1982: Lucas ve Toole ortaklıklarına son verir ve Lucas, Powell ile birlikte Teksas, Stoneburg'deki The House of Prayer'a gider. Sonra çift, Teksas, Ringgold'da 82 yaşında dul bir kadın olan Kate Rich ile birlikte yaşar. Ne Kate Rich ne de Powell bir daha görülmez.

11 Haziran 1983: Lucas, yasa dışı ateşli silah bulundurmaktan tutuklanır fakat Kate Rich ve Becky Powell'ın ortadan kaybolmasıyla ilgili olarak sorgulanır. Lucas, ikisini de öldürdüğünü itiraf eder.

21 Haziran 1983: Lucas, Kate Rich ve Becky Powell'ı öldürmekten hüküm giyer. Teksaslı korucular, dosyalarındaki çözülememiş suçlarla ilgili olarak Lucas'ı sorgularlar. Bu vakaların yedisinin, Turuncu Çorap cinayeti de dâhil olmak üzere, Lucas'ın işi olduğu ortaya çıkar. Fakat Lucas, kendisinden şüphelenilmeyen veya suçlanmadığı cinayetleri de işlediğini itiraf eder.

2 Ağustos 1983: Lucas, Turuncu Çorap cinayetinden hüküm giyer.

12 Ağustos 1983: Lucas'ın Becky Powell'ı öldürdüğüne dair itirafını geri çekmesiyle, Turuncu Çorap cinayeti davası da tıkanır. Fakat Lucas, Kate Rich cinayetinden hüküm giyer ve 75 yıl hapis cezasına çarptırılır.

7 Aralık 1983: Bu zamana kadar Lucas'ın 126 cinayet işlediğine inanılmaktadır ve 7 Aralık'ta Henry Lee Lucas Görev Timi (Teksas Korucuları tarafından Kasım'da kurulur), Lucas'ın bu cinayetlerden 35'iyle bir bağlantısı olduğunu ileri sürer.

Ocak 1984: 18 eyaletten 107 polis memurunun katıldığı ikinci toplantı, Lousiana, Monroe'daki Holidrome'da yapılır. Lucas bir zamanlar işbirlikçisi olan Ottis Elwood Toole ile birlikte 72 cinayetle ilişkilendirilir, bunların dışında 71 cinayet daha işlemiş olduklarından şüphelenilir.

Mart 1984: Turuncu Çorap cinayetinin davası Teksas, San Angelo'da görülür. Lucas suçlu bulunur ve ölüm cezasına çarptırılır. Fakat cinayet sırasında Lucas'ın Florida'da olduğunu gösteren bilgiler toplamış olan eski Başsavcı Michael Feary, karara karşı çıkar.

1996: Turuncu Çorap cinayetinden çıkan karardan sonra, Feary'nin araştırmaları Lucas'ın infazının ertelenmesine neden olur.

1998: Teksas Valisi George Bush, Lucas'ın idam cezasını müebbet hapis cezasına çevirir.

13 Mart 2001: Henry Lee Lucas, kalp rahatsızlığı sonucu 64 yaşında hayatını kaybeder.

PETER SUTCLIFFE

Yorkshire'lı Karındeşen

ADI SOYADI: **Peter William Sutcliffe**
DOĞUM TARİHİ: **2 Haziran 1946**
KURBAN SAYISI: **13**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH: **Ekim 1975 - Kasım 1980**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **İngiltere'nin kuzeyinde çeşitli kasabalar**
TUTUKLANMA TARİHİ: **2 Ocak 1981**
ALDIĞI CEZA: **13 cinayetten ve 7 cinayet teşebbüsünden müebbet hapis cezası**

Peter Sutcliffe, 1981 yılının başında Sheffield'da tutuklanmadan önce İngiltere'nin kuzeyindeki sekiz kasaba ve şehirde terör estirmesi üzerine İngiliz basını tarafından Yorkshire'lı Karındeşen lakabını aldı. Bu lakabı 1888 yılında Londra'nın doğusunda beş hayat kadınını öldüren ve hiçbir zaman yakalanamayan Karındeşen Jack'ten aldı. Sutcliffe, beş yıl boyunca yakalanmaktan paçayı sıyırıp, çoğu hayat kadını olan 13 kadını öldürerek ve yedi kadını da öldürmeye teşebbüs ederek "adaşının" maceralarını geçti.

1975 ve 1980 yılları arasında İngiltere'nin kuzeyinden geçerken cinayetler işleyen Yorkshire'lı Karındeşen'i yakalama girişimleri, İngiltere polisleri tarafından gerçekleştirilen en geniş çaplı operasyonlardan biriydi. Cinayetlerin alevlendirdiği medya İngiliz kamuoyunu korkunç ayrıntılarla ve "masum" yani hayat kadını olmayan kadınları korumak için olağanüstü önlemler alınması çağrılarıyla besledi. Hayat kadınları grup hâlinde çalışmaya veya hep birlikte işten ayrılmaya başlarken, masum kadınları korumak için örgütler kuruldu. Bu esnada, "Wearside Jack" olarak bilinen bir dolandırıcı 1978-1979 arasında 18 ay boyunca, kuzeydoğu İngiltere'nin Wearside bölgesindeki Sunderland kentinde ve civarında yaygın olan bir aksanla konuştuğu bir dizi sahte kaset kayıtlarıyla araştırmanın seyrini değiştirdi. Peter Sutcliffe tutuklanıp, arkasından yaptıklarını itiraf edene kadar polis Wearside Jack'in kim olduğunu anlayamadı.

Karındeşen'in işlediği cinayetlerinin neden olduğu büyük acı ve uzun zamandır var olan yoğun korku göz önüne alındığında, Sutcliffe'in tutuk-

landığında içinde bulunduğu durum şüphesiz olağan bir durumdu. 2 Ocak 1981 tarihinde, Sheffield'da Melbourne Bulvarı'ndaki bir yolda, Sutcliffe kahverengi Rover 3500 model aracında, 24 yaşındaki Olivia Reivers adlı bir hayat kadınıyla oturuyordu. Komiser muavini Robert Ring ve polis memuru Robert Hydes devriye gezerken, yanından geçtikleri Rover aracın siyah bantla tutturulmuş plakalarından şüphelendi. Yapılan kontrolde, plakanın Skoda marka başka bir araca ait olduğu anlaşıldı ve Sutcliffe bu plakayı kullanmaktan dolayı tutuklandı.

Bu tutuklama Olivia Reivers'ın hayatını kurtardı, çünkü Sutcliffe buluşmaya kadını öldürmek için tam donanımlı gitmişti; cebine, saldırılarında kullandığı metal bir kaportacı çekicinin yanı sıra ip ve bıçak da saklamıştı. Tuvalete gitme bahanesiyle, Melbourne Bulvarı'nın biraz aşağısındaki bir binanın girişinin yakınında görüş alanının dışına çıkmayı başardı ve yakınlardaki bir depoda, ipten, bıçaktan ve çekiçten kurtuldu. Karakola götürüldükten sonra, ikinci bıçağını tuvalette sifona sakladı.

Fakat polis Sutcliffe'in numarasına kanmadı. Polisler, deponun içindeki ve tuvaletteki "silahları" buldular ve şüphelerinin daha da artmasıyla Sutcliffe'in Bradford'daki evi için arama izni aldılar. Polis burada bir kaportacı çekici koleksiyonu da dahil çeşitli aletler buldu. Polisler Sutcliffe'in küçük trafik suçlarından daha fazlasını işlediğine artık emindiler.

Sutcliffe iki gün boyunca sorgulandı, ta ki soğukkanlı havasını 4 Ocak'ta kaybedene dek. Yorkshire'lı Karındeşen olduğunu itiraf etti ve gerçekleştirdiği saldırıları ve kamyon şoförü olması sayesinde geniş bir alana yayılmış yerlerde işlediği seri cinayetleri anlatmaya başladı. Daha sonra, Tanrı'dan hayat kadınlarını öldürmesi için emir aldığını iddia ederek, kadınlara karşı olan düşmanlığını açıkladı.

Cinayet Teşebbüsü

Sutcliffe'nin ilk kurbanı, 5 Temmuz 1975 tarihinde Bradford yakınlarında Keighley semtindeki bir sokakta yürürken kaportacı çekici ile vurulup bilincini kaybeden 36 yaşındaki Anna Rogulskyj idi. Daha sonra Sutcliffe, kadını karnından bıçakladı. Tam o anda, yakındaki bir evin sahibi rahatsız edince Sutcliffe aceleyle olay yerinden ayrıldı. Ciddi bir ameliyata alınan ve ağır bir travma geçiren Anna Rogulskyj sağ kurtuldu. Sutcliffe'in ikinci ve üçüncü kurbanları —46 yaşındaki ofis temizlikçisi Olive Smelt 15 Ağustos'ta

Halifax'ta saldırıya uğradı, 14 yaşındaki Tracy Brown ise Keighley yakınındaki Silsden'de arkasından beş çekiç darbesi aldı— da Sutcliffe'in işinin yarıda kesilmesiyle sağ kurtuldu. Fakat Tracy kaçtıktan üç gün sonra, Sutcliffe ilk kez öldürmeyi başardı.

28 yaşındaki dört çocuk annesi Wilma McCann, Sutcliffe 30 Ekim tarihinde kendisine Leeds'te saldırdığında iki çekiç darbesinin yanı sıra boynuna, göğsüne ve karın bölgesine 15 bıçak darbesi aldı. Sutcliffe kadının cesedini Prens Phillip Oyun Parkı'nda bıraktı. Kadının kıyafetlerinde bulunan spermden, katilin kadına tecavüz etmeye çalıştığı anlaşıldı. Sutcliffe kaçtı, suçu araştırmakla görevlendirilen 150 polis memuru onu bulamadı ve polis tarafından yapılan 11.000 sorgunun sonucunda cinayeti çözmelerine yardımcı olabilecek hiçbir şey açığa çıkmadı.

Polis, İngiltere'nin kuzeyinde Sutcliffe'in bıraktığı olay mahallerinde yapılan araştırmalara gözetmenlik ederken. Dikkatle yürüttükleri tüm çalışmalara rağmen, memurlar hep elleri boş döndüler.

Sutcliffe'in bir sonraki cinayeti, onun 1976 yılında işlediği tek cinayetti. 20 Ocak günü, 42 yaşındaki Emily Jackson'ın kafasına vurdu; boynundan, göğsünden ve karnından keskin bir tornavidayla deşti. Leeds'te, Manor Caddesi'nde kadını ölüme terk etmeden önce, kadının kalçasına basarak ge-

ride ayakkabısının izini bıraktı. Bir sonraki kurbanı 20 yaşındaki Marcela Claxton, Leeds, Roundhay Park'ta 9 Mayıs günü aldığı çekiç darbelerinden sağ kurtuldu. Sutcliffe, tehlikeli bir hata yapmadan önce, bir sonraki yıl biri Bradford'da, ikisi Leeds'te olmak üzere üç hayat kadınını daha öldürdü.

Sutcliffe, cinsel ilişki karşılığında 5 poundluk bir banknot verdikten sonra, altıncı kurbanı olan iki erkek çocuğu annesi, 20 yaşındaki hayat kadını Jean Jordan'ı 1 Ekim günü Manchester'da öldürdü. Paranın AW51 121565 olan seri numarası yeniydi ve para yakın bir zamanda ödenmiş bir maaştan geliyordu, yani polis banknotu bulursa Sutcliffe'in izine de ulaşılabilirdi. Sutcliffe, kadının cesedi bulunmadan önce Jean'in çantasındaki banknotu almayı takıntı hâline getirdi. Bradford'daki evinden Manchester'a arabayla geri döndüğü 9 Ekim tarihinde, cinayetle ilgili hâlâ bir haber yoktu. Jean'in cesedini bıraktığı yerde, Güney Kabristan'da buldu fakat çanta ortalarda yoktu.

Sutcliffe çılgına dönmüş bir şekilde etrafı aradı fakat çanta hiçbir yerde yoktu. Korku ve öfke içinde Jean'in cesedini 18 kere daha bıçakladı, kadının göğsünü, karnını ve vajinasını bıçağıyla 20 cm derinliğinde yardı. Daha sonra kimlik tespitini engellemek için Jean'in kararmış ve tanınmaz hâldeki kafasını kesip başka bir yere götürüp bırakmaya teşebbüs etti. Fakat bıçağı buna uygun değildi. Sutcliffe bu fikrinden caydı ve evine döndü. Jean'in oldukça tahrip edilmiş cesedi bir sonraki gün bulundu. Çantası ise 15 Ekim'de ortaya çıktı. Çantanın ön yüzünde yer alan gizli bölmesinde, Sutcliffe'in verdiği 5 poundluk banknot duruyordu.

Çok Önemli Kanıtın Bulunuşu

Polisler, banknotun kendilerini Yorkshire'lı Karındeşen'e götüreceğinden emindiler —ta ki 5 poundluk banknotun, Bradford'daki ve komşu Shipley'deki şirketlerin çalışanlarına ödenen 17.500 pound değerindeki toplu parada bulunan tek 5 poundluk banknot olduğunu öğrenene kadar. Bu şirketlerden biri, Sutcliffe'in şoför olarak çalıştığı Shipley'deki Canal Road'da yer alan T and WH Clark Limited Şirketi idi. Manchester polis amirliği başkomiseri Jack Ridgeway tarafından görevlendirilen bir ekip, Peter Sutcliffe de dâhil olmak üzere Clark şirketinin her bir çalışanını sorgulamaya başladı. Fakat Sutcliffe'i veya başka birini bahsi geçen bu banknotla ilişkilendiremediler. Bu durum, Sutcliffe'in polis tarafından sorgulandığı ve adının muhtemel şüpheliler listesine bile girmediği dokuz ayrı durumdan biriydi.

Keighley, 5 Haziran 1975: Sutcliffe'in şiddet dolu yolu, Keighley'de 30'lu yaşlarında bir kadına saldırdığında başladı. Bir komşunun yaklaşması üzerine Sutcliffe geri çekildi ve kadının hayatı kurtuldu. İki hafta sonra, Silsden yakınlarında bir patika yolda 14 yaşında bir kıza saldırdı ama öldüremedi.

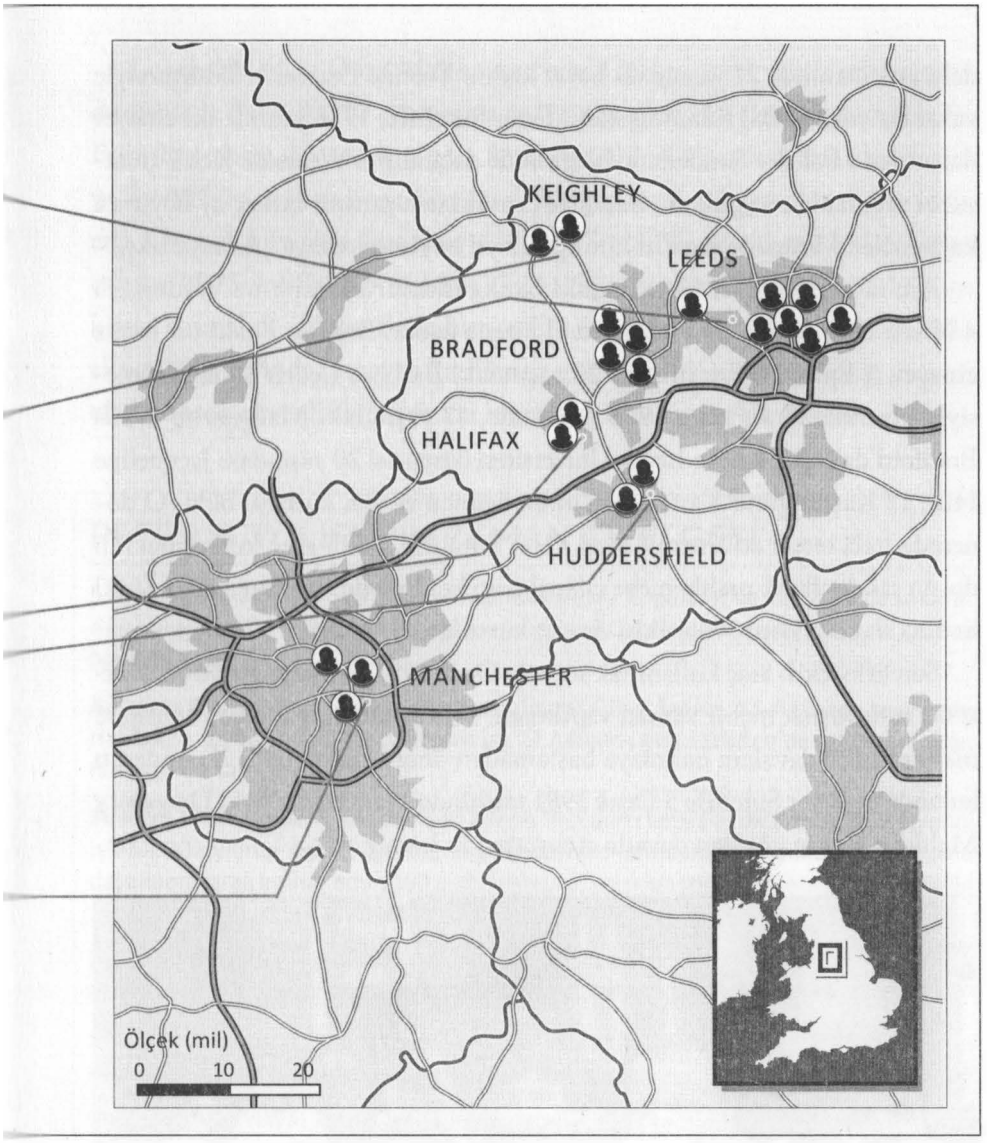
Leeds, 1970'ler-1980: Leeds, acımasız saldırılar için Sutcliffe'in favori yeriydi. On üç cinayetinin ilk üçünü 1970'lerde ve sonuncusunu da 1980'de orada işledi. Basın 1977'de ona "Yorkshire'lı Karındeşen" adını taktıktan sonraki ilk kurbanı da dâhil diğer üç kadın hayatta kaldı.

Doğu Yorkshire: Yorkshire'lı Karındeşen, kamyonunu kullanarak Leeds'in yanında doğudaki kasabalara da ölüm götürdü. İki kurban Bradford'da, biri Halifax'ta ve bir başkası da Huddersfield'da öldü. Bu öldürülenlerin arasında üç hayat kadını, bir öğrenci ve bir banka memuru vardı. Başka iki kadın ise hayatta kaldı.

Manchester, 1977: Sutcliffe bir süreliğine alışkanlığını değiştirdi ve 1977'de Manchester geniş kentsel alanına taşındı ve aynı yıl iki hayat kadınını öldürdü. Polis, ikinci kurbanı Jean Jordan'ın cebinde 5 poundluk maaşını buldu. Ertesi yıl Sutcliffe geri döndü ve Manchester'lı bir kadını daha öldürdü.

ANAHTAR: Peter Sutcliffe'in kurbanları

Yorkshire'lı Karındeşen tekrar ortaya çıktığında, sorgular hâlâ devam ediyordu. Peter Sutcliffe, 14 Aralık 1977 tarihinde 25 yaşındaki Marilyn Moore adlı Leeds'li bir hayat kadınına kafasından kan akıtıncaya dek vurdu. Kadın bağırmaya başladı ve onunla mücadele etmeye çalıştı fakat dövülmekten yere yığıldı ve bilincini kaybetti. Ancak kadının çığlıklarından rahatsız olan bir köpek o kadar yüksek sesle havlamaya başladı ki Sutcliffe kimse gelmeden kaçtı. Marilyn Moore ağır bir şekilde yaralandı fakat saldırganın eşkalini 30'lu yaşlarda, tıknaz, 1,68 boylarında,

siyah ve dalgalı saçlı, sakallı biri olduğunu söyleyerek detaylı bir şekilde vermeyi başardı.

Paranoid Şizofren

Ocak 1978'de, Ridgeway ve ekibi Karındeşen ile karşılaştıklarına fakat onu tanımadıklarına inanarak ki gerçekten de öyle olmuştu, beş poundluk banknotun sahibini aramaktan vazgeçti. Karındeşen'in hâlâ etrafta dolaştığına dair şüpheleri, katilin 21 Ocak günü Bradford'da Arthington Sokağı çıkışın-

daki atık alanında 21 yaşındaki hayat kadını Yvonne Pearson'u öldürmesiyle vahşi bir şekilde doğrulanmış oldu. Peter Sutcliffe, 1978 yılında iki cinayet daha işledi. Polisler Sunderland bölgesinde dolandırıcı Wearside Jack'i umutsuzca aramakla meşgulken, Sutcliffe'i tutuklama şansını birkaç ay boyunca kaybettiler. Wearside Jack'in kimliği 27 yıl boyunca ortaya çıkmayacaktı.

Ad, ta ki Sutcliffe, 19 yaşındaki banka memuru Josephine Whitaker'ı 4 Nisan 1979 tarihinde Halifax'ta öldürene kadar. Bradford'daki bir başka cinayet, 1 Eylül 1979 tarihinde 20 yaşındaki Barbara Leach'in öldürülmesiyle yaşandı. 18 Ağustos 1980 tarihinde, 47 yaşındaki Marguerite Walls Bradford'da öldürüldü ve Leeds Üniversitesi öğrencisi 20 yaşındaki Jacqueline Hill, 17 Kasım günü Karındeşen'in on üçüncü ve son kurbanı oldu. O dönemde hâlâ tespit edilmemiş olan Peter Sutcliffe, içkili araç kullanmaktan dolayı sanık olarak mahkemeye çıkarılmayı bekliyordu. Bu süre zarfında iki kadına daha saldırdı. Her ikisi de sağ kurtuldu.

Sutcliffe içkili araç kullanmak suçuyla Ocak 1981'de mahkemeye çıkacaktı fakat duruşma hiçbir zaman yapılmadı. Yılbaşı tatilinden sonra İngiltere mahkemeleri davalara bakmaya başlamadan önce, Yorkshire'lı Karındeşen bulundu ve Peter Sutcliffe 5 Ocak 1981 tarihinde Manchester'daki Dewsbury Mahkemesi'nde görülen davada cinayetten hüküm giydi.

Yorkshire'lı Karındeşen'in yakalanması karşısında halkın duyduğu rahatlama, kısa süre içinde öfke patlamasına dönüştü. İşlediği cinayetlere basında yoğun yer verilmesi çok büyük bir şaşkınlık ve korku yaratmıştı.

Londra Merkez Ceza Mahkemesi'nde 5 Mayıs 1981 tarihinde yapılan duruşmada Sutcliffe, 13 cinayetten ve 7 cinayete teşebbüsten suçlu bulundu. Psikiyatristlerin düşüncesine göre Sutcliffe paranoid şizofreniden muzdaripti ve Sutcliffe'in avukatı buna dayanarak sanığın cezai ehliyeti olmadığını iddia etti. On yedi gün süren mahkeme sonrası Sutcliffe, müebbet hapis cezasına çarptırıldı. Sutcliffe'in bozulmuş akıl sağlığı, hapsedildiği yerde ve bugüne kadar kalmakta olduğu Berkshire'ın Crowthorne kentindeki, İngiltere'nin akıl sağlığı yerinde olmayan katillerine geçmişte sık sık ev sahipliği yapmış olan yüksek güvenlikli psikiyatri hastanesi Broadmoor'da doğrulandı.

PETER SUTCLIFFE'İN ZAMAN ÇİZELGESİ

5 Haziran 1975: Peter Sutcliffe 36 yaşındaki Anna Rogulskyj'ye Keighley'de saldırır. Ağır yaralanmasına rağmen Sutcliffe endişelenip, aceleyle kaçmak zorunda kalınca hayatta kalır.

Ağustos 1975: 46 yaşındaki ofis temizlikçisi Olive Smelt, 15 Ağustos tarihinde Halifax'ta, 14 yaşındaki Tracy Brown ise 27 Ağustos günü Silsden'de saldırıya uğrar. Her ikisi de sağ kurtulur.

30 Ekim 1975: Sutcliffe, 28 yaşındaki Wilma McCann'ı Leeds'te öldürerek ilk cinayetini işler. 2007 yılının Aralık ayında, kızlarından biri annesinin 32 yıllık ölüm acısına dayanamayarak intihar eder. 150 polis memuru, suçu araştırmak üzere görevlendirilir, 11.000 sorgu yapılır fakat katil bulunamaz.

20 Ocak 1976: 42 yaşındaki Emily Jackson, Peter Sutcliffe tarafından Leeds'te öldürülür.

9 Mayıs 1976: Marcela Claxton, Leeds'teki Roundhay Park'ında Sutcliffe tarafından uğradığı saldırıdan sağ kurtulur.

5 Şubat 1977: Hayat kadını Irene Richardson, Leeds'te öldürülür.

23 Nisan 1977: Hayat kadını Patricia Atkinson, Bradford'da öldürülür.

26 Haziran 1977: Hayat kadını Jayne Macdonald, Manchester'da öldürülür.

1 Ekim 1977: 20 yaşındaki hayat kadını Jean Jordan Manchester'da öldürülür.

9 Ekim 1977: Sutcliffe, Jean Jordan'a verdiği 5 poundluk banknotu almak için cinayet mahalline geri döner fakat istediğini alamaz.

10 Ekim 1977: Jean Jordan'ın parçalanmış cesedi polis tarafından bulunur.

15 Ekim 1977: Jean Jordan'ın içinde 5 poundluk banknotun saklı olduğu çantası polis tarafından bulunur. Banknotun sahibini bulmak için yapılan yoğun çalışmalar başarısızlığa uğrar. Peter Sutcliffe, T and WH Clark Şirketi'nin polis tarafından sorgulanan 5.000 çalışanından biridir fakat tespit edilemez.

14 Aralık 1977: Artık Yorkshire'lı Karındeşen olarak bilinen Peter Sutcliffe, Leeds'li bir hayat kadını olan 25 yaşındaki Marilyn Moore'a saldırır fakat kadın hayatta kalır ve polislere saldırganın detaylı eşkalini verir.

21 Ocak 1978: Polis 5 poundluk banknotun sahibini aramaktan vazgeçtikten kısa bir süre sonra, Sutcliffe 21 yaşındaki hayat kadını Yvonne Pearson'ı Bradford'da öldürür.

31 Ocak 1978: 18 yaşındaki hayat kadını Helen Rytka, Huddersfield'da öldürülür.

Mart 1978: Daha sonra "Wearside Jack" olarak adlandırılan dolandırıcı, Yorkshire'lı Karındeşen olduğunu iddia ettiği iki mektuptan ilkini Oldfield'a gönderir. Sunderland, Wearside aksanını belli ederek konuştuğu kaset kayıtları da gönderir.

16 Mayıs 1978: 40 yaşındaki Vera Millward, Manchester Royal Infirmary'de hayatını kaybeder.

4 Nisan 1979: Sutcliffe, 19 yaşındaki banka memuru Josephine Whitaker'ı Halifax'ta öldürür.

1 Eylül 1979: Sutcliffe, 20 yaşındaki Bradford öğrencisi Barbara Leach'i öldürür.

18 Ağustos 1980: 47 yaşındaki Marguerite Walls, Bradford'da öldürülür.

24 Eylül 1980: Sutcliffe 34 yaşındaki Doktor Upadhya Bandara'ya Leeds'te saldırır fakat kadın sağ kurtulur.

5 Kasım 1980: Sutcliffe 16 yaşındaki Theresa Sykes'a Huddersfield'da saldırır. O da sağ kurtulur.

17 Kasım 1980: Peter Sutcliffe'in ellerinde can veren son kurbanı, Leeds Üniversitesi öğrencisi 20 yaşındaki Jacqueline Hill öldürülür.

2 Ocak 1981: Sutcliffe, aracında sahte plaka kullanmaktan dolayı tutuklanır. Yoğun bir sorgulama sonrası, Yorkshire'lı Karındeşen olduğunu itiraf eder ve işlediği suçların ayrıntılarını polise verir.

22 Mayıs 1981: On yedi gün süren mahkeme sonrası, Sutcliffe 13 cinayetten ve 7 cinayet teşebbüsünden müebbet hapis cezası alır. Sutcliffe, Berkshire'in Crowthorne kentinde bulunan yüksek güvenlikli psikiyatri hastanesi Broadmoor'a gönderilir.

20 Ekim 2005: 27 yıl sonra, "Wearside Jack"in alkolik John Samuel Humble olduğu nihayet anlaşılır ve adaleti yanıltmak suçundan hakkında dava açılır.

21 Mart 2006: John Samuel Humble 8 yıl hapis cezasına çarptırılır.

DAVID BERKOWITZ

Katil Sam'in Oğlu

ADI SOYADI: **Richard David Falco**
(evlat edinildiğinde Berkowitz adını aldı)
DOĞUM TARİHİ: **1 Haziran 1953**
KURBAN SAYISI: **6 kişiyi öldürdü,**
7 kişiyi yaraladı
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH:
Temmuz 1976 - Temmuz 1977
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **New York City**
TUTUKLANMA TARİHİ: **10 Ağustos 1977**
ALDIĞI CEZA: **365 yıl hapis cezası**

Uzun vadeli kariyerlerinin keyfini süren ve birçok can alan diğerlerinden farklı olarak David Berkowitz, Sam'in şahsına münhasır oğlu, sadece bir yıl boyunca kanundan kaçabilmiş bir seri katildi. Fakat bu süre boyunca, 1976-1977 arasında, 6 kişiyi öldürüp, 9 kişiyi yaralayarak terör estirirken, New York'lular korku içinde yaşadı.

29 Temmuz 1976 tarihinde saat 01:10'da, Mike ve Rose Lauria, tıp teknisyeni olan 18 yaşındaki kızları Donna ve Donna'nın 19 yaşındaki hemşirelik okulu öğrencisi arkadaşı Jody Valenti ile birlikte eğlenceden döndüler. David Berkowitz yolun karşısındaki aracının içinde görülmeyecek şekilde oturmuş onları bekliyordu. Yanı başındaki yolcu koltuğunda bir kese kâğıdı vardı. Berkowitz, Lauria ailesinin yaşadığı New York, Bronx'taki Pelham Körfezi'nde dolaşarak birkaç saat harcamıştı. Mike ve Rose'un iki kızı araçta bırakarak apartmanın içinde gözden kaybolmasını izledi.

Donna Lauria, inmek için aracın kapısını tam açmıştı ki Berkowitz'in yaklaştığını gördü ve korkuya kapıldı. Berkowitz kese kâğıdının içindeki silahı çıkardı, nişan almak için çömeldi ve üst üste üç el ateş etti. Donna hemen öldü. Jody bacağından vuruldu fakat hayatta kaldı. Üçüncü kurşun ıskalamıştı. Berkowitz hızla kaçtı fakat Jody, Berkowitz'in detaylı bir eşkalini verebildi.

Jody'nin polise söylediğine göre katil, kısa ve koyu renk dalgalı saçlı, yaklaşık 1,75 m boyunda ve 75 kg ağırlığında, açık tenli bir erkekti. Yanıldığı

tek şey Berkowitz'in yaşıydı; Jody "otuzlu" yaşlarda olduğunu söylemişti fakat Berkowitz ilk cinayetini işlediğinde 23 yaşındaydı.

Kurşunlardan biri bulunduktan sonra, New York polisi silahın, yakın menzil için tasarlanmış beş mermili, .44 kalibrelik Charter Arms Bulldog olduğunu belirledi. Fakat bu bilginin haricinde, katilin kimliği veya cinayet sebebi hakkında polislerin elinde önemli bir ipucu yoktu. Hayal kırıklığına uğramış bir âşık, yanlış kişiyi öldürme ve çete savaşı gibi birkaç iddia vardı fakat hiçbirinin tutarlı bir yanı yoktu. Bunun yanı sıra, burası sabahın ilk ışıklarında dışarıda olmanın tehlikeli olduğu, nam-ı diğer "başa çıkılamaz şehir" New York'tu.

Kadın Nefreti

David Berkowitz, tekrar saldırmadan önce üç ay boyunca eylemsizliğini korudu. Harekete geçtiğinde yine sabahın ilk saatleriydi, yine .44 kalibrelik bir silahı vardı ve yine kurbanları yolun kenarına park edilmiş bir araçta oturuyordu. 20 yaşındaki Carl Denaro ve 18 yaşındaki Rosemary Keenan, 23 Ekim 1976 tarihinde saat 02:30'da, New York'un Queens ilçesindeki Peck's Bar'daki bir parti sonrası evlerine dönüyordu. Flushing'e ulaştıktan sonra caddenin 800 metre ilerisinde park ettikleri Rosemary'nin Volkswagen marka aracında otururlarken, öndeki yolcu koltuğunun camından kaldırımda bir adam göründü. Adamın yüzü yarı karanlıkta gizlenmişti, o yüzden ne Carl ne de Rosemary kim olduğunu anlayamadılar.

Gizemli davetsiz misafir ateş etmeye başladığında, camlar parçalandı. Kırılan cam yüzünden Rosemary'de derin olmayan kesikler oldu fakat Carl, kafatasının bir bölümünü kaybetmesine neden olan kurşun yarası nedeniyle kan kaybediyordu. Rosemary gaza basıp hızla oradan uzaklaştı. Peck's Bar adlı mekâna varıncaya dek durmadı. Aceleyle kaldırıldığı hastanedeki cerrahlar, Carl'ın yarasının, kafatasındaki boşluğu kapatmak için platin kullanmalarını gerektirecek kadar ciddi olduğunu gördüler. Temmuz ve Ekim 1976'daki saldırıların birçok benzerliği olmasına rağmen, polis aralarında bir bağlantı veya bunun bir seri katilin ilk eylemleri olduğunu fark edemedi.

Duruma uygun düşen bir ipucu, katilin asıl hedefinin genç kadınlarmış gibi gözükmesiydi. Kadın düşmanlığı çok eskiden beri erkek katillerin hasar vermesi için bir tetikleyici olmuştur ki gayrimeşru dünyaya gelen ve annesi tarafından evlatlık verilen David Berkowitz'in de kadınlardan nefret etmek için sebepleri vardı.

Berkowitz'in öldürdüğü genç kadınlardan dördü (soldan sağa): Valentia Suriani, Christine Freund, Virginia Voskerichian ve Stacey Moskowitz.

David Berkowitz bir ay sonra 26 Kasım 1976 tarihinde yeniden saldırdığında bu teori doğru gibi gözüktü. Bu kez, kurbanları olan 16 yaşındaki Donna De Masi ve 18 yaşındaki Joanne Lomino adlı iki kız, Queens'teki sinemadan evlerine yürüyorlardı ve sokak lambasının altında durmuş konuşurlarken yaklaşmakta olan bir adam gördüler. Bu kişinin eşkali, Jody Valenti'nin 4 ay önce verdiği ifadeyle yakından örtüşüyordu: zayıftı, 1,75 m boylarında ve yaklaşık 68 kg ağırlığındaydı.

Aniden eline aldığı tabanca ile iki kızı birden vurdu, silahını yakındaki bir apartmana doğrulttu ve kaçmadan önce birkaç el daha ateş etti. Donna'ya, vücudundan çıkmadan önce omurgasını 6 mm ile sıyıran bir mermi isabet etti. Ancak Joanna'nın omurgası mermi isabet ettiğinde parçalandı ve kız felç oldu.

Katil birkaç kez görülmesine, iki adet detaylı tanımı olmasına ve arabalardaki gençlere yönelik karanlıkta suç işleme motifine rağmen, polis yine de saldırılar arasında bağlantı kuramıyordu. Bu durum 30 Ocak 1977 tarihinde başka bir genç çiftin araç içinde saldırıya uğramasına kadar değişmedi: 26 yaşındaki Christine Freund adlı bir kadın iki kez vuruldu ve daha sonra hayatını kaybetti.

Basına Gönderilen Mektuplar

Queens'te 8 Mart 1977 tarihinde öldürülen bir sonraki kişi, Columbia Üniversitesi öğrencisi olan 19 yaşındaki Virginia Voskerichian'dı. Yirmi yaşındaki Alexander Esau ve 18 yaşındaki Valentina Suriani 17 Nisan günü saat 03:00'te Bronx'ta vuruldu. Berkowitz 26 Haziran'da saat 03:00'te Queens'in

Bronx, 29 Temmuz 1976: Berkowitz ilk cinayetini 29 Temmuz 1976'da Bronx'ta işledi, Donna Lauria'yı öldürdü. 17 Nisan 1977'de Alexander Esau ve Valentia Suriani çiftini de yine burada öldürdü ve "Sam'in Oğlu" imzalı ilk mektubunu olay yerinde bıraktı.

Queens, Ocak ve Mart 1977: Bronx'taki ilk cinayetinden sonra, Berkowitz sonraki dört saldırısı için Queens'in en geniş mahallesine gitti. İki çifti silahla vurarak öldürdükten sonra, Christine Freund'u erkek arkadaşıyla birlikte bir arabada ve Virginia Voskerichian'ı da Columbia Üniversitesi'nden evine yürürken öldürdü.

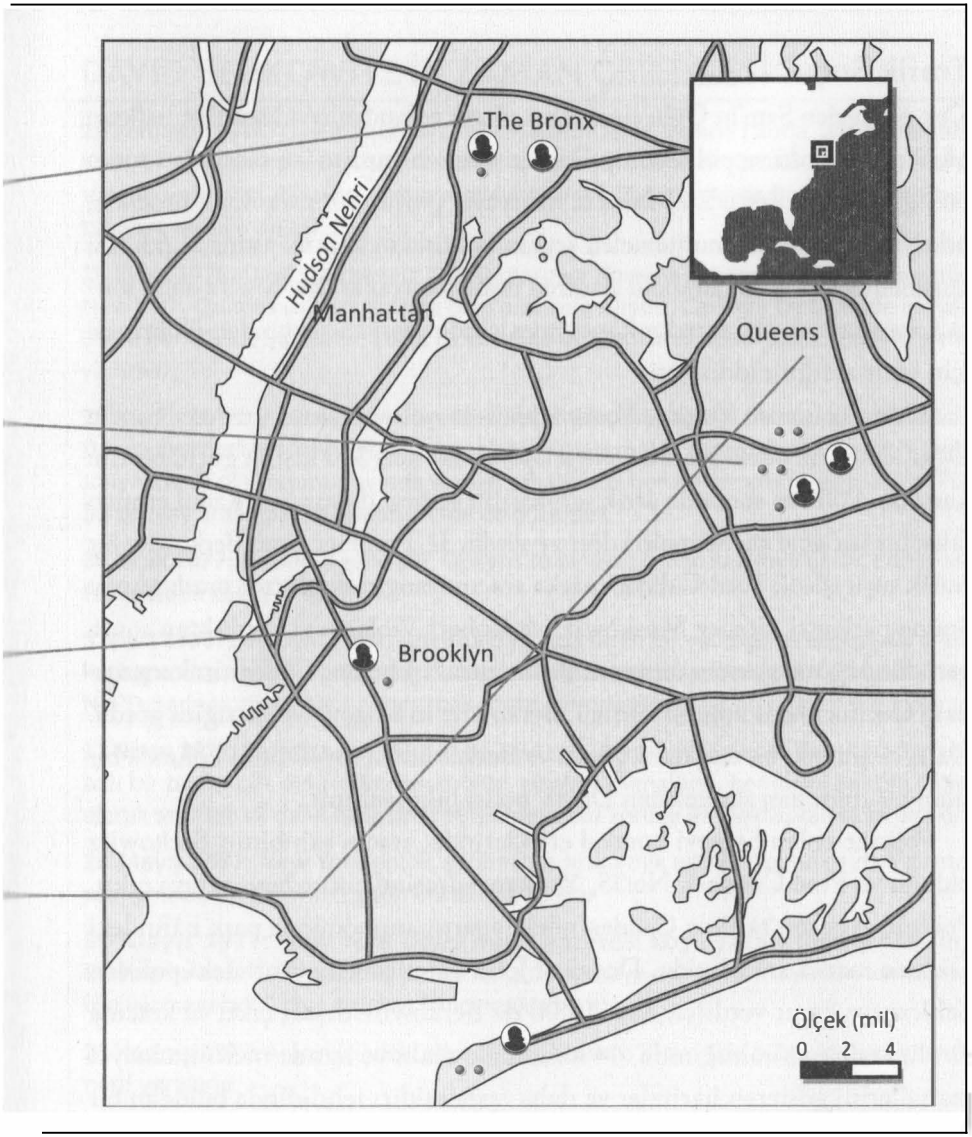
Brooklyn, 31 Temmuz 1977: Sam'in Oğlu 31 Temmuz 1977 'de Brooklyn'de birkaç görgü tanığının önünde Stacey Moskotiwz'i öldürüp erkek arkadaşını yaraladığında kendine olan güveni daha da arttı. Birkaç gün sonra, bir kadın polise gidip Berkowitz'in eşkalini verdi.

Bayside, Queens, 26 Haziran 1977: Yirmi yaşındaki Sal Lupo ve 17 yaşındaki Judy Placido, 26 Haziran 1977'de saat 03:00'te, Queens'in Bayside kesiminde bir arabanın içinde oturuyordu. Kız "Bu Sam'in Oğlu gerçekten korkunç," dedikten dakikalar sonra Berkowitz arabalarını kurşunladı ve kaçtı. Her ikisi de hafif yaralandı.

ANAHTAR: David Berkowitz'in kurbanları

Bayside bölgesindeki araçlarına ateş açtığında, Sal Lupo ve Judy Placido hafif yaralandılar ama kaçmayı başardılar.

Seri cinayetler neredeyse ilk cinayetten tam bir yıl sonra sona erdi. 31 Temmuz 1977 tarihinde Brooklyn yakınlarındaki bir parkta, 20 yaşındaki Stacey Moskowitz öldürüldü ve yine 20 yaşında olan arkadaşı Robert Violente neredeyse kör oluyordu. Brooklyn saldırısı sabahın erken saatlerinde olmasına rağmen birkaç görgü şahidi vardı, bunlardan biri de suçun işlenişini aracının dikiz aynasından görmüştü.

Berkowitz el yazısıyla yazdığı mektuplarıyla polise kendi de katkıda bulunuyordu. 17 Nisan 1977 tarihinde cinayet mahalline bıraktığı ilk mektubunda Berkowitz kendini "Sam'in Oğlu" olarak tanımlamış ve onun tam anlamıyla bir sadist ve kan içici olduğunu iddia etmişti. Mektubuna "Cinayetten sevgilerimle, Bay Canavar" ile son vermişti. *New York Daily News* gazetesi köşe yazarı Jimmy Breslin 30 Mayıs günü ikinci mektubu aldı. Korkunç ifadelerin yanı sıra "Sam susamış biri ve kana doyuncaya dek öldürmeye son vermeme izin vermeyecek" mesajı da yer alıyordu.

Trafik Suçu

Çok geçmeden Sam'in Oğlu cinayetleri olarak adlandırılan cinayetler, halktan büyük ilgi gördü ve polislerin psikiyatristlerden yardım istemesinden sonra bu ilgi daha da arttı. 26 Mayıs'ta medyayla paylaşılan psikolojik profilde, psikiyatristler katile muhtemelen şeytan tarafından kontrol altına alındığını düşünen nevrotik ve paranoid şizofren teşhisi koydular. Berkowitz daha sonra komşunun siyah labrador köpeğinin içinde yaşayan şeytandan öldürmesi için emir aldığını iddia etti.

8 Mart'ta işlenen Virginia Voskerichian cinayeti sonrasında, sadece "Sam'in Oğlu" davasına odaklanacak *Omega Operasyonu* adlı 300 kişilik güçlü bir tim kuruldu. Polis en sonunda artık seri katilin serbest dolaştığını kabul etmişti fakat bir ilerleme kaydetmeleri dört ay sürdü. 31 Temmuz günü Berkowitz bir trafik suçu işledi: Ford Galaxie marka aracını yangın söndürme musluğunun önüne park etti. Stacey Moskowitz ve Robert Violente'yi vurduktan sonra geri döndüğünde aracın ön camında bir ceza fişi buldu. Caddenin karşısındaki Cecilia Davis adlı bir sürücü, Berkowitz'in belgeyi yola attığını gördü. Daha sonra onu bir kez daha gördü ve Berkowitz'in kıyafetinin kolunda bir silah taşıdığından şüphelenen Davis, polisi bilgilendirdi.

Polisler atılan belgeyi kontrol ettiklerinde, aracın sahibinin Berkowitz olduğu ve Pine Caddesi, No:35, Yonkers adresinde oturduğu ortaya çıktı. Polis 10 Ağustos'ta Pine Caddesi'ndeki apartmanın önünde park hâlindeki Galaxie marka aracı buldu. Dedektif John Falotico yönetimindeki polisler, beklemeye karar verdiler. Saat 10:00'da Berkowitz dışarı çıktı ve aracına bindi; arabanın koltuğunda .44 kalibrelik silahı ve içinde mermi, cinayet mahallerini gösteren haritalar ve daha fazla saldırı tehdidinde bulunan bir başka mektup bulunan bir çanta vardı. Kim olduğu sorulduğunda Berkowitz, Falotico'ya "Benim adım Sam," yanıtını verdi. Berkowitz tutuklanıp karakola götürüldü, orada her şeyi itiraf etti.

8 Mayıs 1978 tarihinde başlayan mahkemesinde Berkowitz, iki cinayet, beş de cinayete teşebbüs suçlamasıyla yargılandı. Avukatları yapmamasını söylese de Berkowitz, suçunu itiraf etti. Cezai ehliyeti olup olmadığı ve dolayısıyla yargılanıp yargılanamayacağı şeklinde tartışmalar vardı. Fakat Berkowitz savunma yapmaya uygun bulundu ve en sonunda 365 yıl hapis cezasına çarptırıldı. 2004 ve 2006 yılında yapılan kefaletle serbest bırakılması talepleri reddedildi. Berkowitz hâlâ demir parmaklıklar arkasında.

DAVID BERKOWITZ'İN ZAMAN ÇİZELGESİ

29 Temmuz 1976: David Berkowitz ilk cinayetini işler: Donna Lauria, ailesinin New York, Bronx'taki evlerinin önündeki bir araçta vurularak öldürülür. Arkadaşı Jody Valenti yaralanır. Cinayet silahının, .44 kalibrelik Charter Arms Bulldog marka bir tabanca olduğu anlaşılır.

23 Ekim 1976: David Berkowitz Carl Denaro ve Rosemary Keenan'a Rosemary'nin New York, Queens'te park hâlinde olan aracında saldırır. Carl ağır bir biçimde olmak üzere her ikisi de yaralanır. Polis, iki vurulma olayının arasındaki bağlantının farkına varamaz.

26 Kasım 1976: Berkowitz'in yine Queens'te gerçekleştirdiği bir sonraki saldırıda, Donna De Masi ve Joanne Lomino yaralanır. Kızların saldırgan hakkında verdiği eşkal, Jody Valenti'nin Temmuz ayında verdiği eşkalle çok benzer olmasına rağmen, NYPD bu üç olay arasındaki bağlantıyı yine de çözemez.

30 Ocak 1977: Bir başka genç çift, Queens'te bir araç içinde saldırıya uğrar. Christine Freund adlı kadın öldürülür.

8 Mart 1977: Berkowitz, dördüncü saldırısında farklı bir yol izler ve tek başına olan kurbanı Virginia Voskerichian'ı Queens'teki bir caddede silahla vurarak öldürür. NYPD, sadece cinayetleri araştırmak üzere *Omega Operasyonu* adlı bir tim kurar.

17 Nisan 1977: Bronx'ta gerçekleşen bir saldırıda, Alexander Esau ve Valentina Suriani adlı bir başka çift öldürülür. Berkowitz, cinayet mahalline, kendisini Sam'in Oğlu olarak tanıttığı ve daha fazla cinayet işlemeye söz verdiği iki mektuptan ilkini bırakır.

26 Mayıs 1977: New York polisi, şüphelinin psikolojik profilini içine şeytan girme sanrısına sahip paranoid şizofreni olarak açıklar.

30 Mayıs 1977: *New York Daily News* gazetesi köşe yazarı Jimmy Breslin, Berkowitz'den "Sam susamış biri ve kana doyuncaya dek öldürmeye son vermeme izin vermeyecek," diye övünen ikinci mektubu alır.

26 Haziran 1977: Aracın içindeki genç bir çift, Queens'in Bayside bölgesinde vurularak hafif yaralanır.

31 Temmuz 1977: Berkowitz, Brooklyn parkına yakın bir yerde Stacey Moskowitz adlı bir kadını öldürür ve arkadaşı Robert Violente'yi neredeyse kör eder. Berkowitz, gerçekleştirdiği saldırıdan sonra Ford Galaxie aracının ön camında bulduğu trafik ceza fişini yere atar. Berkowitz, Cecilia Davis adlı bir sürücü tarafından görülür; Davis onun kıyafetinin koluna bir silah sakladığından şüphelenir ve polisi bilgilendirir.

10 Ağustos 1977: Dedektif John Falotico, aracı, araç sahibinin adını ve belgedeki adresi belirledikten sonra Yonkers, Pine Caddesi'ndeki apartmanın önünde Berkowitz'i tutuklar. Berkowitz her şeyi itiraf eder.

8 Mayıs 1978: David Berkowitz'in yargılanmasına başlanır. Berkowitz, iki cinayet işlediğini ve beş kere de cinayete teşebbüs ettiğini itiraf eder.

12 Haziran 1978: Berkowitz, 365 yıl hapis cezasına çarptırılır. 2004 ve 2006'da yaptığı şartlı tahliye talepleri reddedilir.

ANDREI CHIKATILO

Rostov Kasabı

ADI SOYADI: **Andrei Romanovich Chikatilo**
DOĞUM TARİHİ: **16 Ekim 1936**
ÖLÜM TARİHİ: **14 Şubat 1994**
KURBAN SAYISI: **52 kadın ve çocuk**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH: **22 Aralık 1978 - 6 Kasım 1990**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **Çoğunlukla Rusya'nın Rostov bölgesi**
TUTUKLANMA TARİHİ: **20 Kasım 1990**
ALDIĞI CEZA: **Ölüm cezası (vurularak)**

Çeşitli korkunç lakaplarla (Rostov Kasabı, Kızıl veya Rostov Canisi) bilinen Andrei Romanovich Chikatilo, seri cinayet tarihine geç yaşta katıldı. Ukraynalı Chikatilo, 52 kurbanının ilki olan 9 yaşındaki Lochkha Zakotnova'yı Sovyetler Birliği'nin güneybatısındaki Rostov-on-Don kentine 64 km uzaklıkta olan kömür madeni şehri Shakhty'de 1978'de öldürdüğünde 42 yaşındaydı.

İlk kurbanına tecavüz etme girişiminde başarısız olması, Andrei Chikatilo'nun fiziksel ve ruhsal problemler yaşadığını üzücü bir şekilde ortaya koyuyordu. Buna karşılık 22 Aralık 1978 günü, küçük Lochkha Zakotnova'yı bıçaklayarak öldürdü ve bu esnada birkaç dakika öncesinde yakalayamadığı cinsel hazza ulaşmayı başardı. O andan itibaren, Andrei Chikatilo için orgazm, genellikle kurbanlarını öldürme işlemi sayesinde gerçekleşir oldu. Kızla işi bitince, Lochkha'nın cesedini buz gibi Grushevka Nehri'ne attı. Ceset bir sonraki gün suda yüzerken bulundu.

Rostov polisi, düzgün bir araştırmaya temel oluşturacak çok az kanıta ulaştı. Bununla birlikte, bıçak yarasının yanı sıra küçük kızın gözlerini oymak için teşebbüste bulunulduğunu gösteren yeterli şiddet izleri vardı. Bu durum, bir insanın ölmeden önce tanık olduğu son sahneyi gözlerinin "fotoğrafladığına" dair eski bir Rus batıl inancını yansıtıyordu.

Delil yetersizliğine rağmen, polis bir zanlıya ulaştı: Daha önce tecavüzden hüküm giymiş ve şartlı tahliye edilmiş 25 yaşındaki Alexandr Kravchenko.

Kravchenko tutuklandı, itiraf edene kadar işkence gördü ve 1983 yılında infaz edildi.

İlk cinayetinden paçayı sıyırmayı başarması, Chikatilo'yu daha fazla cinayet işlemesi için cesaretlendirmedi. Fakat Chikatilo'nun travmatik zihniyeti göz önüne alındığında, şiddet içerikli daha fazla suç işlemesi kaçınılmazdı. Chikatilo, miyopluğunu ve doğumda meydana gelen beyin hasarının neden olduğu cinsel işlevsizliğini 1936'da doğduktan kısa bir süre sonra kısırlaştırılmasına ve kör edilmesine bağlıyordu.

Öldürme Heyecanı

Beklenildiği gibi Chikatilo, çekingen ve belirli aralıklarla iktidarsızlık yaşayan biri oldu. Rostov yakınındaki Novoshakhtinsk kentindeki eğitim verdiği okulda, erkek çocukların hedefi hâline geldi. Birkaç erkek çocuğuna cinsel tacizde bulunduktan sonra "ibne" diye alaya alındı ve okulun yurdunda uyumakta olan bir çocuğa oral seks yapmaya teşebbüs edince bir grup öğrenci tarafından sert bir şekilde dövüldü. Kendini korumak için bıçak taşımaya başladı. Chikatilo çocuklara dokunduğu gerekçesiyle okuldaki görevinden alındı fakat satış memuru olarak Shakhty fabrikasında kendine iş buldu.

Chikatilo'nun çok sayıda cinayetleri kadın kurbanlarla başladı, bunlardan bazılarını yukarıda görebilirsiniz. Genellikle evden kaçmış ve dolayısıyla korunmasız kadınlardı. Sağdaki resimlerdeki gibi genç erkek çocuklar 1990'da Chikatilo'nun tercih ettiği kurbanlar oldular. Bir keresinde erkek öğrencileri tarafından dövülmüş ve birkaçına sarkıntılık ettiği için işten kovulmuştu.

Yeni işi, devamlı seyahati gerektiriyordu ve bu da öldürmeye devam etmesi için bir avantajdı. Kaçaklar gibi kimliği bilinmeyen kurbanları hedef alıyor, daha sonra yoluna devam edip bölgeden ayrılıyor ve şüphelerden uzak eylemlerine devam ediyordu.

17 yaşındaki Larisa Tkachenko 3 Mart 1982'de, Rostov halk kütüphanesinin önündeki otobüs durağında Andrei Chikatilo ile karşılaştı. Chikatilo, kızın yakınlardaki ormanlık alana gelip kendisiyle ilişkiye girmesini istedi. Daha önce cinsel tecrübe yaşamış olan Larisa, bunu kabul etti. Çok geçmeden, Chikatilo'nun iktidarsız olduğunu fark etti ve Chikatilo'ya gülmeye başladı. Ölümcül öfkesi tetiklenen Chikatilo, kafasına yumruklarla vurarak Larisa'yı dövdü. Larisa bağırmaya başladı. Chikatilo çığlıklarını bastırmak için Larisa'nın ağzını toprakla doldurdu. Çığlıkları bastıramayınca, Larisa'nın boğazına yapıştı ve onu boğdu. Dişlerini Larisa'nın boğazına batırdı ve kollarıyla göğüslerini ısırdı. Chikatilo o kadar çıldırdı ki, Larisa'nın göğüs uçlarından birini ısırarak kopardı ve yuttu. En sonunda bir sopa yardımıyla Larisa'ya tecavüz etti ve o an tamamen tahrik olmuş bir şekilde Larisa'nın vücudunun üstüne boşaldı.

Beceriksiz Polis Teşkilatı

Larisa'nın tecavüze uğramış ceset parçaları bir sonraki gün bulunduğunda, polis kendilerini Larisa'nın katiline götürecek bir kanıta yine de ulaşamadı. Chikatilo, Rostov yakınındaki Zaplavskaya köyünde yaşayan 12 yaşındaki Lyuba Biryuk adlı üçüncü kurbanına saldırmakta özgürdü. 12 Haziran 1982 tarihinde Lyuba'yı bir otobüs durağında gözüne kestirdi ve yakındaki ormanlık alana kadar onu takip etti. Burada Lyuba'yı yakaladı ve ona tecavüz etmeye teşebbüs etti fakat yine başarısız oldu ve aradığı cinsel tatmine ulaşmadan önce onu 40 kez bıçakladı. Chikatilo'nun ilk kurbanı gibi Lyuba da ölümünden iki hafta sonra gözleri oyulmuş bir şekilde bulundu.

Rostov polisi bir kez daha şaşırdı ve 1982 yılının geri kalanında benzer şekilde parçalanmış dört kurbanın daha bulunmasıyla bu şaşkınlık daha da arttı. Polis, bir seri katilin işini ortaya çıkardığından haberdar değil gibiydi. Seri cinayetlerin Batı'nın çöküşünün simgesi olduğu ve Sovyetler Birliği'nde meydana gelmeyeceği düşünülmekteydi. Eylül 1983'e kadar 14 yetişkin ve çocuğun öldürüldüğü ihbarı yapıldı ve sadece altı ceset bulundu ancak suçluya dair önemli bir delil bulunamadı. Hâlâ kafası karışık olan polisler, yardım istemek için daha deneyimli olan Moskova polisi ile iletişime geçti.

Hırsızlıktan Tutuklanıyor

Moskova merkez milis kuvvetlerinden Binbaşı Mikhail Fetisov, araştırmayı üstlenmesi için başkentten bir ekip getirdi. Fetisov, Rostov polisinin beceriksizliği karşısında dehşete düştü ve Moskova Genel Merkezi'ne 1982 ile 1983 yılında işlenen cinayetlerin, geleneksel inanışın aksine şüphesiz tek bir katilin işi olduğunu bildirdi. Fetisov, Chikatilo'nun "Orman Kuşağı" olarak adlandırılan cinayetlerini araştırmak için Division of Especially Serious Crimes [Özellikle Ciddi Suçlar Birimi] gibi sıkıcı bir isim verdiği özel bir ekip kurdu.

Bu birimin başı, Victor Burako isminde bir adli analistti ve hastalardan herhangi birinin cinsel saldırı geçmişi olup olmadığını ortaya çıkarmak için akıl hastanesindeki raporların incelenmesi talimatını verdi. Sabıka kayıtlarında seks suçluları araştırıldı. Toplam 150.000 şüpheli sorgulandı. Katilin kurbanların üstünde bıraktığı spermde bulunan AB kan grubuna sahip olan kişilerin bulunması için yüzlerce test yapıldı. Andrei Chikatilo'nun kanı test edildi fakat yanlışlık veya beceriksizlik nedeniyle, polisler eşleşmeyi tespit edemedi.

Tüm bu faaliyetlere rağmen, Chikatilo 1984 yılının Ocak ile Eylül ayları arasında 15 cinayet daha işledi. Rostov bölgesine vardıktan bir yıl sonra, Binbaşı Fetisov çıkmaz sokağa ulaşmış gibi gözüküyordu. Bununla birlikle, psikiyatrist Aleksandr Bukhanovsky'nin bir profil çıkarmasıyla ilerleme kaydedilir gibi oldu. Katilin 1,78 m boylarında, 41 numara ayakkabı giyen, 25 ile 50 yaşları arasında bir cinsel sapık olduğu sonucuna vardı. Bu, o sırada 48 yaşında olan ve 40-41 numara ayakkabı giyen Andrei Chikatilo'yu tanımlıyordu

Bu bilgi ile donanmış olarak, genç kadın veya erkek çocuklara çok fazla ilgi gösteren şüpheli kişileri saptamak için Rostov'daki otobüs, tramvay ve demiryolu istasyonları gözetim altına alındı. Araştırma sırasında, elini bir kadının bluzuna sokup göğüslerini okşadıktan sonra yakalanan Andrei Chikatilo ilk şüphelilerden biriydi. Kadın sinirli bir şekilde yürüyerek uzaklaştı fakat bu durum Chikatilo'yu cinayetle suçlamak için yeterli değildi. Bunun yerine, işlediği bir önceki hafif suçtan —işverenlerinden linolyum ve araç aküsünü çalmak— 10 aylığına hapse gönderildi.

Polis Kuşatması

Bu göz korkutucu deneyimden sonra Andrei Chikatilo, 1985 yazının sonuna kadar cinayet işlemedi. 1 Ağustos günü trende tanıştığı zihinsel engelli 18 yaşındaki bir kızı 38 bıçak darbesiyle öldürdü ve cesedini demiryolunun

Rostov-on-Don, 1978: Rusya'nın güneyindeki Rostov-on-Don, Chikatilo'nun kötü lakaplarından ikisinin kaynağı oldu: Rostov Kasabı ve Rostov Canisi. O bölgeye 1978'de geldi ve aynı yıl ilk kurbanını öldürdü. Rostov'un çevresinden uzakta sadece birkaç cinayet işledi.

Krasnodar, 25 Temmuz 1982: Chikatilo alışılmadık bir hareketle, dördüncü kurbanı olan 14 yaşındaki Lynbna Volubeyeva'yı öldürmek için Rostov'dan uzakta bir kasabayı, Krasnodar'ı seçti. Cinayeti iş icabı oraya gittiğinde işledi, bu da Chikatilo'nun işlediği suçlardan ne kadar az etkilendiğinin bir göstergesiydi.

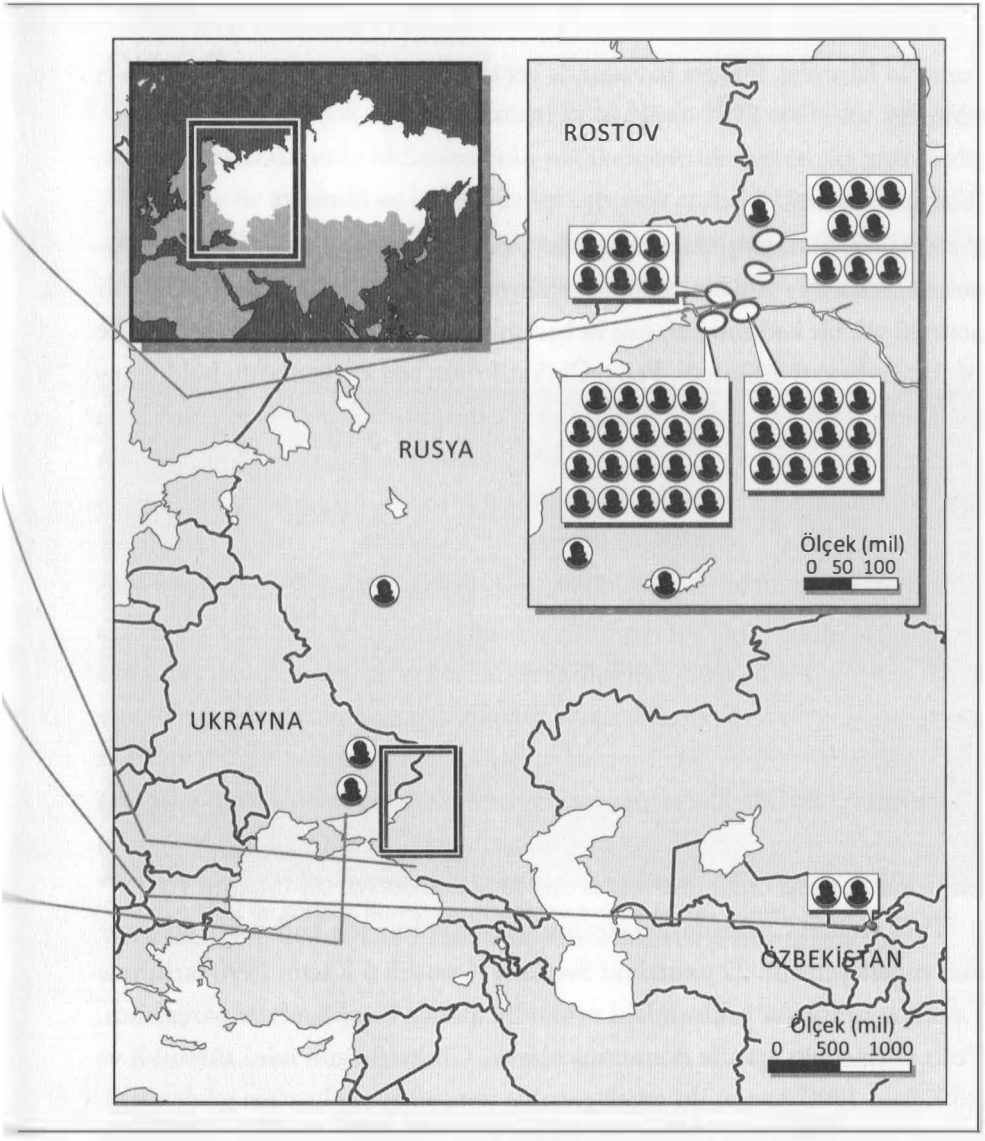
Taşkent, Ağustos 1984: Chikatilo, o zamanlar Sovyetler Birliği'nin parçası olan Özbekistan'ın başkenti Taşkent'e gitti ve iki yerliyi (kimliği tespit edilemeyen bir kadın ve 12 yaşındaki Akmaral Seydaliyeva) öldürdü. O sırada, Rostov'daki polisler tren, tramvay ve otobüs duraklarını devriye geziyordu.

Doğu Ukrayna, 1988: Chikatilo, polisten kaçmak için, 1988'de Ukrayna'nın doğusuna gitti. Nisan ayında, Krashny-Sulin yakınlarında 30 yaşında kimliği tespit edilemeyen bir kadını öldürdü ve cesedini bir tren yolunda vagonların yakınına bıraktı. Bir ay sonra Illovasik'te 9 yaşındaki Alyosha Voronka adlı oğlanı ağaçlık alanda öldürdü.

ANAHTAR: Andrei Chikatilo'nun kurbanları

kenarına attı. Bir sonraki kurbanı kadını Shakhty otobüs durağından aldı: Tıpkı önceki kurbanı gibi o da kendisiyle ilişkiye girmeyi başaramayınca Chikatilo'ya güldü. Chikatilo kadının cesedini bir tarlada bıraktı. 1987 yılı boyunca, üç küçük erkek çocuğu öldürdü.

Bununla birlikte, polisler cinsel güdülenme, eşcinsellik, pornografik kulüpler ve dükkânlar ile demiryolu çalışanlarının ve yolcuların hareketleri ile bağlantılı durum ve olaylardan bilgileri büyük bir titizlikle parça parça topluyordu ve Chikatilo'nun bu durumdan haberi yoktu. Sivil giyimli polis-

ler trenlerde devriye geziyordu. Şüpheli görünen herkesin belgeleri kontrol ediliyordu. Kızıl Ordu helikopterleri demir yolları ve ormanların üzerinden uçarak şüpheli görünen herhangi bir şey arıyordu.

Kendisini bulmak üzere yapılan büyük çabanın muhtemelen farkına varan Chikatilo, polisin yoğunlaştığı üç bölgede (Shakhty, Rostov ve Novoshakhtinsk) eylemlerine ara verdi ve Ukrayna'nın batısındaki Krashny-Sulin gibi araştırmanın olmadığı yerlere yöneldi. Trende tanıştığı 30 yaşındaki kadını, Mayıs 1988'de Krashny-Sulin yakınlarında öldürdü. Daha

sonra 14 Mayıs'ta, Donets havzasında yer alan Ilovaisk'te Alyosha Voronka'yı öldürdü.

Vahşi Şiddet

Artık Chikatilo'nun işlediği cinayetlerin vahşeti o kadar artmıştı ki kurbanlarının cesetlerini rutin bir şekilde parçalıyordu. Sekiz cinayet daha işlediği bir sonraki yıl, bir kadının kafasını ve bacağını kesti. Bir başkasının ise yüzüyle birlikte rahmini dilimledi. Polis, Chikatilo'nun son kurbanlarını bulduğunda diller, rahimler, göğüs uçları ve erkek cinsel organları gibi ceset parçaları eksikti, bazıları da çiğnenmişti. 1990 yılında erkek çocukları Chikatilo'nun tercih ettiği hedefler hâline geldi, öldürdüğü son kurbanlarından biri de 16 yaşındaki Vadim Tishchenko'ydu.

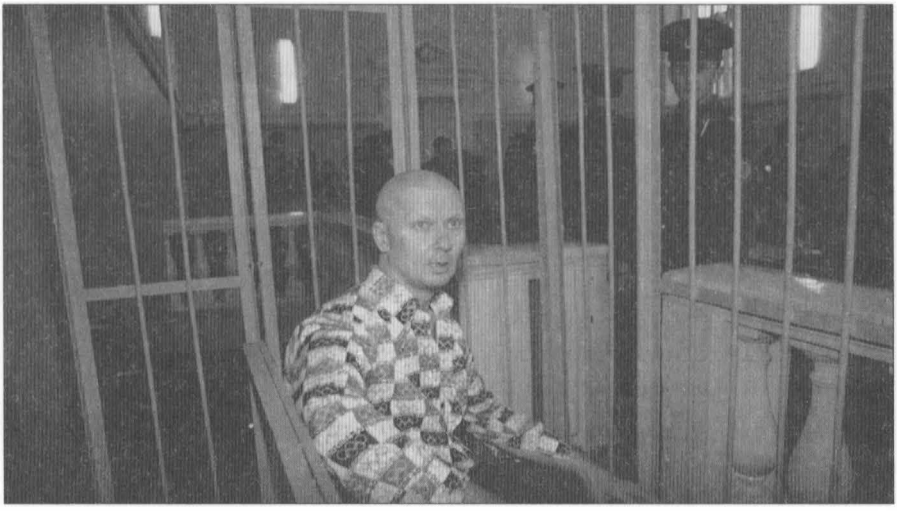
Vadim'in cesedi, Rostov'daki Leskhoz tren istasyonunda bulundu; normalde denetim altında tutulan istasyonda, personel eksikliği nedeniyle 3 Kasım günü devriye gezmemişti. Chikatilo tekrar saldırıya geçmek için tam da o geceyi seçti ve fark edilmeden kaçtı. Bununla birlikte, şansı tükenmekteydi: Shakhty istasyonundaki bir görevli, Vadim'in fotoğrafını tanıdı ve polise çocuk bileti satın alırken yanında gözlük takan gri saçlı bir adam olduğunu söyledi. Şans eseri, görevlinin kızı Chikatilo'yu sima olarak biliyordu, onun olaya karışan kişi olduğunu teşhis etti ve polise detaylı bir eşkalini verdi.

Polis Andrei Chikatilo'nun etrafını sarıyordu ama son kurbanını öldürmesini engelleyemedi. 22 yaşındaki Svetlana Korostik 6 Kasım 1990 tarihinde Leskhoz istasyonu yakınındaki ormanlık alanda bıçaklandı ve parçalandı. Polis ellerindeki eşkalle donanmış olarak, Chikatilo'nun izini sürebildi ve 20 Kasım 1990'da onu iki erkek çocukla konuşmaya çalışırken gözlemledi. Neyse ki çocuklar Chikatilo'dan uzaklaştılar. Chikatilo yoluna devam etti fakat kendilerini polis memuru olarak tanıtan deri ceketli üç adam yanına geldi ve onu oracıkta tutukladı.

Polisin korkutarak itiraf almayı umduğu Chikatilo, bir KGB hücresinde sorgulandı. Fakat Chikatilo sinirlerine hâkim olmayı başardı. Şaşkın olduğu apaçık olsa da sakinliğini korudu. Daha sonra polis Chikatilo'yu 30 Kasım'da büyük bir baskı altına aldı. Psikiyatrist Aleksandr Bukhanovsky sorgu için çağrıldı ve sabırlı bir sorgu sonrası Chikatilo'ya en sonunda tüm hikâyeyi anlattırmayı başardı. Chikatilo suçlandığı 36 cinayetin yanı sıra 16 cinayet daha işlediğini itiraf etti.

Ölüm Cezasına Çarptırılışı

Chikatilo o kadar çok cinayet işlemişti ki 14 Nisan 1992 tarihinde yargılanmasına başlandığında iddianamenin mahkemede okunması iki gün sürdü. Mahkeme üç ay sürdü ve hakkında soruşturma açılan 52 cinayetin her birinde suçlu bulundu. Chikatilo 52 kez ölüm cezasına çarptırıldı ve 14 Şubat 1994 tarihinde ensesine aldığı tek kurşunla idam edildiğinde tüm cezaları aynı anda yerine getirilmiş oldu.

Chikatilo 1992'de görülen duruşmasında demir kafesin içinde tutuldu. Tanıkları dinlerken sıkılmış görünüyordu ama arada bir izleyicilere öfkeli bir şekilde bağıracaktı.

ANDREI CHIKATILO'NUN ZAMAN ÇİZELGESİ

22 Aralık 1978: 42 yaşındaki Andrei Chikatilo, Lochka Zakotnova adlı 9 yaşındaki ilk kurbanını başarısız olduğu tecavüz girişiminden sonra öldürür. Kızı öldürmek için bıçaklarken orgazma ulaşır. Chikatilo'dan şüphelenilmez ve onun yerine daha önce tecavüzden mahkûm olmuş 25 yaşındaki Alexandr Kravchenko cinayetten hüküm giyer ve infaz edilir.

3 Mart 1982: Cinayetlerine devam eden Chikatilo, cinsel ilişkiye giremediği için kendisiyle dalga geçen 17 yaşındaki Larisa Tkachenko'yu öldürür.

12 Haziran 1982: Chikatilo'nun bir sonraki kurbanı 12 yaşındaki Lyuba Biryuk, 40 kez bıçaklanır ve Lochkha gibi gözleri oyulur. 1982 yılının sonuna kadar Chikatilo, dört kurbanı daha öldürür.

25 Temmuz 1982: Chikatilo, Rostov'a 258 km uzaklıktaki Krasnodar'a yaptığı iş seyahati sırasında 14 yaşındaki Lynbna Volubeyeva'yı öldürür.

11 Aralık 1982: 16 yaşındaki Olya Kuprina, Rostov yakınında Chikatilo tarafından vahşice katledilir.

Eylül 1983: Bu tarihe dek, yetişkin ve çocuk 14 kişinin öldürüldüğü ihbar edilir. Altı ceset bulunur. Rostov polisi şaşkındır. Mikhail Fetisov önderliğindeki daha tecrübeli Moskovalı polis memurları, cinayetlerin tek bir katil tarafından işlendiği sonucuna varır.

27 Ekim 1983: 19 yaşındaki hayat kadını Vera Shevkun, Chikatilo tarafından Shakhty yakınlarında öldürülür.

Ocak-Eylül 1984: Chikatilo 15 cinayet daha işler. Otobüs ve tren istasyonlarında yoğun denetimler başlar. Chikatilo bir kadının göğüslerini okşayınca tutuklanır fakat şüpheli konumunda olduğu hâlde, cinayetten suçlamak için yeterli kanıt yoktur. Bunun yerine, daha önceki bir hırsızlık suçlaması nedeniyle hapse gönderilir. Bu deneyim, seri cinayetlerini geçici bir süre için durdurur.

1 Ağustos 1985: Chikatilo, zihinsel engelli 18 yaşındaki Irina Gulyayeva'yı 38 kez bıçaklayarak öldürür. Daha sonra, cinsel ilişkiye giremediği için kendisiyle alay eden bir kadını öldürür.

Mayıs-Eylül 1987: Chikatilo üç erkek çocuğu öldürür fakat işlediği suçlar ortaya çıktıkça polisler "Orman Kuşağı" cinayetlerinin kanıtlarını yavaşça oluşturmaktadır ve Chikatilo'nun bundan haberi yoktur.

İlkbahar, 1988: Faaliyet alanındaki polis hareketliliğinin farkında olan Chikatilo, Ukrayna'nın doğusuna taşınır ve Nisan ayında bir kadını öldürür. 14 Mayıs'ta Donets havzasındaki Ilovaisk'te Alyosha Voronka adlı başka birini daha öldürür.

1 Kasım 1989: Chikatilo, cinsel ilişkiye giremediği için onunla alay eden bir diğer kurban Tatyana Ryzhova'yı öldürür. Daha sonra çakı bıçağıyla kadını parçalara ayırır.

1990: Chikatilo'nun işlediği cinayetler daha korkunç bir hâl alır; cesetlerin şeklini bozup tahrip eder ve ceset parçalarını yer. 16 yaşındaki Vadim Tishchenko adlı erkek çocuğu öldürür ve üç gün sonra Svetlana Korostik'i öldürerek son cinayetini işler. Kadın bıçaklanmış ve cesedinin şekli bozulmuş hâlde bulunur.

20 Kasım 1990: Chikatilo'nun izini süren polisler, Chikatilo'yu iki erkek çocuğa yaklaşırken gördükten sonra tutuklar. Polis, Chikatilo'yu bir KGB hücresinde sorguya çeker fakat bir itiraf almayı başaramaz.

30 Kasım 1990: Psikiyatr Aleksandr Bukhanovsky en sonunda Chikatilo'nun direncini kırar. Chikatilo, 36 cinayeti ve daha sonra 16 cinayeti daha itiraf eder.

14 Nisan 1992: Andrei Chikatilo'nun mahkemesi başlar. İddianamenin mahkemede okunması iki gün sürer.

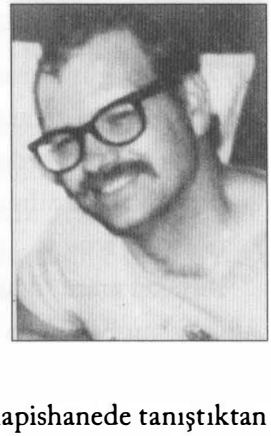
15 Ekim 1992: Hüküm ertelenir fakat en sonunda 52 cinayetten suçlu bulunan Chikatilo'ya 52 kez idam cezası verilir.

14 Şubat 1994: Chikatilo ensesinin arkasına sıkılan tek el kurşunla infaz edilir.

BITTAKER VE NORRIS

Pasifik Kıyısı Otobanı Katilleri

ADI SOYADI: **Lawrence Sigmund Bittaker ve Roy Lewis Norris**
DOĞUM TARİHİ: **27 Eylül 1940, 2 Şubat 1948**
KURBAN SAYISI: **5 genç kadına tecavüz edip öldürdüler**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH: **Haziran-Ekim 1979**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **Los Angeles, California**
TUTUKLANMA TARİHİ: **20 Kasım 1979**
ALDIĞI CEZA: **Müebbet hapis cezası (Norris) Ölüm cezası (Bittaker)**

Lawrence Sigmund Bittaker, Roy Lewis Norris ile hapishanede tanıştıktan sonra, suç ortağı oldular. Her ikisi de tecavüz ve işkence bağımlısı sosyopattı ve çok tehlikeli olduklarına dair psikiyatristlerin yaptığı uyarılara rağmen her ikisi de cezaevinden tahliye edildi. 1979 yılında, California'da beş genç kadına tecavüz edip öldürdüklerinde, çok tehlikeli oldukları gayet net anlaşıldı.

Lawrence Bittaker soygundan ve Roy Norris tecavüzden California, San Luis Obispo'daki Men's Colony Hapishanesi'ne gönderildiğinde, 1977 veya 1978 yılında arkadaş oldular. Bittaker, Lawrence'dan büyüktü ve Norris'in hayatını cezaevinde iki kez kurtardıktan sonra sonraki eylemlerinde liderlik rolünü üstlendi. Hapishane Yasası denen şey gereği, bu durum Bittaker'a, plan ne kadar saçma olursa olsun Norris'ten bu plana itaat etmesini bekleme hakkı veriyordu.

Bittaker gibi Norris de, psikotik olduğunu gösteren uzun bir suç listesinden sonra cezaevine gönderildi. Adli psikiyatrist Dr. Robert Markman'ın Bittaker'a koyduğu teşhis, Norris için de geçerliydi: "Dürtülerini kontrol altına alabileceği içsel bir kontrole" sahip değildi ve "tereddüde veya pişmanlığa kapılmadan öldürebilirdi."

Cinayet Aracı "Murder Mack"

Psikiyatristler Bittaker'ı "klasik bir sosyopat" olarak sınıflandırmalarına rağmen, 15 Kasım 1978 tarihinde San Luis Obispo'dan tahliye edildi. Bittaker Los Angeles'a taşındı ve makinist olarak iş buldu. Norris cezaevinden iki ay sonra 15 Ocak 1979 tarihinde çıktı ve annesiyle birlikte yaşamak üzere Los Angeles'taki karavan parkına gitti. Elektrikçi olarak iş buldu.

Şubat 1979'da Bittaker, Norris ile iletişime geçti ve dostluklarını tazelediler. Bittaker'ın sıra dışı olduğu kadar zalim bir planı vardı: Genç kızları kaçırmak, tecavüz etmek ve öldürmek. Bu amaçla yük taşımaya da uygun, 1977 model gümüş rengi bir GMS minibüs satın aldı. Yolcu bölümünde sürgülü kapısı olan aracın yan camları yoktu, dolayısıyla içeride olanlar sokaktan görülemiyordu. Bittaker'ın hesaplamalarına göre bu kapı, geçenler tarafından fark edilmeden kaldırımdaki muhtemel kurbanları yakalamayı mümkün kılıyordu.

Bittaker araca "Murder Mack" ismini verdi ve avlanma yeri olarak, Los Angeles'tan San Francisco'ya kadar uzanan Pasifik Kıyısı Otoyolu'nu seçti. 1054 km uzunluğundaki bu otoyol, Emma Wood State Sahili ve Mobil Pier Altgeçidi'nden San Francisco Körfez bölgesine ve Redwood Empire'a uzanıyor; Orange, LA ve Ventura'dan geçiyordu. Bittaker, yol üstündeki popüler sahillerde ve Santa Monica, Monterrey ve Santa Cruz gibi şehirlerdeki önemli noktalarda avlayabileceği birçok genç kız olabileceğini tahmin ediyordu.

Bittaker ve Norris ilk olarak planlarının uygulanabilirliğini ölçmek için "Murder Mack" ile birkaç prova yaptı. Şubat-Haziran 1979 döneminde, otoyol boyunca gezindiler ve yol üzerindeki birkaç sahilde durdular. Yaklaşık 20 kıza yaklaştılar, bazılarıyla konuştular, bazılarıyla flört ettiler ve fotoğraflarını çektiler fakat kimsenin canını yakmadılar. Gece olunca, "Murder Mack"i Norris'in annesiyle birlikte yaşadığı karavanın yanına park ettiler.

Fakat Pasifik kıyısı otoyolu, sürekli trafiğin olduğu işlek bir yoldu; oysa Bittaker ve Norris'in ihtiyacı olan, kurbanlarını fark edilmeden yakalayıp götürebilecekleri uzak bir yerdi. Nisan ayının sonunda, Los Angeles'ın 37 km doğusundaki Glendora'ya tepeden bakan San Gabriel Dağları'nda bir tali yol keşfettiklerinde aradıkları yeri bulmuş oldular. Bu yol anayoldan oldukça uzaktı, dağlık arazi tarafından gizleniyordu ve muhtemelen pek sık kullanılmıyordu. Bittaker ve Norris, 24 Haziran 1979 tarihi itibarıyla öldürmeye başlamak için hazırdı.

Sırayla

İki adam, Los Angeles'taki Redondo Sahili bölgesinde sinsice dolaşmaya başladılar ve saat 11:00'de bir kilise toplantısından çıkmış, büyükannesinin evine doğru yürüyen 16 yaşındaki Cindy Schaeffer'ı fark ettiler. Bittaker Murder Mack'i kullanıyordu ve Norris kıza araçla evine bırakmayı teklif etti fakat kız kabul etmedi. Yolun aşağısında, Norris bir daha denedi. Kız yine reddetti fakat Norris onu yakaladı, yolcu kapısını açtı ve kızı aracın içine itti. Cindy yardım çığlıkları attı fakat Norris kızın ağzını bantlarken Bittaker aracın radyosunun sesini açarak kızın sesini bastırdı. Norris ayrıca kızın el ve ayak bileklerini de bağladı.

Bittaker ve Norris'in eline düşen iki kurban, 15 yaşındaki Jackie Gilliam (solda) ile kiliseden çıktıktan sonra ilk kurbanları olan 16 yaşındaki Cindy Schaeffer'di.

Bittaker ve Norris San Gabriel Dağları'ndaki gözden ırak yola doğru aracı sürdüler ve park ettiler. Bittaker sırayı önce Norris'e verdi ve Cindy'i boğması için ona zaman tanımak amacıyla araçtan ayrıldı. Yaklaşık bir saat sonra geri döndüğünde Norris'i hâlâ hayatta olan ve saldırgandan kurtulma çabası içinde tepinen kız ile boğuşurken buldu. Sorunu çözmek için Bittaker, bir tel askı getirdi ve kızın boynuna doladı. Yavaş yavaş sıktı ve yaklaşık 15 saniye sonra Cindy öldü.

İki adam Cindy'nin cesedini plastik duş perdesine sarıp, bir dağ geçidinin kıyısına götürdüler ve aşağıdaki vadiye attılar.

Bittaker ve Norris ikinci kurbanlarıyla iki hafta sonra karşılaştılar. On sekiz yaşındaki Andrea Hall, Pasifik Kıyısı Otoyolu boyunca otostop çekerken Bittaker kullandığı Murder Mack'i kenarda durdurdu. Bir adamın iki adamdan daha az tehlikeli görüneceği mantığıyla Norris, aracın arkasına yerleştirilmiş yatağın altında saklanıyordu. Sıcak bir gündü ve Andrea, Bittaker'ın aracın arkasından almasını teklif ettiği soğuk içeceği minnetle kabul etti. Kız soğutucunun yanında kendisine meşrubat doldururken, Norris yatağın altından çıktı, onu bacaklarından çekti ve yere düşürdü.

Andrea canını kurtarmak için çok çabaladı fakat Bittaker, Murder Mack'i San Gabriel Dağları'ndaki tali yolda durdurmadan önce, Norris kızın bileklerini bağlamayı ve ağzını bantlamayı başardı. Burada Bittaker ve Norris

Redondo Sahili, Haziran 1979: Bittaker ve Norris'in "Murder Mack" ile seyahatleri Haziran 1979'da Redondo Sahili'nde başladı, olası kurbanlar için sokakları dolaşıyorlardı. Kiliseden çıkmış yürümekte olan Cindy Schaeffer'ı gördüler, kız Norris'in onu götürme teklifini iki kere reddetti, sonunda onu zorla arabaya soktular.

San Gabriel Dağları, Haziran-Eylül 1979: Adamlar, Cindy Schaeffer, Andrea Hall ve son olarak Jackie Gilliam ile birlikte Leah Lamp'e tecavüz etmek ve sonra da onları öldürmek için San Gabriel Dağları'nda bir yolu kullandılar. Katiller cesetleri geçitlere attılar. Bir sonraki kurbanları ellerinden kaçında orayı terk ettiler.

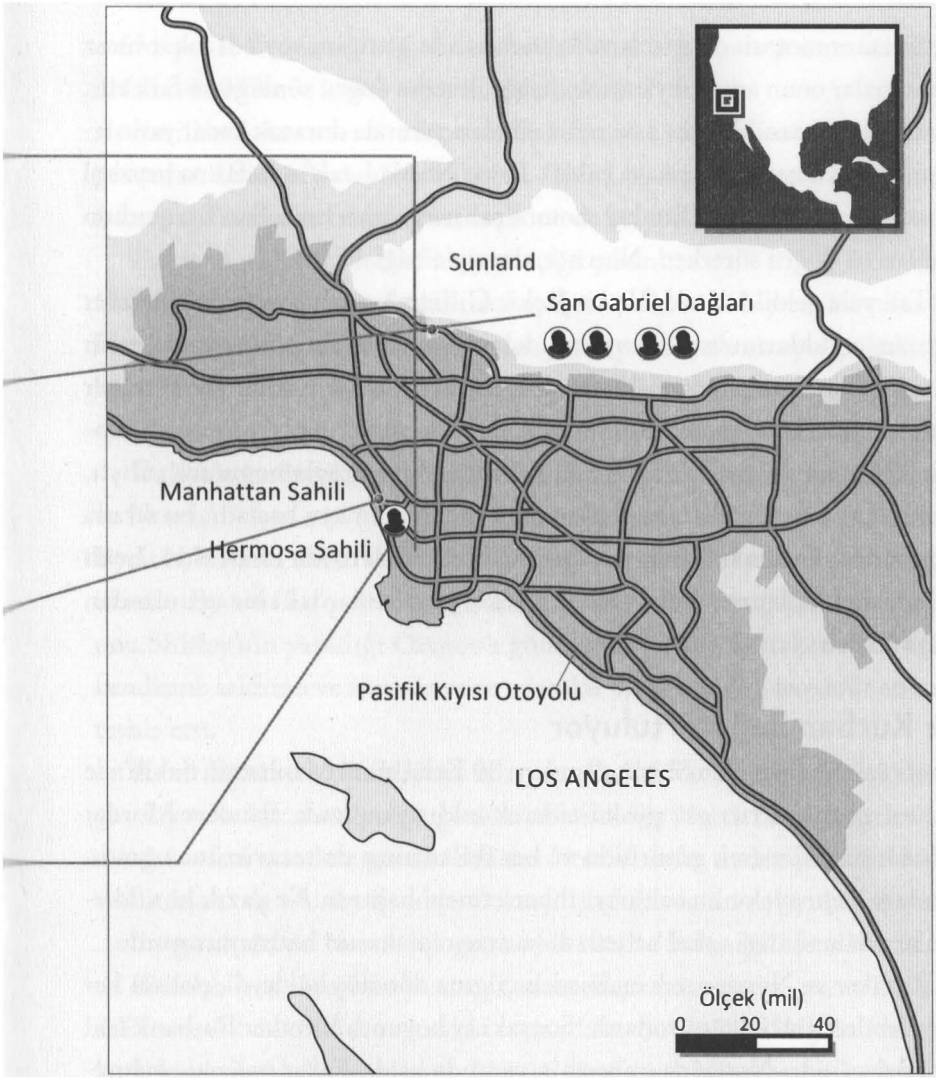
Manhattan Sahili, 30 Eylül 1979: Manhattan Sahili, Oregon'dan Shirley Sanders'ın kaçmayı başaran tek kurban olduğu yerdi. Yüzüne göz yaşartıcı gaz püskürtülen ve her iki adamın da tecavüzüne uğrayan Sanders, dikkatsizliklerinden yararlanıp kaçtı. Oregon'a dönen Sanders, polise saldırının ayrıntılarını doğru biçimde veremedi.

Hermosa Sahili, 31 Ekim 1979: Bittaker ve Norris, son cinayetlerinden sonra daha arsız oldular. Eğlenceli bir etkisi olacağını düşünerek Lynette Ledford'un cesedini Hermosa Sahili'nde rastgele seçtikleri bir evin önündeki çimenlikte bir sarmaşığın içine attılar.

ANAHTAR: Bittaker ve Norris'in kurbanları

yoruluncaya dek sırayla kıza tecavüz etti. Daha sonra Andrea'yı sürükleyerek araçtan çıkarıp yola attılar ve burada Bittaker Polaroid kamerasıyla kızın fotoğraflarını çekti. Bu esnada Norris, biraz bira satın almak için dağ yokuşundan aşağı indi. Norris döndüğünde, Bittaker buz kıracağını kızın iki kulağından da sapladığı hâlde, Andrea'nın hâlâ yaşadığını ve çok korkmuş olduğunu fark etti.

Norris daha sonra polise şöyle anlattı: "Bittaker kıza onu öldüreceğini söylemiş, hayatta kalmak için neler söyleyeceğini görmek istiyormuş. Ancak

bana kızın çok fazla bir şey söylemediğini söyledi."Bittaker sabırsızlanıyordu. Andrea'nın ölmesi çok uzun sürmüştü, o da kızı kendisi boğarak öldürdü. Cesedini uçurumdan aşağıya, kanyona attılar.

Bittaker ve Norris Murder Mack ile bir kez daha maceraya atılmadan önce yaklaşık iki ay bekledi. 3 Eylül 1979 tarihinde, Pier Bulvarı ve Pasifik Kıyısı Otoyolu kavşağındaki otobüs durağında, Jackie Gilliam (15 yaşında) ve Leah Lamp (13 yaşında) adında iki kız gördüler. Bittaker, "esrar"ın yanı sıra gidecekleri yere götürmeyi teklif ettiğinde, ikisi de kabul etti.

Bittaker motoru çalıştırdı ve kızlara sahile gittiğini söyledi fakat biraz sonra kızlar onun aracı okyanustan uzağa, kuzeye doğru sürdüğünü fark etti. Leah o kadar panikledi ki araç tenis sahaları yanında duracak kadar yavaşladığında yolcu kapısını açmaya çalıştı. Fakat Norris Leah'in kafasına beyzbol sopasıyla vurdu. Sonra Bittaker motoru çalıştırıp aracı hızla San Bernardino Dağları'na doğru sürerken, Norris kızları iple bağladı.

Tali yola geldiklerinde, Norris Jackie Gilliam'a tecavüz ederken Bittaker da kızın çığlıklarını ve yalvarışlarını kasete kaydetti. İki gün boyunca canlı tuttukları kızlara sürekli işkence ve tecavüz ettiler. En sonunda Bittaker kızları öldürmeye karar verdi ve Jackie'nin iki kulağına buz kıracağı sapladı. Ölmemesi üzerine, Bittaker ve Norris kızı sırayla boğmaya çalıştı. Sırada Leah vardı: Bittaker boğazına yapışıp sıkmaya başladı, bu sırada Norris de kafasına balyozla vuruyordu. Yedinci darbede Leah öldü. Leah ve kafasına saplanmış buz kırıcı ile Jackie'yi yakınlardaki bir uçurumdan aşağı attılar.

Bir Kurban Sağ Kurtuluyor

Bir sonraki kurban olan Shirley Sanders, 30 Eylül günü Manhattan Sahili'nde yüzüne göz yaşartıcı gaz püskürtülerek saldırıya uğradı. Sanders Murder Mack'e sürüklenerek götürüldü ve her iki adamın da tecavüzüne uğradı. Sanders kaçmayı ve bu saldırıyı ihbar etmeyi başardı. Ne yazık ki saldırganlara dair verdiği eşkal belirsizdi ve aracın plakasını hatırlayamıyordu.

Bittaker ve Norris artık endişeden çılgına dönmüş hâldeydi, polisin her an gelebileceğini düşünüyorlardı. Sonraki ay boyunca Bittaker Burbank'teki yeni dairesinde, Norris de annesinin yanında kaldı. Fakat polis hiç gelmedi. Özgüveni yerine gelen ikili 31 Ekim günü, San Fernando Vadisi'nde, Sunland ve Tujunga bölgesindeki sokakları hedef alarak sinsice dolaşmaya kaldıkları yerden devam ettiler.

Burada 16 yaşındaki Lynette Ledford ile karşılaştılar. Bittaker, kurbana tecavüz edip onu öldürmeden önce San Bernardino Dağları'na gitme alışkanlığından vazgeçmeye karar verdi. Bunun yerine Norris'e aracı Los Angeles banliyölerinde sürmesini söyledi, bu sırada kendisi de kayıt cihazını açıp Lynette üzerinde çalışmaya başladı. Kızı her seferinde daha şiddetli tokatlıyordu, sonunda Lynette çığlık atmaya başladı. Norris aracı durdurdu, Bittaker'a katıldı ve kıza balyoz ile defalarca vurdu. Her ikisi de kıza tecavüz

etti ve pense ile işkence etti. En sonunda Bittaker kızın boğazına bir tel askı doladı ve kız ölene kadar teli pense ile büktü.

Katiller bu kez cesedi, Hermosa Sahili'ndeki bir evin önündeki çimenliğe attılar. Ceset ertesi sabah bulundu. Olay Los Angeles'ta şok etkisi yarattı fakat polisin elinde ne kanıt ne tanık ne de bir ipucu vardı.

Fakat sonra, Roy Norris her şeyi açığa çıkardı.
Cinayet cümbüşünden o kadar çok hoşlanmıştı ki Norris çenesini tutamadı. Hapishane günlerinden arkadaşı olan Jimmy Dalton'a cinayetler hakkında böbürlendi. Dalton bunun yalan olduğunu düşündü, ta ki Lynette'nin cesedi bulunana kadar. Dalton avukatıyla birlikte Los Angeles polisine gitti.

Dalton'un anlattıkları Hermosa Sahili dedektifi Paul Bynum'un Bittaker ve Norris'e karşı sıkı bir iddianame hazırlaması için yeterli değildi fakat Bynum, hayatta kalan tek kurban Shirley Landers ile işe başlayabileceğine inandı. Bynum bir polis memuruna her iki katilin fotoğraflarını verdi ve onu Shirley'nin yaşadığı Oregon'a gönderdi. Shirley, Bittaker ve Norris'in kendisine saldıran ve tecavüz eden adamlar olduğunu hiç tereddüt etmeden teşhis etti.

Kanıt Bittaker'ı tutuklamak için yeterliydi fakat Norris'i de yakalamak gerekiyordu. Hermosa polisi, gözlem altına aldığı Norris'i Los Angeles'ta bir sokakta esrar satarken gördü. Polisler Norris'i esrar nedeniyle tutukladılar ve Bittaker'ı da Shirley Saunders'a karşı işlediği suçtan dolayı hapse attılar.

Sorgu altındaki Norris çok geçmeden itirafta bulundu. Hem Norris hem de Bittaker beş cinayetin yanı sıra adam kaçırma, soygun, tecavüz, cinsel saldırı ve dolandırıcılık yapmakla suçlandılar. Şubat 1980'de ölüm cezasıyla karşı karşıya olduğunu anlayan Norris, itiraf pazarlığı yaptı ve kurbanların cesetlerinin bulunduğu San Gabriel Dağı bölgesini polislere gösterdi. Ayrıca Bittaker'a karşı kanıt sundu ve bu davranışı mahkemede 30 yıl sonra şartlı tahliye şansıyla California, Crescent yakınındaki Pelican Bay Hapishanesi'nde yatmak üzere müebbet hapis cezasına çarptırılarak ödüllendirildi. Bittaker ise tüm suçlardan hüküm giydi ve 24 Mart 1981'de ölüm cezasına çarptırıldı. Bittaker, California, San Rafael yakınındaki San Quentin Hapishanesi'ndeki ölüm hücresinde kalıyor.

LAWRENCE SIGMUND BITTAKER VE ROY LEWIS NORRIS'İN ZAMAN ÇİZELGESİ

27 Eylül 1940: Lawrence Sigmund Bittaker, Pensilvanya, Pittsburgh'da dünyaya gelir.

2 Şubat 1948: Roy Lewis Norris, Colorado, Greeley'de dünyaya gelir.

1977/8: Bittaker ile Norris, California, San Luis Obispo'daki Men's Colony Hapishanesi'nde tanışırlar.

15 Kasım 1978: Bittaker, San Luis Obispo'dan tahliye edilir.

15 Ocak 1979: Norris, San Luis Obispo'dan tahliye edilir.

Şubat 1979: Bittaker, Norris ile iletişime geçer. Bittaker, Norris ile birlikte kaçırdığı kızlara işkence yapmayı ve öldürmeyi amaçladığı yük taşımaya uygun 1977 model gümüş renkli GMS minibüsü "Murder Mack"i satın alır.

Şubat-Haziran 1979: Bittaker ve Norris, gelecekteki cinayet kurbanlarını bulmak için seçtikleri Pasifik Kıyısı Otobanı'nda kızları araca alma "provası" yaparlar.

24 Haziran 1979: Bittaker ve Norris 16 yaşındaki Cindy Schaeffer'ı kaçırır ve öldürürler, kızın cesedini San Bernardino Dağları'ndaki bir dağ geçidine atarlar.

8 Temmuz 1979: Bittaker ve Norris, 18 yaşındaki Andrea Hall'i tecavüz edip öldürürler.

3 Eylül 1979: Bittaker ve Norris, 15 yaşındaki Jackie Gilliam ve 13 yaşındaki Leah Lamp adlı iki kızı kaçırırlar. İki gün boyunca kızlara sürekli tecavüz ederler, sonra onları öldürürler ve cesetlerini yakınlardaki bir uçurumdan aşağı atarlar.

30 Eylül 1979: Bittaker ve Norris, Shirley Sanders'ı kaçırıp tecavüz ederler fakat Sanders kaçmayı başarır.

31 Ekim 1979: Tutuklanmaktan korkan Bittaker ve Norris, bir ay boyunca ortalıkta gözükmez, sonra kurban bulmak için San Fernando Vadisi'nin Sunland ve Tujunga bölgesinde sinsice dolaşırlar. On altı yaşındaki Lynette Ledford'u kaçırdıktan sonra, ona işkence yaparlar, tecavüz ederler ve öldürürler. Norris, hapishaneden arkadaşı olan Jimmy Dalton'a cinayet eğlencesini anlatarak böbürlenir. Dalton bu konuşmayı Los Angeles polisine ihbar eder. Shirley Sanders ile Oregon'daki evinde görüşülür ve Sanders, kendisine saldıranların Bittaker ve Norris olduğunu teşhis eder. Bittaker, Shirley'ye tecavüz etmek ve saldırmak suçundan hapse gönderilir.

20 Kasım 1979: Norris sokakta esrar satarken görüldükten sonra tutuklanır.

Şubat 1980: Norris itiraf pazarlığı yapar ve tecavüz, işkence ve kaçırma suçlarının yanı sıra beş cinayetten suçlanan Bittaker'ın suçla ilişiği olduğunu söyler.

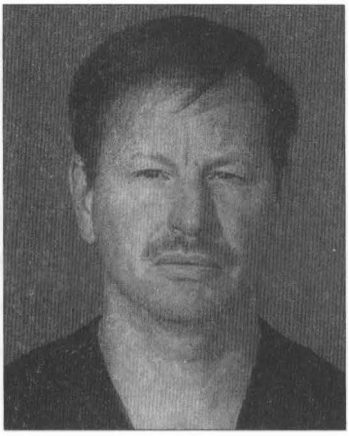
17 Şubat 1981: Bittaker duruşmada tüm suçlardan hüküm giyer. Bittaker 28 yıl sonra hâlâ California, San Quentin Hapishanesi'nde ölüm hücresindedir.

24 Mart 1981: Norris 30 yıl sonra, 2010 yılında temyiz yolu açık olarak müebbet hapis cezasına çarptırılır.*

* Norris, 2009'daki temyiz duruşmasına katılmayı reddettiği için temyiz hakkı otomatik olarak 2019 yılına ertelenmiştir.—e.n.

GARY RIDGWAY

Green River Katili

ADI SOYADI: **Gary Leon Ridgway**
DOĞUM TARİHİ: **5 Şubat 1949**
KURBAN SAYISI: **48 cinayetten hüküm giydi fakat daha fazlasından şüpheleniliyor**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH: **1982-1998**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **Washington, Seattle yakınındaki Green River ve civarı**
TUTUKLANMA TARİHİ: **30 Kasım 2001**
ALDIĞI CEZA: **Şartlı tahliye şansı olmadan 48 kez müebbet hapis cezası**

Washington, Seattle yakınındaki Green River ve civarında faaliyet gösteren Green River katili, seri katil kayıtlarındaki birkaç rekora meydan okudu. Kendi itirafına göre, ölü sayısı 90 kurbanla sıra dışı bir ölçeğe ulaştı. Katili bulmak için özel bir tim kurulduğu ve polisin elleri bu 20 yılın başından beri zanlının yakasında olmasına rağmen olayın çözülmesi yaklaşık 20 yıl aldı. ABD tarihinin en geniş kapsamlı soruşturması yapıldı ve 20.000'den fazla ayrı bilgiyi işlemek için 200.000 dolarlık özel bir bilgisayar sistemi de dâhil yaklaşık 15 milyon dolar harcandı.

Green River katilinin üç kurbanı, 15 Ağustos 1982 tarihinde, Washington eyaletinin içinden Seattle yakınından geçen akarsu yatağının içinde ve çevresinde bulundu. Bu kişilerden iki tanesi —daha sonra 31 yaşındaki Marcia Chapman ve 17 yaşındaki Cynthia Hinds oldukları anlaşıldı— suyun içinde yatıyordu, kayalar suyun üstüne çıkmalarını engellemişti. Chapman 1 Ağustos 1982 tarihinde, Hinds ise 10 gün sonra kaybolmuştu. En son 12 Ağustos'ta görülen üçüncü ve en genç kurban, 16 yaşındaki Opal Mills 9 metre ilerideki çimenlikte bulundu. Üçü de boğulmuştu.

İlk Kurbanlar

Ne var ki bu, Green River katilinin uzun kariyerinin başlangıcı değildi. Korkunç üçlünün bulunmasından bir ay önce, 15 Temmuz 1982 tarihinde 16 yaşındaki Wendy Lee Coffield'in cesedi, kız kaybolduktan bir hafta sonra

Green River'da yüzerken bulundu. 25 Temmuz'da kaybolan 23 yaşındaki Deborah Bonner adlı bir başka kadın, 12 Ağustos'ta çıplak, üstü örtülmüş bir hâlde nehirdeki bir kütüğün üstünde bulundu. İkisi de boğulmuştu.

Özel Tim Gücünü Kaybediyor

Washington eyaletinde ve civarında hepsi de aynı şekilde öldürülen beş kadın, bir dizi tesadüf oluşturmuyordu. Polis çok geçmeden seri katili avlamak için harekete geçti. Cinayetleri çözmek için Washington eyaletinin King County bölgesinde özel bir tim kuruldu. Timi, yüksek rütbeli kişiler yönetiyordu: Suç Araştırmaları Birimi Başkanı Binbaşı Richard Kraske, King County Nitelikli Suç Bürosu Dedektifi Dave Reichert ve FBI'ın seri katil profil uzmanı John Douglas. Onlara daha sonra, 1974 yılında Ted Bundy olayı üzerine çalışan Robert Keppel de katıldı.

Fakat bu yetenek çeşitliliğine rağmen, Tim çok geçmeden bocaladı. Takımı en başında bataklığa saplayan uzmanlık eksikliği değil bilgi seliydi. O dönemde bununla baş etmek için teknoloji yetersizdi —bilgisayar devrimi 1981'de başladı— ve var olan metotlar yavaştı. Buna rağmen, dedektifler bazı kurbanların şahsen tanıştıklarını ve hayat kadını olarak çalıştıklarını keşfettiklerinde etkili olabildiler.

Kadınların karşılaşmış olabilecekleri herhangi bir şüpheli karakter hakkında bilgi arayan polis, sorgulamaları Seattle'daki Güney 139. Cadde ile Güney 272. Cadde arasındaki şeritte çalışan hayat kadınlarına yoğunlaştırdı. Hayat kadınlarının polislere karşı kemikleşmiş bir güvensizliği olduğu için işleri kolay değildi fakat bir tanesi önemli bir ipucu verdi; kendisine tecavüz eden bir adamın Green River cinayetleri hakkında konuştuğunu söyledi.

Ayrı ayrı sorgulanan iki başka kadın, beyaz ve mavi renkli bir kamyon süren bir adamın kendisini kaçırıp öldürmeye çalıştığını söyledi. Bu kadınlardan biri, 21 yaşındaki Susan Widmark, orta yaşlı bir adamın kendisini kandırarak nasıl kamyona bindirdiğini, kafasına silah dayadığını, daha sonra hızla aracı sürdüğünü anlattı. Adam, daha sonra sessiz bir yerde durmuş ve ona şiddetli bir şekilde tecavüz etmişti. Ardından, elindeki silahı kadının kafasına dayamaya devam ederek Green River cinayetleri hakkında konuşmuştu. Ölüm tehlikesi içinde olduğunu fark eden Widmark, araç ışıklarda durduğunda kamyondan kaçmanın bir yolunu bulmuş ve saldırgan kamyo-

nuyla uzaklaşmadan önce plakasının bir kısmını ezberlemişti. On beş yaşındaki Debra Estes adlı diğer kız da benzer bir hikâye anlattı.

İlk Tutuklamalar

Katili arama çalışmaları, sorgular tamamlandıktan ve hızlıca bir sonuca ulaştıktan hemen sonra başladı. 20 Ağustos 1982'de nehirdeki korkunç üçlü keşiften yalnızca beş gün sonra, bir kişi tutuklandı. Ne yazık ki mahkûm etmek şöyle dursun mahkeme için bile yeterli kanıt yoktu. Sorgudaki adam serbest bırakıldı fakat çok geçmeden peşinden bir başka şüpheli geldi.

İki tabancası ve beyaz ve mavi renkli bir kamyonu olan kasap Charles Clinton Clark, saldırı nedeniyle ve ilaveten Green River katili olduğu şüphesiyle tutuklandı. Hem Widmark hem de Estes onu kendilerine saldıran kişi olarak teşhis ettikleri hâlde, bu durumu destekleyen başka bir kanıt bulunamadı. Clark'ın ilk birkaç kadının kaybolduğu tarihlerde başka bir yerde olduğuna dair sağlam bir görgü tanığı vardı. İkincisi, cinayet onun çalışma şeklinin bir parçası gibi gözükmüyordu: O daha çok tecavüze eğilimliydi ve daha sonra kurbanlarının gitmesine izin veriyordu. Örneğin Debra Estes'in elleri kelepçelenmiş ve ormanlıkta serbest bırakılmıştı.

En önemlisi ise Clark polis sorgusundayken bir başka cinayetin işlenmesi oldu. Bu altıncı kurban, Seattle'daki Güney 139. Cadde ve Güney 272. Cadde arasında bulunan Western Six Motel yakınındaki "şeritte" yürürken 15 Eylül 1982'de kaybolan 19 yaşındaki Mary Bridgett Meehan idi. Kızın cesedi bir yılı aşkın bir süre sonra, 13 Kasım 1983'te bulundu. Meehan kaybolmadan 2 hafta önce, 29 Ağustos 1982'de Kase Anne Lee ile birlikte Terri Rene Milligan adlı bir başka kız daha kayboldu: Her ikisi de 16 yaşındaydı. Lee'nin cesedi hiçbir zaman bulunamadı. Milligan'ın cesedi 1 Nisan 1984'te, kaybolduktan 20 ay sonra bulundu. Yine de 1982'de şüpheler, onun da Green River katilinin bir başka kurbanı olduğu şeklindeydi.

Bu seferki şüpheli, Green River olayı üstünde çalışmaya gönüllü olmuş işsiz bir taksi şoförüydü. Fakat ona karşı tek kanıt, o âna kadar bulunan altı kurbandan beşiyle tanışıyor olmasıydı. Daha da inandırıcı olan ise FBI ajanı John Douglas tarafından çıkartılan katilin profiliyle arasındaki aşikâr benzerlikti. Douglas katilin orta yaşlı olduğuna —taksi şoförü 44 yaşındaydı— Green River civarındaki cinayet mahallerini ziyaret etme alışkanlığı olduğuna ve aşırı, hatta bağnazlık derecesinde dindar olduğuna inanıyordu.

Seattle, 1982: Seattle, Ridgway'in ölümcül saldırılarının merkeziydi. Şehrin "şeridinde" dolaşıp oraya sık sık gelen hayat kadınlarını arabasına alıyordu. Mahkemedeki ifadesinde, "Plan, fahişe olduğunu düşündüğüm kadınlardan olabildiğince çok sayıda öldürmekti," dedi.

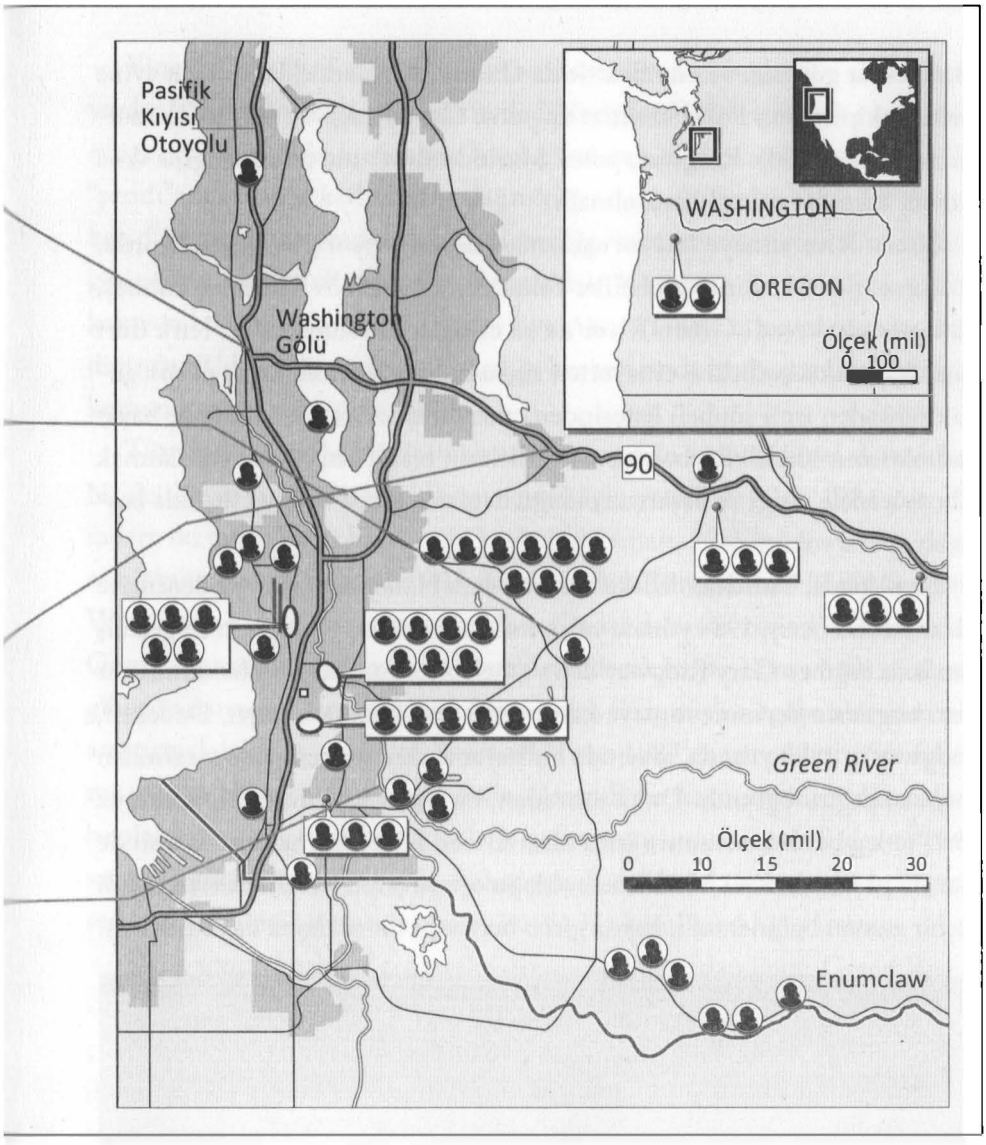
Maple Vadisi, 3 Mayıs 1983: Seattle'ın güneydoğusundaki Maple Vadisi, Ridgway'in 21 yaşındaki Carol Ann Christensen'in cesedini korkunç bir şekilde bıraktığı küçük kasabaydı. Kafasına kahverengi bir kağıt poşet geçirilmiş, boynuna ve sol memesine bir balık yerleştirilmiş, bir eline de dana kıyması konmuştu.

90 nolu karayolu, 1984: Ridgway cesetleri 90 nolu karayolu yakınlarına bırakıyordu. Bunlardan biri, Nisan ayında gönüllü çalışan psişik Barbara Kubik-Pattern o bölgeyi zihninde gördükten sonra bulundu. Polis Kubik-Pattern'ı yok sayarken, o ve kızı, 36 yaşındaki Amina Agisheff'in cesedini buldu.

Auburn, Washington, 30 Kasım 2001: Ridgway, 13 yıllık karısı Judith ile birlikte Washington, Auburn'de oturuyordu. Karısı Ridgway'i kibar biri olarak tanımlıyordu. Kenworth Kamyon Şirketi'nde ressamdı. Green River Auburn'ün içinden geçiyordu ve Ridgway, kurbanlarının birçoğunu bu yerleşim alanının yakınlarına gömdü. 2001'de evindeyken tutuklandı.

ANAHTAR: Gary Ridgway'in kurbanları

Kurulan özel tim taksi şoförünün hareketlerini dikkatli bir şekilde gözlemlerken, Gisele Ann Lovvorn adlı 17 yaşındaki bir hayat kadınının cesedi 25 Eylül 1982'de Sea-Tac Dış Hatlar Havalimanı'nın güneyindeki boş evlerin yakınında ileri derecede çürümüş bir şekilde bulundu. Lovvorn 10 hafta önce 17 Temmuz'da kaybolmuştu. Bir çift siyah erkek çorabıyla boğulmuştu. Havalimanı Green River yakınlarında değildi fakat polis, Lovvorn'un da o âna kadar bulunmuş kadınlarla aynı katilin kurbanı olduğuna emindi.

Yetersiz Delil

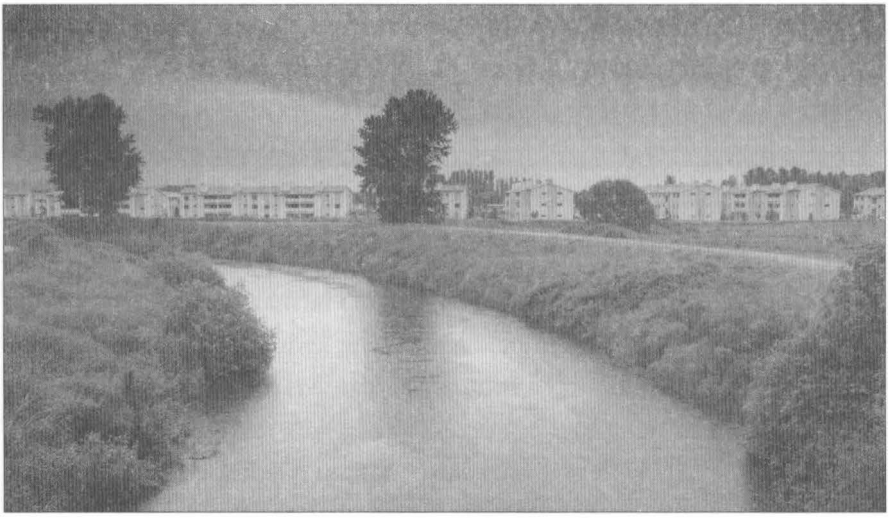
Lovvorn'un cesedinin bulunması ile Nisan 1983 tarihi arasındaki 7 ay boyunca, hepsi de Seattle "şeridi"nin müdavimi hayat kadını olan toplam 14 kadın ve kız kayboldu. Onlardan en sonuncusu olan Marie Malvar 30 Nisan'da kayboldu. Onu en son gören kişi erkek arkadaşıydı, dediğine göre bir kamyona binmeden önce şoförüyle tartışmıştı. Malvar'ın erkek arkadaşı kamyonu takip etmiş fakat ışıklarda izini kaybetmişti.

Yaklaşık bir hafta sonra, Malvar'ın babası ve erkek kardeşi kamyon şofö-

rünü tekrar gördüler ve onu Seattle'da Güney 348. Cadde'de yer alan evine kadar takip ettiler. Polisi aradılar ve polis, Gary Ridgway adlı şoförü sorgulamak için geldi. Ridgway, polisi Marie Malvar'ı hiç tanımadığına ikna etmeyi başardı ve tutuklama olmadı.

Green River cinayetleri soruşturması dibe vuruyor gibi gözüküyordu. Polisin elinde inandırıcı şüpheliler yoktu ve o âna dek 39 kadın kaybolmuş, 18 tanesinin cesedi Green River'da ve civarında bulunmuştu. Kırk dört yaşındaki taksi şoförünü cinayetten suçlu bulma ihtimali artık düşük gözüktüğünden ismi şüpheli listesinden çıkarılmıştı. Seattle'daki genç hayat kadınlarının sürekli kaybolması ve polislerin tasnif etmek ve aydınlatmak için mücadele ettiği ve başarısız olduğu dağlarca ipucu ve bilgi dışında başka bir ipucu yoktu.

Bu noktada, Tim'deki dedektiflerden Mark Haney başka bir yol denemeye karar verdi. Haney, 1984 yılında yalan makinesi testine girmiş ve testi geçmiş olmasına rağmen Gary Ridgway'den şüpheleniyordu. Ridgway hakkında var olan bilgilerin derinine inmeye karar verdi ve bir sonuca ulaştı. Dedektif, Ridgway'in 1982 yılında, aracında bir hayat kadını varken polis tarafından sorgulandığını öğrendi. Daha sonradan, bu hayat kadınının 28 Temmuz 1983'te kaybolduktan sonra ismi olası Green River kurbanları listesinde olan 18 yaşındaki Keli McGinness olduğu ortaya çıktı. McGinness'in cesedi hiçbir zaman bulunamadı, kayda giren herhangi bir suçlama da olmamıştı.

Ridgway'e "Green River Katili" adı verilmişti çünkü ilk kurbanlarını cesetlerini bu suya atmıştı. Nehrin adı Seattle'dan önce Dumawish River olarak değişir.

Yine de Haney, Ridgway'in Green River katili olduğundan şüpheleniyordu. Cesetlerin çoğu, eski eşinin dediğine göre Ridgway'in sık sık ziyaret ettiği çöplüklerde bulunmuştu. Buna ek olarak, Ridgway'in eşkali Seattle "şeridi"ndeki hayat kadınlarına dağıtıldığında, çoğu kadın onun işe giderken düzenli olarak oradan geçtiğini ve diğer zamanlarda da sık sık bölgede gezindiğini söyledi. Ridgway'in, Seattle'daki Kenworth Kamyon Şirketi'nde kamyon boyacısı olarak çalıştığı ortaya çıktı. Haney, iş kayıtlarını incelediğinde, Ridgway'in şirkette olmadığı her seferinde bir başka Green River kurbanının kaybolduğunu buldu.

Tüm bunlar şüpheleri desteklemesine rağmen sadece ikinci dereceden bir delildi ve çoklu cinayet davası açmak için yeterli değildi. 1984 yılında sadece iki tane Green River tarzı kaybolma olması, 1985'te hiç ve 1986'daysa bir tane olması, ayrıca üç yıl boyunca sadece 16 yaşındaki Mary Exzetta West'in cesedinin bulunmasıyla Haney'in işi daha da zorlaştı. Haney'nin Gary Ridgway ile ilgili teorisini destekleyebilecek bu yeni kanıt hızla sönüyor gibi gözüküyordu. Umutsuzluğa düşen polis, Ridgway'i sorguya aldı ve evini araştırmak için izin çıkarttı. Arama 8 Nisan 1987'de gerçekleştirildi fakat suç unsuru bir şey bulunamadı. Polis, Green River katilinin kurbanlarından bazılarının cesetlerindeki maddelerle uyuşmasını umut ederek Ridgway'den saç ve tükürük örneği de aldı. Fakat yeterli delil olmaması ve Ridgway'in serbest bırakılmak zorunda olması büyük bir hayal kırıklığı yarattı.

Daha sonra, korkunç cinayetler dizisi son bulmadan önce, Green River katilinin işlediği düşünülen ve toplam bilinmeyen cinayetlerin sayısını 48'e çıkaran iki cinayet daha oldu. Otuz altı yaşındaki Marta Reeves 1990 yılının ilkbaharında kayboldu; cesedi birkaç ay sonra, 20 Eylül'de bulundu. Otuz sekiz yaşındaki Patricia Yellow Robe 1998'de kayboldu ve cesedi aynı yıl 6 Ağustos'ta bulundu. Bu aşamada Green River cinayetleri çözülememiş suçlar arasına katılıyormuş gibi görünüyordu fakat suç tespit etmede gerçekleşen bir devrim, Green River ve diğer birçok suç vakasındaki gerçeği en sonunda ortaya çıkaracaktı.

DNA Tarafından Yakalanış

ABD'de, DNA'nın eyalet yüksek mahkemesi kararı ile ilk kez kanıt olarak kabul edilmesi Florida'da 1988 yılında oldu ve izleyen yıllarda DNA kanıtı yavaş yavaş ceza davalarının ayrılmaz bir öğesi oldu. 1987 yılında saç ve

tükürükten alınan örneklere DNA testleri uygulandı ve böylelikle Green River cinayetleri dosyası en sonunda açıldı.

Bir polis memuru, "Bu davayı çözen, bilimdi," dedi.

Ridgway, 30 Kasım 2001 günü Kenworth fabrikasındaydı ve bir partiye katılmak için işini hızla bitirmeye çalışıyordu. Fakat onun için bir parti olmayacaktı. Bunun yerine polisler cinayet şüphesiyle onu tutuklamaya geldiler. Ellerindeki kanıt, öldürülmeden önce tecavüze uğrayan Green River kurbanlarının dördünde bulunan ve Ridgway'in DNA'sıyla uyuşan spermdi. Daha sonra, adli laboratuvarların Ridgway'in iş yerinde kullanılan boyayla uyuşan küçük parçacıklar bulması üzerine listeye üç kurban daha eklendi.

Beş gün sonra, 5 Aralık'ta Gary Ridgway şu dört kadını öldürmekten resmi olarak suçlandı: Marcia Chapman, Opal Mills, Cynthia Hinds ile 3 Mayıs 1983 tarihinde kaybolan ve beş gün sonra Washington, King County'de Maple Vadisi yakınındaki ormanlık alanda ölü bulunan 21 yaşındaki Carol Ann Christensen.

Cinayet âlemi başladıktan neredeyse 20 yıl sonra, 5 Kasım 2003 günü, Gary Ridgway 48 "birinci dereceden ağırlaştırılmış cinayetten" suçlu bulundu. Ridgway'in, polisi henüz bulunmamış kurbanlarının kalıntılarına götürmesi şartıyla ölüm cezası uygulanmaması kararlaştırıldı. Bunun yerine Ridgway, şartlı tahliye şansı olmadan 48 kez müebbet hapis cezasına çarptırıldı.

Doksan cinayet işlediğini iddia eden ve seri cinayetlerine "kariyer" gözüyle bakan katile gösterilen bu bariz merhamet, ABD'de büyük bir tartışmaya neden oldu. Fakat itiraf pazarlığını yürüten King County Başsavcısı Norman Maleng, Ridgway'in bulunamayan kurbanların nerede olduklarına dair verdiği bilginin önemini açıkladı:

"Bu anlaşma gerçeğe giden bir yoldu... Gary Ridgway bizim merhametimizi hak etmiyor. Yaşamayı da hak etmiyor. (Fakat) bugünün kararıyla gösterilen merhamet ... çok acı çekmiş olan ailelere gösterilmiştir."

GARY RIDGWAY'İN ZAMAN ÇİZELGESİ

15 Temmuz 1982: Kent civarında oynayan çocuklar, 16 yaşındaki Wendy Coffield'in boğulmuş cesedini Green River'daki Puyallup'ta bulur.

13-15 Ağustos 1982: Green River'da veya civarında 4 kadın cesedi daha bulunur. Polis, bir seri katilin iş başında olduğundan şüphelenir.

16 Ağustos 1982: King County polisleri, Ted Bundy cinayetlerinden bu yana en büyük polis timini kurar.

4 Ekim 1982: Thurston County, Lacey'den işsiz taksi şoförü 44 yaşındaki Melvin Wayne Foster, Green River cinayetlerinin birinci dereceden şüphelisi konumundadır ama masum olduğunu söyler.

30 Nisan 1983: Kurban Marie Malvar'ın ortadan kaybolmasıyla polis Gary Ridgway ile ilk kez bariz bir şekilde ilgilenir. Erkek arkadaşı kızın kaybolmasıyla ilgisi olduğundan şüphelendiği aracı takip eder. Aracın Ridgway'e ait olduğu tespit edilir. Des Moines polisi olaya dâhil olur. Ridgway, Malvar ile bir bağlantısı olduğunu inkâr eder.

3 Mayıs 1983: Kurban Carol Ann Christensen Güney Pasifik Otoyolu'nda kaybolur.

20 Kasım 1983: Polis, 1982 yazından beri Güney King County'de 11 kadını aynı kişinin öldürdüğünü söyler.

2 Nisan 1984: Beş iskelet kalıntısı daha bulunur. Seri katile atfedilen resmi kurban sayısı 20'dir fakat bu rakam 30 kadar yüksek de olabilir.

20 Nisan 1984: North Bend yakınlarında iki ceset daha bulunur, bunlardan biri Seattle'da en son 1982 yılında görülen 36 yaşındaki Amina Agisheff'e aittir. Daha sonradan, Amina katilin ilk kurbanı olarak kayda geçer.

Mayıs 1984: Ridgway, görünürde bilgi vermek için Green River Timi ile iletişime geçer. Yalan makinesi testinden geçer.

9 Aralık 1984: Şüpheli ölü sayısı 42'ye ulaşır.

6 Şubat 1986: Polis, Seattle-Tacoma Dış Hatlar Havayolu yakınındaki evde arama yapar. "Şüpheli" olan ev sahibi, polis timi tarafından sorgulanır.

Mayıs 1986: Yetkililer adamın olayla bir bağlantısı olmadığını söyler.

8 Nisan 1987: Polis evde ve en son kurbanların en az ikisiyle görülen adamın aracında arama yapar. Kurban sayısının artık 46 olduğu düşünülmektedir. Polis adamdan "bedensel örnekler» alır fakat onu tutuklamaya yetecek delil yoktur. Bu kişi Ridgway'dir.

Temmuz 1991: Green River Timi zorunlu olarak Tom Jensen isimli tek bir dedektife indirgenmiştir. Katil yıllar süren araştırmaya, bir timin kurulmasına, 15 milyon dolar harcanmasına, 200.000 dolarlık bilgisayar kullanımına, binlerce şüphelinin toplanmasına ve içerisinde milyonlarca bilginin olduğu 750'den fazla klasörün doldurulmasına rağmen bulunamaz.

2 Kasım 1999: 1986 yılında Kent'teki Green River yakınında bulunan kurbanın cesedinin, en son 1983'te Seattle, Northgate yakınında görülen 19 yaşındaki Tracy Winston'a ait olduğu anlaşılır. Polis cesedin kime ait olduğunu bulmak için yeni DNA yöntemlerini kullanır.

Mart 2001: Eyalet suç laboratuvarı Green River katiline ait kanıtları test etmek için yeni DNA metotlarını kullanmaya başlar.

30 Kasım 2001: King County Şerifi Dave Reichert, 52 yaşındaki Ridgway'in Green River katilinin ilk kurbanlarından dördünü katletmekten tutuklandığını duyurur. Ridgway'in DNA'sı üçüyle uyuşur.

15 Aralık 2001: Reichert, tam mesai çalışıp Ridgway'e karşı delil toplaması için 11 dedektifi bir araya getirir.

18 Aralık 2001: Ridgway, cesetleri 15 Ağustos 1982'de Green River'da veya civarında bulunan 31 yaşındaki Marcia Chapman, 17 yaşındaki Cynthia Hinds ve 16 yaşındaki Opal Mills ile cesedi 8 Mayıs 1983'te Maple Vadisi'nde bulunan 21 yaşındaki Carol Christensen'den oluşan dört vahşi cinayetten suçlu olduğunu reddeder.

27 Mart 2003: Ridgway, 16 yaşındaki Coffield, 23 yaşındaki Debra Bonner ve 15 yaşındaki Debra Estes adlı üç kadının daha birinci dereceden ağırlaştırılmış cinayetinden hüküm giyer. Polis ve savcılık, üç kadının kıyafetlerindeki mikroskobik boya tozunun kamyon boyacısı Ridgway'i onların ölümüyle ilişkilendirdiğini söyler.

3 Nisan 2003: Ridgway, en son yapılan üç birinci dereceden ağırlaştırılmış cinayet suçlamasını King County Yüksek Mahkemesi'nde reddeder.

26 Temmuz 2003: Ridgway karşılığında ölüm cezasının kaldırılması için yetkililerle işbirliği yapmak isteyebilir diye Seattle'daki King County Hapishanesi'nden gizli bir bölgeye götürülür.

19 Ağustos 2003: Ridgway'in hayatına karşılık yaptığı pazarlıkta verdiği bilgilerden sonra, 16 yaşındaki Pammy Avent'e ait olduğu anlaşılan ceset, Enumclaw'ın doğusunda bulunur.

24 Ağustos 2003: Green River seri cinayetlerini araştıran dedektifler tarafından yedi kemik daha bulunur. King County Adli Tabip Ofisi'nden bir araştırmacı kemiklerin insana ait olduğunu söyler.

27 Eylül 2003: Kemiklerin 17 yaşındaki April Buttram'a ait olduğu anlaşılır. Green River Timi 30 Ağustos'ta ve 2 Eylül'de Snoqualmie yakınında bulunan iki kemiğin, Ağustos 1983'te kaybolan Buttram'ın DNA'sıyla eşleştiğini duyurur.

2 Ekim 2003: Green River Timi araştırmacıları, Auburn dışındaki dağ geçidinde bulunan kalıntıların, 30 Nisan 1983'te kaybolan 18 yaşındaki Marie Malvar'a ait olduğunu tespit eder.

Ekim 2003: Ridgway kayıtlara geçmemiş en az iki cinayet hakkında bilgiler verir: 6 Ağustos 1998'de ölü bulunan 38 yaşındaki Patricia Yellow Robe ve 1990'da öldürülen 36 yaşındaki Marta Reeves.

5 Kasım 2003: Ridgway, Green River seri katiline ait olan 49 cinayetin 42'sinin de dâhil olduğu 48 cinayetten ağırlaştırılmış birinci derece cinayetten suçlu bulunur. Diğer cinayetler arasında Linda Rule, Roberta Hayes, Marta Reeves, Patricia Barzcak, Patricia Yellow Robe ve kimliği belirsiz bir kurban bulunuyor.

RICHARD RAMIREZ

Gece Sapığı

ADI SOYADI: **Ricardo Levya Muñoz Ramirez**
DOĞUM TARİHİ: **29 Şubat 1960**
KURBAN SAYISI: **13**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH: **Haziran 1984-Ağustos 1985**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **Los Angeles, California, Amerika Birleşik Devletleri**
TUTUKLANMA TARİHİ: **31 Ağustos 1985**
ALDIĞI CEZA: **İdam (gaz odası); şu an ölüm hücresinde**

Richard Ramirez, Teksas'ın El Paso kentinde 29 Şubat 1960 tarihinde dünyaya geldi. Şeytana tapan Ramirez, 1989'daki duruşmasında mahkeme salonunu "Yaşasın Şeytan!" çığlıklarıyla inletti. Seri cinayetleri için karanlık saatleri bekleyen ve birçok insan tarafından Gece Sapığı olarak bilinen Ramirez, o zamana kadar emsali görülmemiş korku yaratan cinayetleriyle 1984 ve 1985'te Los Angeles ve çevresinde büyük bir panik dalgası yarattı.

Asıl adı Ricardo Levya Muñoz Ramirez olan Richard Ramirez, beş çocuklu Meksikalı bir ailenin en küçük çocuğuydu ve epilepsi hastasıydı. Ergenlik döneminin başında yaşadığı bir olay, korkunç bir geleceğin habercisi oldu. 1973 yılında, 13 yaşındayken, kuzeni Michael'ın karısının yüzüne ateş ederek onu öldürdüğüne tanık oldu. Kadının kanı Ramirez'in üstüne sıçradı. Michael, Vietnam Savaşı gazisiydi ve bu deneyim onu öylesine zalimleştirmişti ki düşman askerlerine işkence edip onları doğramakla böbürleniyordu; dahası, bunu kanıtlayacak Polaroid fotoğrafları vardı.

Fanteziler Gerçeğe Dönüşüyor

Uzun süreler Michael ile arkadaşlık eden genç Ramirez, bu korkunç fotoğraflardan etkilendi ve cinayetten sonra çok geçmeden esrar kullanmaya başlaması belki de tesadüf değildi. Delikanlı çok geçmeden uyuşturucu madde satın almak için hırsızlığa başladı. Ramirez soygunları daha titizlikle planlamaya başladı, düzenli olarak evlere girerek değerli ne bula-

bilirse çalıyordu. Bu esnada şiddet, vahşet ve kan dökme içeren korkunç fanteziler kurmaya başladı. Bunları sadece hayal etmek onu bir süre tatmin etti. Fakat bunun yetmediği gün geldiğinde, Ramirez fanteziyi gerçekleştirmeye başladı.

Los Angeles, 28 Haziran 1984 akşamı çok sıcaktı ve 79 yaşındaki Jennie Vincow, biraz serinlemek için Glassel Park'taki evinin penceresini açık bırakmaya karar verdi. Bu ölümcül bir hataydı. O gece Ramirez pencereye tırmandı. Bir sonraki gün Jennie oğlu tarafından, defalarca bıçaklanmış ve boğazı kesilmiş, kanlar içinde yatağında yatar hâlde bulundu. Jennie cinsel saldırıya uğramıştı ve boğazı o kadar derinden kesilmişti ki neredeyse kafası tamamen kopmuştu. Katil daireyi soymuştu ve birkaç değerli eşya kayıptı. Katilin kimliğine dair tek kanıt, pencere pervazındaki parmak iziydi.

Şans Eseri Kurtuluş

8 ay sonra Ramirez tekrar saldırdı. Bu kez kurbanı daha gençti; Los Angeles'ın kuzeydoğusundaki Rosemead'de bir apartman dairesinde yaşayan 20 yaşındaki Angela Barrios'tu. Angela Barrios 17 Mart 1985 günü evine saat 23:30 sularında, geç döndü. Angela garajını açmak için uzaktan kumandaya basmış ve tam arabadan iniyordu ki baştan aşağı siyah giyinmiş olan Ramirez silahını sallayarak önüne çıktı. Silahı Angela'nın yüzüne dayadı. Angela hayatını kurtarmak için yalvardı fakat Ramirez onun yalvarışlarını kabul etmedi. Ramirez ateş etti ve Angela garajın beton zeminine yığıldı. Fakat ölmedi. Aslında ciddi şekilde bile yaralanmamıştı. Angela eliyle yüzünü korumaya çalışmıştı. Kurşun hâlâ elinde tuttuğu anahtarlardan sekmiş ve elini sıyırıp kanatmıştı. Bu esnada Ramirez daireye girmişti.

Angela sürünerek ilerlemeye başladı, binanın ön kapısından çıkan saldırganla karşılaştı fakat Angela garaja ulaşmayı başardı. En başından beri, Ramirez'in tekrar ateş edeceğinden ve kendisini öldüreceğinden emindi fakat Ramirez aniden silahı beline soktu ve kaçarcasına uzaklaştı.

Richard Ramirez kurbanını zaten bulmuştu. Angela, 34 yaşındaki oda arkadaşı Dayle Okazaki'yi mutfakta yayılmakta olan bir kan havuzunun içinde buldu. Alnında bir kurşun yarası vardı ve her yere —mobilyalar, mutfak aletleri ve duvarlar— kanı bulaşmıştı. Polis geldiğinde Ramirez çoktan kaçmıştı ama garaj zemininde beyzbol şapkasını buldular.

Vahşet

Bu esnada Richard Ramirez çoktan bir sonraki kurbanını bulmuştu. Monterey Park'ın yakınında bir kadın, motoru hâlen çalışmakta olan park hâlindeki sarı bir Chevrolet'nin yanında yerde baygın bir şekilde bulundu. Kadın birkaç kez vurulmuştu ve neredeyse ölmek üzereydi. Tsia-Lian Yu adında, 30 yaşındaki bu Tayvanlı kadın, onu bulan polis memuru yaşatmak için elinden geleni yaptığı hâlde, ambulans gelmeden hayatını kaybetti.

Bu noktadan itibaren, seri cinayetler tırmanışa geçti. 20 Mart 1985 tarihinde Ramirez, California, Eagle Rock'ta 8 yaşında bir kızı öldürdü ve bunu 27 Mart'ta öldürdüğü 64 yaşındaki emekli yatırım danışmanı Vincent Zazzara ve 44 yaşındaki karısı Maxine takip etti. Vincent kafasından vurularak nispeten daha temiz bir şekilde öldürülmüştü fakat Maxine korkunç bir hâldeydi. O da vurulmuştu fakat ek olarak gözleri oyulmuştu ve yüzünde, boynunda, karnında ve kasığında bıçak darbeleri vardı. Sol göğsünde T harfi şeklinde büyük bir yara vardı. Bu korkunç yaralar insafa gelip kadın öldükten sonra yapılmış gibi gözüküyordu. Zazzara çiftinin evi soyulmuştu ve değerli eşyalar çalınmıştı.

Bir sonraki cinayet de aynı şekilde korkunçtu ama bu sefer hayatta kalan biri vardı. 15 Nisan 1985 tarihinde Ramirez, William ve Lilian Doi'nin Monterey Park'taki evine zorla girdi. 66 yaşındaki William Doi kafasından vuruldu ve ambulansı arayabilecek kadar uzun yaşadı. Hastaneye götürülürken hayatını kaybetti. 63 yaşındaki karısı Lilian iple bağlanmış ve tecavüze uğramıştı ve başka şekilde yaralanmamıştı, bu sayede saldırganın eşkalini polise verebildi.

Polis tarafından 1985'te hazırlanan katil şüphelisinin robot resmi, Ramirez'e çok benziyor. Hayatta kalmayı başaran kurban Lilian Doi, Nisan'da polise eşkalini verdi.

Eagle Rock, Mart 1985: İlk üç cinayet, Los Angeles'ın kuzeydoğusundaki dağlarda yaşayan bir topluluk olan Eagle Rock'ta işlendi. 20 Mart 1985'te, Ramirez 8 yaşında bir kızı öldürdü, bir hafta sonra da 64 yaşındaki Vincent Zazzara'yı ve 44 yaşındaki karısı Maxine'i öldürdü, kadının gözlerini oydu.

Monterey Park, Mart, Nisan ve Temmuz 1985: Los Angeles ile sınırı olan Monterey Park, 1985'te Ramirez'in üç saldırısını gördü. İlkinde, 17 Mart'ta, Tsia-Lian Yu arabasının içinde ölene kadar dövülmüştü. Daha sonra 15 Nisan'da, William Doi evinde öldürüldü. 7 Temmuz'da Sophie Dickman bir saldırıdan sağ kurtuldu.

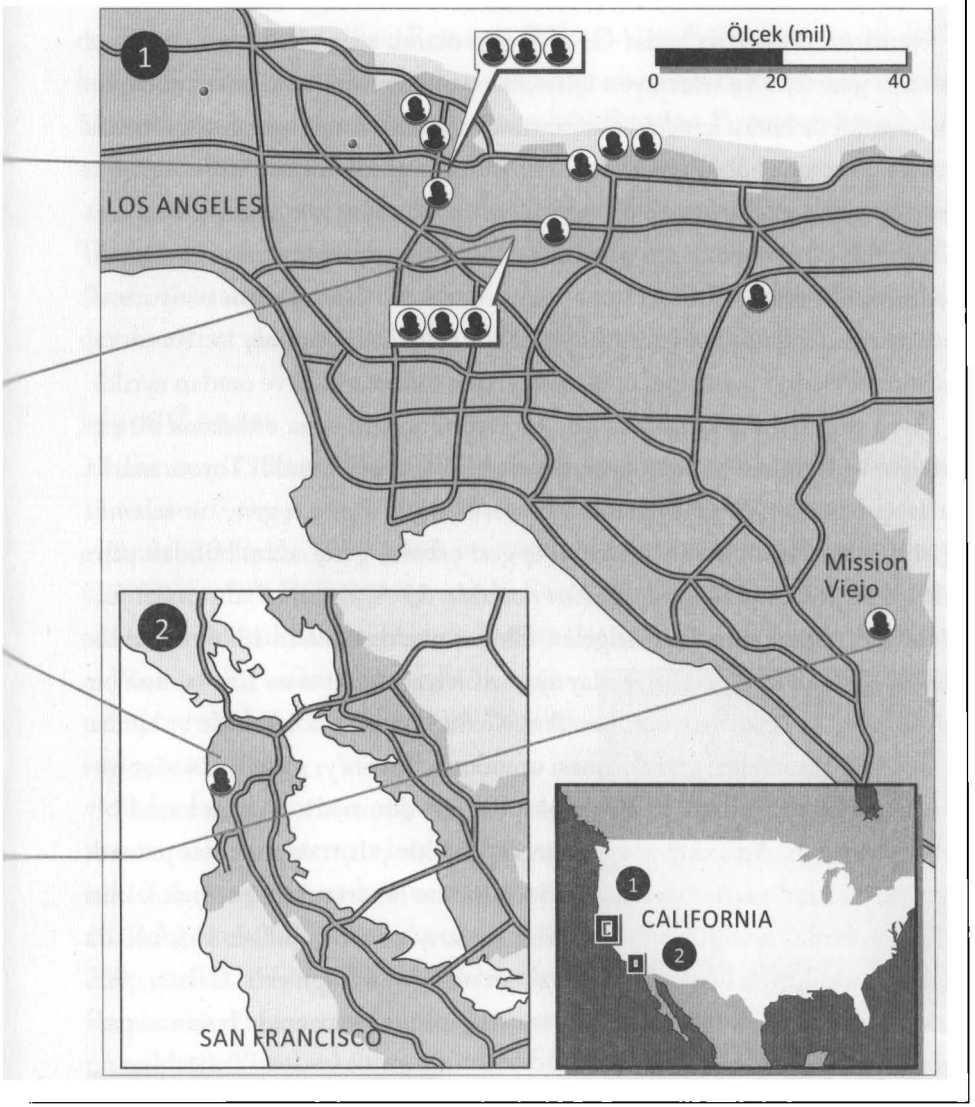
Lake Merced, 18 Ağustos 1985: Kurban aramak için alışılmadık bir şekilde Los Angeles'in dışına çıkan Ramirez, San Francisco'nun banliyösü Lake Merced'e gitti ve orada 66 yaşındaki Peter Pan ile 64 yaşındaki karısı Barbara'yı öldürdü. Bir rujla duvara "Jack the Knife" yazdı ve bir pentagram çizdi.

Mission Viejo, 25 Ağustos 1985: Ramirez Los Angeles'ın 80 km güneyindeki Mission Viejo'yu ziyaret ederek hayati bir hata yaptı. Ergenlik çağında bir genç mahallede gördüğü arabasından şüphelendi ve plaka numarasına polise bildirdi. Gerçekten de, Ramirez orada bir çifte saldırmış ve onları ciddi biçimde yaralamıştı.

ANAHTAR: Richard Ramirez'in kurbanları

Katil Böbürleniyor

83 yaşındaki Malvia Keller ve 80 yaşındaki Blanche Wolfe adlı iki yaşlı kız kardeş, 29 Mayıs 1985 tarihinde Los Angeles, Monrovia'daki evlerinde çekiçle saldırıya uğradı. Biri yatak odasının duvarında, diğeri de Malvia'nın iç bacağına rujla çizilmiş olmak üzere iki tane pentagram —beş köşeli yıldız şeklindeki kutsal bir sembol— bulundu. Ciddi bir şekilde hırpalandığı gibi tecavüze de uğrayan Malvia, aldığı yaralar nedeniyle hayatını kaybetti fakat doktorlar Blanche'ı kurtarmayı başardı.

Ramirez sonraki üç ayda Los Angeles ve California'nın çevrelerinde paniğe neden olan 11 saldırı daha gerçekleştirdi. Kurbanlarından altı tanesi öldü fakat diğer 16'sı sağ kurtuldu. En tuhaf saldırılardan biri, William Carns ve nişanlısının Los Angeles'ın 80 km güneyindeki Mission Viejo'daki evlerinde 24 Ağustos 1985 tarihinde uğradıkları saldırıydı. Ramirez William Carns'ı ağır yaralayacak şekilde vurdu fakat 29 yaşındaki nişanlısını saçından tuttu ve diğer yatak odasına soktu. Burada dolaptan birkaç tane kravat aldı ve kadını bağladı. Daha sonra iki kez tecavüz etti.

Ramirez, o zamana kadar Gece Sapığı olarak adlandırılmaya ve birkaç haftadır gazeteler ve televizyon için sansasyonel bir malzeme olmaya başlamıştı, şimdi de korku içindeki esirine tüm bu yayınların ilgi odağı olan katilin kendisi olmasıyla böbürleniyordu. Kurban listesine kendisini ekleyeceğinden emin olan kadın, Ramirez'e bir çekmecede para olduğunu söyledi. Ramirez parayı aldı fakat sonrasında şeytanı sevdiğine dair yemin etmesini söyledi. Kadın yemin etti ve Ramirez ona tekrar ve tekrar "Ben şeytanı seviyorum" dedirttirdi. Daha sonra oral seks yapmasını istedi. Bittiğinde ise Ramirez, kadının beklediği üzere onu öldürmek yerine sadece güldü ve oradan ayrıldı.

Aynı gece daha erken bir saatte, bu terörü aniden sona erdirecek bir şey olmuştu ve Ramirez bundan haberdar değildi. Turuncu renkli Toyota marka bir araç, Mission Viejo'ya girerken motosikletiyle uğraşan genç bir adamın ilgisini çekti. Kısa bir süre sonra, araç geri çıkınca genç adam bundan şüphelendi ve aracın plaka numarasını not aldı. 25 Ağustos sabahı polisi bilgilendirdi ve plakanın Los Angeles, Chinatown'da çalınan 1976 model bir araca ait olduğu tespit edildi. Kolay ayırt edilen bir rengi olan Toyota, kısa bir süre içinde, 27 Ağustos günü Los Angeles'ın Pampart bölgesinde bulundu.

Polisler, sürücünün geri dönmesi umuduyla Toyota'yı sonraki 24 saat boyunca gözlem altında tuttu fakat sürücü geri dönmedi. Aracın başka bir amacı olmalıydı. Adli ekip araç üzerinde titizlikle çalıştı ve temiz bir parmak izine rastladılar; saatler içerisinde, Sacramento laboratuvarı parmak izinin 1970'li yıllarda işlediği küçük hırsızlık suçlarıyla sürekli polisle başı belada olan Ricardo Levya Muñoz Ramirez'e ait olduğunu tespit etti. Dahası, parmak izi Haziran 1984'te Jennie Vincow'un pencere pervazında bulunan parmak iziyle uyuşuyordu.

Richard Ramirez'i yakalamak aslında o kadar basit olmadı. 31 Ağustos 1985 günü, erkek kardeşini Arizona, Tucson'daki evinde ziyaret etmiş geri dönerken Los Angeles merkezdeki Greyhound otobüs durağındaydı. Köşedeki bir dükkâna uğrayana dek, "arananlar galerisi"ndeki tek suçlunun kendisi olduğunu bilmiyordu. Ramirez'in yüzü dergi rafında duran *LA Opinion* gazetesinin kapağındaydı, dergi bütün rafı dolduruyor-

Polis, Ramirez'in sabıka resmini yayınladı; halktan insanlar onu tanıyınca yakalanmasına yardım ettiler.

du ve onu hemen tanıdılar. Ramirez doğu yönüne doğru kaçtı ve 12 dakika içinde 3 km kat etti. Daha hızlı kaçabilmek için kırmızı renkli bir Ford Mustang'i çalmaya çalıştı fakat aracın sahibi Faustino Pinon tarafından fark edildi ve sürücü koltuğundan sürüklenerek yere atıldı.

Ramirez, kaçmayı başardı fakat yürümekte olan üç kişi, Manuel de la Torres ve küçük kardeşleri Jaime ve Julio Burgoin tarafından yakın takibe alındı. Kovalamaca esnasında, üçü de yere devirene kadar Ramirez'e vurmaya devam etti ve polis gelene kadar Ramirez'i tutmayı başardılar.

İdam Cezası

22 Temmuz 1988 tarihinde jüri seçimiyle başlayan mahkemede Ramirez, 13 cinayet, 5 cinayete teşebbüs, 11 cinsel saldırı ve 14 soygun suçundan yargılandı. 20 Eylül 1989 günü bu suçların hepsinden suçlu bulundu ve California, San Rafael yakınındaki San Quentin Hapishanesi'ndeki gaz odasında öldürülmek üzere idam cezasına çarptırıldı.

Ramirez'in infazı karşısında "Cehennemde şeytanla birlikte olacağım!" dediği söyleniyor.

Buna rağmen, cezaya çarptırılmasından kısa bir süre sonra temyiz başvuruları başladı. Tüm bu yolların tıkanması 17 yıl sürdü (7 Ağustos 2006). Bir ay sonra, 7 Eylül 2006 günü, California Yüksek Mahkemesi, Ramirez'in yeniden yargılanma başvurusunu reddetti. Yirmi yıl sonra Ramirez hâlâ San Quentin Hapishanesi'ndeki ölüm hücresinde bulunuyor. Görünüşe göre şeytan biraz daha beklemek zorunda.*

Ramirez ile 41 yaşındaki Doreen Lioy'un evlilik resimleri, San Quentin Hapishanesi'nin ziyaret odasında çekildi. Remirez orada ölüm hücresindeyken evlendiler.

* Ramirez, 2013 yılında doğal sebeplerle ölmüştür.—e.n.

RICHARD RAMIREZ'IN ZAMAN ÇİZELGESİ

29 Şubat 1960: Richard Ramirez (Ricardo Levya Muñoz Ramirez) beş çocuklu Meksikalı bir ailenin en küçük çocuğu olarak dünyaya gelir, sara hastasıdır.

1973: 13 yaşındaki Ramirez, Vietnam Savaşı gazisi, akli dengesini kaybetmiş olan kuzeni Michael'ın karısını öldürüşüne tanık olur. Çok geçmeden esrar bağımlısı olur ve kana susamış fantezilerini gerçekleştirir.

28 Haziran 1984: Artık satanist olan Ramirez, 79 yaşındaki Jennie Vincow adlı ilk kurbanını Los Angeles'taki dairesinde öldürür. Pencere pervazına parmak izini bırakır.

17 Mart 1985: Ramirez 20 yaşındaki Angela Barrios'a saldırır. Angela hayatta kalır fakat 34 yaşındaki oda arkadaşı Dayle Okazaki öldürülür.

20 Mart 1985: Ramirez 8 yaşındaki bir kızı California, Eagle Rock'ta öldürür.

27 Mart 1985: 64 yaşındaki Vincent Zazzara, California, Eagle Rock'ta Ramirez tarafından vurularak öldürülür. 44 yaşındaki karısı Maxine de vurularak öldürülür ve ölümünden sonra bıçaklanır ve parçalara ayrılır.

15 Nisan 1985: Ramirez 66 yaşındaki William Doi'yi Monterey Park'taki evinde öldürür, 63 yaşındaki karısı Lilian'ı bağlar ve tecavüz eder; Lilian saldırıdan sağ kurtulur.

29 Mayıs 1985: 83 yaşındaki Malvia Keller ve 80 yaşındaki engelli Blanche Wolfe adlı iki kız kardeş Los Angeles, Monrovia'daki evlerinde çekiçle saldırıya uğrarlar. Malvia'ya tecavüz edilir ve öldürülür. Blanche çekiçle saldırıya uğrar fakat ölmez.

30 Mayıs 1985: Ramirez, 41 yaşındaki Ruth Wilson'a California, Burbank'teki evinde tecavüz eder ve 12 yaşındaki oğluna saldırır. Her ikisi de hayatta kalır.

2 Temmuz 1985: 75 yaşındaki Mary Louise Cannon, Arcadia'daki evinde Ramirez tarafından öldürülür. Dövülür, boğazı kesilir ve evi soyulur.

5 Temmuz 1985: Ramirez 16 yaşındaki Whitney Bennett'i demir levyeyle döver. Bennett'e 478 dikiş atılır fakat hayatta kalır.

7 Temmuz 1985: Joyce Lucille Nelson'un cesedi, Monterey Park'taki evinde bulunur.

7 Temmuz 1985: Ramirez, Monterey Park'ta hemşire olan 63 yaşındaki Sophie Dickman'a tecavüz etmeye teşebbüs eder fakat başaramaz. Evini soyduktan sonra oradan ayrılır.

20 Temmuz 1985: Her ikisi de 66 yaşında olan Lela ve Max Kneiding, Los Angeles, Glendale'de Ramirez'in saldırısına uğrar. Ramirez pala kullanır fakat onu da yetersiz bulur. Bunun yerine çifti vurarak öldürür. Palayı daha sonra, her ikisinin cesedini kesmek için kullanır ve evi soyar.

6 Ağustos 1985: Ramirez, 38 yaşındaki Christopher Petersen ve 27 yaşındaki karısı Virginia'nın Los Angeles, Northridge'deki evine girer. Her ikisini de vurur. İkisi de sağ kurtulur.

8 Ağustos 1985: Ramirez, Los Angeles'ta Diamond Bar'da 35 yaşındaki Elyas Abowath'ı ateş ederek öldürür ve 27 yaşındaki karısı Sakina'ya tecavüz eder.

18 Ağustos 1985: Ramirez, 66 yaşındaki muhasebeci Peter Pan ve 64 yaşındaki karısı Barbara'yı San Francisco, Lake Merced'deki evlerinde vurur. Peter ölür, karısı Barbara ise hayatta kalmasına rağmen hayatının geri kalanını yatalak olarak geçirir.

24 Ağustos 1985: William Carns ve 29 yaşındaki nişanlısı Los Angeles'ın güneyindeki Mission Viejo'da Ramirez'in saldırısına uğrar. Carns ciddi şekilde yaralanır fakat iple bağlanan nişanlısı iki kez tecavüze uğrar ve şeytana olan "sevgisini" ilan etmeye zorlanır. Fakat hayatta kalır.

25 Ağustos 1985: Motosikletçi bir delikanlı, turuncu renkli Toyota marka aracın bir önceki gece Mission Viejo'ya gelip oradan ayrıldığını görür ve aracın plaka numarasını polise verir.

27 Ağustos 1985: Toyota marka araç Los Angeles'ın Rampart bölgesinde bulunur ve aracın çalıntı olduğu anlaşılır. Toyota'da bir parmak izi tespit edilir ve bu izin Richard Ramirez'e ait olduğu anlaşılır. Bu parmak izi, Jennie Vincow'un Haziran 1984'te pencere pervazında bulunan parmak iziyle aynıdır.

31 Ağustos 1985: Ramirez, Arizona, Tucson'daki erkek kardeşini ziyaret ettikten sonra Los Angeles'a geri döner. Ramirez'in resmi bir dergide yayınlanır ve Ramirez tanınır. Uzun bir kovalamanın ardından, yoldan geçen üç kişi tarafından yakalanır ve polis gelene kadar tutulur.

22 Temmuz 1988: Ramirez davası için jüri seçimi başlar.

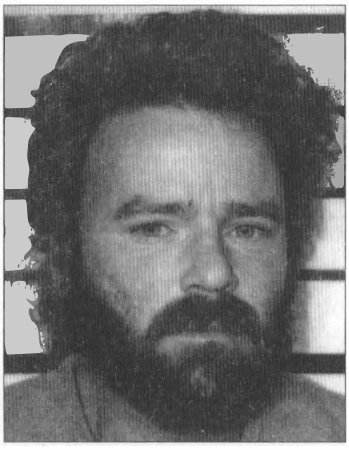
20 Eylül 1989: Ramirez 13 cinayetten, 5 cinayete teşebbüsten, 11 cinsel saldırıdan ve 14 soygundan suçlu bulunur. İdam cezasına çarptırılır.

6 Ağustos 2006: Ramirez son kez temyiz davasını da kaybeder.

7 Eylül 2006: California Yüksek Mahkemesi, Ramirez'in yeniden yargılanma başvurusunu reddeder.

TOMMY LYNN SELLS

Seri Katil ve Saldırgan

ADI SOYADI: **Tommy Lynn Sells**
DOĞUM TARİHİ: **28 Haziran 1964**
KURBAN SAYISI: **6-70**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH: **1985-31 Aralık 1999**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **Missouri, New York, Illinois, Teksas, Amerika Birleşik Devletleri**
TUTUKLANMA TARİHİ: **2 Ocak 2000**
ALDIĞI CEZA: **İdam cezası (zehirli iğne); Sells hâlâ ölüm hücresinde***

Tommy Lynn Sells öldürmeye küçük yaşta başladı. Sells ilk cinayetini işlediğinde 16 yaşında olduğunu iddia ediyor. Tekrar cinayet işlemeden önce beş yıl geçti ve Sells 2000 yılında tutuklanana kadar, 13 eyalette aralarında iki ailenin tamamı olmak üzere en az 22 kişi ölmüştü. Bu bir son olmayabilirdi. Sells gerçek cinayet sayısının itiraf ettiğinden daha fazla olmasıyla övünürdü: Cinayetlerinin yayıldığı bölgeyi tanımlamak için "Atlantik'ten Pasifik'e" sözünü kullanır, toplamda 70 kişinin canını aldığını söylerdi.

Tommy Lee Sells, hasarlı bir çocukluğun tehlikeli bir adamı doğurduğu teorisinin ürkütücü bir örneğiydi. Umursamaz annesi, 1966 yılında 2 yaşındayken Sells'i teyzesi Bonnie Walpole ile yaşaması için gönderdi ve üç yıl sonra Walpole'un Sells'i evlatlık edinmesinin önüne geçmek için çocuğu geri aldı. Sells 7 yaşındayken okuldan kaçıyordu ve bir sonraki yıl kendisini taciz eden adamla zaman geçirmesine izin verildi. Artık düzenli olarak içki içen Sells, 10 yaşında esrara başladı. Yaklaşık 13 yaşındayken Sells büyükannesiyle yattı ve annesine tecavüz etmeye çalıştı. Sonunda, 14 yaşındayken kendi başına kaldı, yük treni ile Birleşik Devletleri gezerken arabalar da dâhil ihtiyacı olan ne varsa çaldı, sokaklarda dilendi veya kısa dönemli çeşitli önemsiz işlerde çalıştı.

Sells, Temmuz 1985'te 21 yaşındayken, Missouri, Forsyth'te bir karnavalda çalıştığı sırada 4 yaşındaki oğlunu sürpriz olarak karnavala getiren 35

* Sells, kitabın yazıldığı tarihten sonra, 3 Nisan 2014'te infaz edildi.—e.n.

yaşındaki Ena Cordt ile tanıştı. Cordt, Sells'i çekici buldu ve aynı gece onu evine davet etti. Anlattığına göre Sells, Cordt ile cinsel ilişkiye girmiş fakat gece kadın Sells'in sırt çantasını soymak üzereyken uyanmıştı. Oğlunun beyzbol sopasını eline alan Sells, kadını öldüresiye dövdü. Tanık olarak kullanılabilir diye oğlunu da öldürdü. Feci şekilde dövülmüş bu iki ceset üç gün sonra bulundu, Tommy Lynn Sells tabii ki çoktan kaçmıştı. Cesetler bulunduğunda kendisinin başka bir yerde olduğunu kanıtlamak, aslında Sells'in tekniğinin bir parçasıydı.

Canavar Ruhlu Katil

İki yıl sonra, Mayıs 1987'de, 28 yaşındaki Suzanne Korcz ve erkek arkadaşı arasında kavga çıktığında Sells, görünüşe göre New York, Niagara'da, Lockport semtindeki bir bardaydı. Korcz öfkeyle çıktı ve kayıplara karıştı. Kemikleri 1995'te Niagara Şelalesi'nin Amerikan sınırının uzun, dik yamacının dibinde bulundu. Yedi yıl sonra 2002'de Sells, Korcz'u öldürdüğünü dedektiflere itiraf etti. Kurbanı tanımlaması ve kızın ortadan kaybolma koşullarına ilişkin anlattıkları, dedektifleri en azından bu kez Sells'in doğruyu söylediğine inandırdı.

Ne var ki Sells'in serüvenlerine ilişkin anlattıklarının güvenilmez olduğunun ortaya çıkması çok daha sık yaşanan bir durumdu. Ancak Sells'in öldürme yönteminin vahşiliği şüphe götürmezdi. Dört kişilik Dardeen ailesini 1987'de Missouri, St Louis'e 129 km uzaklıktaki Illinois, Ina'da öldürdüğünde bu bir kez daha ortaya çıktı.

Anlattığına göre, kendisini karavanına davet eden Keith Dardeen ile bir kamyon durağında tanışmıştı. Dardeen'i tanıyan akrabaları ve diğer insanlar onun anlattıklarını hiç de inanılır bulmadılar. Dardeen suç ve suçlulardan aşırı derecede korkardı ve özellikle hamile karısı ve üç yaşındaki çocuğunun bulunduğu karavanına bir yabancıyı davet etmesi pek olası değildi. O esnada Sells alkolikti ve uyuşturucu bağımlısıydı: Tercihi eroindi fakat elinde olan her türlü maddeyi kullanırdı. Alkol ve uyuşturucu arasındaki Sells, Keith Dardeen'in de gözünden kaçmayacak şekilde sürekli sersem bir hâldeydi.

Her nasıl olduysa, bir şey şiddetli öfkeyi ateşledi ve Sells karavana girince öldürmeye başladı. Sells, Keith Dardeen'i Ina yakınlarındaki bir yerde öldürmüş olabilir, cesedi Şükran gününden kısa bir süre önce avcılar tarafından orada bulundu. Dardeen kafasından vurulmuştu ve katil cinsel or-

ganını keserken neyse ki çoktan ölmüştü. Sells karısı Elaine'e tecavüz etti ve sopayla döverek öldürdü. Sells, küçük Pete'i de öldürdü. Saldırı esnasında Elaine prematüre doğum yaptı ve kızını dünyaya getirdi: Sells onu döverek öldürmeden önce küçük bebek sadece birkaç dakika yaşadı.

Kişilik Bozuklukları

Görünüşe göre Tommy Lynn Sells kendini iyice kaptırdı ve bunu 1988-1989 yıllarında daha fazla cinayet izledi. Araştırmacılara söylediğine göre, Sells, ABD'de bir yerden başka bir yere giderken gerçek anlamda aşırıya kaçtı. Sells, New Hampshire'da genç bir kızı, Idaho'daki İkiz Şelaleler yakınında bir köprüde bir kadını ve üç yaşındaki oğlunu öldürdüğünü iddia etti. Arizona'ya giderken, Tucson'daki evsizler kampında bir esrar kavgasına karıştı ve 51 yaşındaki Kent Lauten adlı bir adamı bıçaklayarak öldürdü. Akabinde California, Truckee'de bir hayat kadınını, Oregon'da bir kadın otostopçuyu öldürdü.

12 Ocak 1990 günü Tommy Sells, Wyoming, Rawlings'te bir kamyon çaldı, tekerleklerini genç bir çifte sattı ve parayı uyuşturucu madde almak için kullandı. Hırsızlıktan aldığı başka şeylerle birlikte demiryolu yakınına saklandı. Burada atlayıp bineceği ve bir sonraki durağına gideceği bir yük treni bekledi. Sells, aldığı uyuşturucu maddelerden uçmuş hâldeydi ve yük treni geldiğinde trene binmeye çalışırken sendeledi. Onun bu yalpalayan hâlini bir polis memurunun görmesi Sells için iyi olmadı ve halka açık yerde toplumun huzurunu bozacak şekilde sarhoş olmaktan ve üstünde çalıntı eşya bulundurmaktan tutuklandı. Sonuç, 16 aylık hapis cezası oldu.

Aslında hapishanede sadece 12 ay geçirdi fakat bu 12 ay kabus gibiydi. Aldığı uyuşturucu maddeler Sells'e kişilik bozukluğu, psikoz ve madde bağımlısı teşhisi konmasına neden olan kaygı atakları ve halüsinasyonlar yaşamasına neden oldu. Psikiyatristlerin verdiği ilaçlar uyuşmuş beynine iyi geldi fakat sürekli öldürme dürtüsünün önüne geçemedi. Serbest bırakıldığında, Eylül 1991'de Margaret McClain ve kızını Batı Virginia, Charleston'da öldürerek cinayet işlemeye devam etti.

Sells Mayıs 1992'de hâlâ Charleston'daydı, caddelerde yiyecek dileniyordu ve üzerinde "Açım. Karın tokluğuna çalışırım." yazan bir kâğıt taşıyordu. Yirmi yaşındaki genç bir kadın, Sells'e acıdı. Onu eve götürüp yiyecek ve kıyafet verdi. Sells kıza tecavüz etti ve kızı defalarca bıçakladı. Fakat kız ona direndi, bıçağı eline geçirmeyi başardı ve Sells'i 23 kez bıçakladı. Sells eline geçirdiği

piyano taburesiyle kızı dövdü ve öldüğünü düşünerek oradan ayrıldı. Fakat kız sağ kurtuldu ve Sells'in kendisine saldıran kişi olduğunu teşhis etti. Kasten adam yaralamaktan yargılanan Sells suçlu bulundu ve Batı Virginia'daki eyalet hapishanesinde 10 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Hapiste 4 yıldan daha az yattı fakat 1997 yılının Mayıs ayında tahliye edilmeden önce Sells'e manik depresif olarak da bilinen bipolar bozukluk teşhisi kondu. Sells ayrıca Nora Price adlı bir kadınla evlendi. Hapisten çıktıktan sonra çift Tennessee'ye taşındı. Price, çok geçmeden hamile kaldı ama cinayet işleme alışkanlığıyla ülkeyi boydan boya gezmeye devam eden kocası tarafından terk edildi. Sells daha sonradan Ekim 1997'de, Stephanie Mahaney adlı 13 yaşındaki bir kızı Missouri, Springfield yakınlarında boğduğunu ve cesedini göle attığını iddia etti.

Her Şeyin İtirafı

Sells, 1997 kışında, "en iyi aile eğlencesi" olarak reklamı yapılan The Heart of America karnavalına katıldı. Sells dönme dolabı çalıştırıyordu ve karnavalı kentler arası taşıyan kamyonlardan birini kullanıyordu. Karnaval 1998 Şubat ayının sonunda Teksas, Del Rio'ya ulaştı; burası Meksika sınırında, Amistad Resorvoir barajının aşağısında bir kasabaydı. Sekiz gün süren karnaval boyunca gelen ziyaretçilerden biri de dört küçük çocuk annesi 28 yaşındaki Jessica Levrie idi. Levrie Sells'e âşık oldu ve görünüşe göre duyguları karşılıklıydı. Sells son gününde karnavaldan ayrıldıktan sonra Del Rio'ya döndü. 31 Mart 1998'de karavanda yaşayan Levrie ve çocuklarına katıldı. Birkaç gün sonra Tennessee'deki Nora Price, oğlunu dünyaya getirdi.

Sells yerleşmeye karar verdikten sonra, Del Rio kentinde bulunan Amigo Auto Sales adlı bir dükkânda ikinci el araba satıcısı oldu ve 1998 yılının Ekim ayında Levrie ile evlendi. "Yeniden doğmuş bir Hristiyan" olan Levrie, Sells ile başa çıkabilecek son kadındı. Sells ondan habersiz içki içmeye, uyuşturucu madde kullanmaya, nerede olduğu hakkında yalan söylemeye ve isteyerek adam öldürmeye devam etti.

Sells'in kurbanlarından biri Memphis'in 121 km kuzeydoğusunda, Tennessee, Gibson'da yaşayan 32 yaşındaki bir kadındı. Sells, 4 Nisan 1999 günü kadının karavanına zorla girdi, tecavüz ettikten sonra kadını öldürdü; ayrıca 8 yaşındaki kızını da öldürdü. Sells iki hafta sonra Teksas'a döndü fakat Jessica Levrie'ye gitmedi. Bunun yerine festival için San Antonio'ya yeni gelmiş olan karnavala katıldı. San Antonio'da cinayete başlamak için çok zaman kaybetmedi. Dokuz

Lockport, New York, Mayıs 1987: Sells 20 yıl boyunca kurban arayarak Amerika'yı gezdi. New York, Lockport'a gitti, orada 28 yaşındaki Suzanne Korcz'u öldürdü. Korcz bir barda erkek arkadaşıyla tartışmıştı, Sells bundan yararlandı. Cesedini Niagara Şelalesi'ne attı.

Charleston, West Virginia, 1991 ve 1992: 1991'de hapisten çıkan Sells, West Virginia, Charleston'da adam öldürmeye geri döndü. Eylül ayında Margaret McClain ve kızı Pamela'yı öldürdü. Mayıs ayında 20 yaşında bir kadına tecavüz edip bıçakladı, kadın hayatta kaldı, onu teşhis etti ve hapse geri girmesini sağladı.

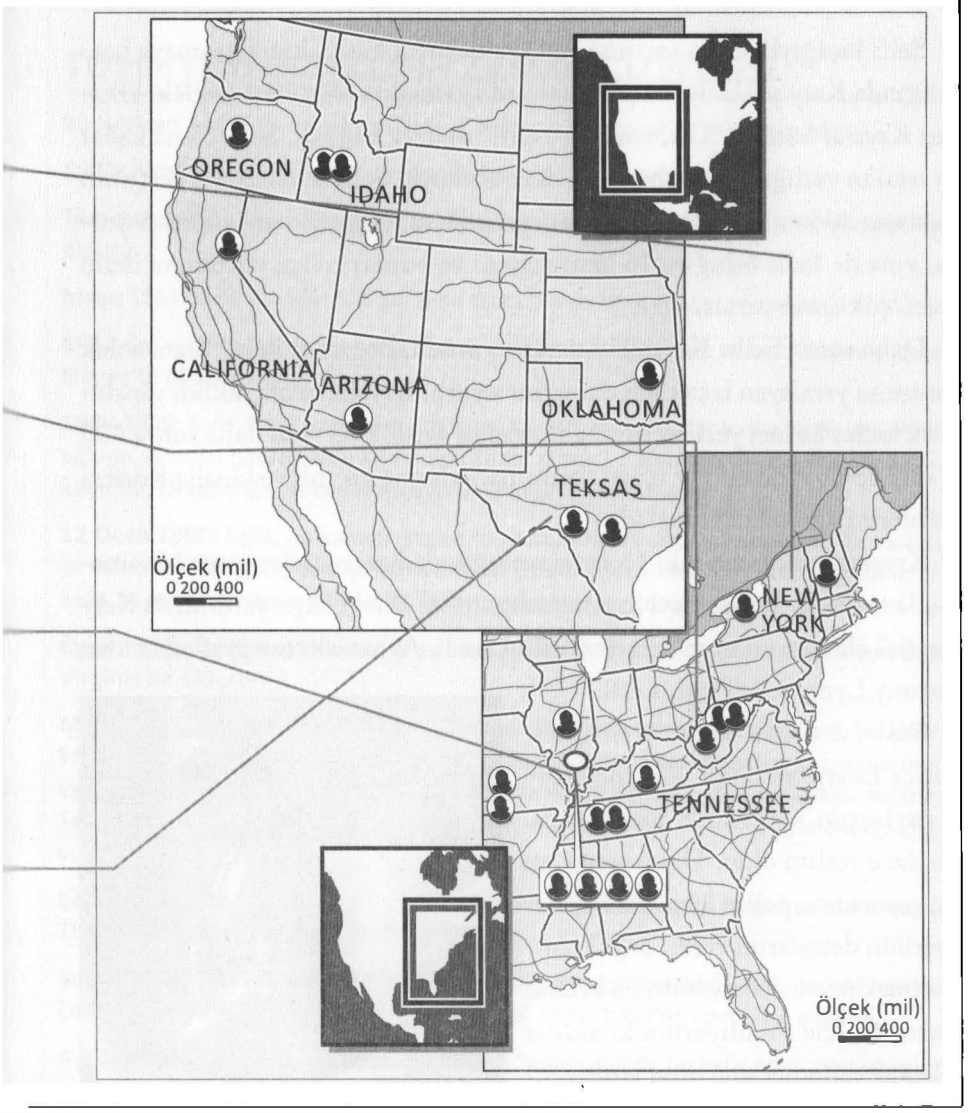
Ina, Illinois, 1987: Sells en vahşi cinayetlerinden birini 1987'de Illinois, Ina'da işledi, bütün bir aileyi öldürdü. Keith Dardeen'e ateş edip öldürdü, hamile karısı Elaine'e tecavüz etti ve sopayla dövdü, kadın saldırı sırasında doğum yaptı ve Sells hem yeni doğan bebeği hem de 3 yaşındaki oğullarını öldürdü.

Del Rio, Teksas, 1998: Sells 1998'de yeni karısı Jessica Levrie ile Teksas, Del Rio'ya yerleşmiş gibi görünüyordu ama başka cinayetler işledi. Aralık 1999'da yakınlardaki Guajia Körfezi'nde 12 yaşındaki Katy Harris'i öldürdü ve arkadaşı Krystal Surles'i ağır biçimde yaraladı, kız daha sonra Sells'in aleyhine tanıklık yaptı.

ANAHTAR: Tommy Lynn Sells'in kurbanları

yaşındaki Mary Bea Perez'i 18 Nisan'da kaçırdı ve öldürdü; küçük kızın tahrip edilmiş cesedi on gün sonra San Antonio Deresi'nde bulundu.

Kentucky, Lexington'a gitmek için doğuya doğru yola çıkan Sells, 13 yaşındaki Haley McHone adlı kıza Lexington Parkı yakınlarındaki ormanlık alanda tecavüz edip boğmadan bir süre önce, gündelik işlerde çalıştı. Son kurbanının cesedi bulunduğunda Sells Del Rio'ya geri dönmekteydi. Jessica Levrie'nin yanına gitmeden önce Oklahoma, Kingfisher'a uğradı ve orada 14 yaşındaki Bobby Lynn Wofford adlı bir başka kıza tecavüz edip öldürdü.

En sonunda Del Rio'ya ve Jessica Levrie'ye dönen ve aslında tam bir ateist olan Tommy Lynn Sells, dine yöneliyormuş gibi gözüktü; Grace Community Kilisesi'ne düzenli olarak gitmeye başladı. O dönemde, Terry Harris, karısı Crystal ve 12 yaşındaki kızları Katy ile tanıştı. Sells, 31 Aralık 1999 günü saat 16:00'da, Harris'in evde olmadığını bildiği vakitte ailenin Del Rio'nun batısındaki Guajia Körfezi'nde duran karavan evine gitti ve dışarı park etti. Yanında silah olarak 30 cm'lik bir bıçak vardı. Karavana açık olan ön pencereden girdi ve iki katlı ranzanın alt katında uyumakta olan Katy'i bulana kadar odaları aradı.

Sells bıçağıyla kızın şortunu ve iç çamaşırını kesip, kızı okşamaya başladığında Katy şokla uyandı. Üst ranzada yatmakta olan 10 yaşındaki arkadaşı Krystal Surles'e "Git, annemi çağır!" diyerek bağırdı. Sells o ana kadar Krystal'ın varlığından habersizdi. Kız korkuyla Sells'in bıçağıyla Katy'nin boğazını iki kez kesişini izledi. Katy yere düştü, boğazından kan fışkırıyordu, yine de Sells bıçağını 16 kere sağladı ve bunların üçü vücudunu delip geçen çok derin yaralar açtı.

Daha sonra Sells, Krystal'in üstüne yürüdü, boğazını kesti, kızın soluk borusunu yaralayan bıçak şah damarını sıyırdı. Krystal'ın ölü taklidi yapabilecek kadar bilinci yerindeydi. Sells oradan ayrıldı. Krystal daha sonra 400 m sürünerek yandaki eve ulaştı, komşuları alarma geçirdi ve Guajia Körfezi polislerini aramalarını sağladı.

Krystal'in boğazındaki 13 cm uzunluğunda hasar saatler süren bir ameliyatla onarıldı. Konuşmayı başaramadığı hâlde kalem kâğıt yardımıyla Katy Harris'i öldüren adamın detaylı eşkalini verdi. Ayrıca altı fotoğraf arasından Tommy Lynn Sells'i teşhis etti.

Sells, 2 Ocak 2000 tarihinde, Jessica Levrie ve onun dört çocuğuyla paylaştığı karavanda tutuklandı. Sessizce teslim oldu. Daha sonra ise hiç susmadan, polise 20 yıllık suç kariyerinin detaylarını verdi. Sells'i temsil etmek üzere görevlendirilen avukat Victor Garcia: "Anlıyorum ki aklına gelen ne varsa her şeyi itiraf etmişsin," dedi.

Sells, 2000 yılında Teksas, Del Rio'da mahkemenin dışındayken. Dövmelerini saklayan takım elbisesiyle muhafazakâr kıyafeti, kanıtları alt etmeye yetmedi.

Sonuç olarak, Eylül 2000'de Del Rio'da görülen üç günlük mahkemede delil sıkıntısı olmadı. Jürinin suçludur kararı vermesi ve zehirli iğne ile öldürülmesini teklif etmesi bir saatten fazla sürmedi. Daha sonra Sells, 1982'den beri ABD'de en fazla suçlunun infaz edildiği Teksas, Livingston'daki hapishaneye gönderildi. Ölüm cezasını erteletmenin yöntemini detaylı uzun itiraflar yaparak sürdürmekte bulan Sells, bugün hâlâ ölüm hücresindedir.*

* Tommy Lynn Sells, kitap yazıldıktan sonra, 2014'te zehirli iğne ile idam edilmiştir.—e.n.

TOMMY LYNN SELLS'İN ZAMAN ÇİZELGESİ

28 Haziran 1964: Tommy Lynn Sells, California, Oakland'da dünyaya gelir.

1980: İtirafına göre, Sells ilk cinayetini 16 yaşında işlemiştir.

Temmuz 1985: Sells, 35 yaşındaki Ena Cordt ve 4 yaşındaki oğlunu Missouri'de öldürür.

Mayıs 1987: Sells, 28 yaşındaki Suzanne Korcz'u New York, Niagara Şelalesi'nde öldürür.

1987: Sells, Keith Dardeen, karısı Elaine, 3 yaşındaki oğlu Pete ve yeni doğmuş kızını Illinois'te öldürür.

1988-1989: Sells, New Hampshire'da genç bir kızı, Idaho'da bir kadın ile üç yaşındaki oğlunu, Arizona'daki evsizler kampında Kent Lauten'i, California, Truckee'de bir hayat kadınını, Oregon'da bir otostopçuyu öldürdüğünü itiraf eder.

12 Ocak 1990: Sells, halka açık yerde toplumun huzurunu bozacak şekilde sarhoş olmaktan ve üstünde çaldığı kamyona ait çalıntı eşya bulundurmaktan tutuklanır. Sells 16 aylığına hapse gönderilir fakat parmaklıklar ardında sadece 12 ay kalır.

Eylül 1991: Tahliye edildikten 9 ay sonra Sells, Margaret McClain'i ve kızını Batı Virginia'da öldürür.

Mayıs 1992: Sells Batı Virginia'da 20 yaşındaki bir kıza tecavüz eder ve onu bıçaklar, kız sağ kurtulur ve Sells'i teşhis eder. Sells kasıtlı adam yaralamaktan suçlu bulunur ve 4 yıl hapis yattıktan sonra 1997'de tahliye edilir. Sells hapishanedeyken evlenir. Tennessee'ye taşındıktan sonra Sells karısını terk eder ve seyahatlerine kaldığı yerden devam eder.

Ekim 1997: Sells, 13 yaşındaki Stephanie Mahaney'i Illinois'te boğar ve daha sonra The Heart of America karnavalına katılır.

Şubat 1998: Teksas'ın Del Rio kentine kadar giden karnavalda, 28 yaşındaki Jessica Levrie ve dört küçük çocuğuyla tanışır. Sells, Ekim 1998'de Levrie ile evlenir.

4 **Nisan 1999:** Sells, 32 yaşındaki bir kadına Tennessee'de tecavüz eder, onu ve sekiz yaşındaki kızını öldürür.

18 Nisan 1999: Teksas'a dönen Sells, 9 yaşındaki Mary Bea Perez'i ve akabinde Kentucky'de 13 yaşındaki Haley McHone'u, Oklahoma'da 14 yaşındaki Bobby Lynn Wofford'u kaçırır ve öldürür.

31 Aralık 1999: Sells, Teksas'ta 12 yaşındaki Katy Harris'i öldürür ve 10 yaşındaki Krystal Surles'i ağır yaralar. Fakat Krystal sağ kurtulur ve Sell'i bir fotoğraftan teşhis eder.

2 Ocak 2000: Sells tutuklanır ve detaylı ve uzun itiraflarına başlar.

Eylül 2000: Üç gün süren mahkemeden sonra Sells, cinayetten suçlu bulunur ve zehirli iğneyle idam cezasına çarptırılır.

KENNETH ERSKINE

Stockwell'in Adam Boğucusu

ADI SOYADI: **Kenneth Erskine**
DOĞUM TARİHİ: **1962**
KURBAN SAYISI: **7 yaşlıyı öldürdü ve birini daha öldürmeye teşebbüs etti**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH: **Nisan 1986-Temmuz 1986**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **Çoğunlukla Londra'nın güneyi, bazen de Londra'nın kuzeyi**
TUTUKLANMA TARİHİ: **28 Temmuz 1986**
ALDIĞI CEZA: **7 kez müebbet hapis cezası**

Diğer birkaç seri katil gibi Kenneth Erskine de, fantezi ve gerçeğin karıştığı kendi iç dünyasında yaşayan, "yalnızlığı seven biri"ydi. Erskine aynı zamanda geri zekâlıydı, 24 yaşındayken psikiyatristler zekâ yaşının 11 veya 12 olduğunu belirlemişti. Erskine suç hayatına soyguncu olarak başladı fakat aslında cinsel psikopattı. En sonunda ve muhtemelen kaçınılmaz bir şekilde Erskine daha ciddi suçlara yöneldi ve Londra'nın çeşitli bölgelerinde en az yedi kişiyi öldürdü. Ardından para, mücevher ve nakit karşılığında satabileceği her türlü eşya için bu insanların evlerini soydu.

1962 yılında doğan Kenneth Erskine "zor" bir çocuktu, kontrol altına alınması güçtü ve bazen de tehlikeli biçimde ne yapacağı belli olmayan biriydi. Bunu, üç oğlu daha olan İngiliz annesi ve Antigualı babasına birçok kez kanıtladı. En sonunda ailesi onu terk etti ve bir daha da nadiren görüştü. Londra'nın güneybatısında yer alan Putney'deki varlıklı aile evinden kovulduktan sonra, Erskine çeşitli bakım evlerinde kaldı ve uyum problemi olan çocukların gittiği özel okullara gönderildi. Şiddet eğilimi ve fantezileri buralarda iyice belirginleşti. Sürekli olarak öğretmenlere, öğrenci arkadaşlarına saldırdı ve bir keresinde yüzme havuzuna gittiklerinde birkaç çocuğu boğmaya çalıştı.

Erskine, okuldan ayrıldıktan kısa bir süre sonra Rastafari oldu fakat suç kariyerine soyguncu olarak başladığında tarikatın diğer üyeleri onu reddetti. Erskine, 10 tane banka ve müşterek tasarruf hesabı açacak kadar parayı bir araya getirmekte başarılı olduğu hâlde, sık sık yakalandı ve birkaç kez

hapiste yattı. Daha sonra cinayete yöneldiğinde yakalanması zorlaştı, 1986 yılında 4 ay içinde yedi yaşlı emekliyi öldürmeyi başardı.

Cinayet Fark Edilmiyor

Kenneth Erskine ilk cinayetini Londra'nın iç kısımlarında, Charing Cross'un 3,9 km güney doğusunda yer alan Stockwell semtinde işledi. Gazeteler onu hemen "Stockwell'in Adam Boğucusu" olarak adlandırdı fakat Erskine faaliyetlerini bu bölgeyle sınırlamadı. Londra'nın güneybatısında, Wandsworth'ta, 9 Nisan 1986 günü 78 yaşındaki Eileen Emms'in evine girdi. Emms pek çok bakımdan, Erskine'in tercih ettiği kurbanlara benziyordu. Yalnız yaşayan bu yaşlı emekli kadın, açık bıraktığı veya sıkı kapatmadığı pencerelerin veya kilitlemediği kapıların yarattığı tehlikenin farkında değildi, bu yüzden de çok savunmasızdı. Erskine eve muhtemelen açık bir pencereden girdi. Daha sonra yaşlı kadını boğdu ve cinsel tacizde bulundu.

Erskine'in kurbanlarının yüzleri yaşlıları tercih ettiğini ortaya koyuyor. Bazıları bakım evlerinde zayıf düşmüş hâldeyken, diğerleri evlerindeki güvenlik konusuna pek önem vermiyordu.

Kadının cesedi bulunduğunda ilk başta cinayetten şüphelenilmedi: Darp izi yoktu ve yalnız yaşayan yaşlı bir kadının ölümü ne yazık ki o kadar da olağan dışı değildi. Hatta cesede otopsi yapan doktor, kadının üç gün önce

öldüğüne karar verdi ve ölüm kaydına ölümün doğal yoldan gerçekleştiğini yazdı ve imzaladı. Fakat daha sonra Emms'in evindeki portatif televizyonun kayıp olduğu anlaşıldı ve polis çağrıldı. Otopsi, kadının boğulmasının yanı sıra tecavüze de uğradığını, yani cinayete kurban gittiğini ortaya çıkardı.

Erskine, ikinci kurbanı 67 yaşındaki Janet Cockett'ı hedef almadan önce iki ay saklandı; Cockett Wandsworth'ta yaşadığı toplu konutta kiracılar derneği yöneticisiydi. Erskine, 9 Haziran 1986 tarihinde pencereden eve girip Cockett'i boğdu, daha sonra camda avuç izi bulundu.

Suçüstü Yakalanıyor

Erskine üç ay kadar sonra, 27 Haziran'ın ilk saatlerinde, Londra'nın güneyinde Clapham'da Cedars yolu üzerindeki yaşlılar evine girdi ve emekli mühendis Frederick Prentice'in uyuduğu odaya yöneldi. Bay Prentice koridorda duyduğu ses üzerine uyandı ve Erskine'in odasına girdiğini gördü. Baş ucundaki lambayı açmayı başardı fakat Erskine adam yatarken üstüne atladı. Erskine yaşlı adamın göğsüne çöktü, nefes borusunu tuttu ve sıkmaya başladı. Daha sonra sıkmayı bıraktı ve "Öldür, öldür, öldür!" diye mırıldanarak yeniden sıktı. Yatağın yanı başında bir alarm düğmesi vardı ve Bay Prentice kolunu uzatarak düğmeye basmayı başardı. Alarmdan ses gelmedi fakat Erskine korktu ve koşarak odadan çıktı.

Bir sonraki gün, 28 Haziran'da Erskine, hem Bay Prentice'de yaptığı hatayı yapmadı hem de Stockwell'deki Stockwell Park Crescent'te yer alan Somerville huzurevindeki bitişik odalarda kalan yaşlıları öldürerek çifte cinayet işledi. Bu kez Erskine gece vardiyasındaki memurlar tarafından fark edildi. Polis çağrıldı fakat Erskine onlar gelmeden gözden kayboldu. Hem 84 yaşındaki Valentine Gleim hem de 94 yaşındaki Zbigniew Strabawa boğulmuş ve cinsel tacize uğramıştı. Görünüşe göre Erskine, Bay Prentice üzerinde uygulamaya çalıştığı tekniğin aynısını kullanmıştı. Yatakta uzanan yaşlıların göğsüne çökmüş, sol eliyle ağızlarını kapatmış ve soluk borularını sıkmıştı. Otuz saniye sonra bilinçlerini kaybetmişler ve iki veya üç dakika içinde de ölmüşlerdi. Ayrılmadan önce havlu ve elektrikli tıraş makinesi kullanan katil, yıkanıp tıraş olmuşa benziyordu.

Öldürülen dört kurbandan sonra "Stockwell'in Adam Boğucusu" olayı, Londra Emniyet Müdürlüğü Dedektif Masası'nda büyük bir ciddiyetle ele alındı. Cinayet birimi şefi Dedektif Kenneth Thompson, emrindeki 200'den

fazla dedektifle birlikte olayı araştırmakla görevlendirildi. Thompson'ın ilk işi sivil polisleri Londra'da bulunan çok sayıdaki huzurevini gece boyunca yakından izleyebilecekleri yerlere yerleştirmek oldu.

Erskine'in cinayetleri o zamana dek Londra'nın içinden akan Thames Nehri'nin güneyinde gerçekleşmişti. Erskine nehrin kuzeyine yönelerek ve sonraki cinayet mahalli olarak Islington'u seçerek polislerden kurtuldu. Islington, Londra'nın iç kesimlerinde yer alan, elit ve 1980'lerin ünlü bir semtiydi. Seksen dört yaşındaki William Carmen de burada, Marques Evleri'ndeki dairesinde yaşıyordu. Erskine, 8 Temmuz 1986'da daireye girdi ve diğer kurbanlar gibi Bay Carmen'i de hem boğdu hem de ona cinsel tacizde bulundu. Daha sonra, yaşlı adamın evini nakit para için yağmaladı, polis geldiğinde yaklaşık 600 sterlin ve katil kayıptı.

Erskine'in altıncı kurbanı, Stockwell'de Overton binasındaki bir odalı "küçücük dairesinde" 20 Temmuz 1986'da öldürülen 74 yaşındaki William Downes idi. Çok fazla cinayet işledikten sonra muhtemelen dikkatsizleşen Erskine, bahçe kapısında ve Downes'un evindeki mutfak duvarında avuç içi izini bıraktı. Fakat 1986 yılında, suç tespiti için kullanılan ileri teknolojili yöntemler, parmak izi için mümkün olduğu hâlde avuç içi izinin bilgisayar diskine aktarılmasını mümkün kılmıyordu. Bu nedenle Londra Emniyet Müdürlüğü Dedektif Masası dedektifleri, avuç izini kayıtlardaki avuç izleriyle eşleştirmek için dört milyon dosyayı elle tek tek araştırmak gibi oldukça yorucu bir işe girişti.

Sadece Londra'da gerçekleşen soygun ve küçük suçlara yoğunlaşarak çember daraltıldığı hâlde araştırma üç ay sürdü. En sonunda izler, o zamana kadar polis tarafından sadece hırsızlık ve küçük suçlardan dosyası kabarık olan, küçük çaplı bir suçlu olarak tanınan Kenneth Erskine'inkiyle uyuştu. Erskine'i aradıklarını bilmek bir şey; onun nerede olduğunu bilmek ise başka bir şeydi. Erskine adresi bilinmeyen, başıboş gezen biri olmuştu ve Londra, yüzlerce ucuz pansiyonun yanında Erskine gibi evsizlerin yasa dışı olarak kaldıkları terk edilmiş binalarla doluydu. Erskine son cinayetini tam da polis onu ararken işledi.

Sınırlı İşbirliği

Seksen yaşındaki dul Florence Tisdall, Londra'nın güneybatısında, Putney Köprüsü yakınında elit bir yer olan Ranelagh Gardens'taki bir huzurevinde yaşıyordu. Orada çalışan bir işçi tarafından 24 Temmuz 1986'da ölü bulun-

Stockwell, Haziran ve Temmuz 1986: Erskine, Haziran ve Temmuz 1986'da Londra'nın güneyindeki bu bölgede üç kişiyi öldürdükten sonra "Stockwell'in Adam Boğucusu" olarak bilinir oldu. İlk ikisi bir yaşlı bakım evinde kalan iki Polonyalıydı, diğer kurbansa tek odalı bir dairede yalnız başına yaşıyordu.

Islington, 8 Temmuz 1986: Erskine, Islington'da en kârlı cinayetlerinden birini işledi. Seksen dört yaşındaki William Carmen'i dairesinde öldürdükten sonra 600 pound nakit parasını aldı. Bu, Erskine'in daralan polis kuşatmasından kaçmaya çalışırken Thames Nehri'nin doğusunda işlediği tek cinayetti.

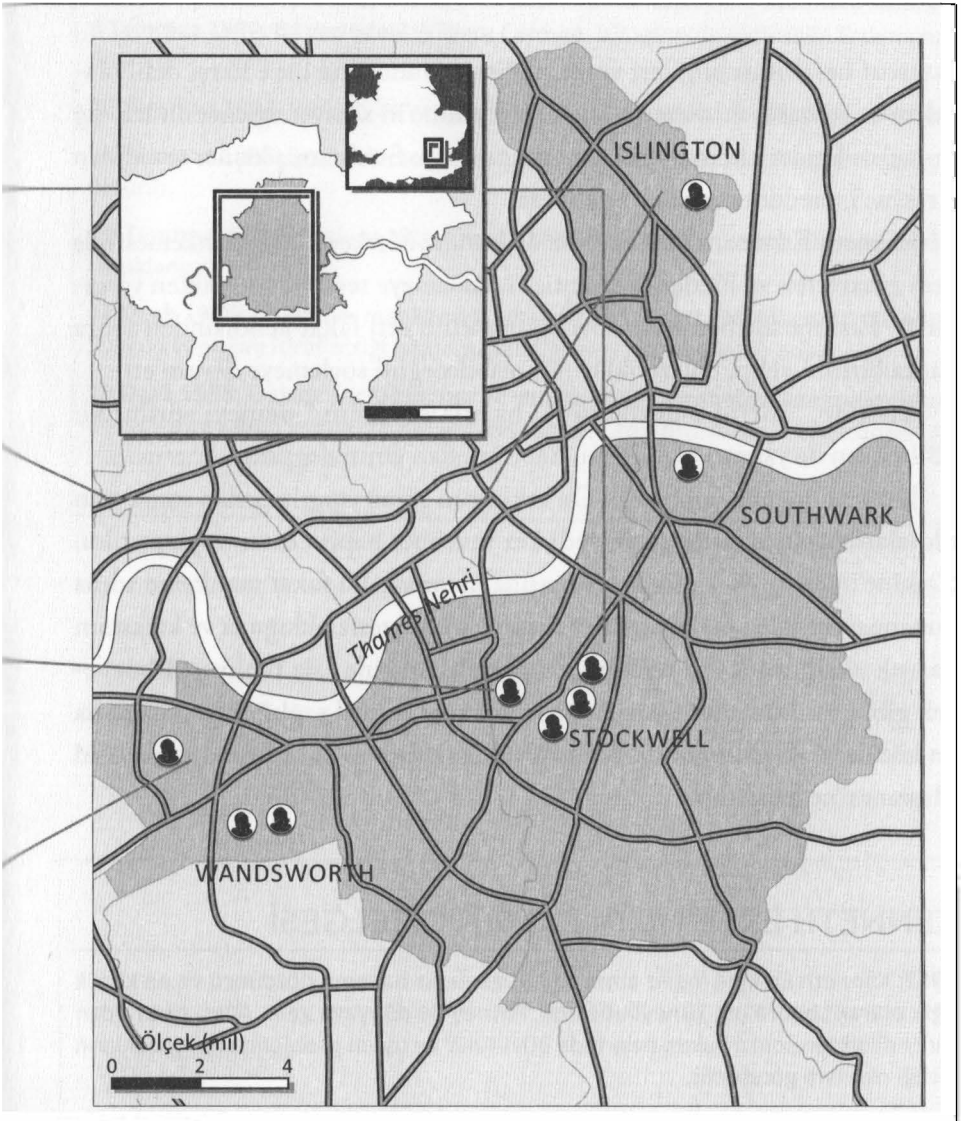
Clapham, 27 Haziran 1986: Erskine'in ölümcül ziyaretlerinden hayatta kalmayı başaran tek kişi, Clapham'deki yaşlılar evinde kalan Frederick Prentice oldu. Erskine'in elleri adamın boğazındayken kurbanının alarm butonuna bastığını gördü. Sessiz olmasına rağmen bu Erskine'in kaçmasına yetti.

Putney, 27 Temmuz 1986: Erskine, yıllar önce anne babasının onu aileyi terk etmeye zorladığı Putney'de tek bir cinayet işledi. Bu onun son kurbanı oldu. Seksen yaşındaki Florence Tisdall, Putney Köprüsü yakınlarında bir huzurevinde yaşayan dul bir kadındı.

ANAHTAR: Kenneth Erskine'in kurbanları

du. Öncekiler gibi yaşlı kadın da boğulmuş ve tecavüze uğramıştı. Ayrıca katil kadının göğsüne çöktüğü için iki kaburgası kırılmıştı.

Londra Emniyet Müdürlüğü Dedektif Masası sadece dört gün sonra umutsuzca peşinden koştukları zafere ulaştı. Polis Kenneth Erskine'in Londra'nın merkezine yakın Southwark'taki Sosyal Güvenlik şubesinden işsizlik maaşı aldığını ortaya çıkardı. Ödeme her hafta yapılıyordu ve Erskine bir sonraki maaşını 28 Temmuz'da alacaktı. Dedektifler şubeye gönderildi. Tüm yapmaları gereken Erskine'in ortaya çıkmasını beklemek, kuyruğa girmek ve

onu tutuklamaktı. Dedektifler bileğine kelepçe takarken Erskine ne itiraz etti ne de ayak diredi.

Fakat Erskine basit bir şekilde gözaltına alınmasına rağmen onu sorgulamak hem yorucu hem de oldukça moral bozucuydu. Erskine pencereden dışarı bakmayı, gülmeyi ve hatta mastürbasyon yapmayı tercih ettiğinden sorulan sorulara cevap veremedi. Bu durumda polisin elinde bağımsız bir delil olması bir şanstı. Erskine tutuklandığında üstünde soygunlar ve seri cinayetlerden elde ettiği 2.000 sterlinin yanı sıra on tane banka ve müşterek

tasarruf hesabının bilgileri vardı. Polisin elinde Erskine'e karşı delil olarak avuç izi vardı ve daha da önemlisi Erskine'in cinayet eğlencesinden sağ kurtulan Frederick Prentice'in tanıklığı vardı: Sıralanmış kişiler arasından Erskine'i tereddüt etmeden teşhis etti.

Kenneth Erksine, 12 Ocak 1988'de Londra Merkez Ceza Mahkemesi'nde yedi cinayetten ve Frederick Prentice'i öldürmeye teşebbüs etmekten yargılandı. Erskine kurbanlarını soyduğunu itiraf etti fakat kendisinden sonra başka birinin gelip, onları öldürmüş olabileceğini söylemeye devam etti.

Erskine, "Birini öldürdüğümü hatırlamıyorum," demeyi sürdürdü: "Bilmeden de yapmış olabilirim. Yaptığımdan emin değilim."

Jüri ona inanmayı reddetti. On sekiz gün süren yargılamadan sonra tüm iddialardan suçlu bulundu ve yedi kez müebbet hapis cezasına çarptırıldı. Erskine'in en az 40 yıl hapis yatmasına karar verildi fakat mahkeme adına onu muayene eden psikiyatristler Erskine'in dengesiz olduğuna ve kafasının karışık olduğuna karar verdiler, dolayısıyla Erskine asla tahliye edilmeyecek gibi gözüküyordu. Gerçekten de Erskine'in akıl sağlığı zamanla daha da kötüleşti ve en sonunda Berkshire, Crowthorne'daki Broadmoor Akıl Hastanesi'ne kapatıldı.

KENNETH ERSKINE'İN ZAMAN ÇİZELGESİ

1962: Kenneth Erskine İngiliz anne ve Antigualı bir babanın dördüncü ve en küçük oğlu olarak Londra'nın güneybatısında, Putney'de dünyaya gelir. Ailesi tarafından terk edildikten sonra bakım evlerinde büyütülür ve uyum problemi olan çocukların gittiği okullara gönderilir.

1978 Civarı: Erskine okulu bıraktıktan sonra soygunculuk kariyerine başlar.

9 Nisan 1986: Erskine 78 yaşındaki Elleen Emms'i Londra, Wandsworth'ta öldürerek ilk cinayetini işler. Erskine'in sonraki kurbanlarının hepsi gibi o da boğulur ve cinsel tacize uğrar.

9 Haziran 1986: Erskine 67 yaşındaki Janet Cockett'i Wandsworth'ta öldürür.

27 Haziran 1986: Erskine, Frederick Prentice'i Clapham'da öldürmeye teşebbüs eder fakat Prentice alarmı çalmaya çalışınca müstakbel katilini korkutup kaçırarak sağ kurtulur.

28 Haziran 1986: Stockwell huzurevinde kalan iki yaşlı Polonyalının öldürüldüğü çifte cinayet Erskine tarafından gerçekleştirilir. Dört cinayetten sonra Londra Emniyet Müdürlüğü Dedektif Masası, olayı araştırması için özel bir ekip kurar.

8 Temmuz 1986: 84 yaşındaki William Carmen, Islington'da öldürülür. Erskine nakit 600 sterlin çaldıktan sonra kaçar.

20 Temmuz 1986: Erskine 74 yaşındaki William Downes'u Stockwell'de öldürür.

24 Temmuz 1986: Erskine'in son cinayeti: 80 yaşındaki Florence Tisdall'ı Putney'de öldürür.

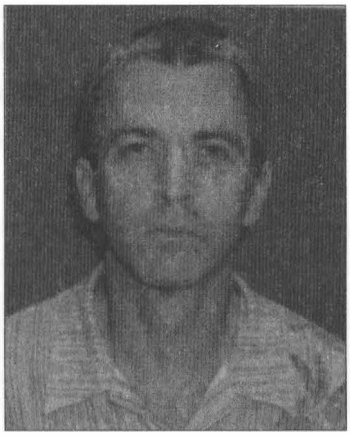
28 Temmuz 1986: Erskine, Southwark'ta işsizlik maaşını almak için beklerken tutuklanır.

12 Ocak 1988: Erskine'in mahkemesi Londra Merkez Ceza Mahkemesi'nde başlar. Soygun yaptığını itiraf ettiği hâlde suçlandığı yedi cinayeti inkâr eder.

30 Ocak 1988: Erskine suçlu bulunur ve yedi kez müebbet hapis cezasına çarptırılır. Daha sonra hâlen kalmakta olduğu Berkshire, Crowthorne'daki Broadmoor Akıl Hastanesi'ne yerleştirilir.

CHARLES CULLEN

Seri Katil Sağlık Görevlisi

ADI SOYADI: **Charles Williams Dublin Cullen**
DOĞUM TARİHİ: **22 Şubat 1960**
KURBAN SAYISI: **35-45**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH: **1988-2003**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **ABD'de, New Jersey ile Pensilvanya'nın çeşitli bölgeleri**
TUTUKLANMA TARİHİ: **12 Aralık 2003**
ALDIĞI CEZA: **Şartlı tahliye yolu kapalı olarak 397 yıl**

Seri katilin izi, kurbanlar en savunmasız kimseler, yani hastanede yatan hastalar olduğunda özellikle korkunç şekle girer. Charles Cullen, New Jersey ve Pensilvanya'da hemşire olarak çalıştığı çeşitli hastanelerde 1988 ile 2003 yılları arasında işte bu terörü yaşattı. Bir hastaneden diğerine rahatlıkla geçtiğine göre Cullen, iş bulma konusunda neredeyse hiç problem yaşamamışa benziyor. Ardı ardına gelen işverenleri, Cullen'in akli dengesizlik ve 20 kez intihar teşebbüs geçmişini bir şekilde es geçti veya dikkate almadı, ta ki Cullen'in bulanık aklı, seri cinayete yönelene kadar.

11 Haziran 1988 günü, 72 yaşındaki emekli Jersey hâkimi John W. Yengo, New Jersey, Livingston'daki St Barnabas Tıp Merkezi'ne yatırıldı. Kalp rahatsızlığı olan hâkim, ciddi güneş yanığı nedeniyle hastaneye getirilmişti. Fakat hastaneye geldikten çok kısa bir süre sonra hayatını kaybetti. Ölüm nedeni, anestetik bir ilaç olan ve yüksek miktarda verildiğinde ölümcül olan damar içi lidokain enjeksiyonuydu ve yaşlı hâkime de oldukça fazla dozda verilmişti.

Öldürmek için İşe Gidiyor

1988'de St Barnabas'ta hemşire olarak çalışan Charles Cullen'in, New Jersey, Essex County'de Yüksek Mahkeme'ye çıkıp Yargıç Yengo'yu öldürdüğünü itiraf etmesi 16 yıl aldı. Bu kendi içinde dehşet verici bir itiraftı fakat Cullen'in de belirttiği gibi Yengo cinayeti, 2004 yılında yargı önüne çıkmadan Cullen'in hastanelerde işlediği 40 cinayetten sadece biriydi.

Katil hemşireler ABD'de bilinmeyen bir şey değildi. *Forensic Nurse* adlı derginin 2004 yılında yaptığı araştırma, 146.000 erkek hemşirenin hastalarını öldürdüğünü ortaya koydu. Buna rağmen Charles Cullen, 1970 ila 1987 yılları arasında Donald Harvey tarafından işlenen ve resmi olarak 37 tane olan sağlık cinayeti rekorunu geçerek, benzeri görülmemiş bir sayıya ulaştı. Cullen'in itirafları, ülke çapında medyanın ilgisini çekti. Ortaya çıkan ortak görüş birkaç muhtemel nedeni işaret ediyordu: Tıp ve hastane şartlarının doğurduğu güven ortamı, ilaçlara olan kolay erişim ve hasta ölümünün normal oluşunun cinayeti ve hatta seri cinayetleri gizlemeyi kolaylaştırdığı gerçeği.

Fakat Cullen daha avantajlıydı: Onun davası sistemi köklü bir şekilde yeniden gözden geçirmeye neden olana dek, ABD'nin sağlık sistemine yeterli özen gösterilmiyordu. İşverenlerin işçilerinin bir önceki çalışma kayıtlarını incelemeye yasal olarak hakkı yoktu. Ayrıca, dava edilme korkusu nedeniyle şüpheli olayları araştırmaya veya çalışana olumsuz referans vermeye gönülsüzdü. Dolayısıyla Cullen gibi "ölüm meleklerinin" yıllarca fark edilmemesi şaşılacak bir durum değildi.

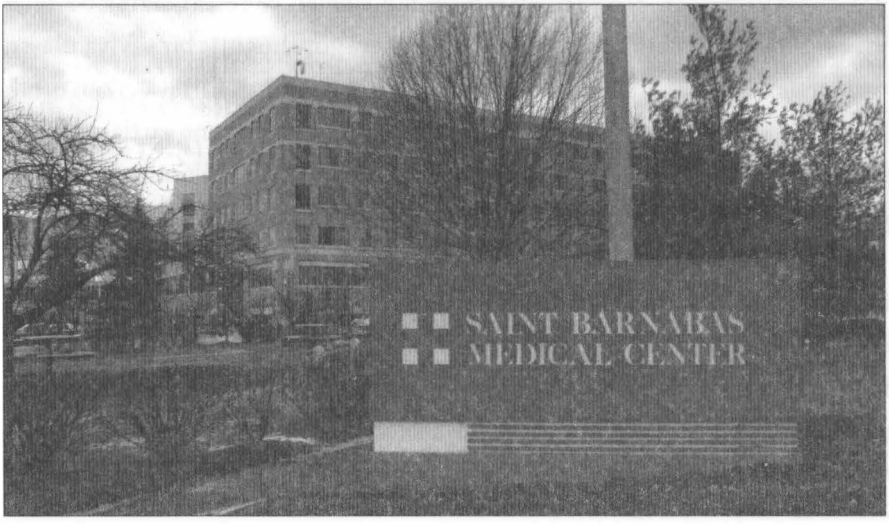
Forensic Nurse gazetesinden Kelly Pyrek'in söylediği gibi: "Çoğu uzman, sağlık hizmetinin diğer tüm sektörlerden daha fazla katil ürettiğini ve sağlık alanının yaşam ve ölüme hastalık derecesinde ilgisi olan orantısız fazlalıkta insanın ilgisini çektiğini düşünüyor."

Bu, 22 Şubat 1960 tarihinde New Jersey, West Orange'da dokuz çocuklu bir ailenin en küçük oğlu olarak dünyaya gelen Charles Cullen için mantıklı bir tanımlama. Cullen'in söylediğine göre ilk yılları içler acısıydı, o kadar ki 9 yaşındayken kimya setindeki kimyasalları içerek kendini öldürmeye çalışmıştı. Uyuşturucu maddeler Cullen'in ilgisini erken dönemde çekmişti ve intihar etmek için bir miktar uyuşturucu çalmayı sık sık hayal etmişti. Bunun yerine Cullen kendisini 1977 yılında orduya katıldıktan sonra görevlendirildiği USS *Woodrow Wilson* adlı balistik füze denizaltısındaki ecza dolabından yeşil bir ameliyat önlüğü, maske ve lateks eldiven çalarak tatmin etti.

Şüpheler Görmezden Geliniyor

Cullen, akli dengesizlik sinyalleri verdikten sonra, Mart 1984'te ordudan atıldı; denizaltından çaldığı ameliyat önlüğünü nöbet tutarken giymesinin yanı sıra birkaç kez de intihara teşebbüs etmişti. Bu teşebbüslerin en sonuncusu, onun ordudan atılmasına neden oldu. Fakat bu endişe verici geçmişine rağ-

men, Cullen, New Jersey, Montclair'deki Mountainside Hemşirelik Okulu'na kabul edildi ve 1987 yılında diploma aldı. Çok geçmeden St Barnabas Tıp Merkezi'nde hastane hizmetlisi olarak iş buldu.

Cullen'in hastanelerdeki kariyeri 1988'de, New Jersey, Livingston'daki St Barnabas Tıp Merkezi'nde başladı. İlk 11 cinayetini orada işledi.

Birkaç ay sonra hâkim Yengo hayatını kaybetti. Yengo, St Barnabas'ta Cullen tarafından öldürülen 11 hastanın ilkiydi; bunlardan biri de yüksek dozda insülin enjekte edildikten sonra hayatını kaybeden AIDS'li bir hastaydı. Cullen daha sonra, çoğu diğer "ölüm melekleri" gibi acısına son vermek için kurbanlarını öldürdüğünü söyledi. Hastane personeli 1991'in sonunda birilerinin damar içi ilaç kutularıyla oynadığını fark edene kadar, Cullen, St Barnabas'ta yaklaşık dört yıl çalıştı. Suçlu Charles Cullen olabilirdi de, olmayabilirdi de ama o yine de Ocak 1992'de istifa etti. Şubat ayında New Jersey, Phillipsburg'daki Warren Hastanesi'ne geçti.

Cullen Phillipsburg'da, kalp hastaları için kullanılan ve kalp glikozidleri olarak bilinen digoksinden yüksek dozda verdiği üç yaşlı hastayı öldürdü. En sonuncusu ölmeden önce bir "sinsi erkek hemşire"nin kendisine uyurken iğne yaptığından şikâyet etti. Maalesef kimse ona inanmadı.

Cullen Warren Hastanesi'nde çalışmaya devam ederken, karısı Adrienne, hayvanlara işkence etmekten ve içecekleri çakmak gazıyla zehirlemekten zevk alan, şiddet eğilimlisi, sadist, korkunç bir koca portresi çizerek boşanma davası açtı. Tüm bu iddialara rağmen Cullen'e iki kızlarının ortak velayeti verildi.

Cullen boşanma sonrasında durulmadı ve birkaç garip davranış edindi. Mart 1993'te, hastanedeki bir iş arkadaşının evine zorla girdi ve Phillipsburg boyunca onu takip etti. Cullen haneye tecavüzden yargılanıp suçlu bulunduktan sonra bir kez daha intihara teşebbüs etti. Fakat şaşırtıcı bir şekilde Warren Hastanesi'nde çalışmaya devam edebildi. Daha sonra, Ağustos 1993'te, hastalarından birinin oğlu Cullen'den şüphelendi.

91 yaşındaki kanser hastası Helen Dean'in oğlu Larry Dean, erkek bir hemşire tarafından annesinin odasından dışarı çıkarıldı. Larry söyleneni yaptı fakat geri döndüğünde annesini sıkıntılı bir hâlde buldu. Anne oğluna, "Bana iğne yaptı!" diyerek dertlendi ve uyluğunun iç kısmındaki iğne izini gösterdi. Hem annesi hem de oğlu bu durumdan şikâyetçi oldu fakat diğer hemşirelerden hiçbiri bunu umursamadı. Bir sonraki gün Helen Dean ciddi şekilde rahatsızlandı ve sabah geçirdiği kalp krizi sonrası hayatını kaybetti. Larry Dean annesinin öldürüldüğünden emindi ve bunu kimin yaptığını bildiğini düşünüyordu fakat hastane yetkililerini ikna etmeyi başaramadı ve araştırma yapıldığı hâlde herhangi bir cinayet izine rastlanmadı. Otopsi de yapıldı fakat suç unsuru hiçbir şey bulunamadı.

Charles Cullen 1993 yılının sonunda Warren Hastanesi'ndeki işinden ayrıldı ve New Jersey, Rarity Township'teki Hunter Memorial Hastanesi'ne geçti. Burada yoğun bakım ve kalp bakım ünitelerinde çalıştı. Cullen, daha sonra yaptığı itiraflarında 1996'a cinayetlerine ara verdiğini ancak o yılın ilk dokuz ayı boyunca digoksin iğneleri yaparak beş hastayı öldürdüğünü öne sürdü.

Kararsız Davranış

Daha sonra Cullen, New Jersey, Morris'te Morris Memorial Hastanesi'nde bir başka göreve geçti fakat Ağustos 1997'de yetersiz olduğu gerekçesiyle kovuldu. İki ay sonra Warren Hastanesi'ne bu kez sağlık çalışanı olarak değil, hasta olarak girdi. Psikiyatri bölümünde depresyon tedavisi görmeye başladı fakat çok geçmeden seanslara katılmayı bıraktı. Çok tuhaf davranmaya başlamıştı; kedilere nefretle bakıyor, cadde boyunca onları kovalayıp bağırıyor, kendi kendine konuşuyor veya yoldan geçenlere yüz hareketleri yapıyordu.

Cullen'in aklen dengesiz ve tehlikeli olduğuna dair kanıtlar birikmesine rağmen çoğu davranışı fark edilmiyor gibiydi. Cullen Şubat 1998'de, Pensilvanya, Allentown'da Liberty Hemşirelik ve Rehabilitasyon Merkezi'nde

Livingston, New Jersey, 1988: Burası Cullen'in hastanede cinayetler işlediği ilk yerdi. İlk kurbanı olan emekli hâkimi 1998'de öldürdü ve onu 10 ölü izledi. Şüphelerin ortaya çıkması dört yıl sürdü ve Cullen bir sonraki hastanesine geçti.

Phillipsburg, New Jersey, 1992 ve 1993: Cullen'in ikinci işi 1992 ve 1993 yıllarında New Jersey, Phillipsburg'daki Warren Hastanesi'nde oldu. Üç yaşlı kadın hastayı öldürdü, hastane çalışanı bir kadını takip etti ve intihara teşebbüs etti. Cullen'in orada olduğu süre zarfında karısı Adrienne boşanma davası açtı ve şiddet uyguladığını belirtti.

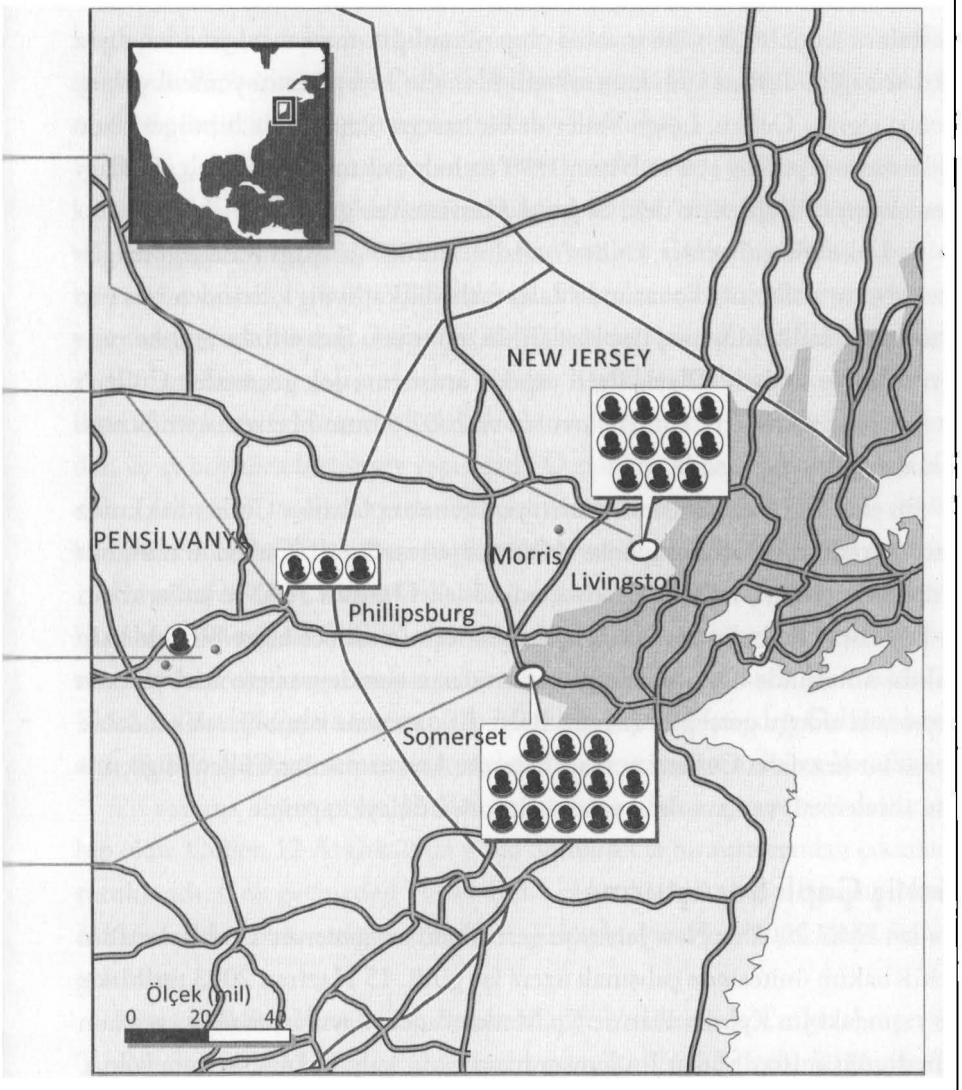
Bethlehem, Pensilvanya, 1999-2002: Cullen, 1999-2002 arasında Pensilvanya, Bethlehem'deki St Luke Hastanesi'nde kalp bakım ünitesinde çalıştı. Personel suistimal konusunda tetikteydi ve hastaları öldürmek için ilaç kullandığından şüphelenildi. Hiçbir önlem alınmadı ve Cullen bölgeden ayrıldı.

Somerset, New Jersey, 2003: New Jersey, Somerset'teki Somerset Tıp Merkezi, Cullen'in cinayetlerinin sonu oldu. Hastaların dosyalarına izni olmamasına rağmen bakması yetkililerin dikkatini çekti. İşten atılıp tutuklanan Cullen 203'te 13 hastayı öldürdüğünü itiraf etti.

ANAHTAR: Charles Cullen'ın kurbanları

iş buldu. Dört yıl öncesinde, Quaker'da hemşirelik diploması almıştı, bu da nefes almak için solunum cihazına ihtiyacı olan hastaların olduğu birimde çalışabileceği anlamına geliyordu. Ancak Cullen 8 ay sonra birkaç enjektörle bir hastanın odasına girerken görüldü. Hastanın kolu kırıldığından burada arbede yaşanmışa benziyordu fakat en azından hastada iğne izi yoktu. Cullen ilaçları yanlış zamanda vermekten suçlandı ve hastaneden kovuldu.

Cullen bir kez daha yakalanmaktan kurtuldu ve Kasım 1998'de Pensilvanya, Elston'da Elston Hastanesi'nde işe başladı. Çok geçmeden

30 Aralık'ta başka bir hasta ölümcül miktarda digoksin yüzünden hayatını kaybetti. Bu kez yapılan otopside, ölen hastanın kanında yüksek miktarda digoksine rastlandı. Fakat bir kez daha araştırma sonuçsuz kaldı ve Charles Cullen'i işaret edebilecek hiçbir şey bulunamadı.

O dönemde ABD'de hemşire sayısının az oluşu, hastanelerin personel bulmasını zorlaştırıyordu. Bu durum, Cullen Mart 1999'da yanık ünitesine iş başvurusunda bulunduğunda, Pensilvanya, Allentown'daki Leigh Valley Hastanesi yetkililerinin neden ona soru sormadıklarını açıklıyor. Cullen'in

hastalara karşı bir tehlike unsuru olup olmadığının veya çalışma kaydıyla akıl ve sağlık durumunun kontrol edilmesi için hiçbir resmi yöntem yoktu. Sonuç olarak, Cullen, Leigh Valley'de bir hastayı öldürebildi, bir diğerini de öldürmeye teşebbüs etti ve Nisan 1999'da kalp bakım ünitesinde çalışacağı Pensilvanya, Bethlehem'deki St Luke Hastanesi'ne geçti.

St Luke'taki çalışanlar, Cullen'in daha önceden çalıştığı yerlere göre, görevi kötüye kullanma konusunda daha fazla dikkatliydi. İçlerinden biri çöp kutusunda kullanılmamış ilaç şişelerinin olduğunu fark edince tehlike çanları çalmaya başladı. Olayla ilgili yapılan araştırma çok geçmeden Cullen'i zanlı olarak işaret etti. Cullen kovuldu ve 2002 yılının Haziran ayında hastaneden yaka paça atıldı.

Bu olay, St Luke hemşirelerinden yedi tanesini Charles Cullen hakkında uzun süredir taşıdıkları şüpheleri bildirmeye teşvik etti. Cullen'in hastaları öldürmek için ilaç kullandığından emindiler. Haziran 2002'ye kadarki altı ay boyunca Cullen'in toplam çalışma saatlerinin sadece beşte birinde kalp bakım ünitesinde olmasına rağmen hastaların neredeyse üçte ikisi ölürken hep orada olduğu gerçeğini Lehigh Bölge Başsavcısına kanıt olarak sundular. Fakat bir kez daha Cullen kaçmayı başardı: Araştırmacılar Cullen'in geçmişini incelemedi ve dava delil yetersizliğinden dolayı kapandı.

Geniş Çaplı Soruşturma

Cullen Eylül 2002'de New Jersey'ye geri döndü ve Somerset Tıp Merkezi'nin kritik bakım ünitesinde çalışmak üzere işe girdi. 15 Haziran 2003 tarihinde 40 yaşındaki Jin Kyushu Han'ın Tıp Merkezi'ndeki kayıtlarına ulaştı ve onun için digoksin istedi fakat Jin kanser hastasıydı, kalp ilacına ihtiyacı yoktu. Cullen daha sonra digoksin siparişini iptal etti fakat yine de ilaç stoktan kayboldu. Fakat bu ilaç belli ki Jin'e verilmişti çünkü bir sonraki gün Jin'in kalbi aniden durdu. Kan testinde alışılmışın dışında yüksek miktarda digoksine rastlandı ve Jin'e panzehir verildi. Neyse ki bu vücutta dengeyi sağladı.

Digoksin gizemi iki hafta sonra bir başka hastada tekrarlandı fakat bu sefer sonuç ölümcül oldu. Altmış sekiz yaşındaki Roman Katolik Papazı Florian Gall Haziran ayının sonunda Somerset Tıp Merkezi'nde hayatını kaybetti, yapılan testte kanında yüksek miktarda digoksin bulundu. Digoksinin varlığı şüphe verici değildi, ne de olsa Papaz Gall kalp hastasıydı. Şüpheli olan şey aldığı yüksek dozajdı. Gall'ın ölümüne dek Somerset Tıp Merkezi'nde 6

hasta daha hayatını kaybetti, hepsinin de ölüm nedeni digoksin veya insülin iğnesiydi. Bir başka olayda Cullen, Philip Gregor'u 18 Haziran'da öldürmeye teşebbüs etti fakat Gregor sağ kurtulmayı başardı.

Belki de pek çok kez yakalanmaktan kurtulması Charles Cullen'i dikkatsizleştirdi. Somerset Merkezi'nin bilgisayarında, işiyle ilgili olmayan hastaların bilgilerine girdiğine dair kayıtlar bıraktı. Cullen'in hakkı olmayan hastaların odasına girdiği gözlemlendi. Hastalar için doktorların reçeteye yazmadığı ilaçları istedi. Temmuz 2003'te, New Jersey Zehir Bilgilendirme ve Eğitim Sistemi, çalışanlardan birinin hastaları öldürmekte olabileceği ihtimaline karşı Somerset Merkezi'ne uyarıda bulundu. Yine de Ekim'e kadar, üç ay boyunca hiçbir şey yapılmadı. O zamana kadar Cullen beş kişinin daha canını aldı ve altıncıyı da öldürmeye teşebbüs etti. Son kurbanı düşük kan şekeri nedeniyle hayatını kaybettikten sonra polisle bağlantıya geçildi.

En nihayetinde Charles Cullen'in çalışma geçmişi incelendi ve araştırma, hastaların ölümünde Cullen'in parmağı olabileceğine dair güçlü belirtiler ortaya koydu. Polis araştırmaları tamamlamak için acele etmedi. Bu esnada 31 Ekim 2003 tarihinde Somerset Tıp Merkezi, şüphe çekmeden Cullen'i işten attı; Cullen iş başvuru formuna yanlış bilgiler vermekten dolayı kovuldu.

Yıl sonuna doğru polis, Cullen'i göz altına almak için yeterli delile sahip oldu. Cullen 12 Aralık 2003 günü Somerset'te bir restorandan çıkarken tutuklandı. Çok geçmeden Papaz Gall'ı öldürdüğünü ve Jin Kyushu Han'ı öldürmeye teşebbüs ettiğini itiraf etti. Fakat bu itirafından çok daha fazlası gelecekti.

Nisan 2004'te, New Jersey, Somerville'de mahkemede Cullen, Somerset Tıp Merkezi'nde 13 hastayı öldürmekten ve iki kişiyi de zehirli iğneyle öldürmeye teşebbüs etmekten suçlu bulundu. İşlediği diğer cinayetler hakkında yetkililere bilgi vermeyi kabul ederek, çarptırılacağını düşündüğü idam cezasından kurtulmayı başardı. Sonuç olarak Cullen, Pensilvanya'da ve New Jersey'de ek hapis cezalarına çarptırıldı. Birkaç cezayı art arda yatmasına karar verilerek ve şartlı tahliye yolu kapalı olarak toplamda 397 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Cullen'in 15 yıllık seri cinayetinin hukuki anlamı, hem hastaların hem de sağlık sektörünün iş verenlerine sunulan koruma standardı hakkında uzun ve derinlemesine düşünülmesi gerektiğiydi. Muhtemel prosedür ihlallerinin kaydedilmesi ve bildirilmesi için düzgün bir hüküm içermeyen ve tehlikeli

çalışanların verdiği zarara karşı işvereni yasal olarak koruyamayan kanunlar açıkça gevşekti. Charles Cullen'in yaptıkları sonucunda, aralarında New Jersey ve Pensilvanya'nın da bulunduğu 37 Amerikan eyaleti, iş verenlerin iş başvurusunda bulunan kişileri araştırıp, başvurusunu değerlendirmelerine ve sağlık kurumlarının yetersiz veya yasa dışı hizmet verenleri bildirmelerine izin veren ve sağlık çalışanlarının parmak izi vermelerini ve özgeçmişlerinin suç kaydı açısından incelenmesini gerekli gören yeni yasaları 2004 ve 2005 yılında geçirdi.

CHARLES CULLEN'İN ZAMAN ÇİZELGESİ

22 Şubat 1960: Charles Cullen, New Jersey, West Orange'da dünyaya gelir.

1969: Cullen 9 yaşındayken ilk kez intihara teşebbüs eder.

1977: Cullen Amerikan Deniz Kuvvetleri'ne katılır ve USS *Woodrow Wilson* adlı balistik füze denizaltısında görevlendirilir.

Mart 1984: Cullen akli dengesizlik ve intihara teşebbüsleri nedeniyle ordudan gönderilir.

11 Haziran 1988: Cullen, Jersey City hâkimi 72 yaşındaki John W. Yengo'yu New Jersey, Livingston'daki St Barnabas Tıp Merkezi'nde öldürür. Yargıç, St Barnabas'ta öldürülen 11 hastanın ilkiydi.

Ocak 1992: Charles Cullen, St Barnabas'taki işinden ayrılır.

Şubat 1992: Cullen, New Jersey, Phillipsburg'taki Warren Hastanesi'nde işe başlar ve orada üç yaşlı hastayı öldürür. Cullen'in eşi Adrienne boşanma davası açar.

Mart 1993: Cullen bir meslektaşına sarkıntılık etmekten yargılanır ve suçlu bulunur.

Ağustos 1993: Cullen'in adı, 91 yaşındaki kanser hastası Helen Dean'in ölümüne karışır. Dean'in oğlu Larry'nin çabalarına rağmen, ne yapılan araştırma ne de ölen kadına yapılan otopsi, suç unsuru herhangi bir kanıt ortaya koyar. 1993 yılının sonunda Cullen, Warren Hastanesi'ndeki işinden ayrılır ve New Jersey, Rarity Township'teki Hunter Memorial Hastanesi'ne geçer.

1994: Cullen, Pensilvanya'da hemşirelik sertifikası alır.

1996: 3 yıllık bir aradan sonra Cullen, Ocak ve Eylül ayları arasında Hunter Memorial Hastanesi'nin beş hastasını öldürür.

1997: Cullen, New Jersey, Morris'teki Morris Memorial Hastanesi'nde yeni bir göreve geçer fakat yetersizliği nedeniyle Ağustos ayında kovulur.

Şubat 1998: Cullen, Pensilvanya, Allentown'daki Libery Hemşirelik ve Rehabilitasyon Merkezi'nde çalışmaya başlar. Yaptığı yanlış uygulamalardan dolayı Eylül ayında kovulur.

Kasım 1998: Charles Cullen bu kez Pensilvanya, Elston'daki Elston Hastanesi'nde işe başlar.

30 Aralık 1998: Elston Hastanesi'ndeki bir hasta, aşırı dozda digoksinden hayatını kaybeder.

Mart 1999: Elston Hastanesi'nden ayrıldıktan sonra Cullen, Pensilvanya, Allentown'daki Lehigh Valley Hastanesi'ne geçer. Bir hastayı öldürür ve işini değiştirmeden önce birini daha öldürmeye teşebbüs eder.

Nisan 1999: Cullen, Pensilvanya, Bethlehem'de St Luke Hastanesi'nde kardiyak ünitesinde çalışmaya başlar. Cullen kullanılmamış birçok ilaç şişesini çöpe attığı için kovulur. Hastaları öldürmek için onlara ilaç verdiğinden şüphelenildiği hâlde Cullen'i suçlayacak yeterli delil yoktur.

Haziran 2002: Cullen St Luke'tan kovulur ve hastaneden yaka paça atılır.

Eylül 2002: Cullen, New Jersey'e geri döner ve Somerset Tıp Merkezi'ndeki yoğun bakım ünitesinde işe girer.

15 Haziran 2003: Cullen, kanser hastası olan 40 yaşındaki Jin Kyushu Han'a digoksin verir. Kadın kalp krizi geçirir fakat panzehir verildikten sonra hayata döner.

29 Haziran 2003: 68 yaşındaki Papaz Florian Gall kanındaki yüksek miktardaki digoksin nedeniyle Somerset Tıp Merkezi'nde hayatını kaybeder. O zamana kadar Merkez'de altı hasta daha ölmüştür.

Temmuz 2003: New Jersey Zehir Bilgilendirme ve Eğitim Sistemi, Cullen'den şüphelenir fakat üç ay boyunca hiçbir şey yapılmaz. O zamana dek Cullen beş hastayı daha öldürür ve altıncıyı öldürmeye teşebbüs eder.

Ekim 2003: Cullen'in son kurbanının ölümünden sonra, Somerset Merkezi polisle iletişime geçer ve polis Cullen'in iş geçmişini araştırmaya başlar.

31 Ekim 2003: Cullen, iş başvuru formunda yanlış bilgiler verdiği gerekçesiyle Somerset Merkezi'nden kovulur.

12 Aralık 2003: Cullen, Somerset'te bir restorandan ayrılırken tutuklanır ve Papaz Florian Gall'ı öldürdüğünü ve Jin Kyushu Han'ı öldürmeye teşebbüs ettiğini itiraf eder.

Nisan 2004: Cullen, Somerset Merkezi'nde 13 hastayı öldürmekten ve iki kişiyi de öldürmeye teşebbüs etmekten suçlu bulunur. İşlediği diğer cinayetler konusunda yetkililere yardım edeceği sözünü vererek ölüm cezasından kurtulur. En sonunda karar New Jersey ve Pensilvanya'da da onaylanır ve Cullen, şartlı tahliye yolu kapalı olarak 397 yıl hapis cezasına çarptırılır.

2004-2005: Katil sağlık görevlilerinin hastanelerde çalışmasının önüne geçmek için sağlık hizmetiyle ilgili köklü değişiklikler yapılır.

AILEEN WUORNOS

Amerika'nın En Ünlü Kadın Seri Katili

ADI SOYADI: Aileen Carol Wuornos (doğum soyadı Pittman)
DOĞUM TARİHİ: 29 Şubat 1956
ÖLÜM TARİHİ: 9 Ekim 2002
KURBAN SAYISI: 7
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH: 30 Kasım 1989-19 Kasım 1990
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: Florida, ABD
TUTUKLANMA TARİHİ: 9 Ocak 1991
ALDIĞI CEZA: İdam cezası (zehirli iğne)

Bazılarının Amerika'nın ilk kadın seri katili olduğunu düşündüğü Aileen Carol Wuornos'un hayatı, bir çeşit seri travma hikâyesiydi. Dört yaşındayken annesi tarafından terk edilen, 15 yaşında bekâr bir anne ve hayat kadını olan Wuornos, hırsızlığa, dolandırıcılığa, silahlı soyguna, saldırıya ve en nihayetinde seri cinayete yöneldi. Wuornos'un suç hayatının arkasındaki neden, onun insanlığa duyduğu nefretiydi. Altı adamı öldürmekten suçlu bulunduktan sonra, "İnsan hayatından gerçekten nefret ediyorum. Sistemimde sürünen bir nefret var," dedi.

Kimi zaman Lee olarak adlandırılan Aileen Wuornos, 27 Mayıs 1974 tarihinde ilk kez tutuklandığında henüz 18 yaşındaydı. Colorado, Jefferson County'de ona karşı yapılan suçlamalar (ahlaka aykırı davranış ve seyir hâlindeki araçtan .22 kalibrelik silahla ateş etmek) şiddetin onun varoluşunun değişmez teması olacağını gösteriyordu. Daha sonra Lee Wuornos, aralarında saldırı, barlarda şiddetli kavga, haraç kesme ve bira şişesiyle adam dövmenin de olduğu çeşitli ağır suçlara yöneldi.

Wuornos 1976 yılında 20 yaşındayken, kendisinden 50 yaş büyük, zengin bir yat kulübü başkanı olan Lewis Gratz Fell ile evlendi. Fell çok geçmeden, genç karısı onu kendi bastonuyla dövmeye başlayınca, hata yaptığının farkına vardı. Karısına karşı uzaklaştırma emri çıkarttırdı ve düşüncesizlikle yapılan bu evliliği dokuz hafta sonra iptal ettirdi.

Sonraki 10 yıl boyunca Aileen Wuornos kontrol dışına çıkmış tehlikeli kadın ününe ün kattı. Fazla alkol aldı ve uyuşturucu madde kullandı. Bir keresinde intihara kalkıştı. Çoğunda silah ve mühimmat bulundurduğu veya kullandığı birçok suç işledi ve hapiste yattı. İzini kaybettirmek amacıyla sık sık isim değiştirdi, Lori Grody ve Cammie Marsh Greene gibi farklı isimler kullandı.

İstikrarlı Bir İlişki

Aileen Wuornos gibi kendine zarar veren bir kadının, kendi kişisel ilişkilerinde de başarısız olması kaçınılmazdı ve kendisinden büyük kocası, onunla yaşamayı başaramayan birçok insandan ilkiydi. Daha sonra, 1986 yılında Wuornos, 24 yaşındaki motel temizlikçisi Tyria Moore ile Florida, Daytona Sahili'nde bulunan bir eşcinsel barında tanıştı.

İkisi birlikte bir yuva kurdu ve ilk kez güzel bir ilişki başladı. Wuornos hayat kadını olarak kazandığı paralarla kendine ve Moore'a baktı fakat çok geçmeden bir şeyler yolunda gitmemeye başladı. Eskiden 250.000 erkeğe hizmet ettiğiyle övünüyordu fakat şimdi otuzlu yaşlarındaydı ve daha önce var olan cazibesi yok olmaya başlamıştı. Müşteri bulmak artık zordu ve para o kadar azalmıştı ki, Wuornos başka bir gelir yöntemi düşünmek zorundaydı. Kabarık suç geçmişiyle ve özellikle ateşli silah tecrübesiyle alternatif olarak cinayet ve soygun onun için zor değildi.

Aileen Wuornos'un kurbanlarının hepsi Florida'da vurularak öldürülmüştü. İlk kurbanı Florida, Clearwater'da bir elektronik dükkânı olan 51 yaşındaki Richard Mallory idi. Mallory'nin zaman zaman içki içip seks yapmak için birkaç gün süren ortadan kaybolma alışkanlığı vardı. Fakat 1989 Aralık ayının başında en son görüldüğü zamandan beri iki hafta geçmişti ve 1977 model Cadillac aracı Daytona dışındaki bir ormanlık alanda terk edilmiş hâlde bulundu.

Daha sonra 13 Aralık'ta, Florida, Volusia County'de 95 numaralı eyaletler arası otoban kenarında hurda metal arayan iki delikanlı, halıya sarılmış bir adamın cesedini buldu. Ceset fena hâlde çürümüştü fakat polis parmak izi almayı başardı ve daha sonra adamın Richard Mallory olduğunu teşhis etti: Adam .22 kalibrelik bir tabancadan çıkan üç kurşunla vurulmuştu. Polis, açıkça umut veren bazı ipuçlarını takip etti fakat çok geçmeden izler soldu.

Araba Kazası

Birkaç ay sonra 19 Mayıs 1990'da 43 yaşındaki ağır ekipman operatörü David Spears, Florida, Orlando'ya doğru yola çıktı. Varacağı yere hiçbir zaman ulaşamadı. Çok geçmeden sürdüğü kamyon, Florida'daki 75 numaralı eyaletler arası karayolunda bulundu; aracın kapıları kilitlenmemişti ve plakası da kayıptı. 1 Haziran'da Spears'ın çıplak cesedi, yanında kullanılmış bir prezervatif ile Florida, Citrus County'de bir başka ormanlık alanda bulundu. Mallory gibi Spears da .22 kalibrelik bir silahla birkaç kez vurulmuştu.

Aileen Wuornos'un üçüncü kurbanı 6 gün sonra, 48 km güneyde, Florida, Pasco County'de bulundu. Ceset öyle çürümüştü ki işe yarar bir parmak izi alınamadı fakat kalıntılarda bulunan dokuz kurşun .22 kalibrelik bir silahtan çıkmıştı. Daha sonra üçüncü cesedin yarı zamanlı olarak rodeoda çalışan 40 yaşındaki Charles Carskaddon'a ait olduğu anlaşıldı. Fakat ceset bulunduğunda olayı araştırmakla görevli dedektif Tom Muck'ın cesedin kime ait olduğunu teşhis edecek araçları yoktu.

Dedektif Muck, Citrus County'de gerçekleşen Spears olayını biliyordu. Benzerlikleri (orta yaşlı adamlar, terk edilmiş araçlar, .22 kalibrelik kurşunlar) fark eden Muck, çok geçmeden bir seri cinayetle karşı karşıya olduğundan şüphelendi. Muck, Citrus County'de Şerif'e bağlı çalışan dedektif Marvin Padgett ile iletişime geçti ve ona şüphelerinden bahsetti.

Padgett iletişim hâlinde kalacaklarına söz verdi fakat 4 Temmuz 1990 tarihinde gerçekleşen tesadüfi bir kazaya kadar bir ilerleme kaydedilmedi. O gün 1988 Model Pontiac Sunbird marka bir araç, Florida, Marion County'de Orange Springs' yakınlarındaki 315 numaralı devlet karayolunda yoldan çıktı ve çalılıklara çarptı. O civarda evi olan Rhonda Bailey olaya tanık oldu. Bayan Bailey verandadan olayı seyrederken, kaza yapan araçtan iki kadın çıktı ve birkaç bira şişesini yakındaki ormanlık alana attılar. Kadınlardan bir tanesinin kahverengi saçları vardı, diğeri sarışındı ve kolu kesilmiş, kanıyordu. Bayan Bailey polisi aramayı teklif etti fakat sarışın olan babasının yolun hemen yukarısında yaşadığını iddia ederek gerek olmadığını söyledi.

İki kadın tekrar arabaya bindi ve ön camı patlamasına rağmen hâlâ sürülebilir durumda olan arabayı çalılıklardan yola çıkarmayı başardılar. Daha sonra gazladılar ama pek uzağa gidemediler. Araba bozuldu ve iki kadın onu orada bırakıp yürümeye başladılar. Orange Springs gönüllü İtfaiye

Birimi'nden Hubert Hewett olay yerine vardığında kadınlara arabada olup olmadıklarını sordu ama kadınlar arabada olduklarını inkâr ettiler. Ayrıca yardıma ihtiyaçları olduğunu da inkâr edip, yürümeye devam ettiler.

Görünüşe göre şerif yardımcıları Marion County'den gelene kadar olay yerindeki kimse Pontiac'ın içine bakmamıştı. Oysa içerisi kan lekeleri içindeydi ve iç kapı kolunda da kanlı bir avuç içi izi vardı. Plaka bulunamadı fakat yardımcılar aracın kimlik numarasını buldular ve bilgisayarda yaptıkları aramada aracın 65 yaşındaki emekli tüccar denizci ve misyoner Peter Siems'e ait olduğu ortaya çıktı.

Siems Florida, Jupiter'deki evinden 7 Haziran'da akrabalarını ziyaret etmeyi planladığı Arkansas'a gitmek üzere ayrılmıştı. Siems'in kayıp olduğu ihbar edildiğinde, Jupiter polislerinden John Wisnieski olayı araştırmakla görevlendirildi. Wisnieski iki kadının eşkallerini ve hazırlanan robot resimlerini Florida Suç Faaliyeti Bülteni'ne vererek ülke çapında dağıttı. Fakat Wisnieski'nin Peter Siems'i bulma umudu tükendi. Siems yok olmuştu.

Bir İpucunun Peşinde

Bu sırada cinayetler devam etti. Florida, Ocala'da sosis satan Troy Burress'in 31 Temmuz 1990'da kaybolduğu ihbar edildi ve 4 Ağustos'ta Marion County'deki 19 numaralı devlet karayolu yakınındaki ormanlık alanda vurularak öldürülmüş bir şekilde bulundu. Birkaç hafta sonra, 56 yaşındaki çocuk istismarı ve yaralama araştırmacısı ve Alabama eski polis şefi Dick Humphreys'in cesedi 12 Eylül 1990 akşamı Marion County'de bulundu, .22 kalibrelik silahla atılan 7 kurşunla vurulmuştu. Humphreys'in aracı o ayın sonunda Florida, Suwanee County'de bulundu.

İki ay sonra, 19 Kasım'da, 62 yaşındaki Walter Jeno Antonia, Florida, Dixie County'de ağaçlık bir yol yakınında bulundu; cesedinde ikisi göğsünde ikisi sırtında olmak üzere.22 kalibrelik bir silahtan çıkmış dört kurşun vardı. Arabası 24 Kasım'da Brevard County'de bulundu.

Birbirleriyle birçok benzerlik taşıyan yedi cinayetten sonra, Florida polisinin elinde Peter Siems'in Pontiac aracının 4 Temmuz 1990'da yaptığı kazayla elde edilen ikinci dereceden kanıtın haricinde ne ipucu, ne iz ne de önemli bir şüpheli vardı. İki kadın aracın içinde olduklarını reddetti ama bu, onları teşhis edebilecek tanıkların sayısı ve Rhonda Bailey'in ifadesi göz önüne alındığında, çürütülmesi kolay bir yalandı.

Volusia County, 13 Aralık 1989: Wuornos'un ilk kurbanı Richard Mallory'nin cesedi 13 Aralık 1989'da Volusia County'de bulundu. Üç kere vurulmuştu. Cadillac marka arabası da daha önce Daytona'nın dışında Volusia'da bulunmuştu. Wuornos 9 Ocak 1991'de Volusia'da tutuklanacaktı.

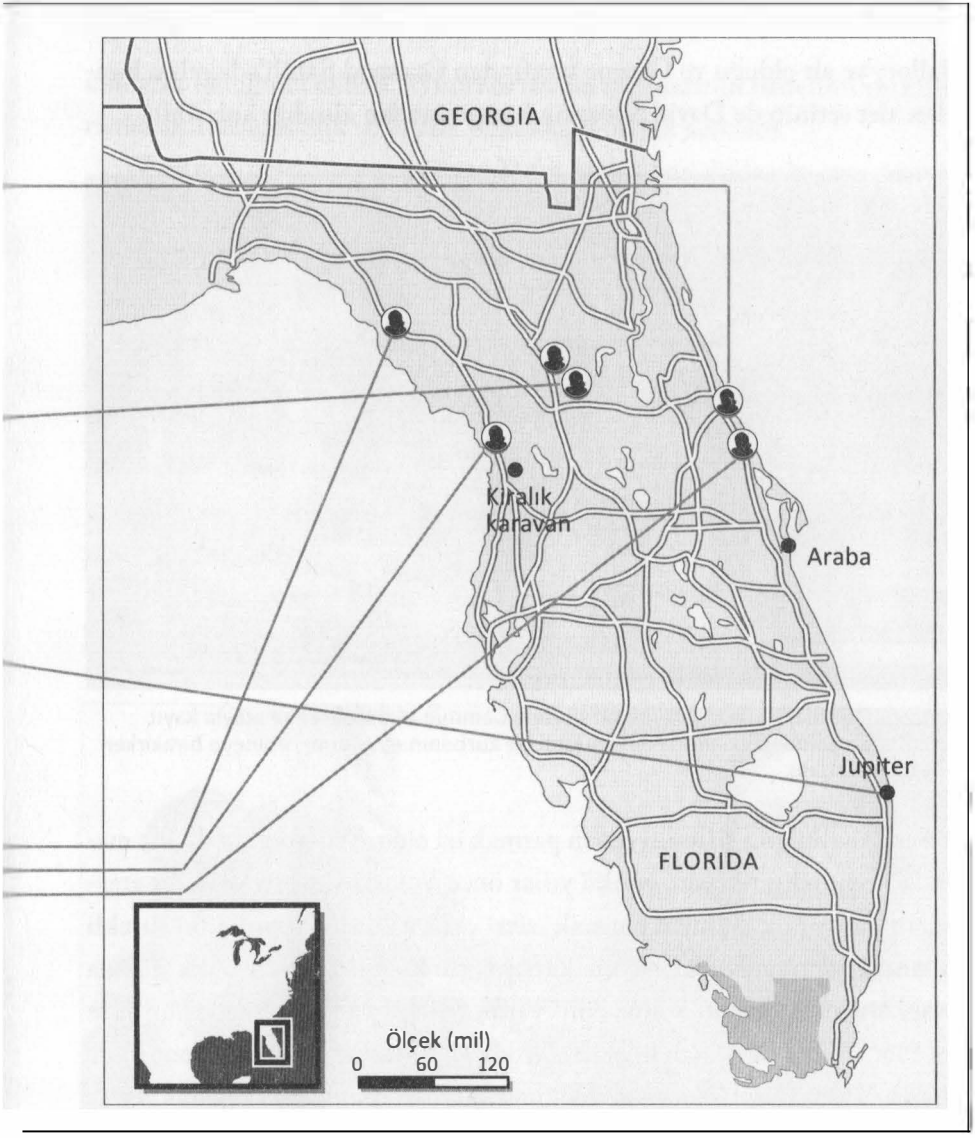
Marion County, Ağustos ve Eylül 1990: Marion County, Wuornos'un beşinci ve altıncı kurbanları için kullandığı çöplüktü. Ocala'lı satıcı Troy Burress, 4 Ağustos 1990'da ve Alabama'da eski bir polis şefi olan Dick Humphreys de 12 Eylül'de orada bulundu.

Güney Florida, 7 Haziran 1990: Güney Florida'dan tek kurban Peter Siems'ti, 7 Haziran 1990'da Jupiter'den ayrıldıktan sonra ortadan kaybolmuştu. Wuornos ve Tyria Moore Marion County'de Orange Springs yakınlarında kaza yaptıklarında Siems'in Pontiac marka arabasını kullanıyorlardı. Arabanın içince kan lekeleri ve kanlı bir avuç içinin izi vardı.

Batı Florida, Mayıs ve Haziran 1990: Batı Florida'nın Gulf Sahili boyunca yer alan yerleşim yerlerinde, 1990 yılında üç ceset bulundu. David Spears'ın çıplak bedeni Mayıs ayında Citrus County'de, Charles Carskaddon'unki Haziran'da Pasco County'de ve son kurban Jeno Antonio Kasım'da Dixie County'de bulundu.

ANAHTAR: Aileen Wuornos'un kurbanları

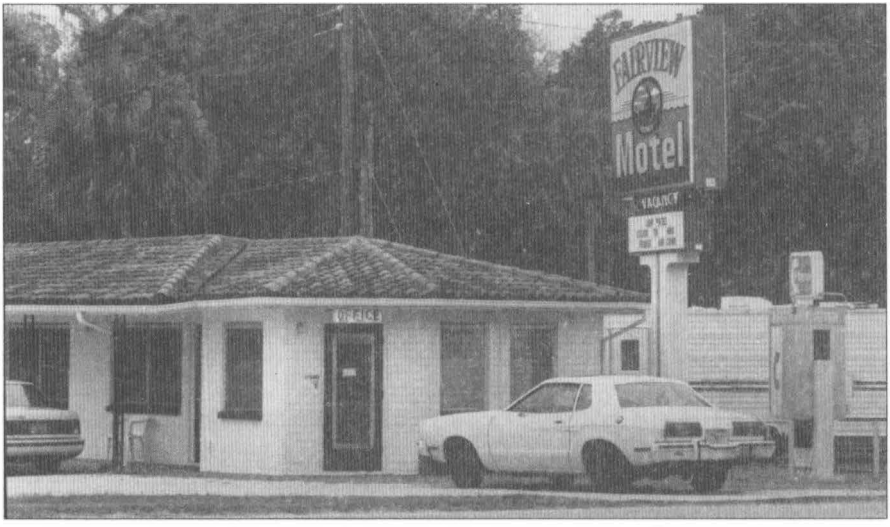
Cinayetlerin bir seri katilin iş başında olduğunu açıkça gösteren ince detaylarıyla birlikte bu bilgiler, Marion County Suç Soruşturma Birimi'nin Amiri Yüzbaşı Steven Binegar tarafından kadınların izini sürmek için tasarlanmış bir basın kampanyası için kullanıldı. Uluslararası haber servisi Reuters, haberi 1990 Kasım ayı sonunda geçti ve bu noktadan itibaren Florida gazeteleri bunu baskılarında öne çıkan başlık yaptı. Halkın cevabı anında geldi ve çok ses getirdi. Aralık ortalarına doğru veriler sel gibi akıyordu ve aralarından biri, Florida, Homosassa Springs'ten bir adamın verdiği bilgi sayesinde iki

kadının ismine bile ulaşıldı: Adam polise yaklaşık bir yıl önce Tyria Moore ve Lee adındaki bir kadının kendisinden bir karavan kiraladığını söyledi.

Daytona'dan alınan diğer detaylar Tyria ve Lee'nin bir motelden diğerine gittiklerini ve Lee'nin Harbor Oaks'taki Fairview adlı motele Cammie Marsh Greene olarak giriş yaptığını ortaya çıkardı. Rehinci dükkânlarını araştırmaya başlayan Volusia County'deki dedektifler, "Greene"in bunlardan bir tanesine kamera ve radar dedektörü rehin bıraktığını ve makbuzun üstüne parmak izi bastığını ortaya çıkardı. Kamera ve dedektörün Richard

Mallory'ye ait olduğu ve Greene tarafından Ormond Sahili'nde rehin bırakılan alet setinin de David Spears'ın kamyonundan alındığı anlaşıldı.

Wuornos, Florida, Harbor Oaks'ta bir motele Cammie Marsh Greene adıyla kayıt yaptırdıktan sonra yakalandı. Polis bu ismi bir kurbanın eşyalarını rehineye bırakırken kullandığını buldu.

Seri cinayetlerin şifresini çözen parmak izi oldu. Wuornos'un ilk suç maceraları onu tekrar buldu, çünkü yıllar önce Volusia County'deki bir ateşli silah davasında bulunan parmak izleri ortaya çıktı. Wuornos'un sürekli kullandığı takma isimler de ona karşıydı çünkü Lori Grody hakkında da cevaplanmamış bir tutuklama emri vardı. Michigan ve Colorado'nun yanı sıra Florida'dan da alınan bilgiler, Grody ve Cammie Marsh Greene'in de aslında Aileen Carol Wuornos olduğunu kanıtlıyordu. Buna ek olarak, Peter Siems'in aracının kapı kolunda bulunan kanlı avuç içi izi, Lori Grody'den alınan örneklerle uyuşuyordu.

Aileen Wuornos, dört günlük kısa bir aramanın ardından 9 Ocak 1991'de, Volusia County'deki bir motosikletçi barında tutuklandı. Polis gözaltına almak için Lori Grody adına çıkmış tutuklama emrini kullandı. Bir sonraki gün Tyria Moore, Pensilvanya, Scranton'da bulundu ve polis onu yargılanmaktan kurtulmak için Wuornos'tan itiraf elde etmeye ikna etti. Polis gözetimi altında Moore, birkaç kez Wuornos'u aradı ve adını temizlemek için yardım istedi. Hile işe yaradı ve 16 Ocak'ta Wuornos yedi kişiyi öldürdüğünü itiraf etti fakat hepsi de kendisine tecavüz etmek istediğinden cinayetlerin nefsi

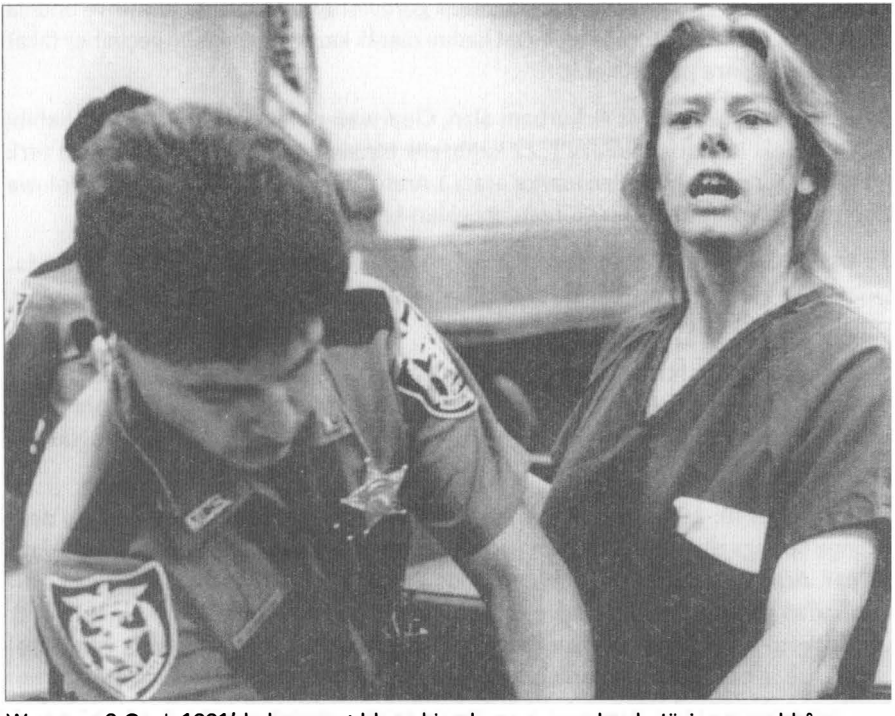
müdafaa olduğunu ekledi. Wuornos'un davranışlarının nedenini psikiyatristler akli dengesizlik ve kişilik bozukluğu olarak açıkladı.

Wuornos, cesedi bulunamayan Peter Siems haricinde altı ayrı cinayetten yargılandı. Davalar, 14 Ocak 1992'de başladı; ilk görülen davanın konusu Richard Mallory'nin cinayetiydi. Wuornos idam cezasına çarptırıldı. Wuornos Walter Jeno Antonio'yu öldürmekten suçlu bulunduktan sonra, mahkemeler Şubat 1993'te sona erdi, böylelikle Wuornos altı idam cezasından sonuncusunu almış oldu.

Temyiz başvuruları süreci yaklaşık 10 yıl sürdü, sonunda Wuornos yorgun düştü ve Florida Temyiz Mahkemesi'nin süreci sonlandırmasını talep etti.

Wuornos, "O adamları öldürdüm. Soğukkanlılıkla soydum da. Yine olsa yine yaparım," dedi.

Aileen Wuornos 9 Ekim 2002, Çarşamba günü saat sabah 09:47'de zehirli iğneyle infaz edildi. Wuornos 46 yaşındaydı.

Wuornos 9 Ocak 1991'de hapse atıldı ve bir yıl sonra yargılandı. Jüri onu mahkûm ettiğinde öfkelendi ve "Amerika'nın pislikleri," diye bağırdı.

AILEEN WUORNOS'UN ZAMAN ÇİZELGESİ

29 Şubat 1956: Aileen Carol Wuornos (doğum soyadı Pittman), Michigan, Rochester'da dünyaya gelir.

Ocak 1960: Aileen'in annesi onu ve abisi Keith'i terk eder. Aileen ve Keith, Lauri ve Britta Wuornos adlı büyükanne ve büyükbabasının yanına gider.

18 Mart 1960: Aileen ve Keith büyükanne ve büyükbabası tarafından evlatlık edinilir ve onların soyadını alırlar.

23 Mart 1971: 15 yaşındaki Aileen Wuornos, Detroit'te bekâr kadınların kaldığı bir evde oğlunu doğurur. Aileen, büyükbabası tarafından evden kovulur. Artık parasız ve evsiz olan Aileen, hayat kadını olur.

27 Mart 1974: Wuornos ahlaka aykırı davranış, seyir hâlindeki araçtan .22 kalibrelik silahla ateş etme, saldırı, silahlı soygun ve başka birtakım şiddet eylemleri içeren suç kariyerine başlar.

1976: 20 yaşındaki Wuornos, 70 yaşındaki varlıklı yat kulübü başkanı Lewis Graz Fell ile evlenir fakat Wuornos ona saldırmayı alışkanlık hâline getirir. Fell dokuz hafta sonra evliliği iptal ettirir.

1986: Wuornos, 24 yaşındaki motel temizlik görevlisi Tyra Moore ile tanışır ve onunla yuva kurar. Birlikte Wuornos'un hayat kadını olarak kazandığı parayla geçinirler fakat bir müddet sonra para tükenir.

30 Kasım 1989: Wuornos ilk kurbanı olan, Clearwater elektronik dükkânının sahibi 51 yaşındaki Richard Mallory'i .22 kalibrelik bir silahla öldürür. Mallory'nin terk edilmiş 1977 model Cadillac marka aracı 1 Aralık'ta, cesedi ise 13 Aralık'ta Volusia County'deki eyaletler arası 95 nolu otoyolun kenarında bulunur.

19 Mayıs 1990: Ağır ekipman operatörü 43 yaşındaki David Spears, Florida, Orlando'ya giderken ortadan kaybolur. Terk edilmiş kamyonu çok geçmeden bulunur, çıplak cesedi ise 1 Haziran'da eyaletler arası 75 numaralı otobanda bulunur.

7 Haziran 1990: Daha sonra 40 yaşındaki Charles Carskaddon olduğu teşhis edilen, yarı zamanlı rodeo çalışanı kurban, Pasco County'de bulunur. Dedektif Tom Muck olayı araştırmakla görevlendirilir ve Muck, bir seri katilin iş başında olduğundan şüphelenir.

4 Haziran 1990: 1988 Model Pontiac Sunbird marka araç, Marion County'deki Orange Springs civarında 315 numaralı devlet karayolunda yoldan çıkar ve çalılıklara çarpar. Araçtan iki kadının çıktığı, Rhonda Bailey adında civarda oturan bir kadın tarafından görülür. Aracı sürmeye çalışırlar fakat araç bozulduktan sonra yürüyerek uzaklaşırlar. Daha sonra yapılan araştırmada, aracın içerisinde çok fazla kan lekesi olduğu ve iç kapı kolunda kanlı bir avuç izi olduğu tespit edilir. Aracın Florida'nın Jupiter kentinden 7 Haziran tarihinde kaybolan ve bir daha kendisinden haber alınamayan 65 yaşındaki Peter Siems'e ait olduğu anlaşılır.

31 Temmuz 1990: Ocala'da sosis satan Troy Burress'in kaybolduğu ihbar edilir. Burress 4 Ağustos'ta, vurularak öldürülmüş hâlde bulunur.

12 Eylül 1990: 56 yaşındaki Dick Humphreys, Marion County'de öldürülmüş olarak bulunur.

19 Aralık 1990: 62 yaşındaki Walter Jeno Antonoi, Dixie County'de öldürülmüş olarak bulunur.

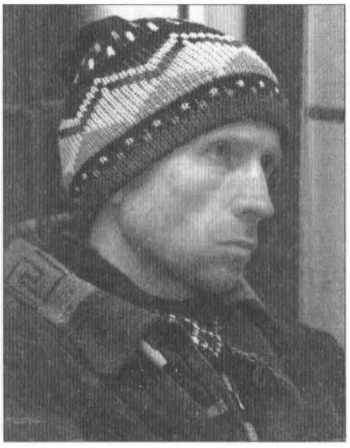
9 Ocak 1991: 4 Temmuz'da meydana gelen otomobil kazasının ipuçları ve edinilen bilgiler takip edildikten sonra, Aileen Wuornos Volusia County'de tutuklanır. Tyria Moore, Wuornos'un seri cinayetleri itiraf etmesi için polise yardım eder.

14 Ocak 1992: Aileen Wuornos, Richard Mallory cinayetinden hâkim karşısına çıkar. Diğer mahkemelerde, cesedi hiçbir zaman bulunamayan Peter Siems haricinde, altı cinayetin beşinden yargılanır ve 6 kez müebbet hapis cezasına çarptırılır. En son mahkeme Şubat 1993'te görülür.

9 Ekim 2002: Sürüncemede kalan temyiz başvurularından sonra 46 yaşındaki Wuornos zehirli iğne ile infaz edilir.

ANATOLY ONOPRIENKO

Yok Edici

ADI SOYADI: **Anatoly Onoprienko**
DOĞUM TARİHİ: **25 Temmuz 1959**
KURBAN SAYISI: **53**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH: **1989-1996**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **Ukrayna'nın Lvov kenti ve civarındaki köyler**
TUTUKLANMA TARİHİ: **16 Nisan 1996**
ALDIĞI CEZA: **Vurularak idam edilme cezası müebbet hapis cezasına çevrildi**

Birçok kişi tarafından yarı deli olduğu düşünülen Anatoly Onoprienko bir seri katildir. Onoprienko Ukrayna'da aileleri toptan öldürerek, paralarını, mücevherlerini ve diğer eşyalarını çalarak oradan oraya gezdi. Avrupa'nın en vahşi katillerinden biri olan Onoprienko, Tanrı'nın emirlerini yerine getirdiğine inanıyordu. Elli üç cinayeti 1989, 1995 ve 1996'da, Ukrayna'nın büyük bir kültürel merkezi olan Lvov kenti ve civarındaki köylerde işledi. Bir yerde sadece birkaç dakika içinde 10 kişiyi öldürdü.

Ukraynalı Onoprienko, Kiev'in 145 km batısındaki Zhytomyr'da 25 Temmuz 1959 tarihinde dünyaya geldi. Cinayetleri için gösterdiği davranış kalıbı basitti: Ukrayna'nın Polonya sınırına yakın Lvov bölgesindeki uzak köylerde bulunan müstakil evleri seçerdi. Daha sonra bir eve girer, çocuklar da dâhil olmak üzere evdeki herkesi öldürür ve evi ateşe verirdi. Muhtemel tanıkları da vurarak öldürürdü. Buradaki işi bittiğinde cinayetlerine devam etmek için bir başka köye giderdi.

Yalnız İdare Etmek

Onoprienko'nun katliamları 1989'da, birlikte antrenman yaptıkları spor salonunda tanıştığı Sergei Rogozin ile ekip oluşturduğunda başladı. Çok geçmeden arkadaşlıkları, suç ortaklığına dönüştü. İkili batı Ukrayna'daki Bratkovichi'de ıssız bir evi soyarken, orada yaşayan aile tarafından fark edildi. İki adam kendilerini savunmak için silahlanarak gelmişlerdi fakat kaçmak için iki yetişkin ve sekiz çocuktan oluşan aileyi tümüyle katlettiler. Birkaç ay

sonra Onoprienko Rogozin ile yolunu ayırdı. Fakat görünüşe göre toplu cinayetin tadını almıştı çünkü tek başına işlediği bir sonraki cinayette, arabada uyumakta olan ve aralarında 11 yaşındaki bir erkek çocuğun da bulunduğu beş kişiyi vurarak öldürdü. Onoprienko'nun asıl amacı aracı soymaktı fakat beş kişi canlı bırakılmayacak kadar fazla sayıda tanıktı.

Onoprienko tekrar öldürmeden önce altı yıl geçti. 24 Aralık 1995 tarihinde, uzaktan kuzeni olan Pyotr Onoprienko ile batı Ukrayna'da Yavoriv'de yaşamaya başladı. Burada vahşi eylemlerine devam etmek için çok zaman kaybetmedi: Aynı gece Ukrayna'nın orta kesiminde bulunan Armarnia'da, ormancılık öğretmeni Zaichenko ve ailesine ait bir eve zorla girdi. Onoprienko kesik namlulu çifte ile aralarında iki küçük erkek çocuğun da bulunduğu aileyi öldürdü. Onoprienko, öğretmene ve karısına ait iki altın alyansı, bir zincire takılı küçük altın haçı, bir çift küpeyi ve bir yığın eski kıyafeti de çaldı. Ayrılmadan önce Onoprienko evi ateşe verdi.

Yakalandıktan sonra polise, "Onları sadece vurdum. Bana zevk verdiği için değil, bu dürtüyü hissettiğim için yaptım. Ondan sonrası uzay boşluğundan gelen bir oyun gibiydi," dedi.

Onoprienko'nun dürtüsü sadece uzay oyunu değildi. Bu, çok daha kötü bir şeydi. Daha sonradan Tanrı'yı gördüğünü, kendisine cinayet işlemesini emrettiğini söyledi. 2 Ocak 1996 tarihinde görünüşe göre bu emri yerine getirdi ve dört kişilik bir aileyi vurarak öldürdükten sonra evlerini ateşe verdi. Olay yerinden ayrılırken onu gören yoldaki bir adam, Onoprienko'nun o geceki beşinci kurbanı oldu.

Cinayet Âlemi

Dört gün sonra 6 Ocak 1996'da Onoprienko, Beryansk ve Dnieprovskaya arasındaki otobanın yakınındayken, yoldan geçen arabaları durdurmaya ve sürücülerini öldürmeye karar verdi. Onoprienko, Rus donanmasından asteğmen Kasai, taksi şoförü Savitsky ve Kocheregina adlı bir aşçıyı öldürdü.

Onoprienko, "Benim için avlanmak gibi bir şeydi. İnsanları avlamak," dedi. "Yapacak bir işim olmadan sıkılmış bir şekilde otururken aniden bu fikir gelirdi aklıma. Bu fikri aklımdan çıkarmak için her şeyi yapardım fakat beceremezdim. Benden daha güçlüydü. Böylece arabaya veya trene biner ve cinayet işlemeye giderdim."

Lvov, Ukrayna, 1989-1996: Onoprienko'nun 53 kurbanının büyük çoğunluğu, Ukrayna'da Polonya sınırına yakın Lvov bölgesinde yaşıyordu. Onoprienko, 1989 ile 1996 arasında uzak köyler arasında dolaşıp tenha yerdeki evleri seçti ve içinde yaşayan ailelerin bütün fertlerini öldürdü, binaları yaktı ve bütün tanıkları vurarak öldürdü.

Armarnia, Ukrayna, 1995: Kuzeni ile birlikte 1995'te Ukrayna'nın batısındaki Yavoriv kasabasına taşındıktan sonra, Onoprienko, ülkenin orta kesimine gitti ve dört kişilik bir aileyi öldürdü. Armarnia'da bir eve girdi, ormancılık öğretmeni adamla karısını ve iki küçük oğullarını öldürdü.

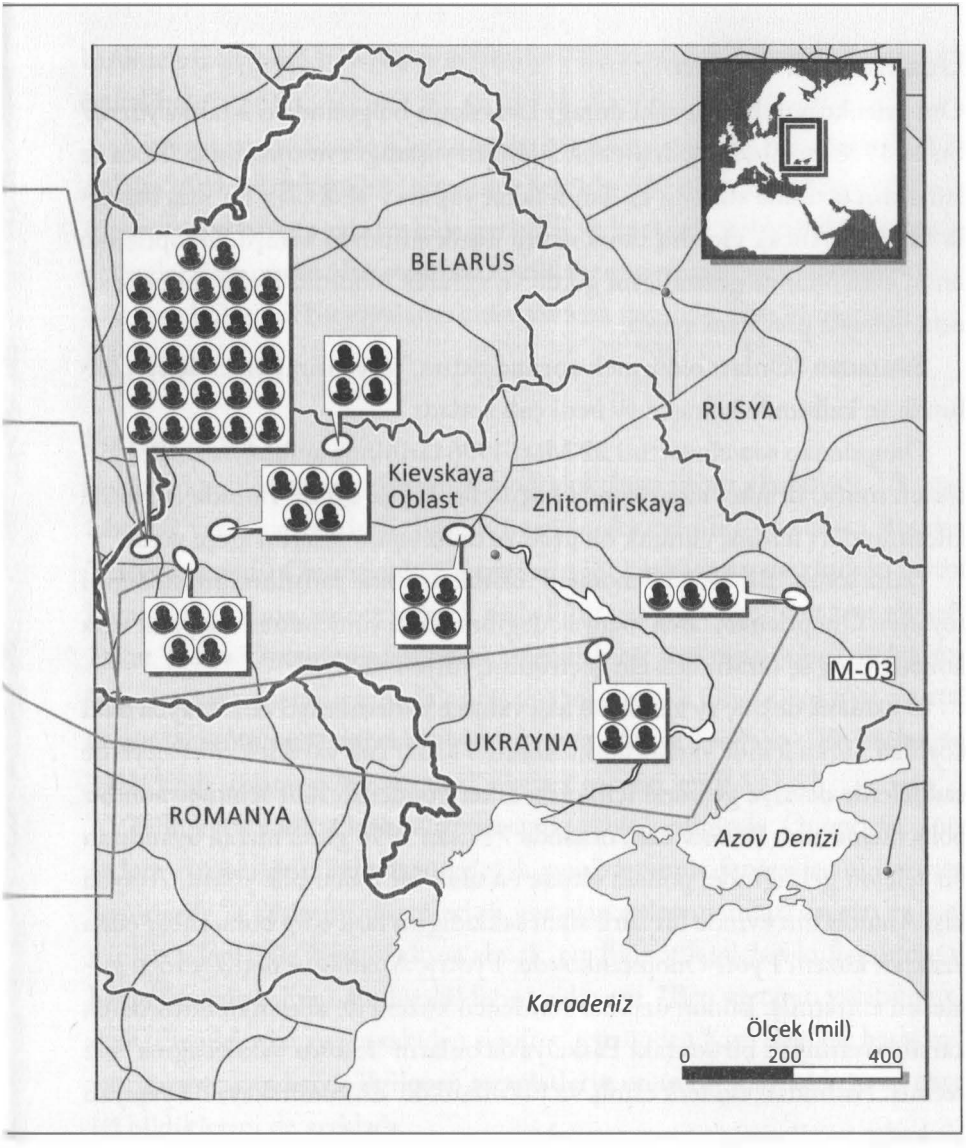
Otoban cinayetleri, 6 Ocak 1996: Onoprienko Tanrı'nın ona öldürmesini söylediğine inandıktan bir süre sonra, saldırılarını yollara taşıdı ve 6 Ocak 1996'da üç motosikletliyi öldürdü. Beryansk ile Dnieprovskaya arasında arabaları durdurdu. Kurbanlar Rus bir yelkenci, bir taksi şoförü ve bir aşçıydı.

Malina, Lvovskaya Bölgesi, 27 Şubat 1996: Tüyler ürpertici bir saldırıda, Onoprienko Lvovskaya Bölgesi'nde Malina'da bir eve girdi, anne babayı silahla vurarak, iki küçük kız çocuklarını ise baltayla öldürdü. Bir komşu eve yaklaşınca, onu da vurdu ve cesedini parçalara ayırdı.

ANAHTAR: Anatoly Onoprienko'un kurbanları

Onoprienko, 17 Ocak 1996 günü aynı amaçla aracına bindi ve uzaktaki Bratkovichi adlı köye gitti. Pilat ailesinin evine zorla girdikten sonra aralarında altı yaşında bir erkek çocuğun da bulunduğu altı kişiyi vurdu ve bir sonraki gün şafak sökmeden önce evi ateşe verip kaçtı. Tren yolu çalışanı Kondzela adlı 27 yaşındaki bir kadın ve 56 yaşındaki Zakharko adlı bir adam tarafından görülen Onoprienko, tanıkların her ikisini de vurarak öldürdü.

Onoprienko'nun dediklerine göre öldürme fikri o zamana kadar onun için bir takıntı hâline gelmişti ve kendini durduramadığı açıkça görülüyor.

30 Ocak 1996'da bir sonraki durağı Fastova-Kievskaya bölgesiydi. Bir sonraki kurbanları Marusina adında 28 yaşındaki bir hemşire, iki küçük oğlu ve Zagranichniy adlı 32 yaşındaki misafirleri adamdı. Bunun arkasından, 19 Şubat 1996'da aracını Dubchak ailesinin Zhitomirskaya bölgesinde yer alan Olevsk'teki evine sürdü. Baba ve oğlu vurduktan sonra, anne ve kızına çekiçle saldırdı. Kızdan ailesinin parayı nereye koyduğunu söylemesini istedi. Kız bunu reddetti. Daha sonra Onoprienko kızın güçlü karakterinin "inanılmaz" olduğunu düşündüğünü söyledi fakat yine de kafasını parçalamıştı.

Uzaktan Bir Kuzen

Onoprienko'nun bir sonraki durağı Lvovskaya bölgesindeki Malina'ydı. 27 Şubat 1996 tarihinde Bodnarchuk ailesinin yaşadığı eve zorla girdi. Koca ve karısının üstünde silahını kullandı fakat yaşları 7 ve 8 olan iki kızı baltayla öldürdü. Ancak yine bir tanık vardı: Tsalk adındaki komşu. Onoprienko onun evin önünde gezindiğini gördü ve vurarak öldürdü. Daha sonra cesedini baltayla parçalara ayırdı.

Sonradan "Onları öldürmek zorundaydım," diye itiraf etti. "İç ses, aklımda ve kalbimde konuştu ve beni çok zorladı."

Onoprienko son cinayetini 22 Mart 1996 tarihinde arabasıyla Busk'a gittikten sonra, Bratkovichi dışında küçük bir köyde işledi. Burada Novosad ailesinin dört ferdini vurarak öldürdü ve daha sonra evlerini ateşe verdi.

Daha sonra "Bir Doğa Fenomeni" olarak üstünde çalışılmasını istediğini söyleyen Onoprienko, "Ben manyak değilim. Beni yönlendiren telepatik veya kozmik bir güç tarafından ele geçirildim," diye ısrar etti.

O zamana dek üç ay içinde 38 kişi vahşice katledilmişti ve Ukrayna'daki köylüler korku içinde yaşıyorlardı. Korku o kadar çok yayıldı ki birkaç yerde caddelerde devriye gezmesi için ordu asker gönderdi. Igor Khuney adlı bir polis memuruna Yavoriv'deki ofisinde 7 Nisan 1996 günü merak uyandıran bir telefon geldiğinde, polisin elinde en ufak bir ipucu bile yoktu. Arayan kişi Anatoly'nin evinde bir sürü silah sakladığını fark edip bunu ihbar eden uzaktan kuzeni Pyotr Onoprienko'ydu. Pyotry, Anatoly'ye derhâl evden gitmesini emretmiş. Bunun üzerine sinirlenen kuzeni de ailesini tehdit ederek karşılık vermiş ve bir sonraki Paskalya'da onların "icabına bakılacağına" söz vermiş. Ardından evi terk etmiş ve yakınlardaki Zhitomirskaya'da yaşayan bir kadın ve ailesinin yanına taşınmış.

Khuney'in amiri Komiser yardımcısı Sergei Kryukov bu korkutucu haberi duyduktan sonra, Lvov polis şefi General Bogdan Romanyuk'a danıştı. Bir an önce bir tim kurması ve Zhitomirskaya'da Ivana Khristitelya Sokağı'nda Onoprienko'nun yaşadığı binada arama yapması yönünde talimat aldı. Yirmi polis memuru ve dedektifi çabucak daireye geldi. Kapıyı açar açmaz Anatoly Onoprienko'yu yakalayıp kelepçelediler, daha sonra kanıt için odaları aradılar. Çok geçmeden buldular. Oturma odasında Novosad ailesinin Busk'taki evinden kayıp olduğu ihbar edilen Akai marka bir müzik seti vardı. Kryukov, ailelerin öldürüldüğü evlerdeki kayıp eşyaların üretim ve seri numaralarıyla

birlikte bir listesini hazırlayıp getirmişti. Bu eşyalardan birkaçı bu dairede bulundu.

Kimliği istendiğinde Onoprienko hiç itiraz etmedi. Kimliğin olduğu dolaba gitti fakat kapısını açtığında içeride sakladığı tabancayı kavradı. Onoprienko hemen etkisiz hâle getirildi ve karakola götürüldü. Bu sırada aramalar devam etti. En sonunda çözülememiş cinayetlerle bağlantılı olan 122 eşya bulundu. Bu eşyaların arasında kısa namlulu Tos-34 model bir tüfek de vardı.

Katilin Kibri

Pek çok kanıt olmasına rağmen, Onoprienko'nun itirafı gerekliydi. İlk önce işbirliği yapmayı reddetti, bunun üzerine deneyimli sorgulayıcı Bogdan Teslya çağrıldı. Onoprienko, Kryukov gibi başkasının emrindeki birine konuşmayacağını, sadece yüksek rütbeli bir generale konuşacağını söyledi. Fakat Teslya Onoprienko'ya onun anlatacak bir şeyi olmadığını, dolayısıyla neden bir generalin onunla uğraşacağını sorarak Onoprienko'yu alt etti. Onoprienko'nun gizli kibri böylelikle ortaya çıktı ve Teslya'ya, "Endişelenme! Tabii ki de anlatacak bir şey var," diyerek garanti verdi.

Tabii ki de vardı. General Romanyuk odaya girdiğinde, Onoprienko ona sadece cinayetlerin detaylarını değil, aynı zamanda fantezilerini, tanrısal "emirleri", "iç seslerin" dürtülerini, uzaydan gelen oyunları anlattı ve hayvanları telepati ile kontrol altına almak için hipnotik güçleri kullandığını ve beyin gücüyle kalbini durdurabildiğini iddia etti. "Ben şeytanın yaratığıyım," dedi. Onoprienko ayrıca eskiden şizofreni yüzünden Kiev'deki bir hastanede yattığını ve kendisiyle ilgilenen terapistlerin onun bir katil olduğunu gayet iyi bildiklerini de açıkladı.

Ceza Değiştiriliyor

On iki gün süren sorgu ve itiraftan sonra, Teslya Onoprienko'nun deli olduğuna ikna oldu. Bununla birlikte 23 Kasım 1998 tarihinde psikiyatristler Teslya ile çelişerek, Onoprienko'nun akıl sağlığının yargılanmaya elverişli olduğunu beyan etti. Mahkemede, parçalanmış cesetleri, evleri, arabaları ve zanlı tarafından çalınan çeşitli objeleri gösteren 99 ciltlik fotoğraflar kanıt olarak sunuldu. Dava 12 Şubat 1999 tarihinde, Onoprienko'nun doğum yeri Zhytomyr'deki bölge mahkemesinde görülmeye başladı. Onoprienko gü-

venliği için demir bir kafeste oturdu fakat bu, insanların ona tükürmesine veya kızgınlık içinde bağırıp çağırmasına mani olamadı.

Mahkemenin arka sıralarında oturan bir kadın, "Bırakın da onu parçalayalım!" diye bağırdı. "O vurularak öldürülmeyi hak etmiyor. Ona yavaş ve acı dolu bir ölüm gerek!"

Öfkeli halk infaz edilmesini isteyince "Terminatör" devlet tarafından bitirilmekle karşı karşıya kaldı. Ne var ki Avrupa yasaları ölüm cezasını yasaklamıştı.

Mahkemenin sonunda Anatoly Onoprienka suçlu bulundu ve vurularak idam edilmesine karar verildi. Fakat Ukrayna halkını öfkelendirmesine rağmen ceza yerine getirilmedi. Ukrayna Avrupa Konseyi üyesiydi, bu da idam cezasını kaldırması gerektiği anlamına geliyordu. Basın, halk ve politikacılar Onoprienko olayının istisna olduğunu tartışmasına rağmen, idam cezası müebbet hapis cezasına çevrildi.

Onoprienko hayal kırıklığına uğradı. Londra'nın *Times* gazetesiyle yaptığı bir röportajda muhabire: "Ölüm benim için hiçbir şey. Tabii ki idamı tercih ederdim. İnsanlarla ilişki kurmakla ilgilenmiyorum. Ben onlara ihanet ettim... Eğer serbest bırakılırsam, öldürmeye devam ederim fakat bu sefer on kat daha kötü olur. Bu şansı iyi kullanın çünkü ben şeytana hizmet ediyorum... Alanımda rakibim yok," dedi.

ANATOLY ONOPRIENKO'NUN ZAMAN ÇİZELGESİ

25 Temmuz 1959: Anatoly Onoprienko, Ukrayna'nın Zhytomyr kentinde dünyaya gelir.

1989: Onoprienko ve suç ortağı Sergel Rogozin bir soygun esnasında 10 kişilik bir aileyi öldürür. Birkaç ay sonra, Rogozin ile yollarını ayırdıktan sonra Onoprienko arabada uyumakta olan beş kişiyi vurur.

24 Aralık 1995: Onoprienko uzaktan kuzeni Pyotr ile batı Ukrayna'nın Yavoriv kentine taşınır ve aynı gece Ukrayna'nın orta kısmında bulunan Armarnia'da dört kişilik bir aileyi öldürür.

2 Ocak 1996: Onoprienko, Tanrı'dan öldürmesine dair emir aldığına inanarak dört kişilik başka bir aileyi öldürür.

6 Ocak 1996: Onoprienko, farklı seferlerde Beryansk ve Dnieprovskaya arasındaki otoyolda üç araç sürücüsünü öldürür.

17 Ocak 1996: Onoprienko, Pilat ailesinin Bratkovichi'deki evine girer ve altı kişiyi öldürür. Olay yerinden geçen iki tanık da öldürülür.

30 Ocak 1996: Onoprienko, Fastova-Kievskaya bölgesinde iki yetişkini ve iki çocuğu öldürür.

19 Şubat 1996: Dubchak çifti ve iki çocuğu, Zhitomirskaya bölgesinde Olevsk'te Onoprienko tarafından katledilir; anne ve kız çekiçle; baba ve oğlu vurularak öldürülür.

27 Şubat 1996: Onoprienko, Lvovskaya bölgesinde Malina'da Bodnarchuk ailesine ait eve zorla girer. Ebeveynleri silahla vurarak, iki kızını ise baltayla öldürür. Komşu da öldürülür ve daha sonra baltayla parçalara ayrılır.

22 Mart 1996: Onoprienko, Bratkovichi dışındaki Busk'ta Novosad ailesinin dört ferdini öldürür ve evlerini ateşe verir.

7 Nisan 1996: Onoprienko'nun kuzeni Pyotr Onoprienko, Yavoriv'deki polis memuru Igor Khuney'i arayarak Anatoly'nin evine bir sürü silah yığdığını ihbar eder. Pyotr evden ayrılmasını ister, buna sinirlenen Anatoly gider ve bir kadın ve ailesiyle Zhitomirskaya civarında yaşamaya başlar. Zhitomirskaya'daki evin arama çalışmalarında, Onoprienko'nun aileleri öldürdüğü evlerden kaybolan birçok şey ortaya çıkarılır. Onoprienko tutuklanır ve sorguya çekilir.

19 Nisan 1996: On iki gün süren sorgu boyunca Onoprienko birçok cinayeti itiraf eder. Kendisini sorgulayan Bogdan Teslya, Onoprienko'nun deli olduğuna ikna olur.

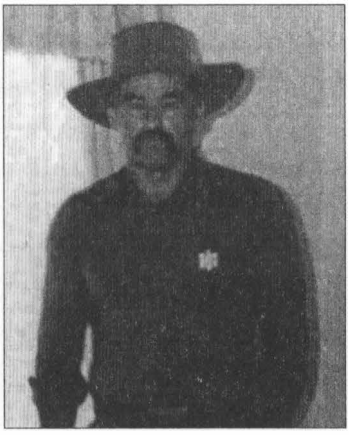
23 Kasım 1996: Psikiyatristler Onoprienko'nun yargılanabileceğini bildirir.

12 Şubat 1996: Onoprienko'nun davası doğum yeri Zhytomyr kentinde görülmeye başlanır.

31 Mart 1999: Onoprienko seri cinayetten suçlu bulunur ve idam cezasına çarptırılır. Aldığı idam cezası müebbet hapis cezasına çevrilir.

IVAN MILAT

Sırt Çantalı Gezginlerin Katili

ADI SOYADI: **Ivan Robert Marko Milat**
DOĞUM TARİHİ: **27 Aralık 1944**
KURBAN SAYISI: **7**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH: **1989-1994**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **Avustralya, Yeni Güney Galler**
TUTUKLANMA TARİHİ: **22 Mayıs 1994**
ALDIĞI CEZA: **7 kez müebbet hapis cezası**

İki oryantiring sporcusu, 19 Eylül 1992 günü, Avustralya, Yeni Güney Galler'de Belanglo Ormanı içinde Long Acre Fire patikasının 244 metre güneybatısında çürümekte olan bir ceset buldular. Ceset, bir yıldan biraz fazla bir süre içinde, 3 Kasım 1993 tarihine kadar bulunacak olan 7 sırt çantalı gezgin kurbanın ilkine aitti. Bu kişiler ya vurularak, boğularak, dövülerek ya da bıçaklanarak öldürülmüştü. Kaçmayı başaran Paul Onions, saldırganının Ivan Milat olduğunu teşhis edip de Milat 22 Mayıs 1994 tarihinde tutuklanana dek bir altı ay geçti.

14 çocuktan biri olan Milat, İkinci Dünya Savaşı öncesi Avustralya'ya göç etmiş Yugoslav göçmeni bir ailenin çocuğuydu. 27 Aralık 1944'te dünyaya gelen Ivan, erkek kardeşi Boris'in anlattığına göre küçüklüğünde psikotik eğilimler sergilemişti ve ailede kural tanımazlığıyla bilinirdi. 1961 yılından sonra haneye tecavüz, araba hırsızlığı ve silahlı soygun suçlarıyla başının düzenli olarak polislerle belaya girmesiyle Ivan Milat problemi gerçekten ciddileşti. 1971 yılında iki otostopçuya bıçak zoruyla tecavüz etmekten yargılandı. İddia makamının yeterince ikna edici olamaması nedeniyle beraat etmesine rağmen, Ivan Milat'ın tehlike arz ettiği gerçeği net bir şekilde anlaşıldı.

Başarılı Bir Kaçış

1992'de Belanglo Ormanı dehşet verici sırlarını açığa çıkarmaya başladığında, seri cinayetler, Avustralya basını tarafından Sırt Çantalı Gezgin Cinayetleri olarak adlandırıldı. Milat iki yıl önce, 25 Ocak 1990 tarihinde, sırt çantalı

İngiliz Paul Onions'ı aracına aldıktan sonra küçük suçlardan şiddet içeren suçlara veya en azından şiddet içeren suç tehdidine yönelmiş oldu. Kendini Bill olarak tanıtan Milat, başlarda arkadaş canlısıydı fakat atıp tutmaya, saçma sapan konuşmaya, ırkçılık ve yabancı düşmanlığı göstermeye başlayınca, Onions endişelendi. Milat arabayı yolun kenarına çektiğinde, Onions kaçmaya çalıştı ya da bunu yapabileceğini düşündü. Onions arabadan inip yola çıkmadan önce, Milat ona silah çekti ve eğer kaçmaya çalışırsa onu öldüreceğini söyledi. O anda Onions riske girdi ve sırt çantasını ve pasaportunu geride bırakarak hayatını kurtarmak için koştu. Milat onu yakalayamadan, Onions elini sallayarak yoldan geçmekte olan bir aracı durdurdu. Sürücü kadın, olayı ihbar etmesi için onu en yakın karakola götürdü.

Paul Onions çok geçmeden yeni bir pasaport aldı ve memleketi İngiltere'ye geri döndü. Kaçabildiği için ne kadar şanslı olduğunu ancak iki yıl sonra fark etti. Fakat fark edene kadar, Belanglo Ormanı cinayetlerinin hikâyesi sadece Avustralya'da değil, dünyanın başka bölgelerinde, kurbanların memleketlerinde de büyük bir haber olmuştu. İlk cesedin hemen ardından ikincisi, 20 Eylül 1992 tarihinde, ilkinden 30 metre uzağa gömülü olarak bulundu. Cesetlerin, beş ay önce güneye gitmek için Sidney'deki King's Cross pansiyonundan ayrıldıktan sonra kaybolan sırt çantalı iki İngiliz gezgine, Caroline Clarke ve Joanne Walters'a ait olduğu anlaşıldı.

İki kızın cesedi vahşi bir saldırıyı uğradıklarını gösteriyordu, büyük zarar görmüştü. Joanne Walters, omurgasına kadar giren bir av bıçağıyla kalbinden ve akciğerinden dokuz kez bıçaklanmıştı. Joanne'nin iki kaburgası tamamen parçalanmıştı. Caroline Clarke da on defa başından bıçaklanmış ve vurulmuştu. Caroline'in cesedinin bulunduğu yerin yakınında çok sayıda mermi kovanı bulundu fakat beş günlük araştırma sonucunda ne başka bir kurban ne de kızlara ait kişisel bir eşya veya kamp malzemesi ortaya çıktı. Bu durum Yeni Güney Galler polisine ormanda daha fazla ceset olmadığını düşündürdü. Pek de yakın olmayan bir zamanda yanıldıklarını fark edeceklerdi.

Sürdürülen araştırma yoğun olduğu ve polis katilin profilini çıkardığı hâlde, 1992 yılı gerçek bir gelişme kaydedilemeden bitti. İzler soğudukça Yeni Güney Galler polisi dikkatini başka suçlara çevirdi. Fakat daha sonra, 5 Ekim 1993'te, Belanglo Ormanı'nı iyi bilen Bruce Pryor adında bir yerli bölgeye araştırma yapmak için gittiğinde, Sırt Çantalı Cinayetleri olayı derhâl yeniden canlandı. Pryor, ormanı ziyarete gelen sırt çantalı birkaç genç için

Belanglo Ormanı: Milat'ın bütün kurbanları Belanglo Ormanı'nda öldü. Bölge, sırt çantasıyla seyahat eden ve genelliklikle tenha yolları seçenler arasında popülerdir. Polis, sığ mezarlara gömülmüş cesetleri bulması için eğitimli köpekler getirdi. Orman 4.100 hektar büyüklüğündedir.

Sidney, 5 Ekim 1993: Sidney, cinayetleri araştıran Air Görev Timi'nin merkeziydi. Clive Small'ın liderliğindeki görevlilerin acil telefon hattına bir günde yüzlerce ipucu gelecekti. Paul Onions telefon edip Milat'tan nasıl kaçtığını anlattı ve onu teşhis etti.

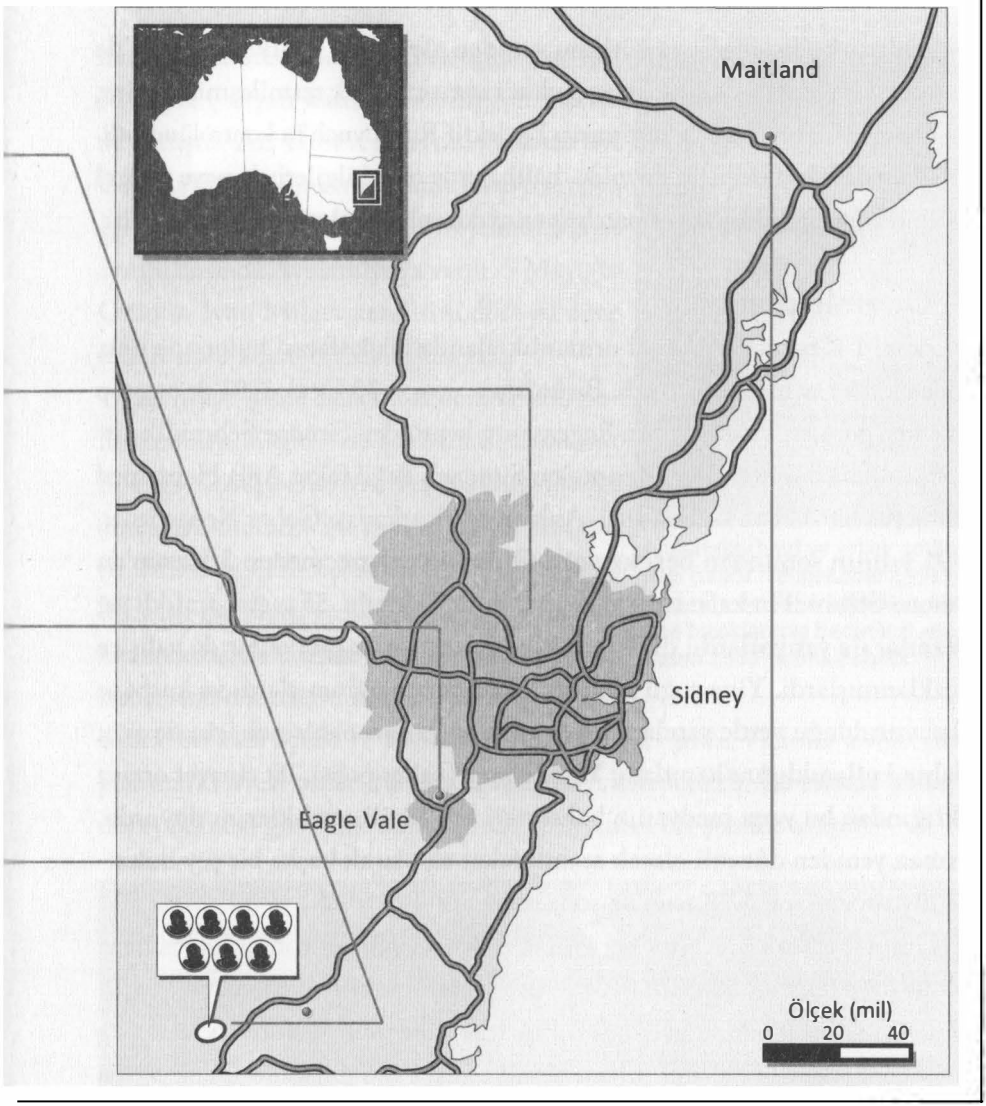
Eagle Vale, Campbelltown, 22 Mayıs 1994: Milat 22 Mayıs 1994'te, Yeni Güney Galler, Campbelltown'ın Eagle Vale isimli banliyösündeki evinde tutuklandı. Elli polis evinin etrafını sardıktan sonra, Milat ve kız arkadaşı Chalinder dışarı çıktı ve gözaltına alındılar. Polis memurları evde silahlar ve mühimmat buldu.

Maitland, 27 Temmuz 1996: Milat hüküm giydikten sonra, Temmuz 1996'da, Sidney'in 163 km kuzeyinde, Yeni Güney Galler, Maitland'de maksimum güvenlikli hapishaneye gönderildi. 1997'de kaçmaya çalışınca, Belanglo Ormanı'na birkaç km mesafedeki Goulburn Hapishanesi'ne nakledildi.

ANAHTAR: Ivan Milat'ın kurbanları

kayıp ihbarı yapıldığını biliyordu. Onların gizlenmiş ve bulunamamış bir şekilde ormanda yattıkları düşüncesi canını sıktı. Pryor orman patikalarını biliyordu ve Morice Orman Yangın Yolu'na odaklandı. Bu yol, taşlarla kaplı olan Clearly Yangın Çıkış Yolu'na çıkıyordu. İlerisi açık alandı.

Bu açık alanda Pryor, insana ait gibi gözüken büyük bir kemik buldu. Pryor araştırmaya devam ederken bir anda alt çenesi kırılmış ve alnında muhtemelen bıçakla açılmış ince bir kesik izi olan bir insan kafatası buldu. Kafatasını bir beze sardıktan sonra, oryantiring kulübüne ait küçük bir kulübeye doğru

aracını sürdü ve burada polisi aradı. Polis 30 dakika içerisinde geldi. Pryor kafatasını teslim etti. Polisi kafatasını bulduğu yere götürdü ve dedektiflerden biri, Steven Murphy çalılıklarda asılı duran bir çift spor ayakkabı fark etti. Sonuç olarak iki ceset daha bulundu. Her iki cesedin de iskeletleri eksik olduğu hâlde, daha sonradan diş dizilimi aracılığıyla cesetlerin Avustralya'nın Victoria eyaletinden Deborah Everist ve James Gibson'a ait olduğu anlaşıldı.

Sırt çantalı gezginlerin katilinin yeniden arandığı haberi çabuk yayıldı. Muhabirler, çekim ekipleri, televizyon kameraları ve helikopterler ormanda

toplandı ve halkın ilgisi ve korkusu yeniden alevlendi. Merkezi Sidney'de olan Air Görev Timi adı altında yapılan araştırma artık resmîleşmişti. Tim, Başkomiser Clive Small ve yardımcısı Dedektif Rod Lynch'in kontrolündeydi. Small'un dedektif ekibi işe koyuldu, hâlihazırda olan bilgileri elemeye ve özel eğitimli köpeklerle birlikte orman bölgesini düzenli olarak taramaya başladılar.

İki Önemli İpucu

Bu çaba, 1 Kasım 1993 günü ormanlık alanda bir kafatası bulunana dek, yaklaşık dört ay meyve vermedi. Bu kafatası, en son 20 Ocak 1991'de otostop çekerken görülen, Almanya'nın Regensburg kentinden Simone Schmidl'e aitti. Yakınında bulunan pembe pantolon Simone'a değil fakat Anja Habschied adlı başka bir Alman kadına aitti. Anja ve erkek arkadaşı Gabor Neugebauer, 1991 yılının sonundan beri kayıptı. Onlar da çok geçmeden 3 Kasım'da Simone Schmidl'in kafatasına yakın bir yerde bulundu. 55 metre aralıklı sığ mezarlar da yatıyorlardı; diğer sırt çantalı kurbanlar gibi onlar da vahşice bıçaklanmışlardı. Yine çoğu gibi, cinsel istismara uğramışlardı ve kurbanların vurulduğu yerde yapılan adli araştırma, onları öldürmek için de aynı silahın kullanıldığını kanıtladı. Yeni Güney Galler polisi, ilk cinayet ortaya çıktığından bu yana medyanın bahsettiği seri katili aradıklarını duyurdu. Orman yeniden düzenli olarak arandı fakat ek olarak başka bir şey bulunmadı ve operasyon 17 Kasım'da sona erdi.

Timin merkezlerine artık her gün yüzlerce telefon geliyordu. Kaçınılmaz olarak çoğu telefon, takıntılı olan ve sırt çantalı gezginlerin katilini gördüğünü sanan insanlardan geliyordu. Fakat bu telefonlardan ikisi önemliydi. Biri, erkek arkadaşı Belanglo Ormanı yakınında gayri menkulü ve çok sayıda silahı olan bir adamla çalışan bir kadından geldi: Adamın adı Ivan Milat'tı. Diğer telefon, 1990 yılında Milat'tan kaçarken Paul Onions'ı aracına alan Joanne Berry'den geldi.

İngiltere'den Gelen Telefon

Onions'ın kendisi aşağı yukarı tam bu zamanda konuya dâhil oldu. İngiltere'de, binlerce kilometre ötede, Sırt Çantalı Gezgin Cinayetleri'nin haberlerini takip ediyordu ve 1990 yılında kaçmayı başardığı kaderini fark edince dehşete kapılmıştı. 13 Kasım'da Görev Timi'nin yardım hattını aradı ve onlara kendi yaşadıklarını anlattı. Onions'ın anlattıkları Joanne Berry'nin

ifadesiyle desteklendi ve erkek arkadaşı Ivan Milat'la çalışan kadının verdiği bilgilerle de örtüştü. Air Görev Timi'nin dedektifleri Onions'ın yardım etmesi için Avustralya'ya gelmesini istedi ve Onions 1994 yılının Mayıs ayının başında Avustralya'ya vardı. 5 Mayıs'ta Onions, Ivan Milat'ı kendisini dört yıl önce tehdit eden adam olarak teşhis etti.

Anja Habschied ve erkek arkadaşı Gabor Neugebauer 1991'in sonunda ortadan kayboldu. Vahşice bıçaklanmış bedenleri ancak Kasım 1993'te bulunabildi.

22 Mayıs günü sabah saat 06:30'da 50 polis memuru, Eagle Vale Mahallesi, Cinnabar Sokağı, Campbelltown, Yeni Güney Galler adresinde oturan Milat'ın evinin etrafını sardı. Milat'ın silah koleksiyonunu bilen polis dikkatli davrandı ve Chalinder Hughes adlı kız arkadaşıyla birlikte evde olan Milat'a evin bahçesine çıkmasını söyledi. Birkaç dakika sonra, ön kapı açıldı ve Milat ile Hughes dışarı çıktı. Victoria Eyaleti asayişinin iki üyesi onları tutukladı ve Milat'ı kelepçeledi. Bu esnada Milat'ın dört odalı evi güvenlik altına alındı ve ayrıntılı bir şekilde arandı.

Mahkeme görevlileri suç mahallini görmek için Belanglo ormanını ziyaret ederken. Orman, Yeni Güney Galler'de, Sidney ile Canberra arasındaki Güney Highlands'te yer alıyor.

Belanglo Ormanı'nda bulunan yedi cesetle ilgili sorgulanacağı söylendiğinde Milat: "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum!" diye cevap verdi. Sorgu esnasında Milan devamlı olarak yalan söyledi. Silahı olduğunu ve Bill adını kullandığını inkâr etti. Evinde yapılan arama bu inkârları çürüttü: Onions'ı tehdit ederken kullandığı silahla aynı olan Colt .45 için bir kutu mermi yatak odasında bulundu. Diğer bulunanlar ise 30 cm uzunluğunda Bowie cinsi bir bıçak ve daha sonradan Simone Schmidl ve Deborah Everist'e ait olduğu anlaşılan iki uyku tulumu ve başka çeşitli kamp malzemeleriydi.

Campbelltown karakolunda Milat yardımcı olmayı reddetti fakat kaçamak cevapları da ona yardım etmedi. Milat 23 Mayıs'ta, soygundan ve Paul Onions'ı öldürmeye teşebbüs etmekten suçlandı. Bir hafta sonra 30 Mayıs'ta, yedi sırt çantalı gezgini öldürmekten de suçlandı. Milat'ın yargılaması yaklaşık iki yıl sonra, Nisan 1996'nın ortalarında başladı ve 15 hafta sürdü. Avukatı, suçlu olduğunu kanıtlayabilecek çok sayıda delil toplanmış olmasına rağmen Milat'ın seri cinayetten suçlanabileceği gerçek bir kanıtın olmadığını belirtti. Bu boş yere geliştirilmiş bir stratejiydi. 27 Temmuz 1996'da, jüri Milat'ı cinayet işlemekten dolayı suçlu buldu. İşlediği yedi cinayetten dolayı yedi kez müebbet hapis cezasına çarptırdı. Paul Onions'a karşı işlediği suçlardan (öldürmeye teşebbüs, zorla alıkoyma ve soygun) da suçlu bulundu ve bunlar için 6 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Milat, Sidney'in güneybatısında yer alan Yeni Güney Galler'de Maitland'deki yüksek güvenlikli hapishaneye gönderildi. 17 Temmuz 1997 tarihinde yeltendiği başarısız kaçma girişimi sonrası Yeni Güney Galler, Goulburn'deki hapishaneye nakledildi. Hücresinde bisküvi kutusunun içine saklanmış testere bulunmasından sonra aynı hapishanede tek kişilik hücreye kapatıldı.

Devamlı Olarak Reddetme

Erkek kardeşi Richard Milat onun en az 28 cinayetin sorumlusu olduğunu söylemesine rağmen Ivan Milat, tutuklanıp yargılandığı günden bugüne kadar kendisinin suçsuz olduğunu söyledi. Şefkat duygusu uyandırıp muhtemelen serbest bırakılmasına zemin hazırlamak amacıyla jilet, zımba telleri ve başka metal objeleri yutmak gibi yöntemlerle kendisini birkaç kere yaraladı 26 Ocak 2009 tarihinde, plastik bir bıçakla orta parmağını kesti. Fakat ne kendine zarar vermesi ne de aldığı cezaya karşın birçok kez temyiz yoluna başvurması başarıya ulaşmadı.

IVAN MILAT'IN ZAMAN ÇİZELGESİ

27 Aralık 1944: Ivan Milat, 14 çocuklu Yugoslav bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir.

1961: Haneye tecavüz, araba hırsızlığı ve silahlı soygun suçlarından dolayı Ivan Milat'ın başı polisle sürekli belaya girer.

1971: Milat, sırt çantalı iki gezgin kadına tecavüz etmekten yargılanır fakat savcılık olayı kanıtlayamadığından serbest bırakılır.

25 Ocak 1990: Milat, sırt çantalı gezgin İngiliz Paul Onions'ı aracına alır ve onu silahla tehdit eder. Onions kaçar ve olayı Yeni Güney Galler polisine ihbar eder.

20 Ocak 1991: Almanya, Regensburg'dan Simone Schmidl en son Avustralya'da otostop çekerken görülür.

19 Eylül 1992: Sırt çantalı gezgin İngiliz Caroline Clarke'ın cesedi, Yeni Güney Galler'deki Belanglo Ormanı'nda bulunur.

20 Eylül 1992: İkinci bir ceset, Joanne Walters'ın cesedi yakınlarda bulunur. Akabinde yapılan araştırma ilerleme kaydedemez.

5 Ekim 1993: Araştırma gözden geçirilirken bir kafatası bulunur. Parçalar hâlinde iki iskelet bulunur ve daha sonradan diş kayıtlarından bu iskeletlerin Deborah Everist ve James Gibson'a ait olduğu anlaşılır. Sırt çantalı gezgin cinayetlerini araştırmak üzere Air Görev Timi kurulur.

1 Kasım 1993: Simone Schmidl'in kafatası ormanda bulunur.

3 Kasım 1993: Anja Habschied adlı bir başka Alman kadın ve erkek arkadaşı Gabor Neugebauer yakınlarda ölü bulunur.

13 Kasım 1993: Paul Onions Görev Timi'nin yardım hattına telefon açar ve onlara 1990 yılında Ivan Milat ile yaşadığı deneyimi anlatır.

17 Kasım 1993: Polisin Belanglo Ormanı'nda yaptığı araştırma sona erer. Görev Timi'nin aldığı yüzlerce telefondan sadece ikisi önemlidir; 1990 yılında Paul Onions'ın Ivan Milat'tan kaçmasına yardım eden Joanne Berry'nin verdiği bilgi ve erkek arkadaşı Milat'la çalışan ve onun bir sürü silahı olduğunu bildiğini söyleyen bir kadının verdiği bilgi.

5 Mayıs 1994: Paul Onions, kendisini 1990 yılında tehdit eden kişinin Milat olduğunu teşhis eder.

22 Mayıs 1994: Milat ve kız arkadaşı Chalinder Hughes, Milat'ın Campbelltown'daki evinde tutuklanırlar.

23 Mayıs 1994: Milat hırsızlıktan ve Paul Onions'ı öldürmeye teşebbüs etmekten yargılanır.

30 Mayıs 1994: Milat, yedi sırt çantalı gezgini öldürmekle suçlanır.

Nisanın ortası, 1996: Milat'ın cinayetlerden yargılanması başlar ve 15 hafta sürer.

27 Temmuz 1996: Milat cinayet işlemekten suçlu bulunur ve yedi kez müebbet hapis

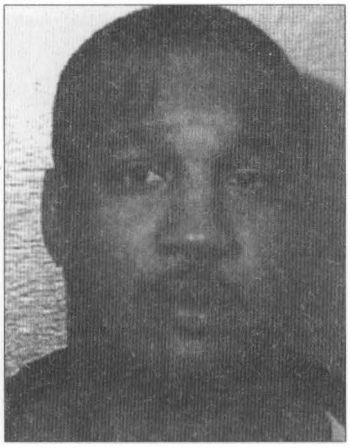
cezasına çarptırılır. Ayrıca Paul Onions'a karşı işlediği suçtan altı yıl hapis cezası alır. Yeni Güney Galler, Maitland'deki yüksek güvenlikli hapishaneye gönderilir.

17 Temmuz 1997: Başarısız bir kaçma girişiminden sonra, Yeni Güney Galler, Goulburn Hapishanesi'nde yüksek güvenlikli birime nakledilir.

26 Ocak 2009: Milat, birçok kez kendine zarar verir, bunların en sonuncusunda orta parmağını plastik bir bıçakla keser.

DERRICK TODD LEE

Baton Rouge Seri Katili

ADI SOYADI: Derrick Todd Lee
DOĞUM TARİHİ: 5 Kasım 1968
KURBAN SAYISI: 7 cinayetten suçlandı fakat sadece ikisinden yargılandı
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH: 1992-2003
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: ABD'nin Louisiana eyaletinin Baton Rouge ve Lafayette bölgeleri
TUTUKLANMA TARİHİ: 27 Mayıs 2003
ALDIĞI CEZA: İdam cezası, hâlâ ölüm hücresinde

Afro-Amerikalı Derrick Todd Lee, büyük suçlara yönelip ve 7 kadını belki de daha fazlasını öldürmeden önce uzun bir çıraklık döneminden geçti. 1977 yılında 9 yaşındayken, hayatının ileriki dönemine de taşıyacağı "Röntgenci" adını çoktan almıştı. Ayrıca, sarkıntılık, haneye tecavüz, soygun ve saldırı suçlarını da işledi ve Ocak 2000'de cinayete teşebbüs etti. Kız arkadaşı Consandra Green'in bir bardaki tartışma sonrası Lee'nin ona attığı tekmeden sağ kurtulması büyük şanstı.

Lee'nin bir sonraki denemesinin kurbanı 41 yaşında, dul bir kadın olan Gina Wilson Green ise şanslı değildi. Lee, 23 Eylül 2001 akşamı kadının Louisiana, Baton Rouge'daki evine zorla girdi. İnfüzyon tedavisinde uzman olan hemşire Green, Lee geldiğinde, Louisiana Üniversitesi kampüsünün yakınında bulunan Stanford Bulvarı'ndaki evinde yalnızdı. Lee'nin aklında birkaç şey vardı. Green'e tecavüz etti ve akabinde yapılan otopsiye göre kadını akşam saat 21:00'de boğdu ve sonrasında cüzdanını ve cep telefonunu çaldı. Telefon daha sonra Baton Rouge'daki dar bir sokağa atılmış olarak bulundu. Green'in cesedi bir sonraki gün bulundu. İlk etapta katile dair çok az ipucu vardı. Bu cinayet bir müddet, Baton Rouge'da son 10 yılda yaşanan onlarca çözülememiş cinayetten biri olarak gözüktü. Katil tekrar ortaya çıkana kadar dört ay geçti.

13 Ocak 2002 tarihinde öğleden önce, Baton Rouge'un merkezinden geçen Mississippi Nehri'nin karşısında karavanında yaşayan 21 yaşındaki

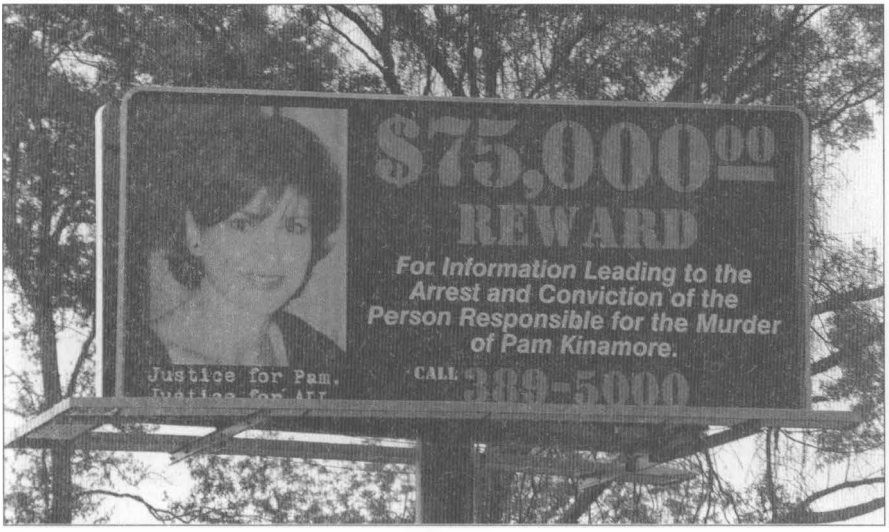
Geralyn de Soto'nun evine girildi. Giren kişi telefonla de Soto'nun kafasına vurdu ve onu üç kez bıçakladı. Sersemlemiş olmasına ve ağır bir biçimde kan kaybetmesine rağmen kadın karşılık verdi. Yatak odasına girmeyi başardı ve eline bir çifte geçirdi. Fakat silahını kullanamadan, adam silahı elinden aldı. Kadını yakaladı, sertçe boğazını kesti ve yere düştükten sonra ayaklarıyla ezdi.

Vahşet

Bir sonraki ilkbahar 31 Mayıs 2002'de 21 yaşındaki Charlotte Murray Pace, Baton Rouge'un güneyindeki evinde ölü bulundu. Seksenden fazla bıçak yarası ve ütüyle dövülürken açılan derin yaralarla dolu olan cesedi korkunç bir hâldeydi. Geralyn de Soto gibi Pace'in de boğazı kesilmişti. Bu, o kadar korkunç bir manzaraydı ki cesedi inceleyen deneyimli araştırmacının bile midesini bulandırdı. Katil, içinde Soto'nun BMW marka aracının anahtarları olan pahalı bir cüzdanı, cep telefonunu ve gümüş yüzüğü çaldı. Katil arkasında, genellikle Baton Rouge bölgesindeki indirimli satış mağazalarında çokça satılan 41 veya 42 numara olan Rawlings marka bir koşu ayakkabısının izini bıraktı.

İki aydan daha kısa bir süre sonra, 12 Temmuz 2002 akşamı 44 yaşındaki iç mimar ve antika satıcısı Pam Kinamore, ofisinden ayrıldı ve Louisiana, Baton Rouge'un bir parçası olan Denham Springs'teki evine gitmek üzere yola çıktı. Bir daha da görülmedi. Kocası aynı akşam geç bir saatte eve geldiğinde, karısının arabasını gördü fakat Pam ortalıkta yoktu. Bay Kinamore, birkaç saat boyunca eşinin dönmesini bekledi fakat en sonunda polisi aradı ve kayıp ihbarında bulundu.

İlk başlarda Pam'ın ortalıktan kayboluşunun zararsız bir açıklaması olduğuna inanan polis, birkaç gün sonra cinayetten şüphelenmeye başladı. Pam Kinamore'un ailesi, kadının kaçırıldığını düşünerek onu sağ salim geri getirenin 75.000 dolar ile ödüllendireceğini duyuran ilanlar astı. Ödülle ilgilenen olmadı ve kadının sağ olduğuna dair umutlar beş gün sonra yok olmaya başladı. Louisiana'nın Baton Rouge ve Lafayette bölgelerini birbirine bağlayan Whiskey Bay Köprüsü yakınında çalışan bir araştırma ekibi, 17 Temmuz'da köprünün altındaki bataklıkta çıplak bir kadın cesedi buldu. Kadın tecavüze uğramış ve boynu da derin bir şekilde kesilmişti. Ceset teşhis edildi ve polisin elinde bir ipucu vardı: Pam'in ayak parmaklarından birine taktığı gümüş yüzük yoktu. Ayrıca Pam'in ölümü, Gina Wilson Green ve Geralyn de Soto'nun ölümüyle de benzerlikler gösteriyordu.

Pam Kinamore Temmuz 2002'de öldürüldükten sonra, katilin tutuklanmasına ve mahkûm olmasına yardım edenlere ödül vadedildi.

Cuma günü akşam eve döndükten sonra Pam Kinamore'un muhtemelen tanıdığı biri tarafından kaçırıldığı aşikârdı. Adam açık pencereden girmiş ve kadın eve gelene kadar onu beklemiş olabilirdi ama yine de içeri zorla girildiğine dair bir ipucu yoktu. Fakat bu kez bir tanık olabilirdi. Bir kadın 24 Temmuz'da polise gitti ve Pam Kinamore'un cesedini sabaha karşı saat 03:00'te beyaz bir kamyonun yolcu koltuğuna yığılı bir şekilde gördüğünü söyledi. Tanığın göz ucuyla gördüğü sürücü beyaz bir adamdı ve tanık polise kamyonun Whiskey Bay çıkışından çıktığını söyledi. Pam Kinamore'un cesedi bu noktaya yakın bir yerde bulundu.

Halkın Korkusu

Bir yıldan az bir süre içinde işlenen dört cinayetle birlikte Baton Rouge bölgesinde kanun kaçağı olarak dolaşan seri katili bulmak için yapılan birleşik operasyonların çoktan zamanı gelmişti. FBI, Baton Rouge Emniyet Müdürlüğü, Louisiana Eyalet Polisi ve Doğu Baton Rouge, Lafayette ve Iberville Semt Şerifi'nin Ofisleri'nden gelen 40 araştırmacı birleşerek Çok Birimli Cinayet Görev Timi'ni oluşturdu.

Görev Timi ilk olarak, Charlotte Murray Pace'in cinayet mahallindeki DNA örneklerinin diğer üç kurbandan alınan örneklerle uyuştuğunu buldu. Seri katilin dört cinayetle bağlantılı olduğuna dair şüpheler netleşti. Haberler yayıldığında, kadınlar doğal olarak korkuya kapıldı. Silah, biber gazı ve alarm

Zachary, 1998: Lee bilinen cinayetlerini işlemeye 1998'de, kuzeydeki daha büyük Baton Rouge bölgesindeki Zachary'de başladı. Üç yaşındaki oğlu uyurken Randi Mebruer'i öldürdü. Cesedi hiçbir zaman bulunamadı. Polis 2003'te Lee'nin DNA'sı ile suç mahallinde bulunan DNA'yı eşleştirdi.

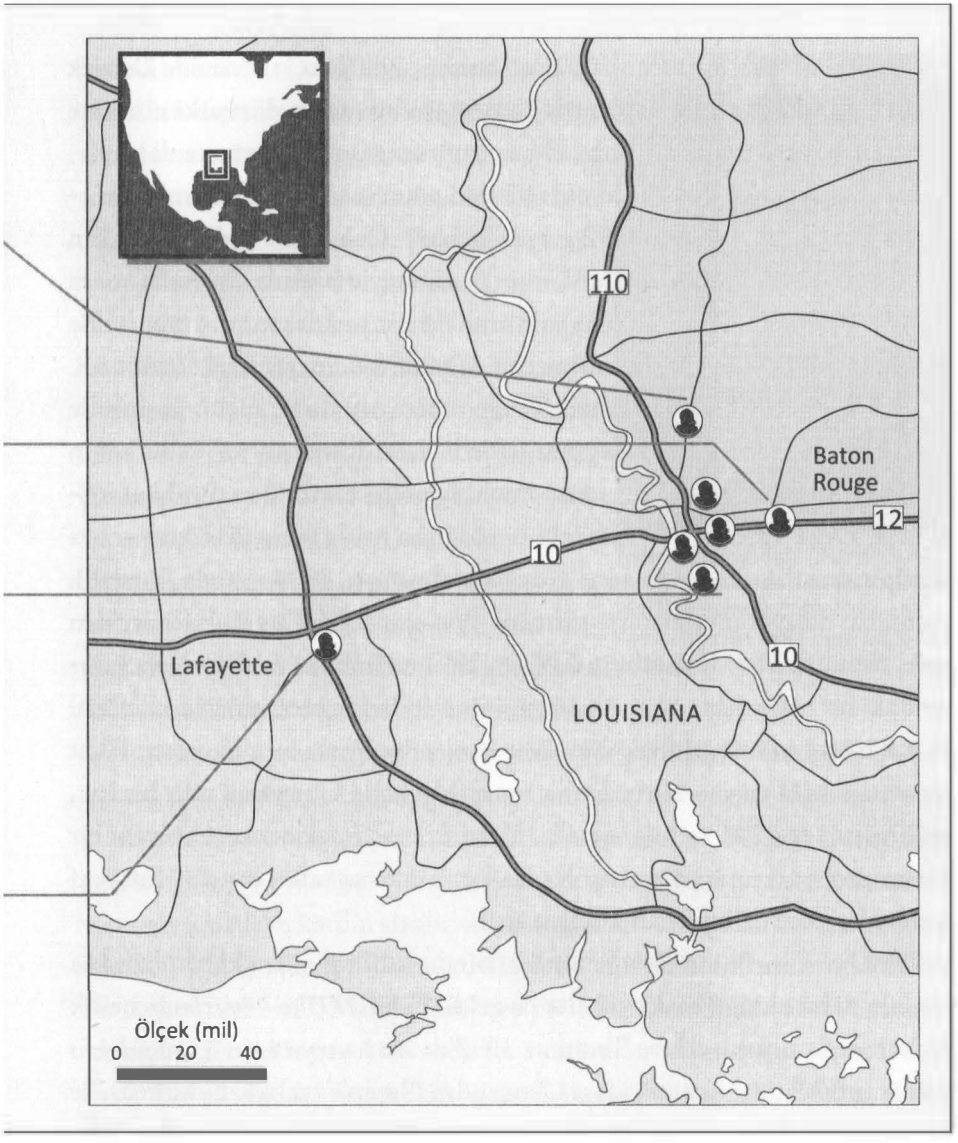
Denham, Springs, 12 Temmuz 2002: Lee Pam Kinamore'u daha büyük Baton Rouge bölgesinin bir parçası olan Denham Springs'teki evinde öldürdü. Bir tanık Kinamore'un cesedini bir kamyonda beyaz bir adamla birlikte gördüğünü söyledi. Bu tarif araştırmayı yanlış yöne soktu.

Iberville, 17 Temmuz 2002: Pam Kinamore öldürüldükten beş gün sonra, cesedi Iberville'de bulundu. Lee 10 numaralı karayolu boyunca gitmiş ve cesedi bataklık böglesindeki Atchafalaya Swamp'ı geçen 27 km uzunluğundaki Whiskey Bay Köprüsü'nden altmıştı.

Lafayette, 21 Kasım 2002: Lee 97 km uzaklıktaki Louisiana, Lafayette'e gitti ve ilk siyah kurbanını orada öldürdü. Yirmi üç yaşındaki kadın denizci Treneisha Dene Colomb'u kaçırdı, tecavüz etti ve sopayla döverek öldürdü. Çıplak bedeni üç gün sonra ağaçlıklı alanda bulundu.

ANAHTAR: Derrick Todd Lee'nin kurbanları

sistemleri satışı arttı. Baton Rouge sokaklarında ve çevrelerinde polisin varlığına, bilinen cinsel saldırganların kontrol edilmesine ve Görev Timi'nin sonunda sayısı binlere ulaşan adamdan DNA örneği almasına rağmen, her zamankinden daha fazla kadın, kendi kendini savunma kurslarına gitmeye başladı. FBI ajanları katilin beyaz olduğuna inandığı için DNA örneği alınan adamların hepsi beyazdı.

İlk Kurbanların Araştırılması

Polis, katilin yeniden cinayet işleyebileceğini anladı. Kinamore cinayetinden sonra, Baton Rouge Emniyet Müdürlüğü, yerel emniyet teşkilatlarını davet ettiği "savaş meclisi" toplantısına ev sahipliği yaptı. Amaç, Baton Rouge seri katiliyle bağlantısı olan henüz çözülememiş kaç tane suç olduğunu öğrenmek için bilgi ve fikirleri bir havuzda toplamaktı. Katılımcılardan biri, Baton Rouge'a 24 km uzaklıktaki Zachary Emniyet Müdürlüğü'nden dedektif David McDavid'di.

McDavid, soruşturmanın 2000'den önceye, 1990'lara, o dönemde Derrick Todd Lee adlı zanlı ile bağlantılı üç veya muhtemelen dört eski cinayete bakması gerektiğine inanıyordu. Geniş çaplı araştırmada beyaz tenli bir katil arandığından ve Lee siyahi olduğundan onun üstünde pek durulmamıştı. McDavid, 23 Ağustos 1992 günü Zachary, Oak Shadows'taki evinden kaybolan 41 yaşındaki Connie Warner'ın ölümüyle başladı. İki hafta sonra Warner'ın cesedi Capitol Gölü yakınındaki bir hendekte çürümüş hâlde bulunmuştu. Lee'den şüphelenilmesine rağmen bu cinayet hâlâ çözülmedi.

Daha sonra McDavid, Baton Rouge toplantısında üç suçun kesinlikle Derrick Todd Lee'ye ait olduğunu söyledi. Lee, Kasım 1992'de bir adam onu evinin içinde bulduktan sonra Zachary polisi tarafından tutuklanmıştı. Lee, Ocak 1993'te, 74 yaşındaki bir adamın evine zorla girdikten sonra dövüp parasını çaldığı için yine gözaltına alınmıştı. 1994 yılında, hırsızlık suçundan dolayı bir yıl hapiste yatmıştı. Son olarak McDavid, Zachary'den polis memuru Troy Eubanks'in 3 Nisan 1993 tarihinde Oak Shadows yakınındaki bir mezarlıkta ağır yaralanmış bir çifti bulduğunu anlattı. Her ikisi de 1,8 metre uzunluğundaki bir şeker kamışı bıçağıyla bıçaklanmıştı fakat şans eseri hâlâ yaşıyorlardı. Daha sonra Michelle Chapman adlı bir kız, saldırganın eşkalini vermiş ve polis, Derrick Lee'ye çok benzeyen siyahi bir adamın robot resmini çizmişti. Kadın Lee'nin fotoğrafını bir dizi fotoğraf içinden seçince de bu durum netleşmişti.

McDavid'in Baton Rouge toplantısında sunduğu örneklerin üzerine Lee'nin dâhil olduğu başka vakalar da geldi. Eylül 1995'te Lee, röntgencilik suçlamasıyla tutuklandı ve Temmuz 1997'de ise haneye tecavüz suçundan tekrar tutuklandı. Kız arkadaşı Consandra Green'e tacizde bulunmak ve kendisini tutuklamaya çalışan polisten kaçmak suçundan şartlı tahliye yolu açık olarak, Nisan 2000'de dokuz ay hapis cezasına çarptırıldı.

Takip İşe Yarıyor

Bu sırada, 18 Nisan 1998 günü 28 yaşındaki Randi Mebruer, Zachary'deki evinden kayboldu. Mebruer'in küçük oğlunun çağırdığı komşular yerde kan ve belirgin boğuşma izleri buldu fakat ceset bulunamadı. Randi Mebruer'in ölümü, sonraki beş yıl boyunca çözülememiş bir gizem olarak kaldı.

McDavid'in elindeki kanıta rağmen, bağlı bulunduğu Zachary Emniyet Müdürlüğü 2002 yılında kurulan Çok Birimli Cinayet Görev Timi'ne da-

vet edilmedi. McDavid daha sonra Zachary polisinin dışlanmasına içerlediğini fakat bu durumun onları vazgeçirmediğini söyledi. Gerçekten de o ve iş arkadaşları Dannie Mixon ve Ray Dat, Derrick Todd Lee'yi araştırmaya devam etti. Bu her zamankinden daha acil görünüyordu çünkü Baton Rouge toplantısı, Pam Kinamore'un öldürülmesinden sonra 21 Kasım 2002'de Lafayette St Landary semt mezarlığından 23 yaşındaki Treneisha Dene Colomb'un ve 3 Mart 2003'te 26 yaşındaki Carrie Lynn Yoder'ın kaybolmasıyla devam eden seri cinayetlere bir çözüm bulamıyordu. Colomb'un cesedi iki gün sonra 32 km ötede, Yoder'ınki ise on gün sonra Whiskey Körfezi'nde yüzerken bulundu. Her iki kurban da tecavüze uğramıştı ve ciddi bir şekilde dövülmüştü. Yoder'ın kaburgaları kırılmış ve karaciğeri parçalanmıştı. Aynı zamanda boğulmuştu.

Yirmi bir yaşındaki Charlotte Murray Pace, Lee tarafından 31 Mayıs 2002'de evinde öldürüldü. Lee kadını 80'den fazla defa bıçakladı ve boğazını kesti.

Carrie Yoder cinayetinden kısa bir süre sonra Çok Birimli Görev Timi, seri katili beyaz bir adam olarak belirlemekle hata yapmış olabileceklerini en sonunda anladı ve katilin siyahi olabileceğini kabul etti. Bu durumda, David McDavid'in iş arkadaşı Dannie Mixon ile yürüttükleri yeni araştırmalarla bir ilişkisi olabilirdi. Mixon, Zachary polisinin Oak Shadows'ta yaşayan bir kadından bir saldırgan hakkında yeni şikâyetler almasından sonra Derrick Todd Lee'nin suç dosyasını daha ayrıntılı incelemeye başladı. Mixon, Connie Warner'ın öldürüldüğü ve Randi Mebruer'in kaybolduğu tarihlerde Lee'nin hapishanede olmadığını fark etti. Seri katil Baton Rouge ve civarında kurbanlarını öldürdüğü tarihlerde de Lee yine hapishanede değildi. Buradan hareketle Mixon, Derrick Lee siyahi ve genel kanı seri katilin beyaz olduğu yönünde olmasına rağmen, Lee'nin en muhtemel suçlu olduğu sonucuna vardı.

Mixon, şüphelerini doğrulamak için kanıt elde etmek amacıyla, East Feliciana ilçe hâkiminden, *subpoena duces tecum,* yani Derrick Lee'den DNA örneği alınması için mahkeme emri başvurusunda bulundu. Lee'nin ağzından bir damla salya alınmasını gerektiren bu küçük işlem, Baton Rouge katili olayını en sonunda çözdü: Lee'nin DNA'sı, Baton Rouge cinayet mahallerin-

den alınan örneklerle eşleşti. Lee'den alınan örnek ayrıca Randi Mebruer'in Zachary'deki evinden bulunan DNA ile de bağlantılıydı.

Böylelikle, daha önce Çok Birimli Cinayet Görev Timi tarafından küçümsenen Zachary polisi kahraman hâline geldi, McDavid ve Mixon bolca tebrik aldı. "Sadece işini yapan bir polis" olduğu konusunda ısrar eden Mixon'a özel bir ödül verildi.

Derrick Todd Lee en sonunda yedi kadını öldürmekten suçlandı fakat sadece iki kere yargılandı: Geralyn de Soto'nun öldürülmesiyle ilgili olarak ikinci dereceden cinayetten ve Ekim ayında Chalotte Murray Pace'in öldürülmesiyle ilgili olarak da birinci dereceden cinayetten yargılandı. de Soto mahkemesi sonrası Lee, müebbet hapis cezasına çarptırıldı. Ancak ikinci mahkemede, avukatı Lee'nin IQ'sunun 65'ten düşük olduğunu, dolayısıyla ne yaptığını bilemeyecek kadar zihinsel özürlü olduğunu söyleyerek yargıyı ve jüriyi ikna etmeye çalışsa da Lee'nin zehirli iğneyle idam edilmesine karar verildi. Derrick Todd Lee, o zamandan beri Louisiana Eyalet Hapishanesi'nde ölüm hücresinde kalıyor.

DERRICK TODD LEE'NİN ZAMAN ÇİZELGESİ

** ile işaretlenmiş cinayetler Lee'nin suçlandığı yedi cinayeti gösteriyor, ancak Derrick Todd sadece iki cinayetten (*** ile işaretlenmiş) yargılandı.

5 Kasım 1968: Derrick Todd Lee, Louisiana, St Francisville'de dünyaya gelir.

8 Kasım 1981: Bir şeker dükkânını soyup, talan etmekten tutuklanır.

8 Ağustos 1985: İkinci dereceden cinayetten tutuklanır fakat daha sonra serbest bırakılır.

2 Temmuz 1988: Soyguna teşebbüsten tutuklanır.

29 Ekim 1989: St Francisville'deki bir barda çıkan kavga sonrası tutuklanır.

23 Ağustos 1992: DNA testi kesin bir bağlantı göstermese de Derrick Todd Lee'nin, cesedi 2 Eylül'de bulunan Connie Warner'ı öldürdüğünden şüphelenilir.

1 Ocak 1993: Lee hırsızlıktan yargılanmayı beklerken hırsızlık ve saldırı suçu işler.

3 Nisan 1993: Lee'nin mezarlıkta bir çifte 1,8 metre uzunluğundaki bir şeker kamışı bıçağıyla saldırdığından şüphelenilir.

5 Kasım 1993: Lee, soygundan dolayı dört yıl hapis cezasına çarptırılır fakat iki yıl yatar.

31 Temmuz 1997: Lee röntgencilik, haneye tecavüz ve soygundan oluşan altı suçtan tutuklanır.

18 Nisan 1998: ** Lee'nin seri cinayetleri başlar; Louisiana, Zachary'de Randi Mebruer'e tecavüz eder, kadını dövüp bıçaklar.

20 Ağustos 1999: 1999'un başında sapıklık ve röntgencilik yaptıktan sonra, daha fazla sapıklık ve haneye tecavüz suçlarından tutuklanır.

17 Aralık 1999: Lee'nin kız arkadaşı Consandra Green, kendisini öldürmekle tehdit eden Lee'yi polise ihbar eder.

22 Ocak 2000: Lee, Consandra Green'i döver ve West Feliciana Şerif yardımcıları tarafından tutuklanır. Lee daha sonra bir yıl hapis cezasına çarptırılır.

1 Ocak 2001: Lee hapishaneden tahliye edilir.

23 Eylül 2001: ** Lee, Gina Wilson'u Louisiana Üniversitesi kampüsü yakınlarındaki Stanford Bulvarı'ndaki evinde öldürür.

13 Ocak 2002: *** Lee, Geralyn de Soto'yu Baton Rouge'daki karavanında öldürür.

31 Mayıs 2002: *** Lee, Charlotte Murray Pace'i Baton Rouge'un güneyindeki evinde öldürür.

12 Temmuz 2002: ** Lee, Pam Kinamore'u, Louisiana, Denham Springs'teki evinde öldürür.

21 Kasım 2002: ** Lee, Treneisha Dene Colomb'a tecavüz eder ve onu Louisiana, Lafayette'ten kaçırdıktan sonra bir ağaç dalıyla öldüresiye döver.

3 Mart 2003: ** Lee, Carrie Lynn Yoder'ı Baton Rouge'da öldürür.

21 Mart 2003: Çok Birimli Cinayet Görev Timi uzun bir müddet Baton Rouge seri katilinin beyaz bir adam olduğunu düşündükten sonra, siyahi de olabileceğini duyurur.

5 Mayıs 2003: Mixon, Randi Mebruer cinayetiyle bağlantılı olarak polisin Lee'den DNA örneği almasına izin veren mahkeme kararını alır. Test yapıldıktan üç ay sonra eşleşme tespit edilir.

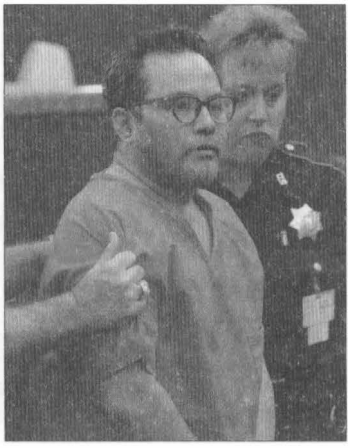
5 Ağustos 2004: Lee, Geralyn de Soto'nun ikinci dereceden cinayetinden yargılanır. Suçlu bulunur ve müebbet hapis cezasına çarptırılır.

12 Ekim 2004: Lee, Charlotte Murray Pace'in birinci dereceden cinayetinden yargılanır.

12 Ekim 2004: Lee, birinci dereceden cinayetten suçlu bulunur ve avukatının zihinsel engelli olduğunu ve bu yüzden cezadan muaf olduğunu ifade etmesine rağmen Lee'nin zehirli iğneyle idamına karar verilir. Lee bugün hâlâ Louisiana Eyalet Hapishanesi'nde ölüm hücresinde tutuluyor.

ANGEL MATURINO RESENDEZ

Demiryolu Katili

ADI SOYADI: **Angel Maturino Resendez**
DOĞUM TARİHİ: **1 Ağustos 1959**
ÖLÜM TARİHİ: **27 Haziran 2006**
KURBAN SAYISI: **Kimliği belirlenemeyen 11 kurban**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH: **1997-1999**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **ABD'nin çeşitli bölgeleri, özellikle demiryolu yakınları**
TUTUKLANMA TARİHİ: **13 Temmuz 1999**
ALDIĞI CEZA: **İdam cezası (zehirli iğne)**

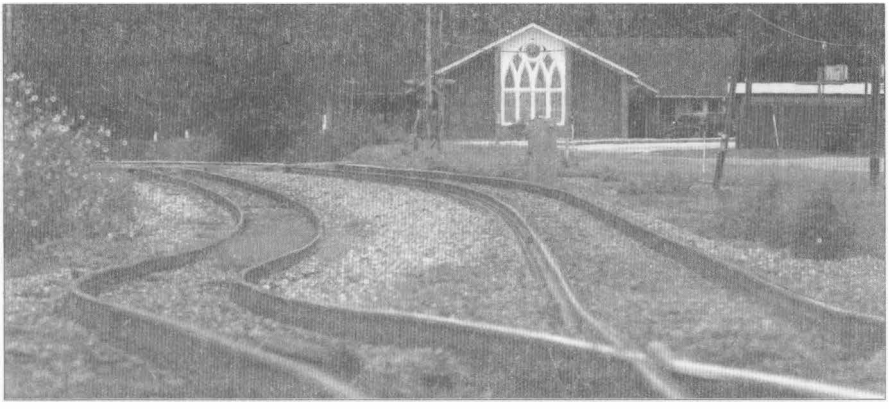
Meksika'dan yasa dışı yollarla göçmüş olan Angel Resendez, 1,67 m boyunda minyon biriydi. Resendez ilk kez 1976 yılında, 16 yaşındayken ABD'ye girmeye çalıştı. Birkaç kez sınır dışı edilen Resendez, devamlı olarak geri döndü ve ABD'nin demiryolunu seri cinayetlerinin ağı olarak kullanmadan önce çeşitli suçlar (soygun, kaçakçılık, haneye tecavüz) işledi. 1997 ve 1999 yılları arasında Resendez kimliği belirlenemeyen ve kendisi gibi ufak tefek olan 11 kişiyi öldürdü. Çoğu, Teksas'ın merkezinde öldürüldü fakat Resendez, bir yük treninde kaçak yolculuk yaparak ve işini görmek için birçok yerde durarak Florida, Kansas, Kentucky ve Illinois'e kadar gitti.

Angel Resendez'in sürekli kaldığı bir evi yoktu. Çocukken, 1959'da dünyaya geldiği Meksika'da Puebla şehrinin Izucar de Matomoros semtinde sokaklarda yaşadı. Daha sonra Rio Grande'yi geçip nehrin ABD kıyısına ulaşacak şansı yakalamak için Amerika-Meksika sınırında gezindi. 1976'daki ilk girişimi ve akabinde sınır dışı edilmesinden 3 yıl sonra fark edilmeden tekrar giriş yaptı ve ABD'nin Maryland, Teksas, Louisiana, Florida ve New Mexico eyaletlerinde suçlar işleyecek kadar uzun bir süre Amerika topraklarında kaldı. Bu suçlar Resendez'in toplam 27 yıl hapis cezasına çarptırılmasına neden oldu, fakat şartlı tahliye, sınır dışı edilmeler arasında, 1995'e kadar geçen 16 yıl içinde cezanın sadece 9 yılını yattı.

Bu sırada yük trenlerine kaçak binerek ve kimseye görünmeden yol üstündeki duraklarda inerek, ABD'de bedavaya gezinmenin yolunu bulmuştu. 1997'den sonra, bu hem onun tercih ettiği bir ulaşım biçimi hem de seri katil "kariyerinde" faydalı bir yardımcı oldu. Hayatını soygundan "kazanarak" ve kurbanlarını öldürmek için kullandığı silahları (levye, balyoz, ütü, bahçıvanlık aletleri ve bir keresinde tüfek) çalarak, ABD, Kanada ve Meksika demiryollarını mesken edinmeye başladı. Basit bir öldürme biçimi vardı: Cinayetlerini, ya hiç ya da çok az tanığın olabileceği demiryollarına yakın yerlerde işliyor, ardından bir sonraki yük trenine biniyor ve suç ortaya çıkmadan önce —bazen çok önce— uzaklaşmış oluyordu.

Vahşetin Tadını Alıyor

Resendez, ilk iki cinayetini 23 Mart 1997 tarihinde, Florida, Ocala'daki demiryolu hattı yakınında işledi. On dokuz yaşındaki Jesse Howell'ı hava hortumu bağlantı manşonuyla döverek öldürdü. Daha sonra Howell'in 16 yaşındaki nişanlısı Wendy von Huben'e tecavüz etti, ardından kızı boğdu. Jesse Howell daha sonra yığılıp kaldığı demiryolu hattında bulundu. Von Huben ise cinayet mahalline 48 km uzaklıkta, Florida'nın Sumter County bölgesindeki sığ bir mezarda gömülü olarak bulundu.

Resendez Teksas, Weimar'ı Mayıs 1999'da ziyaret etti ve Papaz Norman J. Sirnic ile karısı Karen'i öldürdü.

Beş ay sonra Resendez Kentucky'e geçti, üçüncü kurbanı olduğunu iddia ettiği kişiyi de orada, Lexington'da Kentucky Üniversitesi yakınında buldu. 29 Ağustos 1997 tarihinde Resendez üstlerine atladığında, 21 yaşındaki öğrenci Christopher Maier ve kız arkadaşı Holly demiryolu hattının yanından

geçiyordu. Resendez, Maier'i döverek öldürdü, sonra Holly'ye tecavüz etti ve kızı neredeyse öldüresiye dövdü.

Daha sonra Angel Resendez bir yıldan fazla bir süre boyunca ortadan kayboldu. 4 Ekim 1998 akşamı, Kansas City-Güney Demir Yolu hattındaki trenden atlayıp, Teksas, Hughes Springs'te demiryolundan 46 metre uzaktaki en yakın eve yürüyene dek de ortaya çıkmadı. Bir pencereden içeri girdi ve 81 yaşındaki ev sahibi Leafie Mason ile karşılaştı. Eline geçirdiği antika bir ütü ile kadını döverek öldürdü. Daha sonra oradan ayrıldı.

Resendez 11 hafta sonra, 17 Aralık 1998 tarihinde, Teksas'ta West University Place'de görüldü. Kurbanı, Baylor Tıp Fakültesi'nde çalışan 39 yaşındaki pediatrik nörolog Claudia Benton'du. Benton'un evi St Louis Güneybatı Demiryolu'na yakındı. Kadın tecavüze uğramış, bıçaklanmış ve tekrar tekrar dövülmüştü. Resendez, cinayette parmağı olduğunu gösteren bir delil bırakmadığı hâlde, kötü bir hata yapmıştı. Benton'un Cherokee marka jipini çaldı ve San Antonio'ya sürdü. Direksiyon milinde parmak izleri olan araç polis tarafından bulundu. Bu izler Teksas polisinin birkaç yıl önce tanınmış bir serseri ve yasa dışı göçmen olan Angel Resendez'den aldığı parmak izleriyle eşleşti. Fakat şaşırtıcı bir şekilde, Resendez için cinayet yerine hırsızlık nedeniyle tutuklama kararı çıktı.

Ne var ki Claudia Benton cinayetinin sonuçları daha sonra görüldü: Balyozla dövülerek öldürülen 46 yaşındaki Papaz Norman J. Sirnic ve 47 yaşındaki karısı Karen Sirnic'in cesetleri 2 Mayıs 1999'da Teksas, Weimar'da United Church of Christ'te bulundu. Papazın evi, demiryolunun bitişiğindeydi ve bir kez daha kurbanın aracı, kırmızı Mazda, çalınmıştı. Araç, üç hafta sonra San Antonio'da bulundu, direksiyon milindeki parmak izleri Sirnic çiftinin ölümüyle, Claudia Benton arasında bir bağlantı oluşturuyordu.

Geniş Çaplı Araştırma

Resendez'in Meksikalı olduğunun bilinmesi dışında bunlar onun Demiryolu Katili olduğunu gösteren ilk somut ipuçlarıydı. Peki ama Resendez neredeydi? Cinayet mahalli yakınında hiçbir zaman görülmeyen, şüpheli davranışlar sergilediği fark edilmeyen, kimse tarafından tehlikeli bir yabancı olduğu anlaşılmayan bir hayalet gibiydi. Bu şartlar altında, eyaletin ve şehrin emniyet güçleri literatürdeki her türlü araştırma biçimine başvurdu. Tren bölgelerinde güvenlik arttırıldı. Yük trenleri iyice arandı. Avareler ve diğer

serseriler, sokaklardan ve parklardan uzaklaştırılarak, sorgulanmak üzere götürüldüler. Polis evsizlerin barınaklarına, aşevlerine ve kanlarını satıp biraz para kazanmaya çalışan meteliksiz insanların ve berduşların bulunduğu kan merkezlerine, yani başıboş dolaşan herkesin bulunabileceği yerlere baskınlar düzenledi. Sokaklarda sergilenen aranıyor posterleri, Resendez'in Meksikalı olduğunun tespit edildiğini belirtiyordu ki bu da diğer hispaniklerin mercek altına alındığı veya iddia ettiklerine göre polis ve sokaklardan geçen kişiler tarafından rahatsız edildiği anlamına geliyordu.

Polis Resendez'in dikkat çekici ayrıntıları içeren eşkalini (boyu, 68 kg ağırlığında, siyah saçlı, kahverengi gözlü ve Meksikalılara özgü açık kahverengi tenli) yaydı. Sağ elinin yüzük parmağında, sol kolunda ve alnında yara izleri vardı, sol önkolunda bir yılan dövmesi ve sol bileğinde bir çiçek dövmesi vardı. Ayrıca Resendez'in çeşitli takma adlar (Rafael Ramirez bunlardan biriydi) ve düzinelerce sosyal güvenlik numarası kullandığı biliniyordu. Bütün bunlara ek olarak, önce 50.000 dolar, sonra da 125.000 dolar gibi yüksek bir ödül de kondu.

Ancak tüm bunlara rağmen Resendez serbest dolaştı ve cinayetler devam etti. Teksas, Houston'da Franklin İlköğretim Okulu'nda öğretmen olan 26 yaşındaki Noemi Dominguez, 4 Haziran 1999 tarihinde demiryolu hattının yakınındaki evinde çekiçle vurularak öldürüldü. Aynı gün 73 yaşındaki Josephine Konvicka, Teksas, Fayette County'de Weimar yakınındaki çiftlik evinde sivri uçlu bir bahçe aletiyle öldürülmüş olarak bulundu. On bir gün sonra 15 Haziran'da, iki cinayet daha işlendi: 80 yaşındaki George Morber Snr kafasından vurularak, 52 yaşındaki Carolyn Frederick Illinois, Gorham'de demiryoluna 91 metre uzaklıktaki evinde sopayla dövülerek öldürüldü. Bu kez bir tanık vardı: Angel Resendez'e benzeyen birini, Gorgam'ın 96 km güneyinde, Illinois, Cairo'da Frederick'in kırmızı kamyonunu sürerken görmüştü.

Demiryolu Katili o Haziran, FBI tarafından yayınlanan En Çok Arananlar listesine sokuldu. FBI tarafından bu olayı araştırmakla görevlendirilen 200 ajan, Kuzey Kentucky'de Louisville'de Angel Resendez'i gördüğünü iddia eden ve aralarında Wayside Christian Mission Başkanı John Matilda'nın da olduğu binden fazla kişiden telefon aldı. FBI'ın da ortaya çıkardığı üzere aslında Resendez başka bir yerdeydi. 15 Haziran'da işlediği çifte cinayetten sonra, Amerika-Meksika sınırındaki Ciudad Juarez'e kaçmıştı.

Ocala, Florida, 23 Mart 1997: Resendez ilk cinayetini 23 Mart 1997'de Florida, Ocala'da işledi. Kurbanları, her zaman olduğu gibi tren yolunun yanında yürüyordu. On dokuz yaşındaki Jesse Howell'i hava hortumu bağlantı manşonuyla döverek öldürdü, 16 yaşındaki nişanlısı Wendy von Hubern'e tecavüz etti ve boğdu.

Lexington, Kentucky, 29 Ağustos 1997: Florida'daki ilk cinayetinden sonra bir yük treniyle kaçan Resendez, bir sonraki saldırısını 29 Ağustos 1997'de Kentucky, Lexington'da yaptı. Kentucky Üniversitesi'nde öğrenci olan 21 yaşındaki Christopher Maier'ı döverek öldürdü, kız arkadaşı Holly Pendleton'ı ise ağır yaraladı. Kız daha sonra Resendez'in aleyhinde tanıklık yaptı.

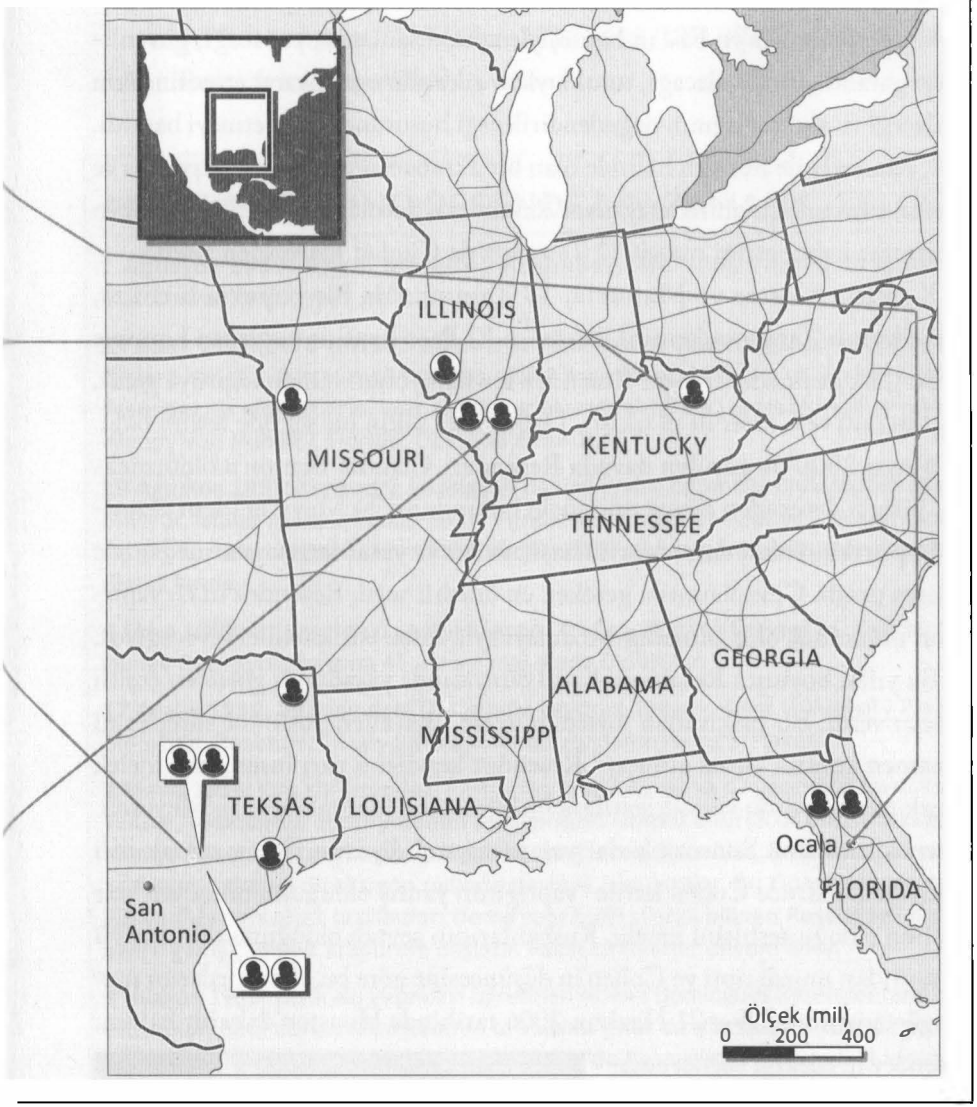
Teksas, 1998-1999: Resendez, doğum yeri Meksika'yla komşu olan Teksas'ta altı kişiyi öldürdü: Baylor Tıp Fakültesi'nde çalışan bir pediyatrik nörolog, Weimar'daki United Church of Christ'in papazı ve karısı, Huston'da bir öğretmen ve iki yaşlı kurban.

Gorham, Illinois, 15 Haziran 1999: Resendez son kurbanlarını 15 Haziran 1999'da Illinois, Gorham'da öldürdü. Demiryolu hattı yakınındaki evlerinde, 80 yaşındaki George Morber'i başından vurdu, 52 yaşındaki karısı Carolyn Frederick ise dövülerek öldürdü.

ANAHTAR: Angel Maturino Resendez'in kurbanları

Aile Olaya Dâhil Oluyor

Resendez'in Meksika'ya kaçışı Amerikan kolluk güçlerinin harekete geçmesini kısıtladı. Bu yüzden 7 Temmuz'da FBI, daha kişisel bir yol denedi. Resendez'in resmi nikahsız eşi Julietta Reyes'in Meksika'nın Rodeo kentindeki evinin yerini saptadı. Reyes, kocasının kendisine Amerika'nın çeşitli yerlerinden gönderdiği 93 mücevheri de beraberinde getirerek Houston'a geldi. Reyes, kocasının mücevherleri kurbanlardan aldığına emindi ve haklıydı. Noemi Dominguez'in ailesine bu mücevherler gösterildiğinde, 13 tanesinin

Noemi'ye ait olduğunu teşhis ettiler. Claudia Benton'un dul kalan eşi George Benton da karısına ait olan birkaç parçayı tanıdı.

Bu sırada, 1999 yılının Haziran ayı başında, FBI ile birlikte çalışan Komiser Drew Carter da kendine ait bir gündem izlemekteydi. Resendez'in hayran olduğu bilinen, Manuela adlı bir kız kardeşi vardı. Carter, New Mexico, Albuquerque'te Manuela ile iletişime geçti. Manuela da tabii ki olayı yakından takip ediyordu ve Resendez'in yeniden cinayet işleyeceğinden veya FBI'ın onu öldüreceğinden ya da her ikisinin de olmasından korkuyordu.

Carter Manuela'yı, FBI'ın kardeşiyle adil bir anlaşma yapacağı, güvenliğinin garanti altında olacağı, tutukluyken ailesinin onu ziyaret etmesine izin verileceği ve akıl sağlığının değerlendirileceği hususunda ikna etmeyi başardı. FBI, Manuela ile iletişim hâlinde olan bir akrabanın yardımına başvurdu ve kendisinden anlaşmanın detaylarını Resendez'e iletmesi istendi. Resendez'in anlaşmayı kabul ettiği mesajı 12 Temmuz'da Ciudad Juarez'den geldi.

Komiser Carter ve Manuela, 13 Temmuz'da bir papazla birlikte, Meksika'nın Zaragosa kentini Teksas'ın El Paso kentine bağlayan köprüye vardı. Çok geçmeden Angel Resendez bir kamyonun içinde köprüye geldi, araçtan indi ve Carter ile el sıkıştı. Daha sonra sakin bir şekilde teslim oldu.

Mayıs 2000'de görülen davada Resendez, Claudia Benton'u öldürmekten, birinci dereceden cinayetten suçlu bulundu ve 24 Mayıs'ta idam cezasına çarptırıldı. Fakat dava, temyiz başvuruları ve yasal tartışmalar nedeniyle yıllarca uzadı. Cevaplanması gereken en önemli soru, Resendez'in ne yaptığının bilincinde olup olmadığı ve dolayısıyla infaz edilip edilemeyeceğiydi.

Bu yıllar boyunca Resendez, hayal dünyasında yaşadığını gösteren çeşitli ifadeler verdi. Bir psikiyatrın söylediği üzere, "hayaller, düşünme süreçlerini tamamen kontrol altına almıştı." Resendez kendisini yarı insan, yarı melek olarak tanımlıyordu ve psikiyatrlara ölebileceğine inanmadığını söylüyordu. "Ben ölümsüzüm. Sonsuza kadar yaşayacağım," diyordu. Sonuç olarak adli psikiyatr Dr Bruce Cohen katile "yaptığının yanlış olduğunu bilmeyen" bir şizofren olduğu teşhisini koydu. Kurbanlarının şeytan olduğunu düşündüğü bir sanrıdan muzdaripti ve Cohen'in düşüncesine göre bu, davranışlarını mazur gösteriyordu. Fakat 21 Haziran 2006 tarihinde Houston'daki bir hâkim, Resendez'in işlediği suçtan cezalandırılabilecek kadar akıl sağlığına sahip olduğunu belirtti. Altı gün sonra Teksas, Huntsville'de iğneyle infaz edildi.

Resendez son sözlerinde, "Kalbinizde beni affedecek misiniz sormak istiyorum. Şeytanın hayatımı yönlendirmesine izin verdiğimi biliyorum... Cezamı hak ediyorum," dedi.

Teksas'taki idam karşıtları, Resendez'in 27 Haziran 2006'da infaz edilmesinden önce Teksas, Huntsville'deki hapishanenin dışında gösteri yapmak için toplantılar.

Angel Resendez'in 27 Haziran 2006 günü, saat 08:05'te öldüğü duyuruldu. Resendez 45 yaşındaydı.

ANGEL MATURINO RESENDEZ'İN ZAMAN ÇİZELGESİ

1 Ağustos 1959: Angel Maturino Resendez, Meksika, Puebla'da Izucar de Matomoros'ta dünyaya gelir.

23 Mart 1997: 1976 ve 1995 yılları arasındaki birkaç sene boyunca ABD'de çeşitli suçlara karıştığı için sürekli sınır dışı edilip memleketi Meksika'ya geri gönderilen Resendez, ilk cinayetlerini işler. On dokuz yaşındaki öğrenci Jesse Howell ve nişanlısı Wendy von Huben'i, Florida, Ocala'da öldürür.

29 Ağustos 1997: Kentucky, Lexington'da üniversite öğrencisi Christopher Maler'ı öldürür, Maler'ın kız arkadaşı Holly Pendleton'a tecavüz eder ve kızı ağır yaralar. Kız sağ kurtulur ve daha sonra Resendez'in 2000 yılında görülen duruşmasına tanık olarak katılır.

4 Ekim 1998: 81 yaşındaki Leafie Mason, Teksas, Hughes Springs'te, Kansas City-Güney Demiryolu hattına 45 metre mesafede öldürülür.

17 Aralık 1998: 39 yaşındaki Dr Claudia Benton, Teksas, West University Place'te öldürülür. Resendez'in soygun suçundan tutuklanması kararı çıkar.

2 Mayıs 1999: Kırk altı yaşındaki Pastor Norman J. Sirnic ve 47 yaşındaki karısı Karen, Teksas, Weimar'da demiryolunun bitişiğindeki United Church of Christ'teki papaz evinde Resendez tarafından balyoz ile dövülerek öldürülür. Resendez, Sirnics'in arabasını çalar ve direksiyon milinde parmak izini bırakır. Bu cinayetlerden sonra FBI ve diğer emniyet teşkilatları Demiryolu Katili olarak bilinen Resendez'i bulmak üzere geniş çaplı bir araştırma başlatır. Fakat cinayetler devam eder.

4 Haziran 1999: Yirmi altı yaşındaki öğretmen Noemi Domingues Resendez tarafından öldürülür, katil daha sonra kadının arabasını çalar ve direksiyon milinde parmak izini bırakır. Aynı gün Teksas, Fayette County'de Resendez, 73 yaşındaki Josephine Konvicka'yı öldürür.

15 Haziran 1999: Resendez, 80 yaşındaki George Morber Snr ve 52 yaşındaki Carolyn Frederick'i Illinois, Gorham'de öldürerek çifte cinayet işler. Daha sonra Birleşik Devletler ile Meksika arasındaki Rio Grande sınırından Ciudad Juarez'e geçer. Demiryolu Katili Haziran ayında En Çok Arananlar listesine girer. Aynı ay Komiser Drew Carter, Resendez'in çok sevdiği kız kardeşi Manuela ile iletişime geçer ve erkek kardeşinin bulunması için yardım etmesini sağlar.

7 Temmuz 1999: FBI, Resendez'in resmi nikahsız karısı Julietta Reyes ile iletişime geçer. Reyes, kocasının ona gönderdiği mücevherleri teslim eder. Birçok parçanın cinayet kurbanı Noemi Dominguez ve Dr Claudia Benton'a ait olduğu anlaşılır.

13 Temmuz 1999: Manuela kendisini ikna ettikten sonra Angel Resendez, Komiser Carter'e teslim olur.

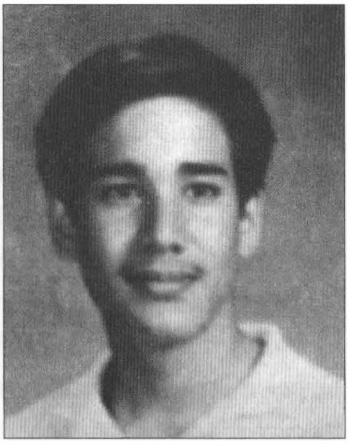
24 Mayıs 2000: Claudia Benton'u kasten öldürmekten yargılanan Resendez suçlu bulunur ve idam cezasına çarptırılır. Adli temyiz süreci altı yıl sürer.

21 Haziran 2006: Houston'daki bir hâkim Resendez'in infaz edileceğini resmen bildirdiğinde temyiz süreci sona erer.

27 Haziran 2006: Angel Resendez, Teksas, Huntsville'de zehirli iğneyle infaz edilir.

ANDREW CUNANAN

Amerikalı Katliamcı

ADI SOYADI: **Andrew Phillip Cunanan**
DOĞUM TARİHİ: **31 Ağustos 1969**
ÖLÜM TARİHİ: **23 Temmuz 1997**
KURBAN SAYISI: **5**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH: **1997'de üç aylık dönem**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **ABD'de, Minneapolis, Minnesota, Chicago, New Jersey ve Florida**
TUTUKLANMA TARİHİ: **23 Temmuz 1997**
ALDIĞI CEZA: **Tutuklandığında intihar etti**

Andrew Cunanan, genç bir erkeğin dünyada bir iz bırakmak için ihtiyaç duyduğu her şeye sahip biri gibi görünüyordu. Yakışıklıydı, çekiciydi, 147 IQ ile oldukça zekiydi ve eşcinselliğini açığa vurabilecek kadar kendine güvenen biriydi. En azından dışarıdan gözüken buydu. Fakat Cunanan'ın kibar dış yüzünün gerisinde, onu ve kurbanlarını felakete ve ölüme sürükleyen bir dengesizlik vardı.

Charles Podesta, 15 Temmuz 1997 günü 911 acil yardım hattını aradığında, güçlükle konuşuyordu. Çağrıya yanıt veren operatör, arka planda histerik bir şekilde çığlık atan bir kadın sesi yüzünden Podesta'nın ne dediğini zar zor duyuyordu. En sonunda Podesta, kendisini şef olarak işe alan 50 yaşındaki İtalyan moda tasarımcısı Gianni Versace'nin Florida, Miami'de her zaman çıktığı sabah yürüyüşünden Ocean Drive'daki konağına dönerken kısa mesafeden vurulduğunu açıklayabildi. Silah sesi evin içinden duyulduğunda, çalışanlar koşarak dışarı çıkmış ve Versace'nin kan gölü içinde yerde yattığını görmüştü, yüzünün yarısı parçalanmıştı. Polisler olay yerine vardığında, Versace hâlâ yaşıyordu fakat birkaç dakika sonra hastanede hayatını kaybetti.

Gianni Versace'nin ani ve vahşi ölümü, dünya çapında manşetlerde duyuruldu. Versace'nin ölümü yoğun şoka neden oldu, çünkü son moda stili kraliyet bireyleri, aristokratlar, zenginler ve ünlüler için hazırlanıyordu. Vurulduktan bir hafta sonra 22 Temmuz'da Milan'da düzenlenen cenazesine katılan hay-

ranları arasında Galler Prensesi Diana, ünlü manken Naomi Campbell ile rock yıldızları Elton John ve Sting de vardı. Miami polisi şüpheliyi çoktan ortaya çıkarmıştı çünkü balistik testleri, Versace'yi öldüren mermilerin, başka iki cinayette, eski deniz subayı iş adamı Jeffrey Trail ve mimar David Madson'ın Minnesota'daki cinayetlerinde kullanılan .40 kalibrelik silahtan geldiğini ispatlamıştı. Andrew Cunanan'ın bu iki cinayetin yanı sıra, Illionis, Chicago'da zengin bir gayrimenkul komisyoncusu olan Lee Miglin ile New Jersey'de mezar bekçisi olan William Reese'in de ölümüne neden olduğundan şüpheleniliyordu. Cunanan avı, Temmuz ayının sonuna doğru başlamıştı; bu tarz vakalarda her zaman yoğun olan, 27 yaşındaki gencin cinayet işlemeye henüz doymamış olmasından korkuluyordu.

Ünlüler Arasında Yaşam

Andrew Cunanan'ın psikoza doğru geçişi, 1990 yılında yerleştiği San Francisco'da başladı. O dönemde Cunanan, aralarında daha sonra sevgilisi olan birkaç eşcinselin de bulunduğu Castro bölgesindeki zengin sosyetenin ilgisini çabucak çeken 21 yaşında yakışıklı bir erkekti. Cunanan kendi ortamını bulmuştu çünkü uzun zamandır yaşamdaki yerinin ünlülerin arasında olduğunu düşlüyordu. Burada, ilk Gianni Versace ile tanıştı ve Hugh Grant ve *Friends*'in yıldızı Lisa Kudrow gibi film yıldızlarının arasına karıştı.

Bir müddet Cunanan bu seçkin topluluğa karışmanın faydalarının (pahalı arabalar, sınırsız kredi kartları ve lüks otel odaları) tadını çıkardı. Fakat çok geçmeden Cunanan'ın karanlık yüzü ortaya çıktı ve eşcinsel hayatı destekleyen bağlama, seks partileri ve pornografiye yöneldi. Hatta filme alınan bir videodaki toplu tecavüz sahnesinde, bir grup adamın kendisine işkence etmesine izin verdi.

Çekiç Darbeleri

Çekiciliği ve umursamaz kişiliği yerini yavaş yavaş sinirli, ahlaksız genç bir adama bıraktı, garip ruh hâlleri ve sıra dışı takıntılarından bunu anlamak mümkündü. Yatak odasını ilahlaştırdığı Hollywood yıldızı Tom Cruise'a taptığı yer hâline getirdi. Cunanan, "orospu" olarak gördüğü ve o dönem Cruise'un karısı olan Nicole Kidman'dan nefret ediyordu çünkü hayal dünyasına göre Kidman onun Cruise'a "erişmesini" engelliyordu. Bir galada aktör Hugh Grant ile tanıştı ve Grant'ın son filminde önemsiz bir rol elde

etmeye çalıştı, rolü almakta başarısız olunca da Grant'ın şahsen onu engellediğine inandı.

Cunanan zamanla kendisini ihmal etmeye başladı; saçını uzattı, kilo aldı, alkole başladı ve bir zamanlar tercih ettiği modaya uygun kıyafetler yerine pasaklı bir şekilde giyinir oldu. Zengin sevgilileri kendisini geri çevirmeye başladı ve çok geçmeden arkadaşsız kaldı ve hiçbir zaman ödeyemeyeceği dağ gibi bir borç batağına saplandı. En kötüsü, iki sevgilisinin -28 yaşındaki Jeffrey Trail ve 33 yaşındaki David Madson- beraber olmaya başladıklarından şüphelenmesiydi. Cunanan, ikisi de Minnesota, Minneapolis'te çalışan ve yaşayan Trail ve Madson'un (Trail Minneapolis'te bir iş adamı, Madson ise mimardı) sadece başarısını kıskanmıyordu, onların aileleri, eşcinselliklerini kabul etmişti ama aynı şey Andrew Cunanan için geçerli değildi.

Cunanan, Jeffrey Trail ile 1997 Nisan ayının sonunda Minneapolis'te görüştü ve Madson ile bir ilişkileri olup olmadığını bilmek istediğini söyledi. Trail reddetti fakat Cunanan onu yalan söylemekle suçladı ve "Seni öldüreceğim!" diyerek tehdit etti. Cunanan, Minneapolis'e gitti, David Madson onu havalimanında karşıladı. San Francisco'daki arkadaşları Madson'a telefon açıp, Cunanan'ın garip davranışları hususunda onu uyarmıştı fakat Madson bununla başa çıkabileceğini düşünmüştü. Hatta Cunanan'ı aralarında bir şey olmadığına ikna etmek için bir sonraki akşam Jeffrey Trail'i de evine davet etmişti.

Fakat işler beklendiği gibi gitmedi. Cunanan, geldikten birkaç dakika sonra Trail'e hakaret edip onu suçlamaya başladı, Madson ise bu sırada çaresizce onu sakinleştirmeye çalışıyordu. Cunanan aniden mutfağa koştu, çekmecelerden birinden bir çekiç aldı ve Trail'e saldırdı. Trail'in kafasına kanı ve beyni odaya yayılana dek defalarca vurdu ve Trail oturma odasında cansız bir şekilde yere yığıldı.

Madson şoka girdi fakat cesedi yerdeki İran halısına sarıp, çekyatın arkasına itmek için Cunanan'a yardım etmeyi başardı. Trail'in cesedi iki gün boyunca odanın kenarında durdu. İş arkadaşları, işe gelmeyip telefonlara da cevap vermeyince Madson'u merak ettiler. İçlerinden biri Madson'un ev sahibiyle görüştü ve o da yöneticiyi içeriye bakması için gönderdi. Gerçeğin ortaya çıktığını anlayan Cunanan ve Madson, Madson'un Cherokee marka kırmızı cipiyle Minneapolis'ten ayrıldılar.

Polis geldiğinde, Cunanan'a ait olan ve kaçma acelesiyle unutulmuş bir sırt çantası buldu. İçinde Cunanan'ın Trail'in katili olduğunu gösteren, her

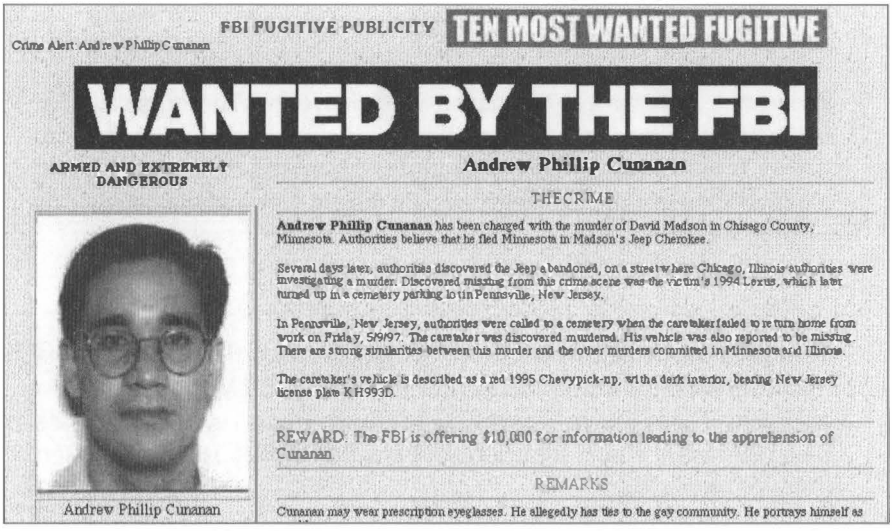
ikisi de boş olan bir tabanca kılıfı ve fişek buldular. Cunanan ile birlikte hızla olay yerinden kaçarlarken, David Madson, Cunanan'ın içerisinde üç kurşun bulunan .40 kalibrelik bir silah sakladığını bilmiyordu; diğer yedi kurşun Cunanan'ın cebinde gizliydi. Minneapolis'in 76 km güneyinde, Cunanan Cherokee marka cipi Duluth yolu üzerinde kenara çekti, silahını çıkardı ve Madson'u üç kez yakın mesafeden vurdu.

Tanımadığı Birini Öldürüyor

Cunanan'ın üçüncü kurbanı bir haftadan kısa bir süre sonra öldü. İnşaatçılık sektörünün patlama yaptığı 1980'lerde milyonlar kazanan 72 yaşındaki Lee Miglin, zengin bir gayrimenkul komisyoncusuydu. Trail ve Madson'dan farklı olarak Miglin'in Andrew Cunanan ile hiçbir kişisel bağlantısı yoktu. 3 Mayıs 1997 Cumartesi akşamı Cunanan otomobiliyle geçerken maalesef Miglin bahçesinin ön kapısındaydı. Cunanan aracı durdurdu ve muhtemelen yön sorma niyetiyle Miglin'e yaklaştı. Cunanan'ın .40 kalibrelik silahı hâlâ üstündeydi ve silah zoruyla Miglin'i eviyle birleşik garaja götürdü.

Burada Miglin'in yüzünün büyük bir kısmını bantladı. Cunanan'ın en sevdiği filmlerden biri, konusu gerçek hayatta yaşanmış işkence ve ölümlerin özel efekt kullanmadan çekildiği *Target for Torture* filmiydi. Miglin, Cunanan'ın önünde çaresiz ve korkmuş bir şekilde yatarken, Cunanan Miglin'i önce bahçe makasıyla göğsünden birkaç kez bıçaklayarak, izlediği filmde gördüklerini tekrarlamaya başladı. Daha sonra eline geçirdiği bir demir testeresiyle, Miglin'in boğazını dilimledi. Lee Miglin tahminen ve umarız ki o zamana kadar ölmüştür. Cunanan cesedi bir çuvala koydu ve daha sonra adamın 1994 model Lexus aracını çalıştırıp, ceset adeta sıvılaşana dek ileri geri devamlı üstünden geçti.

Miglin'in karısı Marilyn'in o esnada şehir dışında olması, Cunanan'ın evde rahatça dolanabileceği anlamına geliyordu. Cunanan kendine sandviç, elma ve bir bardak portakal suyu hazırladı, birkaç video seyretti ve gece Miglin'in yatağında uyudu. Evde bulduğu birkaç altın ile 2.000 doları çaldıktan sonra Lee Miglin'in Lexus marka aracıyla oradan uzaklaştı. David Madson'un terk edilmiş Cherokee aracı daha sonra polis tarafından bulundu, Cunanan'ın fotoğrafları ön koltuğa saçılmıştı. Katil sanki Miglin'in ölümünün övgüsünü almak istiyor ve polisin kendisini bulması için meydan okuyordu.

FBI FUGITIVE PUBLICITY
TEN MOST WANTED FUGITIVE
Crime Alert: Andrew Phillip Cunanan
WANTED BY THE FBI
ARMED AND EXTREMELY DANGEROUS
Andrew Phillip Cunanan
THE CRIME
Andrew Phillip Cunanan has been charged with the murder of David Madson in Chisago County, Minnesota. Authorities believe that he fled Minnesota in Madson's Jeep Cherokee.
Several days later, authorities discovered the Jeep abandoned, on a street where Chicago, Illinois authorities were investigating a murder. Discovered missing from this crime scene was the victim's 1994 Lexus, which later turned up in a cemetery parking lot in Pennsville, New Jersey.
In Pennsville, New Jersey, authorities were called to a cemetery when the caretaker failed to return home from work on Friday, 5/9/97. The caretaker was discovered murdered. His vehicle was also reported to be missing. There are strong similarities between this murder and the other murders committed in Minnesota and Illinois.
The caretaker's vehicle is described as a red 1995 Chevy pick-up, with a dark interior, bearing New Jersey license plate K H993D.
REWARD: The FBI is offering $10,000 for information leading to the apprehension of Cunanan.
REMARKS
Cunanan may wear prescription eyeglasses. He allegedly has ties to the gay community. He portrays himself as
Andrew Phillip Cunanan

Cunanan, 9 Mayıs 1997'de New Jersey, Pennsville'de mezarlık görevlisi William Reese'i öldürdükten sonra FBI'ın "En Çok Aranan On Kaçak" listesine girdi.

Miglin'in cep telefonunu kullanması, olayın üstünde çalışmakta olan FBI'ın Cunanan'ı bulmasını kolaylaştırdı. Artık "silahlı ve tehlikeli" olduğu söylenen Cunanan Philadelphia'ya yaklaşırken, polisler onu yakalamak umuduyla ana yollar, ara yollar ve otoyollarda devriye geziyordu ama o hepsinden kaçmayı başardı. En sonunda Cunanan, cep telefonunu arabanın camından dışarı fırlattı ve saklanmak için ideal bir yer olduğunu düşündüğü yere, bir mezarlığa gitti. Hakkında arama emri çıkartıldığı hâlde kimsenin kendisini orada aramayacağına emindi.

Cunanan'ın seçtiği bu yer, Delaware'den gelen Salem Nehri'nin karşısında, New Jersey, Pennsville'deki Finn's Point Mezarlığı idi. 9 Mayıs 1997 tarihinin sabahında oraya vardıktan hemen sonra, burada zaten birinin yaşadığını fark etti çünkü evin dışında mezar bekçisine aitmiş gibi gözüken bir kamyon vardı. Cunanan kapıyı çaldı. Kapıyı mezarlığın bakımını yapan, çimenleri biçip sulayan, ağaçları kesen ve genel olarak etrafı mükemmel tutan 45 yaşındaki William Reese açtı.

Kapı açıldığında Cunanan bir bardak su istedi fakat Reese geri döndüğünde, silahla yüz yüze geldi. Cunanan, "Bana arabanın anahtarlarını ver!" dedi. Reese zorluk çıkarmadan boyun eğdi, "Problem çıksın istemiyorum!" dedi fakat anahtarları verdikten sonra Cunanan tetiği çekti ve Reese'i kafasından vurdu. Cunanan kamyonu çaldı ve bir sonraki durağı olan Florida, Miami Sahili'ne gitti.

Minnesota, 29 Nisan 1997: Cunanan ilk iki cinayetini Minnesota'da işledi. Eski gay sevgililer üzerine çıkan bir kıskançlık nöbeti tartışmasında, Jeffrey Trail'i 29 Nisan 1997'de öldürdü. 1 Mayıs'ta diğer sevgili David Madson'ı alıp oradan uzaklaştı, onu da iki gün sonra şehrin kuzeyinde vurarak öldürdü.

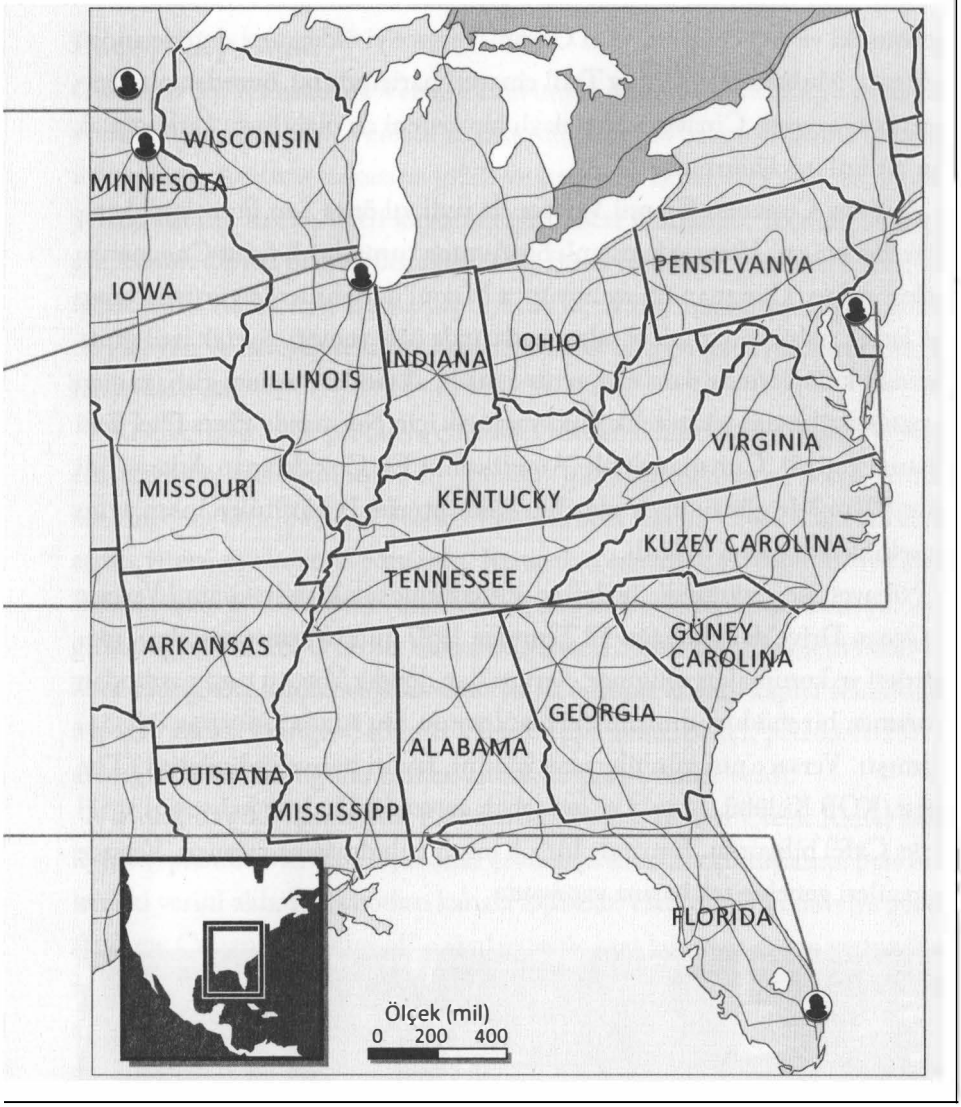
Chicago, 4 Mayıs 1997: Minnesota'da işlediği cinayetlerden sonra yola çıkan Cunanan, 4 Mayıs'ta Chicago'ya vardı ve 72 yaşındaki zengin gayrimenkul komisyoncusu Lee Miglin'i öldürdü. Miglin'i evinin bahçesinde gören Cunanan, adamı silah zoruyla garajına sokmuş, işkence ettikten sonra öldürmüştü.

New Jersey, 9 Mayıs 1997: Chicago'da işlediği cinayetten sadece beş gün sonra, 9 Mayıs'ta, Cunanan New Jersey'deydi ve son kurbanının arabasını sürüyordu. FBI artık peşinde olduğundan, saklanmak için Pennsville mezarlığını seçti ama neredeyse gelir gelmez orada çalışan William Reese'i gördü ve öldürdü.

Ocean Drive, Miami, 15 Temmuz 1997: Cunanan'ın en fazla cesaret isteyen cinayeti modacı Gianni Versace'yi Miami'deki özel Ocean Drive'da yer alınan malikânesinin önünde öldürmesi oldu. Cunanan 50 yaşındaki İtalyan modacıyı 15 Temmuz 1997 sabahı silahla vurarak öldürdü ve görünmeden kaçtı.

ANAHTAR: Andrew Cunanan'ın kurbanları

Reese'in cesedi bulununca çağrılan polis, olay yerine geldiğinde birçok spekülasyon haricinde ne bir ipucuna ne bir parmak izine ne bir cinayet nedenine ne de Andrew Cunanan'ı nerede arayacaklarına dair bir fikre sahip olabildi. Oldukça sinir bozucu bir şekilde Cunanan, polisleri şaşırtıp, kendisini bulamamalarını sağlamak için cinayet mahalline veya yakınına «kartvizit» bırakma alışkanlığı edinmişti. Bu "kart"lardan biri, Cunanan'ın bir önceki cinayetinde aldığı ve sonrakini işlediğinde bıraktığı araçtı; örneğin David Madson'ın Cherokee'si Lee Maglin'in Chicago'daki evinin birkaç blok

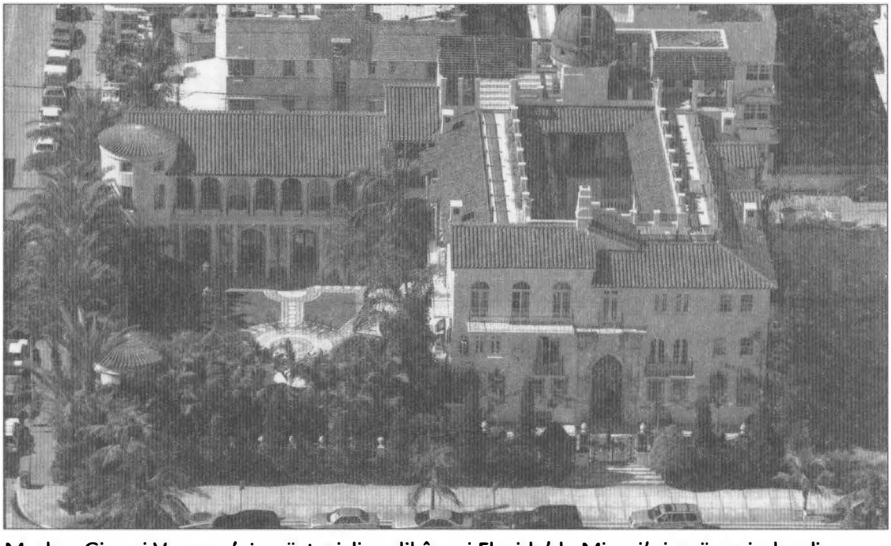
ötesinde bırakılmıştı. Bir diğeri, polisin Madson'ın aracında bulduğu fotoğraflar veya 10 Mayıs 1997'de Miami'ye gelişinde terk ettiği William Rees'in kamyonetinde kanlı kıyafetlerle birlikte bulunan Cunanan'ın pasaportuydu.

Cunanan'ın cinayet işleme nedenlerine gelirsek, karışıklık yaratacak şekilde çoktular: Jeffrey Trail'e karşı duyduğu kıskançlık ve intikam duygusu; David Madson'ı öldürerek bir kurbanı susturma ihtiyacı; Lee Maglin olayında olduğu gibi rastgele cinayetle birlikte soygun heyecanını yaşamak istemesi; Reese'i vurmasına neden olan başka bir araç çalma ihtiyacı. Fakat Cunanan'ın

bir sonraki ve son cinayeti, yani Gianni Versace'yi öldürmesi diğerlerinden farklıydı. Muhtemelen Jeffrey Trail cinayeti haricinde bu, önceden planlanmış tek cinayetti. Cinayet için dolaylı bir nedeni de olabilirdi: Ünlü olmak için bir ünlüyü öldürmek.

Andrew Cunanan Gianni Versace ile yedi yıl önce San Francisco'da elbette tanışmıştı. Versace kapsamlı bir Avrupa turundaydı fakat Cunanan'ın acelesi yoktu. Cunanan iki ay boyunca Miami'de sahillerde yürüyüş yapıp içki içerek, sahil kenarındaki salata barlarında öğle yemeği yiyerek tatil yaptı. Eşcinsel kulüplerinde dans etti, tenis oynadı, akşamları barlara gitti, zaman zaman sevgililerini tek gecelik ilişki yaşamak için Normandy Plaza Otel'deki odasına getirdi. Cunanan artık "Amerika'nın En Çok Aranan Adamı" idi fakat Miami'de göz önünde yaşadığı hâlde etrafında yürütülen insan avını bir şekilde atlatmayı başardı.

Nihayet, işe geri döndü, hedefine ve muhitine odaklandı: Gianni Versace ve Ocean Drive'daki konağı. 12 Temmuz 1997 günü Versace aracıları, menajerleri ve korumaları eşliğinde Avrupa'dan döndü. Yorucu turun ardından tasarımcı, bir müddet dinlenmeyi planlıyordu. Bu sırada Cunanan ödevini yapmıştı. Versace'nin günlük rutin işlerini, favori bar ve kulüplerini (The Twist, KGB Kulübü, Liquid ve her sabah en sevdiği İtalyan kahvesini içtiği News Café) biliyordu. Emrinde birçok insan bulunmasına rağmen, Versace bu gezileri genelde tek başına yapıyordu.

Modacı Gianni Versace'nin gösterişli malikânesi Florida'da Miami'nin güneyindeydi. Cunanan ünlü İtalyan modacıyı evinin bahçe kapısını açarken öldürdü.

Paçayı Sıyırmak

Cunanan 15 Temmuz'da Versace'yi evinden çıkıp News Café'ye giderken ve dönerken takip etti. Versace anahtarını konağın bahçe kapısına sokmak üzereyken, Andrew arkasına geldi ve kafasına iki el ateş etti. Polis olay yerine varana kadar, katil kaybolmuştu fakat Cunanan, Miami emniyet güçlerinin derhal birinci önceliği oldu. Buna ek olarak yüzlerce FBI ajanı ipucu bulabilmek için arama yaptı fakat üç ay boyunca bilerek göz önünde yaşayan ve neredeyse durmaksızın cinayet işleyen katil hakkında hiçbir ize rastlamadı.

Komik bir şekilde problemi çözmek Portekizli bir bekçiye düştü. Versace cinayetinden sekiz gün sonra 23 Temmuz günü öğleden sonra bekçi, Alman bir milyoner olan, patronu Torsten Reineck'e ait Indian Creek Canal'a demir atmış yüzen evi kontrol ediyordu. Reineck o esnada Las Vegas dışındaydı. Bekçi, yüzen evin kapısının aralık olduğunu fark edince, bir şeylerin yolunda gitmediğini anladı. Oturma odasında şüpheli hiçbir şey göremedi fakat üst kata çıktığında, korkarak yakındaki yatak odasına koşup, kapıyı arkasından kapatan yabancı bir genç adamla karşı karşıya geldi. Bekçi, polisin ve FBI'ın aradığı adamı bulduğunu hemen anladı ve polise haber verdi.

Birkaç dakika içinde 400 FBI ajanı ve polisi, Indian Creek Kanal iskelesine toplandı ve keskin nişancılar çevredeki binalara konuşlanıp, pencerelerdeki yerini aldı. Polis botları kanala toplandı. Helikopterler devriye gezdi. Andrew Cunanan "teslim ol" çağrılarına üç saat boyunca cevap vermedi ve saat 08:15'te polisler harekete geçti. FBI ajanları içeriye girerken polisler, ateş hattıyla karşılaşacaklarını düşünerek yüzen evin pencerelerinden biber gazı sıktı. Fakat içerisi sessiz ve sakindi.

Nedenini üst kata çıktıklarında anladılar. Andrew Cunanan, sağ kulağının biraz yukarısı delinmiş bir şekilde yatak odasında yerde yatıyordu. Görünen o ki yüzen eve yapılan hücumun gürültüsü ve heyecanıyla, kimse katilin .40 kalibrelik bir silahla kendi kafasına ateş ettiğini duymamıştı.

ANDREW CUNANAN'IN ZAMAN ÇİZELGESİ
(Hepsi 1997 yılında gerçekleşmiştir)

29 Nisan: Andrew Cunanan ilk kurbanını öldürür: Eski bir deniz subayı ve Minneapolis'te işadamı olan 28 yaşındaki sevgilisi Jeffrey Trail.

1 Mayıs: Cunanan ve Trail'in ölümüne şahit olan mimar ve eski sevgilisi David Madson, Trail'in cesedi bulunduktan sonra aceleyle Minneapolis'ten ayrılırlar.

3 Mayıs: Cunanan, Minneapolis'in 76 km kuzeyinde bir göl kenarında Madson'ı vurarak öldürür.

4 Mayıs: Cunanan, zengin bir gayrimenkul komisyoncusu olan Lee Miglin'i öldürdüğü Chicago'ya gider.

9 Mayıs: David Madson'ın Cherokee marka cipini bıraktıktan sonra, Lee Miglin'in Lexus marka aracını alır ve New Jersey, Pennsville'e gider, orada William Reese adlı mezarlık bekçisini öldürür ve kamyonunu çalar.

10 Mayıs: Cunanan, Miami'ye gelir ve Avrupa gezisinden sonra, Ocean Drive'daki konağına dönen İtalyan moda tasarımcısı Gianni Versace'yi öldürmeden önce iki ay tatil yapar.

15 Temmuz: Cunanan, Versace'yi konağından News Café'ye kadar takip ettikten sonra moda tasarımcısını kafasının arkasından vurur. Cinayet mahallinden kaçtıktan sonra, Indian Creek Canal'ın kıyısındaki özel bir yüzen evde saklanır.

23 Temmuz: Cunanan'ın saklandığı yer bulunur, polis ve FBI ajanları tarafından çevresi sarılır. Üç saat süren bu kuşatmanın ardından, yüzen eve baskın yaptıklarında, Cunanan'ın kendisini öldürdüğünü fark ederler.

DONATO BILANCIA

Liguria Canavarı

ADI SOYADI: **Donato Bilancia**
DOĞUM TARİHİ: **10 Temmuz 1951**
KURBAN SAYISI: **17**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH: **1997-1998**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **Liguria, İtalya**
TUTUKLANMA TARİHİ: **6 Mayıs 1998**
ALDIĞI CEZA: **14 kez müebbet hapis cezası**

10 Temmuz 1951 tarihinde, İtalya'nın güney batısındaki Potenza kentinde dünyaya gelen Donato Bilancia tarafından işlenen seri cinayetler, İtalyan halkının birçok kesimine yayıldı. Bilancia, kumarbazlarla başladı, hayat kadınlarıyla devam etti ve en sonunda kurbanlarını rastgele seçtiği trenlere yöneldi. Bilancia 17 cinayetini, 1997 ila 1998 yılları arasında sadece altı ay içinde işledi. Trenlerde işlediği cinayetlerle "Liguria Canavarı" lakabını aldı, televizyon ve gazete yayınları kendisine ülke çapında kötü bir şöhret getirdi.

Donato Bilancia suç kariyerine hırsız olarak başladı. Aslında başarılı da değildi. 1975 ve 1976 yılında gerçekleşen iki olayda, İtalyan polis teşkilatı Carabinieri'ye yakalandı ve kaçmayı başarmadan önce bir müddet hapis yattı.

Daha sonra 1982 yılında, Bilancia ailesi korkunç bir trajedi yaşadı: Donato'nun erkek kardeşi Michele, Cenova-Ventimiglia hattı üzerindeki trenin önüne, kucağındaki küçük oğluyla birlikte atladı. Bu korkunç olay, Donato Bilancia'yı derinden etkiledi ve zaten bariz bir şekilde kırılgan olan akli durumu bozulmaya başladı. 1990 yılında geçirdiği bir trafik kazası sonrası günlerce komada kalması bu durumu alevlendirdi: Bilancia artık zalim biri hâline gelmişti ve cinayete yönelmişti.

Cinayet İşleme Dürtüsü

Yine de önce kumara yöneldi. Daha sonradan, bir gecede çok para kazandığını ve yine bir gecede çok para kaybettiğini anlatarak övündü. Bu dönemde

Cenova, 16 Ekim 1997: Bilancia seri cinayetlerine Cenova'da, 16 Ekim 1997'de Giorgio Centanaro'yu öldürerek başladı. Sekiz gün sonra Maurizio Parenti ile karısı Carla Scotto'yu öldürdü. Bilancia bu iki adamın kumar masasında kendisine hile yaptıklarına inanıyordu.

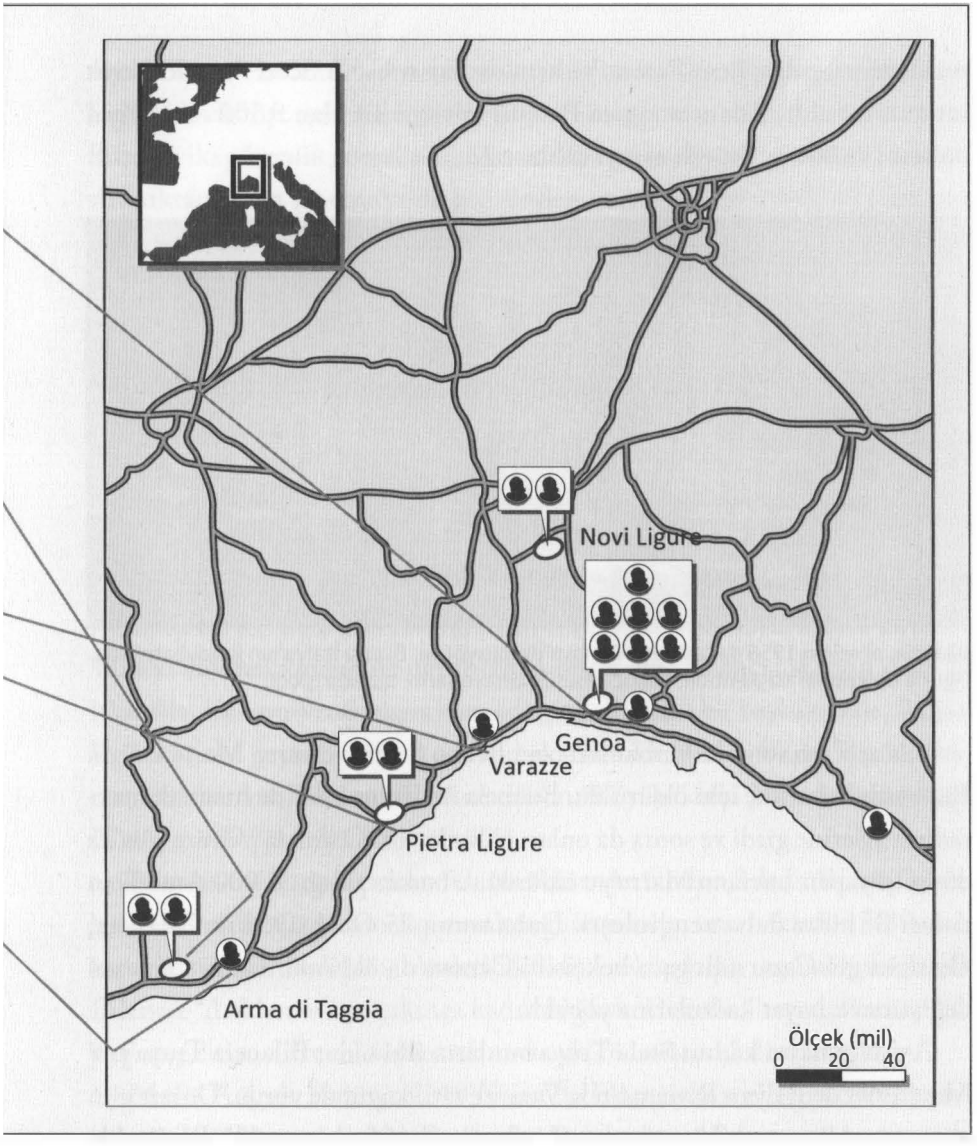
Ventimiglia, 13 Kasım 1997 ve 20 Mart 1998: Liguria Canavarı Cenova'nın 130 km güneybatısındaki Ventimiglia'da döviz işi yapan iki kişiyi öldürdü. Kurbanları, 13 Kasım 1997'da öldürdüğü Luciano Marro ile 20 Mart 1998'de öldürdüğü Enzo Gorni'ydi. Groni'nin kayınbiraderinin katilin siyah Mercedes arabasını görmesi Bilancia'nın daha sonra yakalanmasını sağladı.

İtalyan Rivierası'ndaki tatil köyleri, Mart 1998: Bilancia ilk iki fahişe kurbanını tatil köylerinde öldürdü. Arnavut kökenli Stela Truya 9 Mart 1998'de Varazze tatil köyünde, Ukraynalı Ljudmyla Zubskova da yine aynı şekilde Pietra Ligure tatil köyünde öldürüldü.

Arma di Taggia, 21 Nisan 1998: Bilacia son cinayetini 21 Nisan 1998'de İtalyan Rivierası'nda San Remo yakınlarında Arma di Taggia'da işledi. Benzin pompacısı Guiseppe Mileto'yu köşeye sıkıştırdı, soydu ve öldürdü. Bir aydan kısa bir süre sonra polis arabasını takip ederek Bilancia'yı yakaladı.

ANAHTAR: Donato Bilancia'nın kurbanları

aşırı şiddet ve neredeyse bağnaz bir doğruluktan oluşan tuhaf karışım da sergilemeye başladı. Bilancia kendisini "dürüst" bir kumarbaz olarak nitelendiriyordu çünkü kumar borçlarını ödüyordu ve daima sözünü tutuyordu. 1997 yılı sonbaharında Bilancia, Giorgio Centanaro ile kumar oynarken Centanaro'nun hile yaptığını fark etti veya fark ettiğini sandı. Bilancia'ya göre bu, onun onurunu lekelemişti ve Centanaro'nun cezalandırılması gerekiyordu.

Çıkar için Öldürmek

16 Ekim 1997 gününde Bilancia Centanaro'yu evinde ziyaret edip yapışkan bantla boğduğunda öcünü aldı. İlginç bir şekilde, Carabinieri ölümün şüpheli olduğuna dair bir iz bulamadı ve Centanaro'nun ölümü kayıtlara "doğal yoldan" olarak geçti. Fakat Bilancia'nın işi henüz bitmemişti. Bilancia, Centanaro'nun İtalyan kumarının yeraltı dünyasında güçlü bir isim olan Maurizio Parenti ile birlikte kendisini "şamar oğlanı"na çevirdiğini düşünüyordu. Bu da intikam gerektiriyordu. Bilancia, 24 Ekim 1997 günü Parenti'nin

rezidansına gidip, hem Parenti'yi hem de karısı Carla Scotto'yu öldürerek intikamını aldı. Bilancia ayrıca Parenti ailesine ait olan 9.500 Amerikan dolarını ve birkaç değerli eşyayı çaldı.

Bilancia, ailesinin 1956'da taşındığı Cenova'da yaşıyordu. Burası İtalya'nın kuzeybatısında Liguria bölgesinin başkentidir. Bilancia bütün cinayetlerini burada işledi

Bilancia'nın sonraki kurbanları olan Bruno Solari ve karısı Maria Luigia Pitto sadece kazanç için öldürüldü. Bilancia 27 Ekim 1997'de hırsızlık maksadıyla evlerine girdi ve sonra da onları öldürdü. 13 Kasım'da Ventimiglia'da döviz işi yapan Luciano Marro'yu öldürdü ve bu kez aldığı 33.000 Amerikan doları ile biraz daha zenginleşti. Daha sonra 25 Ocak 1998'de Bilancia, Giangiorgio Canu adlı gece bekçisini Cenova'da öldürdü. Daha sonra yol değiştirerek hayat kadınlarına yöneldi.

Arnavut hayat kadını Stela Truya bunların ilki oldu; Bilancia Truya'yı 9 Mart 1998'de İtalyan Rivierası'nda Varazze tatil köyünde vurdu. Dokuz gün sonra sıra Ukraynalı hayat kadını Ljudmyla Zubskova'ya geldi; Riviera'da Pietra Ligure tatil köyünde kafasından vurularak öldürüldü. Daha sonra Bilancia, Ventimiglia'ya geri döndü ve 20 Mart'ta döviz işi yapan Enzo Gorni'yi soyup öldürdü. Bilancia, siyah bir Mercedes ile olay yerinden kaçarken Gorni'nin kayınbiraderi tarafından görüldü. Bu araç daha sonra Bilancia saldırılarının sonunun getirilmesine vesile olacaktı.

Arkasında İpucu Bırakıyor

Çok geçmeden Donato Bilancia, ileride ölümcül olacak bir hata yaptı. 24 Mart 1998'de eski adı Julio olan transseksüel Lorena Castro'yu öldürmeye

teşebbüs etti. Ancak Lorena erken davrandı ve ne olacağını fark edip, Novi Ligure'da devriye gezen iki güvenlik görevlisi görür görmez kaçtı. Ne var ki Bilancia iki güvenlik görevlisini, Massimiliano Garillo ve Candido Rando'yu vurduktan sonra Lorena'yı da göğsünden vurarak ölüme terk etti. Lorena sağ kurtuldu ve daha sonra İtalyan polislerine saldırganın robot resmini çizebilmeleri için eşkalini verdi. Bekçiler de sağ kurtuldu ama çok sürmedi. Bilancia çok geçmeden kafalarına sıktığı birer kurşunla onların işini bitirdi.

Donato Bilancia, beş gün sonra Cenova'nın 25 km batısındaki Cogoleto'da Nijeryalı Tessy Adobo'yu öldürerek hayat kadını cinayetlerine geri döndü. Bilancia tüm cinayetlerde, 1997 yılında 50 kurşunla birlikte satın aldığı .38 kalibrelik Smith and Wesson marka tabancasını kullandı. Bu da birtakım sonuçlar doğurdu. Parma'daki balistik uzmanları daha sonradan, Tessy Adobo'nun cesedinden çıkartılan kurşunun Stela Truya ve 14 Nisan'da bir trende Bilancia tarafından öldürülen diğer hayat kadını Kristina Valla'yı öldüren kurşun ile uyuştuğunu tespit etti. Bilancia iki gün önce 12 Nisan'da, Cenova-Ventimiglia hattında gitmekte olan bir başka trende, İtalyan Rivierası'nda geçirdiği hafta sonundan sonra La Spezia-Venezia şehirlerarası tren hattını kullanarak evine dönen, 32 yaşındaki Milano'lu hemşire Elisabetta Zoppetti'yi öldürmüştü.

Bilancia daha sonra polise, "Cenova'da trene bindim," dedi. "First Class'ta bir kadın vardı. Çantasını alıp tuvalete gidene kadar onu bekledim." Bilancia hırsızlıktaki uzmanlığını, tuvaletin kilidini söküp kapıyı açmakta kullandı. Bilancia "Aniden ortaya çıkınca kadın bağırdı. Ceketini başının üstüne koyup ateş ettim. (Trene) öldürmek amacıyla binmiştim," diye anlattı.

Maria Angela Rubina da 18 Nisan'da Bilancia'nın ellerinde trenin tuvaletinde öldü ve o da 32 yaşındaydı. Daha sonra "En son cinayetim gibi bunu da çabucak yaptım," diyerek açıkladı Bilancia. En son cinayetini 21 Nisan 1998 tarihinde, San Remo yakınlarındaki Arma di Taggia'da işlemişti; kurbanı, öldürmeden önce soyduğu benzin pompacısı Giuseppe Mileto'ydu.

Bilancia'nın cinayet mahalleri arasında ulaşımı sağlamak için kullandığı siyah Mercedes, test amacıyla aldığı ve satıcısına iade etmediği bir araçtı. Satıcı beklemekten bıkınca, İtalyan polislerine aracın çalındığını ihbar etti. Böylelikle polis, aracı deneme sürüşüne çıkarıp geri getirmeyen sürücünün, Lorena Castro'nun eşkalini verdiği kişiyle aynı kişi olduğunu tespit etti.

Lorena'nın siyah Mercedes hakkında verdiği bilgiler kayıp araçla uyuşuyordu. Bir başka delil de Bilancia'nın DNA'sının (test için örnek sigara ağızlığından ve kahve bardağından alınmıştı) cinayet mahallerinden birinde bulunan bir örnekle uyuşmasıyla elde edildi.

Nihayet Tutuklanıyor

Bilancia 6 Mayıs 1998 tarihinde tutuklandı. Sorgulamada bir müddet konuşmadı fakat bir haftadan kısa bir süre sonra 15 Mayıs'ta pes etti ve tüm cinayetleri itiraf etti. İtirafları, başlangıçta cinayete kurban gittiğinden şüphelenilmeyen Giorgio Centanaro'nun da yer aldığı dehşet saçan 14 sayfa tuttu. Bilancia, 2000 yılının ilkbaharında yargılandı. 12 Nisan'da cinayet suçundan 14 kez müebbet hapis cezasına, Lorena Castro'yu öldürmeye teşebbüsten de 14 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

DONATO BILANCIA'NIN ZAMAN ÇİZELGESİ

10 Temmuz 1951: Donato Bilancia, İtalya'nın güneybatısındaki Potenza'da dünyaya gelir.

1982: Donato'nun erkek kardeşi Michele Bilancia, Cenova-Ventimiglia hattı üzerindeki trenin önüne küçük oğluyla birlikte atlayarak intihar eder.

1990: Donato Bilancia bir araba kazasında yaralanır ve birkaç gün komada kalır.

16 Ekim 1997: Bilancia, oyun esnasında hile yaptığı için Giorgio Centanaro adlı kumar arkadaşını öldürerek ilk cinayetini işler.

24 Ekim 1997: Bilancia, ensesi kalın bir kumarcı olan Maurizio Parenti'yi Centanaro ile işbirliği yaptığını düşündüğü için öldürür. Parenti'nin karısı Carla'yı da öldürür ve 95.000 Amerikan dolarıyla çeşitli değerli eşyalarını çalar.

27 Ekim 1997: Bilancia, soygun yapmak için Bruno Solari'nin ve karısı Maria'nın sahip olduğu eve girer ve ikisini de öldürür.

13 Kasım 1997: Bilancia, Venitimiglia'lı bir dövizci olan Luciano Marro'yu öldürür ve 33.000 Amerikan dolarını çalar.

26 Ocak 1998: Gece bekçisi Giangiorgio Canu, Cenova'da Bilancia tarafından öldürülür.

9 Mart 1998: Bilancia hayat kadını Arnavut Stela Truya'yı İtalyan Rivierası'ndaki Varazze tatil köyünde öldürülür.

18 Mart 1998: Hayat kadını olan Ukraynalı Ljudmyla Zubskova, İtalyan Rivierası'ndaki Pietra Ligure tatil köyünde Bilancia tarafından öldürülür.

20 Mart 1998: Döviz işi yapan Enzo Gomi, Ventimiglia'da Bilancia tarafından öldürülür.

24 Mart 1998: Bilancia'nın transseksüel Lorena Castro'yu Novi Ligure'de öldürme girişimi başarısız olur ancak Massimiliano Garillo ve Candido Rando adlı gece bekçilerini öldürür. Daha sonra Lorena Castro, İtalyan polislerine saldırganın eşkalini verir.

29 Mart 1998: Yeniden hayat kadınlarına yönelen Bilancia, Cenova yakınlarındaki Cogoleto'da hayat kadını Nijeryalı Tessy Adobo'yu öldürür.

12 Nisan 1998: Bilancia, 32 yaşındaki hemşire Elisabetta Zoppetti'yi La Spezia-Venezia hattı üzerindeki bir trende öldürür.

14 Nisan 1998: Kristina Valla adlı başka bir hayat kadını, Bilancia tarafından bir trende öldürülür.

18 Nisan 1998: 32 yaşındaki Maria Angela Rubina, bir trende Bilancia'nın elinde can verir.

21 Nisan 1998: Bilancia'nın son kurbanı olan benzin pompacısı Giuseppe Mileto, San Remo yakınındaki Arma di Taggia kentinde soyguna uğrar ve öldürülür.

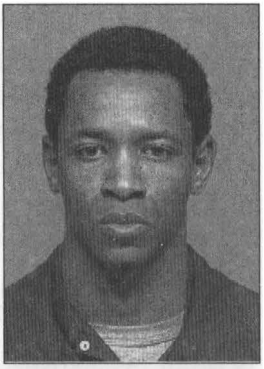
6 Mayıs 1998: Cinayet mahalleri arasında seyahat etmek için kullandığı siyah Mercedes'in takip edilmesinden sonra, Bilancia tutuklanır.

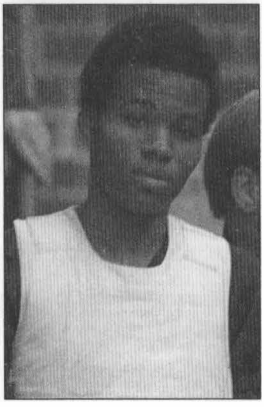
15 Mayıs 1998: Dokuz gün süren sorgunun ardından, Bilancia son altı ay boyunca işlediği 17 cinayeti itiraf eder. İtirafı 14 sayfa tutar.

12 Nisan 2000: Bilancia Cenova'da yargılanır ve cinayetten 14 kez müebbet hapis cezasına, Lorena Castro'yu öldürmeye teşebbüsten de 14 yıl hapis cezasına çarptırılır.

BELTWAY KESKİN NİŞANCILARI

Namı Diğer Washington Keskin Nişancıları

ADI SOYADI: **John Allen Muhamed ve Lee Boyd Malvo**
DOĞUM TARİHİ: **31 Aralık 1960 (Muhamed) 18 Şubat 1985 (Malvo)**
KURBAN SAYISI: **10 kişiyi öldürüp, 3 kişiyi ağır yaraladılar**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH: **2-22 Ekim 2002**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **Washington'u çevreleyen Beltway (çevre yolu) civarındaki çeşitli yerler**
TUTUKLANMA TARİHİ: **24 Ekim 2002**
ALDIĞI CEZA: **İdam cezası (Muhamed) Altı kez müebbet hapis cezası (Malvo)**

2002 Ekim ayının ilk üç haftası boyunca Washington DC'de ve çevresinde, nereden geldiği bilinmeyen kurşunlarla 10 kişinin öldürülmesi ve üç kişinin ağır yaralanmasıyla seri cinayet dehşeti yeni bir boyuta ulaştı. Beltway (Washington'u dolaşan yol) civarındaki birkaç yerde gerçekleşen cinayetler, sadece FBI'dan yaklaşık 400 ajanın katıldığı, ABD'nin gelmiş geçmiş en kapsamlı araştırmalarından birine neden oldu.

Ulusal Okyanus ve Atmosfer Yönetimi'nde program analisti olan James Martin, Washington DC'nin kuzeyindeki banliyölerden Maryland, Wheaton'da bir marketin park alanından geçerken, Beltway keskin nişancılarının —kısa süre sonra böyle adlandırılacaklardı— ilk kurbanı oldu. Daha sonradan 2 Ekim 2002 tarihinde saat 18:30'da gerçekleştiği anlaşılan bu cinayetin biri Maryland'de, diğeri de Alabama'da olmak üzere 2002 yılında daha önceden işlenmiş iki cinayetle bağlantısı vardı: Hepsi de 41 yaşındaki John Allen Muhamed (doğum soyadı Williams) ve 17 yaşındaki Lee Boyd Malvo tarafından öldürülmüştü.

Siyahilerin üstünlüğünü savunan dinî bir örgüt olan Nation of Islam'a katıldıktan bir yıl sonra adını değiştiren Muhamed, Malvo ile birlikte

Amerikan seri cinayetleri tarihine girmek için dikkatli bir şekilde hazırlandı.

Ateş Etmeye Başlıyorlar

İkili ilk olarak Washington State, Tacoma'daki South Proctor Caddesi, 3300 numaralı bloktaki arka bahçede ağaç gövdesini kullanarak atış talimi yaptı. Ayrıca Oliver Stone'un 1998 yapımı *Savaş Günahları* adlı filmini birkaç kez baştan sona izlediler: Filmde 1993 Bosna savaşında, soğukkanlı bir keskin nişancı, Bosna'da bir kasabanın Sırp ve Müslüman bölgelerini birbirine bağlayan köprüden geçen herkesi vuruyordu.

Daha sonra Muhamed ve Malvo, 1990 model lacivert Chevy Caprice marka araçla ABD'yi dolaştılar ve Eylül 2002'de ateş etme yeteneklerini iki kurban üstünde uyguladılar. 5 Eylül'de, Maryland, Clinton'da bir pizza dükkânı sahibi olan ilk kurban 55 yaşındaki Paul LaRuffa restoranını kilitlerken, Muhamed ve Malvo yakın mesafeden altı kez ateş ederek LaRuffa'yı vurdu. LaRuffa hemen öldü. Sadece iki hafta sonra, 21 Eylül'de, katiller Alabama, Montgomery'de tekrar ortaya çıktılar ve önce bir içki dükkânını soydular. Muhamed dükkân çalışanı olan 52 yaşındaki Claudine Parker'ı, .223 kalibrelik yarı otomatik XM-15 silahıyla vurdu: Kurşun kafatasından içeri girdi ve başka bir kurşun da yardımcısı 24 yaşındaki Kellie Adams'ı yaraladı.

Dükkândaki müşteriler olaya şahit oldu ve içlerinden iki kişi kaçmakta olan Muhamed ve Malvo'yu kovalayan polislere katıldı. Katillerin ikisi de kaçmayı başardı ve 11 gün sonra Maryland'de yeniden ortaya çıktılar. James Martin cinayetinden sonra, daha fazla ateş etme işini iyice tırmandırdılar. Bir sonraki gün, biri 3 Ekim sabahı Maryland'de, diğeri de aynı gece birkaç kilometre ötede, ABD'nin başkentinde olmak üzere beş kurbanı daha öldürdüler.

Beltway katliamlarının ikinci gününde ölen ilk kurban, 39 yaşındaki peyzaj mimarı James L. Buchanan'dı. Buchanan sabah saat 07:41'de, Maryland, Rockville'de Fitzgerald Auto Mall'daki çimenleri biçerken vuruldu. Yarım saat sonra, 54 yaşındaki taksi şoförü Premkumar Walekar, Connecticut Bulvarı ile Aspen Hill Sokağı'nın kesiştiği köşedeki benzinlikçiden benzin alırken hiçbir uyarı olmadan, muhtemelen yakınlardan açılan ateşle öldürüldü. Kimse nereden ateş edildiğini veya Bushmaster marka silahla atılacak kurşunun hedefini 45-90 metre kadar uzaklıktan işaretleyen kırmızı noktanın nereden geldiğini görmemişti.

Cinayetlerdeki bu "görünmezlik", bebek bakıcısı Sarah Ramos'un sabah 08:37'de bir otobüs durağında kitap okurken vurulmasıyla, ana korku nedeni olmaya başlayacaktı. 25 yaşındaki Lori Ann Lewis-Rivera, sabah saat 09:58'de, Maryland, Kensington'da bir Shell istasyonunda Dodge marka karavanını temizlerken vurularak öldürüldü. Günün son kurbanı 72 yaşındaki emekli marangoz Pascal Charlot, Washington DC, Kalmia Road'da Georgia Bulvarı boyunca yürürken vuruldu ve bir saat kadar sonra öldü.

Korku Dolu Şehir

3 Ekim'de meydana gelen beş cinayet bir örüntü oluşturuyordu. Ateş etmeler, hedefi şaşırmadan tek bir kurşunla adam öldürebilen uzman bir nişancının işiydi. Ateş eden kişiyi kimse görmemişti, silahını bir örtünün altına saklayarak ya da uzak bir mesafeden ateş etmiş olmalıydı. Lewis-Rivera ve Charlot cinayetleri, ring yolunun birbirine 23 km uzaklıktaki zıt yerlerinde işlendiğinden, polis katilin bir olay mahallinden diğerine Beltway yolunu kullanarak geçtiğinden şüphelendi.

İki gün içinde Washington bölgesinde işlenen cinayetlerin oranı, büyük bir korkuya yol açarak %25 oranında arttı. Okullar doğa sporlarını yasakladı hatta öğrencilerin öğle aralarında parklara gitmesini engelledi. Normalde okula yürüyerek veya otobüsle giden çocukların aileleri, çocuklarını kendileri getirip götürmeye başladı. Tatilciler otellerinden kendilerini şehir turuna çıkaran otobüslere koşarak geçiyorlardı. Çok geçmeden araçlara benzin doldurmak, tehlikeli bir iş hâline geldi. Bazı benzin istasyonları, tepeye muşamba çekerek müşterilerin kendilerini güvende hissetmelerini sağlamaya çalıştı. Müşteriler ayrıca, keskin nişancıya hedef olmamak için araçlarına hızla yürüyerek güvende olmaya çalışıyordu.

Muhamed ve Malvo 3 Ekim'den sonra faaliyet bölgelerini genişletti ve ertesi gün ilk kurbanlarını Virginia'da vurdu. Şans eseri, 43 yaşındaki Caroline Seawell, 4 Ekim günü Virginia, Spotsylvania County'de Michaels Craft Store'un otoparkındaki aracına binerken sadece yaralandı. Maryland, St George's County'deki Benjamin Tasker Ortaokulu'na giderken vurulan 13 yaşındaki Iran Brown da sağ kurtuldu.

Polis, Iran Brown'un vurulmasından sonra bazı yararlı ipuçlarına ulaştı. Bir mermi kovanı bulundu, ayrıca geride bir Tarot destesinden üzerinde "Sevgili Polis, Ben Tanrıyım!" yazan Ölüm kartı bırakılmıştı. Bu, cinayet

mahallerine bırakılan birçok Tarot kartından sadece biriydi. Diğer yerlerde polis, 10 milyon dolar fidye isteyen ve el yazısıyla yazılmış uzun mektuplar buldu. Bir başka mektupta ise, bölgede yaşayan çocukların hayatının tehlikede olduğu yazıyordu. Daha sonra Montgomery Polis Şefi Charles Moose tarafından basınla paylaşılan bir mektupta, "Çocuklarınız herhangi bir zamanda, herhangi bir yerde, artık güvende değil," yazıyordu.

Polise Yapılan Çağrılar

Bir sonraki vurulma olayı, iki gün sonra 9 Ekim'de saat 21:18'de gerçekleşti. Virginia, Prince William County'de Sudley Yolu üzerindeki Sunoco benzin istasyonunda aracına benzin doldururken vurulup öldürülen, 53 yaşındaki Dean Harold Meyers, kendisinden altı gün önce öldürülen Premkumar Walesker ile aynı kaderi paylaştı. Aracına benzin doldururken ölen üçüncü adam ise, 11 Ekim sabahı saat 09:30'da Spotsylvania County'de 95 numaralı karayolu üzerindeki Exxon istasyonunda vurulan 53 yaşındaki Kenneth Bridges idi.

FBI istihbarat analisti olan Linda Franklin'in 14 Ekim günü saat 21:15'te öldürülmesiyle Virginia, Arlington County bir sonraki cinayet mahalli oldu: Franklin, Fairfax County'de Home Depot'ta yaptığı alışverişi henüz bitirmişti. Akabinde, vurulma olayına şahit olan biri ortaya çıktı fakat daha sonra bu kişinin olay esnasında Home Depot mağazasının içinde olduğu ve herhangi bir şey görmüş olma ihtimalinin bulunmadığı anlaşıldı. "Kanıtı" uydurduğu ortaya çıktığında adam, polis soruşturmasının seyrini değiştirmek suçundan tutuklandı.

Bir sonraki olay 19 Ekim günü, 37 yaşındaki Jeffrey Hopper'in saat 20:00'de, Washington'un 145 km kadar güneyinde, 95 numaralı karayolu yakınında, Virginia, Ashland'deki Ponderosa Steakcouse'un otoparkında vurulup öldürülmesiyle meydana geldi. Beltway katilleri, bir sonraki cinayetleri için üç gün sonra, 22 Ekim günü saat 17:56'da Maryland'e geri döndüler: Otobüs sürücüsü olan Conrad Johnson, Aspen Hill'de mola verdikleri sırada otobüsün merdivenlerinde dururken öldürüldü.

Muhamed ve Malvo birkaç sefer polise telefona açıp, polisin kendilerini bulmadaki başarısızlıklarıyla dalga geçti ve işledikleri suçlarla övündü. Bir aramada, keskin nişancılardan biri 21 Eylül'de gerçekleşen ve hâlâ çözülememiş olan içki dükkânı soygunu ve cinayetinden alaycı bir şekilde bahset-

Maryland, 2 ve 22 Ekim 2002: İlk ve sonuncu Beltway cinayetleri Maryland'de işlendi. Keskin nişancılar James Martin'i 2 Ekim 2002'de Weaton'da, Conrad Johnson'ı da 22 Ekim 2002'de Aspen Hill'de öldürdüler. Maryland'de dört kişiyi daha öldürüp, Iran Brown adındaki öğrenciyi yaraladılar. Daha sonradan, aynı yılın başlarında Maryland ve Alamaba'da işlenen iki cinayet de Muhamed ve Malvo'yla ilişkilendirildi.

Spotsylvania County, Virginia, 4 ve 11 Ekim 2002: Muhamed ve Malvo, Ekim 2002'de Virginia, Spotsylvania'da iki kurbanı hedef aldılar. Caroline Seawell, 4 Ekim'de park alanında yaralandı ve Kenneth Bridges 11 Ekim'de bir benzin istasyonunda arabasına yakıt doldururken öldü. Diğer üç kişi Virginia'da öldürüldü.

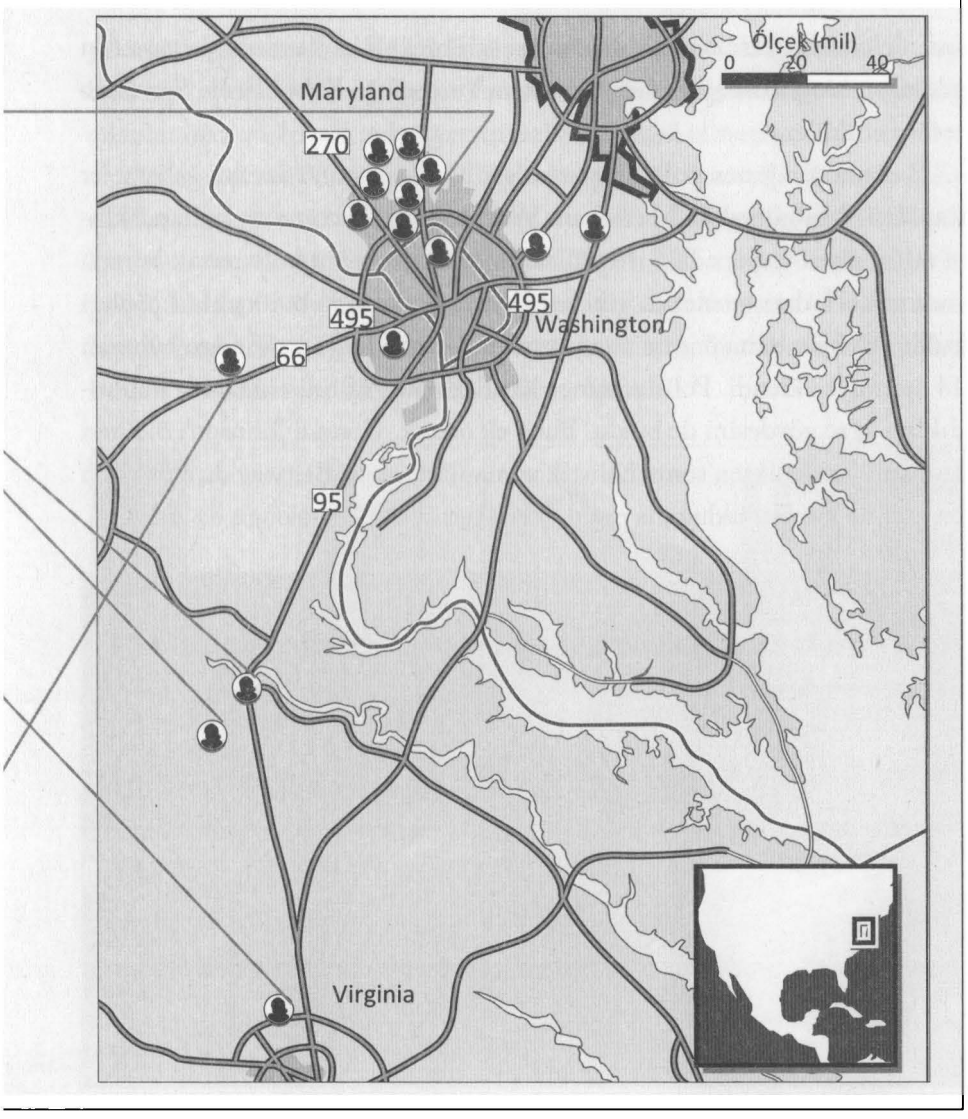
Ashland, Virginia, 19 Ekim 2002: Keskin nişancıların Beltway'in dışına çıkıp güneye doğru yaptıkları seyahatlerin çoğu, Richmond'un hemen kuzeyinde Virginia'nın Ashland kısmınaydı. Orada, 19 Ekim 2002'de, 37 yaşındaki Jeffrey Hopper'ı Ponderosa Steakhouse'un otoparkında dururken gördüler. Hopper vuruldu ama hayatta kaldı.

Fairfax County, 14 Ekim 2002: Washington DC'de keskin nişancılar tarafından sadece bir kişi öldürüldü. Beltway, Maryland ve Virginia'da Columbia Bölgesi'nin iç banliyölerini de kapsar. Fairfax County'de vurulup öldürülen FBI analisti Linda Franklin , bu bölgedeki tek Virginia'lı kurbandı.

ANAHTAR: Beltway Keskin Nişancıları'nın kurbanları

ti. Polis telefonun Virginia, Henrico County'deki bir ankesörlü telefondan edildiğini saptadı. Fakat Muhamed ve Malvo, ekip araçları oraya varmadan birkaç dakika önce gitmişti.

Bu sırada, her Beltway saldırısına televizyonlarda çokça yer verilmesinin de etkisiyle, Washington ve çevresinde dedikodular yayıldı. Katilleri bulma çabasında halkın yardımını alabilmek için konuya ekranlarda saatlerce yer verilmesi aşırı ilgiye yol açtı. Halkın araştırmalara yardım etmesi için kurulan acil yardım hattını arayan çok fazla insan oldu ve özel posta kutuları

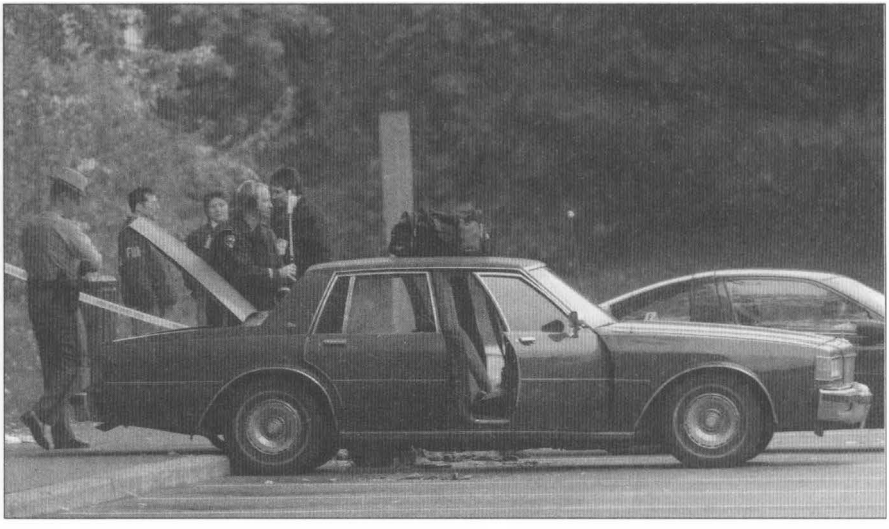

çoğu yanlış olan bilgilerle doldu. Mesajlardan biri, "yarı otomatik AK-47 Kalaşnikofu olan deli beyaz bir adam"ın "küçük bir beyaz kamyonet" sürdüğünden bahsediyordu. İçinde iki tane adam olan, üzerine koyu harfler yazılı başka bir beyaz kamyonetin Leisure World alışveriş merkezinden hızla ayrıldığı ihbar edildi. Çok geçmeden Maryland polisi, yoldan geçen neredeyse her beyaz kamyon ve kamyoneti durdurmaya başladı.

Beyaz kamyonet hikâyesi aslında kendince verimli olan bir yanlışa neden oldu. Polisler bir petrol istasyonunun dışındaki iki adamı 21 Ekim'de tutuk-

ladı. İçlerinden biri beyaz kamyonetin sahibiydi fakat ikisinin de yasa dışı göçmen olduğu anlaşıldı. Göçmenlik ve Yurttaşlığa Kabul Etme Servisi'ne teslim edildiler.

Bu hataya rağmen polis araştırmaları 23 Ekim günü önemli gelişmeler kaydetti. Muhamed ve Malvo'nun Washington, Tacoma'da kullandıkları talim alanı tespit edildi ve polisler metal detektörü kullanarak burada mermi kovanları ve mermi gibi katillerin arkalarında bıraktıkları çöpleri buldu. Bunlar, daha önceki cinayet mahallerinde polis tarafından bulunan 14 mermiye eklendi. Polisler ayrıca katillerin atış talimi esnasında kullandıkları ağaç gövdesini de buldu. Buna ek olarak, Conrad Johnson'ı öldüren kurşunu inceledikten sonra balistik uzmanları, onun Beltway'de öldürülen on kurbandan biri olduğuna emin oldu. Ayrıca son kişi olduğu da anlaşıldı.

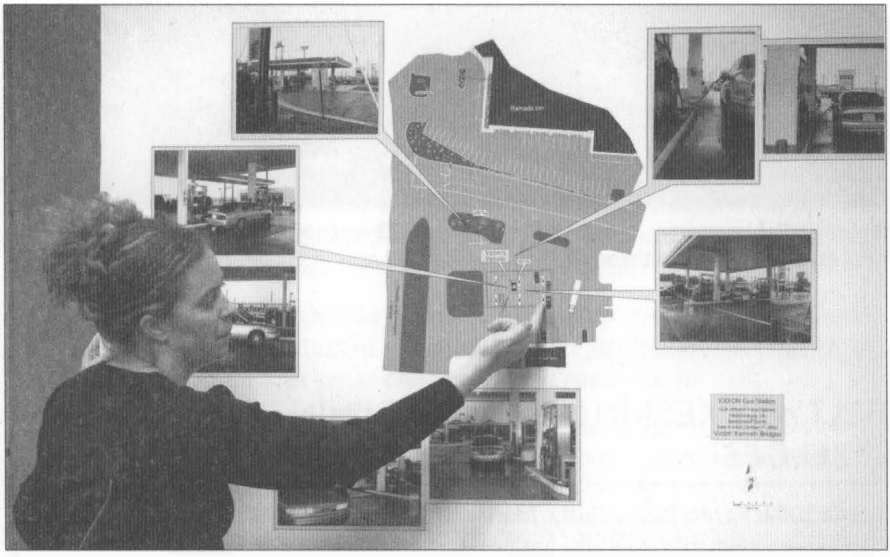
Polis, Muhamed ve Malvo'yu içinde uyurken tutukladıkları Chevrolet Caprice model arabayı incelerken. Keskin nişancılar tüfekleriyle kurbanlara nişan almak için kaportada bir delik açmışlar.

Uyurken Yakalanıyorlar

23 Ekim gününün gecesi Muhamed ve Malvo, Chevy Caprice marka araçlarını Maryland'de, Myersville yakınında 70 numaralı karayolundaki bir dinlenme yerine çekmiş ve içinde uykuya dalmışlardı. Polis, John Muhamed tarafından New Jersey'den satın alınan Caprice marka aracı (plakası NDA-21Z) önceden teşhis etmişti. Araç, devriye gezen polisler tarafından birkaç cinayet mahalli

yakınında park etmiş hâlde görülmüş ve araç hakkındaki bilgiler halk ile paylaşılmıştı. Fakat polislerin beyaz kamyonetlere neredeyse takıntılı bir şekilde odaklanması, daha yakından araştırmalarına engel olmuştu.

Şimdi asıl önemli ipucu kendiliğinden gelmek üzereydi. Kamyon şoförü Ron Lanz saat 23:45'te Caprice marka aracı gördü ve ihbar etti. Büyük kamyonuyla otoparkın girişini ve çıkışını kapattı; bu sırada Maryland eyalet polisi, Montgomery County Polis ekipleri ve Rehin Kurtarma Takımı ajanları dinlenme alanına geldiler ve Beltway katillerini uyurken buldular. İkili hemen tutuklandı ve direnmeden teslim oldular.

Christine Goodwin, keskin nişancıların hem Virginia hem de Maryland'de görülen davalarının birinde tanıklık yaparken suç mahallerinin diyagramı üzerinde işaret ediyor.

Yetkililer Beltway cinayetlerinin nasıl meydana geldiğini artık öğrenebilirdi. Plakanın biraz üstünde .223 kalibrelik Bushmaster silahını yerleştirmeye ve nişan almaya yetecek büyüklükte bir yer açılmıştı. Böylelikle arabanın içinden ateş edilebiliyordu, aynı zamanda keskin nişancı da yakalanmaktan kurtuluyordu. Yolcu bölümündeki metal sacı kaldırarak arabadan inmeden bagaja girilebiliyordu. Polis ayrıca çalınmış bir dizüstü bilgisayar, olay mahallerinin haritalarını ve kaçış yollarını gösteren haritalar, ses kayıt cihazı ve telsizler buldu. Chevy Caprice aracı aslında seyyar operasyon yeriydi.

Beltway katilleri Virginia ve Maryland'de yargılandı ve her ikisi de cinayetten suçlu bulundu. John Muhamed idam cezasına çarptırıldı fakat Lee

Malvo küçük olduğu için idam cezasından kurtuldu. Bunun yerine şartlı tahliye yolu kapalı olarak altı kez müebbet hapis cezasına çarptırıldı.

Bir ateşli silahlar uzmanı, zanlıların Bushmaster .223 kalibreli tüfeği arabalarının içinden nasıl ateşlediklerini kanıtlıyor. Silahın menzili 45-90 m.

BELTWAY KESKİN NİŞANCILARI'NIN ZAMAN ÇİZELGESİ

5 Eylül 2002: Pizzacı Paul LaRuffa, Maryland, Clinton'daki dükkânını kilitlerken vurulur. Daha sonra cinayetin, Beltway katilleri tarafından işlendiği anlaşılır.

21 Eylül 2002: Muhamed ve Malvo, Alabama, Montgomery'de bir içki dükkânını soyarken Claudine Parker'ı öldürür ve Kellie Adams'ı da yaralarlar. Daha sonra bu suçların Beltway katilleri tarafından işlendiği anlaşılır.

2 Ekim 2002: Muhamed ve Malvo, Washington, Tacoma'daki bir evin bahçesinde atış talimi yaptıktan sonra ilk "Beltway cinayetleri"ni işlemek için arabayla doğuya giderler. James Martin, Maryland, Wheaton'da bir marketin park alanında vurulur.

3 Ekim 2002: Muhamed ve Malvo, dördü Maryland'da, biri Washington'da olmak üzere birden fazla cinayet işler.

4 Ekim 2002: Caroline Seawell, Virginia, Spotsylvania County'deki park alanında vurularak yaralanır.

7 Ekim 2002: 13 yaşındaki öğrenci Iran Brown, Maryland, Bowie'deki okuluna giderken yaralanır. Olay yerinde bir mermi kovanı ve üzerinde "Ben Tanrı'yım" yazan bir Tarot Ölüm kartı bulunur. Bu, Beltway katilleri tarafından geride bırakılan birkaç kart ile tehlike ve talimat belirten mektuptan biridir.

9 Ekim 2002: Dean Harold Meyers, Virginia'nın Prince William County kentinde aracına benzin doldururken vurularak öldürülür.

11 Ekim 2002: Kenneth Bridges aracına benzin doldururken öldürülür.

14 Ekim 2002: Linda Franklin, Virginia, Fairfax County'de vurularak öldürülür.

19 Ekim 2002: Jeffrey Hopper, Virginia, Ashland'deki Ponderaso Steakhouse'un park alanında öldürülür.

21 Ekim 2002: Polis, Muhamed'in lacivert Chevy Caprice marka aracının kendi üstüne kayıtlı olduğunu ve NDA-21Z New Jersey plakasının onun adına çıkarıldığını bildiği hâlde, katillerin aracının beyaz bir kamyonet olduğu dedikodusu ve ihbarı, zihinleri karıştırır. Polis, yasa dışı yollarla göç etmiş ve Beltway cinayetleri ile bağlantısı olmadığı daha sonradan anlaşılan beyaz kamyonetli iki adamı 21 Ekim'de tutuklar.

22 Ekim 2002: Otobüs sürücüsü Conrad Johnson, Maryland, Aspen Hill'de öldürülür.

23 Ekim 2002: Polis Washington, Tacoma'da, kurşunların, kovanların ve Beltway katilleri tarafından hedef olarak kullanılan ağacın bulunduğu ateş talim alanını bulur.

24 Ekim 2002: Muhamed ve Malvo, uyumakta oldukları Chevy Caprice marka aracın içinde tutuklanır.

24 Kasım 2003: Virginia, Prince William County'de bir ay süren mahkemenin ardından, John Muhamed cinayetten idam cezasına çarptırılır. Ağustos'ta, orada işlediği suçlardan yargılanmak üzere Maryland'e gönderilir.

10 Mart 2004: Virginia, Chesapeake'te Aralık 2003'te görülen davada Linda Franklin'i öldürmekten suçlu bulunduktan sonra Malvo, jüri tarafından önerilen cezaya çarptırılır: şartlı tahliye yolu kapalı olarak müebbet hapis cezası.

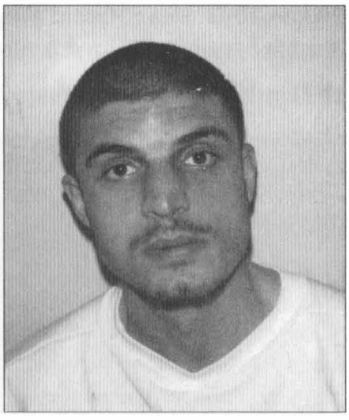
27 Ekim 2004: Marvo, Kenneth Bridges cinayeti yüzünden çarptırılmak üzere olduğu idam cezasından kurtulmak için şartlı tahliye yolu kapalı olarak müebbet hapis cezasına çarptırılmayı kabul eder.

30 Mayıs 2006: Muhamed, Maryland, Montgomery County'de görülen mahkemede altı cinayetten suçlanır ve idam cezasına çarptırılır.

10 Mayıs 2008: Muhamed, ABD federal hükümetine hüküm giydiği suça ve çarptırıldığı ölüm cezasına itiraz etmeye karar verir.

DANIEL GONZALEZ

Katil Freddy Krueger

ADI SOYADI: **Daniel Gonzalez**
DOĞUM TARİHİ: **1980**
ÖLÜM TARİHİ: **9 Ağustos 2007**
KURBAN SAYISI: **4 kişiyi öldürdü, 2 kişiyi yaraladı**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ TARİH: **2004 yılının Eylül ayında üç gün**
CİNAYETLERİN İŞLENDİĞİ BÖLGE: **Londra ve Sussex, Birleşik Krallık**
TUTUKLANMA TARİHİ: **17 Eylül 2004**
ALDIĞI CEZA: **6 kez müebbet hapis cezası**

Lesley Savage, milletvekiline yazdığı mektubunda, "Yardım alması için benim oğlumun cinayet mi işlemesi gerekiyor?" diye sordu. Bu soru etki yaratmak için sorulmuştu. Ne acı ki kehanet çıktı. Eylül 2004'te, psikopat ve paranoid şizofreni teşhisi konan 24 yaşındaki Daniel Gonzalez, Londra'nın belirli bölgelerinde ve İngiliz güney kıyısındaki yazlıklarda terör estirdi. Gonzalez, psikoz rahatsızlığının yanı sıra içki ve uyuşturucunun da etkisiyle 4 yaşlı kişiyi öldürdü, iki kişiyi yaraladı —ve annesinin de korktuğu üzere, onu durdurmak için önce cinayet işlemesini bekleyen polis ve sosyal hizmetlerin eksikliklerini vurguladı.

Daniel Gonzalez, mutsuz, işsiz, arkadaşsız ve yapacak hiçbir şeyi olmayıp, günlerini uyuşturucu kullanmakla, şiddet içerikli bilgisayar oyunları oynamakla ve televizyonda korku filmleri seyretmekle geçiren, canı sıkılmış yalnız biriydi. Bu filmler onun dünyası; *Elm Sokağında Kabus* filmindeki ölümsüz seri katil Freddy Krueger ve *13. Cuma* filminde hokey maskesi giyerek korkunç şeyler yapan, elinde pala olan katil Jason Voorhees gibi hayali karakterler de onun dünyasının kahramanları oldu. Gonzalez, 1999'da Colorado'da gerçekleşen ve 12 öğrenci ile bir öğretmenin ölmesine, 23 kişinin de yaralanmasına neden olan Columbine Lise katliamını gerçekleştiren 17 yaşındaki iki kişiye hayrandı ve şüphesiz onlara benzemek istiyordu.

Katillerin kahraman, katliamın başarı olduğu, korkunç imgelerin, ürkütücü cinayetlerin ve korku dolu belirsizliklerin doldurduğu dünyasında, daha

sonra polise de itiraf ettiği gibi Gonzalez'in korkunç bir hırsı vardı: ünlü bir seri katil olarak hatırlanmak. Bir günlüğüne Freddy Kreuger gibi olmayı ve "en azından on kişiyi" öldürmeyi istiyordu.

Annesi Lesley Savage, İngiliz polislerine ve mahkemelere intikal etmeden önce de oğlunun cinayet hayallerinin çok iyi farkındaydı. Zihinsel problemleri yüzünden yedi yıl boyunca tedavi görmesine rağmen Gonzalez'in durumu düzelmedi ve Bayan Savage'a göre, doktorlar bu durumu ciddiye almadı.

"Ne zaman Daniel için yardım istediysek ya da Daniel bunu kendi yaptıysa ihtiyacı olduğu yardımı alması için bir kriz yaşanana kadar beklemek zorunda olduğumuz söylendi." Annesinin söylediği gibi Gonzalez'in ihtiyacı olduğu yardım, 1995 Akıl Sağlığı Yasası altında verilmeliydi fakat Bayan Savage'ın tüm çabalarına rağmen gerekli yardım yapılmadı.

Gonzalez, Londra'nın kuzeyindeki Highgate'e gitti ve emekli Derek ve Jean Robinson'u öldürdü. Saldırı sırasında bir işçi kaçtı ve polisi çağırdı.

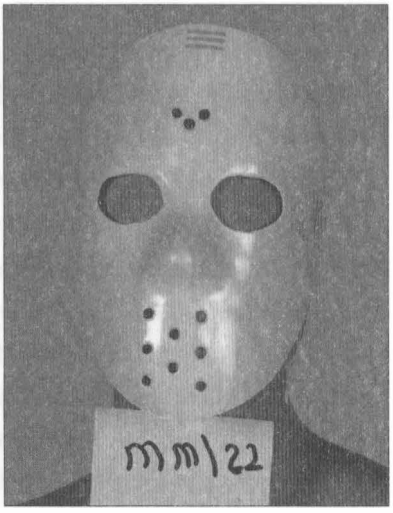
En sonunda 2004 yılında kriz meydana geldiğinde bu durum ülkeyi şoka soktu, gazeteler çılgına döndü, iki adam ve iki kadın canından oldu ve 50'li yaşlardaki korkmuş bir çift yaralandı fakat sağ kurtulmayı başardı. Bu durum, silahlı saldırı, zihinsel sağlık problemleri ve polis memurlarını tehdit ettiği için ellerinde Gonzalez hakkında bir dosya olan İngiliz polislerini de utandırdı. Gonzalez'in akıl sağlığının yerinde olmadığının en son kanıtı 13 Eylül 2004 gününe, Gonzalez cinayete başlamadan iki gün önceye aitti. O gün polis, Surrey, Knaphill'de bir adamın çıplak bir şekilde öğrencilerin ve velilerin arasında koştuğu hakkında en az yedi ihbar aldı. Fakat tutuklama işlemi gerçekleştirilmedi.

İlk Başarısızlık

Cinayetler 15 Eylül 2004 günü, Gonzalez annesinin mutfak çekmecesinden biftek bıçağı aldıktan sonra, Surrey, Woking'deki evinden trene binip, İngiltere'nin güney kıyısında yer alan Hampshire, Portsmouth'a gittiğinde başladı. Gonzalez öğlen saat 11:12'de Hillsea istasyonuna vardı. Gonzalez istasyon yakınlarında, deniz kıyısında köpeklerini gezdiren 61 yaşındaki

Peter King ve karısıyla karşılaştı. Gonzalez King'in karşısına geçti ve açık bir şekilde onu öldürmek istediğini söyledi. King, şükürler olsun ki sert biriydi ve Gonzalez'i tekmeleyerek kendinden uzaklaştırdı. Gonzalez kaçtı.

Müstakbel katil, güney kıyısı boyunca Sussex'te Worthing'e ulaşana dek güney kıyısı boyunca trenle gitti. Peter King ile boğuşurken bıçağını kaybetmişti, o yüzden yeniden bıçak satın aldı. Gonzalez kıyıdan daha da ilerleyerek, Brighton'un 5 km batısındaki Southwick'e ulaştı. Burada, Brighton ve Hove Albion futbol kulübünün biletlerini satan, bölgede tanınan 73 yaşındaki Marie Harding ile karşılaştı. Harding evinin yakınındaki ağaçlık bir yolda yürürken, Jason Voorhees hokey maskesi takmış Gonzalez ona yaklaştı ve kadını bıçakladı. Harding'in boynunda ve sırtında derin yaralar oluştu ve oracıkta öldü.

Gonzalez'in duruşmasında Jason Voorhees'in hokey maskesi kanıt olarak sunuldu. Bunu 73 yaşındaki Marie Harding Southwick yakınlarındaki evine yürürken, onu öldürmek için giymişti.

Daha sonra Gonzalez Londra'ya gitti, lüks bir semt olan West End'deki barlarda 10 saat boyunca içki içti. Bayan Harding cinayetini düşündü, daha sonra polise cinayeti işlerken eğlendiğini itiraf edecekti.

Gonzalez daha sonra, "Gerçek bir kan banyosu..." diye yazdı. "Çok ama çok güzel bir duyguydu. Hayatım boyunca yaptığım en iyi şeylerden biri..."

Kurbanlarını Seçiyor

Gonzalez, 16 Eylül 2004 tarihinde cinayet işlemeye karar verdikten sonra, Londra'nın kuzeyinde bulunan Tottenham'a gitmek için otobüse bindi ve kendine bir kurban bulmak için etrafı dolaştı. O esnada Gonzalez, civardaki bir dükkândan çaldığı iki mutfak bıçağıyla silahlanmıştı.

Herhangi birini ararken bulduğu ilk kişi, Tottenham'da bir barın sahibi olan 46 yaşındaki Kevin Molloy oldu. Molloy daha sonra caddede ölü bulundu; boyun, göğüs ve karın bölgesinde çok sayıda derin bıçak yarası vardı.

Gonzalez daha sonra polise "Bunu yapmak zorundaydım," diye açıkladı ve kafasının içindeki seslerin ona Freddy Kreuger gibi hareket etmesini ve birini öldürmesini söylediğini ekledi.

Gonzalez uyanıklık yapamayacak kadar da bu sesin kölesi değildi. Bir sonraki cinayetini işlediğinde, bir sokak cinayetinin yeterli olduğunu ve bir diğerinin çok fazla dikkat çekeceğinin farkına vardı. Bunun yerine, yakınlardaki Hornsey mahallesine gitti ve Koumis ve Christina Constantinou'nun Frobisher Sokağı üstündeki evlerine girdi. Saat sabahın 7'siydi ve her ikisi de 50'li yaşlarında olan çift hâlâ uyuyordu. Gonzalez korkunç bir şekilde kendilerine saldırdığında, çift dehşet içerisinde uyandı. Bayan Constantinou, bir çift terlikle Gonzalez'e saldırdıktan sonra yardım çığlıkları atarak sokağa koştu. Bu esnada kocası Gonzalez'i tekmeleyip yumrukladı, kolundan ve göğsünden bıçaklanmasına ve eli ısırılmasına rağmen onu def etmeyi başardı. Cesur Constantinou, kendinden küçük saldırganın boynunu da ısırdı.

Gonzalez, Londra'nın kuzeyinde bulunan Highgate'e gitti ve burada Makepeace Bulvarı'nda evden eve koşup kapılarını rastgele çalarak dikkat çekti. Maalesef emekli çocuk doktoru 75 yaşındaki Derek Robinson ve 68 yaşındaki karısı Jean, kapıyı açıp Gonzalez'i içeri aldılar.

Robinson çiftinin dairesinde çalışan dekoratör birkaç dakika sonra eve geldi. Çifti kan gölü içinde yatarken, duvarları kanlı ve muhtemelen duş almaya hazırlanan Daniel Gonzalez'i de çırılçıplak bir hâlde kan içinde buldu. Bir sonraki kurbanın kendisi olabileceğinden korkan dekoratör, daireden koşarak uzaklaştı ve polise haber verdi. O kaçarken, Gonzalez de para bulmak için Robinson çiftinin evinin altını üstüne getirdi, polis geldiğinde çoktan gitmişti.

Gonzalez, Constantinou'nun açtığı yaraları tedavi ettirmek için University College Hastanesi'nin Kaza ve Acil Servis bölümüne gitti, orada sahte bir isim verdi. Ellerindeki derin yaralara ve dudağındaki kesiğe kırık bir bardağın neden olduğunu söyledi. Fakat polis, muhtemelen hastaneden aldığı bilgilerle Gonzalez'in izini buldu. Daha sonra Gonzalez'i Tottenham Court yolu üstündeki metro istasyonunda buldular ve tutukladıklar. Katil, yetkililere Robinson çiftini öldürmenin, "orgazmik" bir cinayet olduğunu ve uyuşturucu almaktan sonra ikinci en iyi deneyim olduğunu söyledi.

Southwick, Brighton yakını, 15 Eylül 2004: Gonzalez ilk cinayetini Brighton yakınındaki Southwick'te işledi. Kurbanı 73 yaşındaki Marie Harding, Brighton and Hove Albion futbol kulübü için bilet satan tanınmış bir kadındı. Hokey maskesi takan Gonzalez onu ağaçlıklı bir yolda yalnızken yakaladı ve bıçakladı.

Tottenham, Londra, 16 Eylül 2004: Gonzalez Londra'daki ilk cinayetini 16 Eylül 2004'te Tottenham'da işledi. İki mutfak bıçağı çaldıktan sonra, bir otobüse bindi ve yerel bir barın sahibi olan 46 yaşındaki Kevin Molloy ile karşılaşana kadar caddelerde dolaştı. Gonzalez Molloy'u ölene kadar bıçakladı.

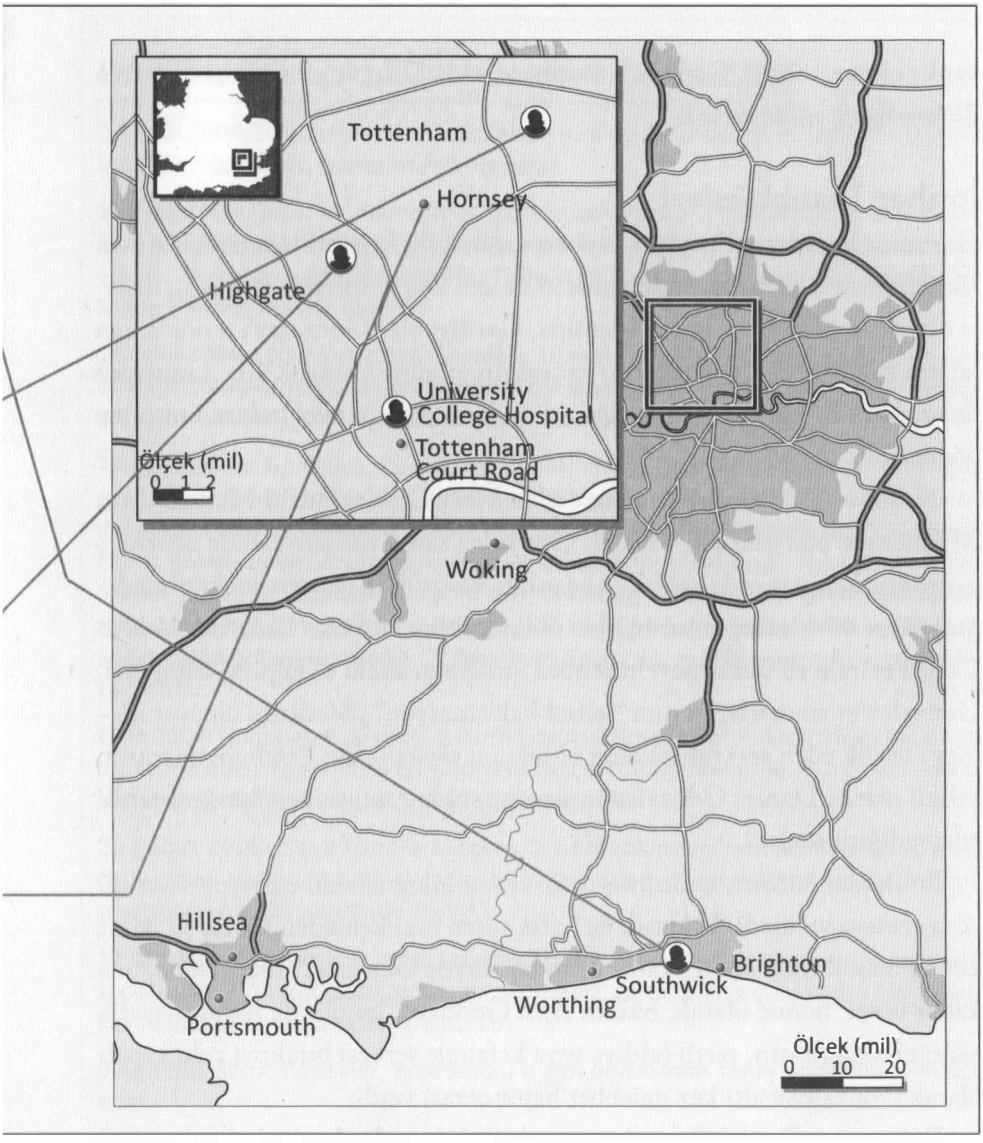
Highgate, Londra, 17 Eylül 2004: Gonzalez, Londra'nın kuzeyindeki Highgate'te yaşlı bir çifti öldürdü. Aynı gün tedavi olmak için bir hastaneye gittiğinde polis onu tutukladığı için bunlar son cinayetleri oldu.

Hornsey, Londra, 17 Eylül 2004: Gonzalez, Londra'nın Hornsey bölgesinde, Kounis ve Christina Constantinou çifti uyurken evlerine girdi. Bu saldırıdan sağ kurtuldular ve Koumis karşılık verdi, saldırganı yaraladı. Bu yaralar Gonzalez'i tedavi olmak için yakındaki hastaneye gitmek zorunda bıraktı, ardından da polis onu tutukladı.

ANAHTAR: Daniel Gonzalez'in kurbanları

Büyük Bir Risk

Ekim 2004'te Gonzalez incelenmek üzere üç yüksek güvenlikli psikiyatri hastanesinin en meşhuru olan Broadmoor'a (Berkshire, Crowthorne'da) götürüldü. Gonzalez buraya etrafı çelik yelek giymiş hapishane memurlarıyla çevrili bir şekilde getirildi. Gonzalez Broadmoor'a girdiğinde, en tehlikelilerin tutulduğu bölüme götürüldü ve onu izlemesi için iki hemşire görevlendirildi. Aldıkları talimatlardan biri, Gonzalez'e belli bir mesafede durmalarıydı. Bu önlemler, hastanenin psikiyatrlarından Dr. Edward Petch'e göre aşırı

değildi. Gonzalez'in tutuklandıktan sonra götürüldüğü karakolda ve yine Broadmoor'a gönderilmeden önce tutulduğu hapishanede şiddet sahneleri sergilediği biliniyordu. Broadmoor çalışanları bu yüzden riske girmiyorlardı. Gonzalez'in kendisine ve çevresine yaydığı tehlikeyi ciddiye alıyorlardı. Umutsuz annesinin yıllardır bildiği şeyi, Daniel Gonzalez'in aşırı derecede tehlikeli ve ne yapacağı belirsiz genç bir adam olduğunu anlamışlardı.

Dr. Petch, Gonzalez'in 2006 yılında görülen davasında, "aniden aşırı, nedensiz ve önceden planlanmamış bir şiddet gösterebileceğini söylemek

yanlış olmaz," dedi. "Gonzalez, üstüne atlar, saldırır ve yumruklardı, bazen de kendisine zarar verirdi."

İntihar Teşebbüsleri

Gonzalez Broadmoor'dayken, kolunu ısırarak iki kez intihara teşebbüs etti. İlk seferinde o kadar kuvvetli ısırdı ki sadece kan akıtmakla kalmadı, dişleri neredeyse kemiğine kadar işlemişti. Gardiyanlar Gonzalez'i temizlerken onlara saldırdı ve içlerinden bir tanesinin yüzüne yumruk attı. Gonzalez daha sonra Britanya'da güvenliğin en yüksek olduğu özel bakım ünitesine gönderildi.

27 Şubat 2006 tarihinde, Londra'da Fleet Caddesi'ndeki Merkez Ceza Mahkemesi'nde görülen davada, Gonzalez sanık sandalyesinde oturmuş yargılanırken yanında sağlık çalışanları vardı. Cinayetten suçlu olmadığını fakat dört kurbanı yanlışlıkla öldürmekten ve Peter King ile Koumis Constantinou'yu öldürmeye teşebbüs etmekten suçlu olduğunu itiraf etti. Gonzalez'in avukatları, onun "işitsel halüsinasyon" (kendisini cinayet işlemeye teşvik eden ses) rahatsızlığı olduğunu söyledi. Dr. Petch savunmanın şahidi olarak Daniel Gonzalez'in şizofren olduğunu ve ne yaptığını tahlil edemediğini söyledi.

Bunlardan hiçbiri, azaltılmış cezai sorumluluğu kabul etmeyen savcılığı ikna etmeye yetmedi. Yaklaşık üç hafta süren mahkemeden sonra, 17 Mart 2006 günü, jüri bir saatten biraz uzun bir sürede Gonzalez'in suçlu olduğuna kadar verdi. Sonuç olarak, hâkim Ann Goddard, bu olayda hayat, hayatla eşdeğer olduğu için, şartlı tahliye veya kefaletle serbest bırakma yolu kapalı olarak Gonzalez'e altı kez müebbet hapis cezası verdi.

Daha sonra Daniel Gonzalez, en tehlikeli hastalardan biri olarak tedavi gördüğü Berkshire'daki Broadmoor Hastanesi'ne geri gönderildi. Sürekli gözlem altındaydı, diğer hastalardan uzak tutuluyordu ve tabii ki Gonzalez, hiçbir zaman serbest bırakılmayacağının farkındaydı. Gonzalez, 17 ay sonra buna bir son vermek istedi. Kendisini çevreleyen yoğun gözetime rağmen, 9 Ağustos 2007 günü Broadmoor'daki hücresinde ölü bulundu. 27 yaşındaydı. Hakkında verilen karar, bu kez intihar olmuştu.

DANIEL GONZALEZ'İN ZAMAN ÇİZELGESİ

13 Eylül 2004: Daniel Gonzalez'in çıplak bir şekilde öğrencilerin ve velilerin önünde koştuğu ihbar edilir. Gonzalez tutuklanmaz.

15 Eylül 2004: Gonzalez, Hampshire, Portsmouth'a gider ve orada 61 yaşındaki Peter King ile karısını öldürmeye çalışır. King onunla dövüşür ve kurtulurlar. Daha sonra Sussex, Brighton yakınlarındaki Worthing'e ve Southwick'e gider ve 73 yaşındaki Marie Harding'i orada öldürür.

16 Eylül 2004: Londra'ya giden Gonzalez, 10 saat boyunca lüks West End'de içki içer ve daha sonra otobüse binerek Londra'nın kuzeyindeki Tottenham'a gider, orada 46 yaşındaki bar sahibi Kenneth Molly'yi öldürür.

17 Eylül 2004: Gonzalez, Koumis ve Christina Constantinou'ya kuzey Londra'da Hornsey'deki evlerinde saldırır. Constantinou yaralandığı hâlde saldırganı yaralayarak def etmeyi başarır. Gonzalez, Londra'nın kuzey bölgesindeki Highgate'de 75 yaşındaki Derek Robinson ve 68 yaşındaki karısı Jean'i öldürür fakat dışarıya koşan ve polisi arayan dekoratör yüzünden işi yarım kalır. Gonzalez, Constantinou'nun açtığı yaraları tedavi ettirmek için University College Hastanesi'ne gider. Hastaneden ayrıldıktan sonra takip edilen Gonzalez , Tottenham Court yolundaki metro istasyonunda tutuklanır.

Ekim 2004: Gonzalez, Berkshire, Crowthorne'daki Broadmoor Psikiyatri Hastanesi'nde muayene edilir ve tehlikeli bir şizofreni hastası olduğu bildirilir. Gonzalez, iki kez intihar teşebbüsünde bulunur fakat başarısız olur.

26 Şubat 2006: Dava Londra Merkez Ceza Mahkemesi'nde görülür. Gonzalez, cinayetten suçlu olmadığını sadece kasıtsız adam öldürmekten ve öldürmeye teşebbüsten suçlu olduğunu söyler.

17 Mart 2006: Azaltılmış cezai sorumluluk yönünde yapılan savunma, Gonzalez'i suçlu bulan jüri tarafından reddedilir. Gonzalez, şartlı tahliye yolu kapalı olarak altı kez müebbet hapis cezasına çarptırılır.

9 Ağustos 2007: Gonzalez, Broadmoor'a geri döndükten sonra hücresinde intihar eder.

Son Zamanların Seri Katilleri

İsim	Ülke	Cinayetlerin İşlendiği Tarih	Cinayet Sayısı (kurban olduğu şüphelenilen kişileri de içerir)
Teofilo Varon	Kolombiya	1948–1963	592
Harold Shipman	Birleşik Krallık	1975–1998	218
Luis Garavito	Kolombiya	1992–1998	172
Miyuki Ishikawa	Japonya	1944–1948	103+
Javed Iqbal	Pakistan	1996–1999	100
Delfina ve Maria de Jesus Gonzalez	Meksika	1955–1964	91
Daniel Barbosa	Kolombiya	1986–1988	72
Giuseppe Greco	İtalya	1977–1985	58+
Woo Bum–Kon	Güney Kore	1982	57
Pedro Lopez	Kolombiya	1978–1980	57
André Chikatilo	Rusya	1978–1990	53
Anatoly Onoprienko	Ukrayna	1989–1996	52
Gary Ridgway	ABD	1982–2000	48
Andrew Kehoe	ABD	1927	45
David Burke	ABD	1987	43
Charles Sobhraj	Vietnam	1975–1976	42
Moses Sithole	Güney Afrika	1994–1995	38
Donald Harvey	ABD	1970–1987	36
Serhiy Tkach	Ukrayna	1984–2005	36+
Martin Bryant	Avustralya	1996	35
Vera Renczi	Romanya	1920'ler–1930'lar	35
Ted Bundy	ABD	1974–1978	35
John Wayne Gacy	ABD	1972–1978	33
Charles Cullen	ABD	1988–2003	32
Karl Denke	Almanya	1903–1924	31
Mutsuo Toi	Japonya	1938	30
Camo Elias Delgado	Kolombiya	1986	30
Dean Korll	ABD	1970-1973	27
Fritz Haarman	Almanya	1919-1924	27
Cedric Maake	Güney Afrika	1996-1997	27

Robert Pickton	Kanada	1995-2001	26+
Marcel Petiot	Fransa	1926-1944	26
Leonard Lake ve Charles Ng	ABD	1982-1985	25
William Bonin	ABD	1979-1980	21
James Huberty	ABD	1984	21
Patrick Kearney	ABD	1965-1977	20
Donato Bilancia	İtalya	1997-1998	17
Randy Steven Kraft	ABD	1969-1983	16
Angel Resendez	Meksika	1997-1999	15
Richard Ramirez	ABD	1984-1985	14
Peter Sutcliffe	İngiltere	1975-1980	13
Volker Eckert	Almanya	1994-2006	12
Henry Lee Lucas	ABD	1960-1983	11
Joachim Kroll	Almanya	1955-1976	8
Kenneth Erskine	İngiltere	1986	7
Ivan Milat	Yugoslavya	1992-1994	7
Derrick Todd Lee	ABD	1985-1994	7
David Berkowitz	ABD	1996-1997	6
Tomy Lynn Sells	ABD	1980-1999	6
Aileen Wuornos	ABD	1989-1990	6
Lawrence Bittaker & Roy Norris ABD	ABD	1979	5
Andrew Cunanan	ABD	1997	4

Görsel Kaynakları

Corbis: 45 (Bettmann), 48 (Bettmann), 63 (Bob E. Daemmrich/Sygma), 72 (Bettmann), 88 (Epix/Sygma), 95 (Epix/Sygma), 97 tl & tr (Bettmann), 99 (Bettmann), 105 (King County Sheriff/Reuters), 110 (Matthew McVay), 115 (Bettmann), 117, 120 (Bettmann), 142 (Scott Lituchy/Star Ledger), 160 (Gleb Garanich/Reuters), 195 (Sygma), 202 (Stephane Cardinale), 212 tl (Reuters), 212 tr (Brendan McDermid/Reuters), 219 (Dave Ellis/Pool/CNP), 218 (Reuters)

Getty Images: 36 (Tekee Tanwar/AFP), 55 (Thomas Lohnes/AFP), 57 (AFP), 69 (Pam Francis/Liaison), 89 bl & br (Terry Smith/Time Life Pictures), 122 (Florida DOC), 123 (Acey Harper/Time Life Pictures), 140 (John Wheeler), 177 (Mario Villafuerte), 179 (Mario Villafuerte), 189 (Baton Rouge Police Department), 199 (AFP), 220 (Dave Ellis/AFP)

Mirrorpix: 78

Photoshot: 7 (UPPA), 12 (UPPA), 20 (UPPA), 23 (UPPA), 74 (UPPA), 157 (UPPA), 208 (World Pictures), 222 (UPPA), 223 (UPPA), 224 (UPPA)

Press Association Images: 9 (AP Photo), 11 (AP Photo), 28 (AP Photo), 34 (AP Photo), 121 (Lacy Atkins/AP Photo), 124 (AP Photo), 130 (Eric Gay/AP Photo), 168 (AP Photo), 173 (AP Photo), 173 (Rick Rycroft/AP Photo), 186 (David J. Phillip/AP Photo), 187 (Pat Sullivan/AP Photo), 192 (Tony Gutierrez/AP Photo)

Rex Features: 37, 43, 81 (Courtesy of the Everett Collection), 166 (Sipa Press), 205 (Sipa Press)